Sfântul Nicodim Aghioritul

Noul Theotokarion

Canoanele aghiorite ale Maicii Domnului

DOXOLOGIA

ISBN 978-606-8278-49-0

Sfântul Nicodim Aghioritul

Noul Theotokarion

Canoanele aghiorite ale Maicii Domnului

Traducere de Laura Enache

Tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfinţitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei

DOXOLOGIA
Iaşi, 2012

Icoana Maicii Domnului-Hodighitria de la Mănăstirea Neamț

Sfântul Nicodim Aghioritul

Cuvânt introductiv

Această culegere a Sfântului Nicodim Aghioritul, alcătuită „cu multă trudă și osteneală" în anul 1796, este socotită drept una dintre cele mai înalte doxologii care au fost închinate vreodată Maicii Domnului, rod și sinteză a evlaviei Sfântului Munte de-a lungul mai multor veacuri de viețuire creștină. „Cartea celor 1000 de nume, sau cartea celor 1000 de laude ale Maicii Domnului", cum este supranumită în Sfântul Munte, este pentru viețuitorii monahi care-i urmează rânduiala mai mult decât o simplă carte de cult, care se înscrie în rânduiala tipiconală, este o carte de suflet, reunind cele mai frumoase canoane ale Maicii Domnului, scrise de imnografi și retori bizantini, cu artă și cu trăire duhovnicească. Talentul de antologist și gustul artistic al Sfântului Nicodim Aghioritul, manifestat și cu prilejul altor antologii, *Apanthisma*, Culegerea de Cuvântări la Adormirea Maicii Domnului etc., pentru a nu mai aminti de *Filocalia*, au atins în *Theotokarion* covârșirea tuturor harurilor.

Canoanele Maicii Domnului, Cununa Pururea Fecioarei sau Noul Theotokarion, reprezintă o carte de cult care se citește la sfârșitul Pavecerniței Mici peste tot anul, structurată pe cele opt glasuri. În țara noastră circulă astfel de canoane alcătuite însă de un alt mare imnograf ortodox, Sfântul Ioan Damaschinul. Acestea, fiind mai populare, au pătruns în cult foarte de timpuriu, devenind canonice.

Theotokarion-ul Sfântului Nicodim este însă altfel conceput, autorul adoptând o metodă antologică, ce compilează cele mai frumoase canoane bizantine către Maica Domnului, alcătuite de imnografi ai Sfântului Munte, și chiar anteriori consacrării Sfântului Munte, cum ar fi: Sfântul Ioan Damaschinul, Sfântul Andrei Criteanul, Sfântul Teodor Studitul, Iosif Imnograful, Patriarhul

Fotie, monahia Tecla, Sfântul Ioan al Evhaitelor, Mitropolitul Mitrofan al Smirnei, Gheorghe al Nicomidiei, Patriarhul Atanasie, Arsenie Monahul, Teoctist Studitul, Teofan al Niceii Graptul, Ilie Criteanul Ecdicul, Patriarhul Ignatie, Marcu al Efesului (Evghenicul), Calinic al Heracleei, și alții, nume mai mult sau mai puțin cunoscute, altele pe nedrept uitate, pe care Sfântul Nicodim le-a restituit, prin această antologie pomenirii posterității.

Cartea era destinată atât pravilei personale, de chilie, în condițiile semi-eremitice de la Sfântul Munte, cât și celei comune, în Biserică. Astfel, înțelegem îndemnul unui părinte duhovnic din Sfântul Munte către ucenicii săi de a nu se lipsi la chilie de lectura *Theotokarion*-ului Sfântului Nicodim Aghioritul: „...Și să introduci în fiecare zi *Theotokarion*-ul. Vei fi bineplăcut atât Stăpânei, cât și Sfântului Nicodim Aghioritul, care le-a adunat. Ia aminte la gândul acesta, care mi-a venit în timpul citirii *Theotokarion*-ului. De-ar trece cerul și pământul, *Acatistul* și *Theotokarion*-ul să nu fie lăsate în nici o zi a anului. Dar cui se adresează aceste imne? Vistieriei tuturor darurilor lui Dumnezeu"[1]. Fiecare cântare pentru rânduiala unei seri a săptămânii[2] este alcătuită potrivit unei structuri binecunoscute a unui Canon din nouă cântări, după cântarea a 9-a urmând obișnuit, stihirile numite în grecește *prosomia*, pentru care nu am găsit un termen corespunzător în limba română și prin urmare, am păstrat termenul ca atare din grecește. Structura lor condensată și mai ales extrema simplitate le-au asigurat notorietatea în Sfântul Munte, uneori lauda curgând, ca dintr-un izvor nesecat de evlavie, în simple enumerări ale celor mai importante atribute, numiri și metafore, chipuri veterotestamentare ale Maicii Domnului, dar care sunt atât de înalte, încât nu poți să nu exclami alături de

[1] Monahul Teoclit Dionisiatul, *Maica Domnului în teologia și imnografia Sfinților Părinți*, Editura Bizantină, București, 2002.

[2] Aceste Canoane, ca și cele alcătuite de Sfântul Ioan Damaschin, se citesc în fiecare seară, la Pavecernița mică, după Crez.

Sfântul Ioan Teologul „har peste har" și revărsare de har este pomenirea numelor Maicii Domnului cu care din veac a fost numită. Aceste numiri și metafore sunt o doxologie prin ele însele, și totodată o teologie și dogmatică marială, începând cu chipurile Maicii Domnului din Vechiul Testament și încheind cu plinirea făgăduințelor în Noul Testament.

Multe dintre aceste rugăciuni au circulat în Sfântul Munte și mai înainte de a fi fost antologate de Sfântul Nicodim Aghioritul. Fragmente din aceste rugăciuni am regăsit în *Omiliile* închinate Maicii Domnului ale Sfântului Grigorie Palama; astfel paragraful al 3-lea din *Omilia la Nașterea Maicii Domnului* este alcătuit în întregime sub inspirația unei rugăciuni din ceea ce mai târziu avea să devină *Theotokarion*, unde fiecare numire a Maicii Domnului este tâlcuită și amplificată prin prisma teologiei palamite. Dar fundamentul întregii tâlcuiri o reprezintă aceste numiri – laude ale Maicii Domnului, subliniindu-se încă o dată legătura dintre teologie, dogmatică și imnografie.

Nu se poate înțelege deplin evlavia Sfântului Munte față de Maica Domnului decât citind această minunată antologie aghiorită. *Theotokarion*-ul este măsura celei mai adânci evlavii, prinosul cel mai sfânt pe care Sfântul Munte l-a cules de-a lungul sutelor de ani de slujire și închinare către cea plină de har, cartea cea însuflețită, mlădița lui Iesei, toiagul lui Aaron, roua de dimineață care strălucește ca mana, lâna cea de Dumnezeu rourată. *Theotokarion*-ul reprezintă chintesența rugăciunilor Sfântului Munte, Grădina Maicii lui Dumnezeu, cununa cea nevestejită a laudelor Împărătesei cerului și a pământului. Teoclit Dionisiatul în cartea lui, *Maica Domnului în imnografia ortodoxă*, privește *Theotokarion*-ul în contextul zilei de astăzi, când vede că majoritatea blasfemiilor și a ereziilor o au drept țintă pe Maica Domnului. El vedea în *Theotokarion* răspunsul la toate aceste erezii.

În traducerea acestui *Theotokarion* am folosit două ediții grecești, una veche și alta modernă. Ediția veche pe care am

folosit-o este cea din anul 1849, purtând titlul: Στέφανος τῆς Αειπαρθένου ἤτοι Θεοτοκάριον, νέον, ποίκιλον καὶ ὡραιοτατον ὀκτωῆχον περιέχον ἑξήκοντα δύω κάνονας πρὸς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον μελουργηθέντας ὑπὸ εἴκοσι δύω ἱερῶν καὶ Θεσπεσίων μελῳδῶν ἐκ τῶν τοῦ Αγίου Ορους χειρογράφων Βίβλων, μετὰ σπουδῆς καὶ πόνων συναχθὲν καὶ μετ᾽ ἐπιμελείας διορθωθὲν ἐξεδόθη παρὰ Νικοδήμου Μονάχου τοῦ Ναξίου, **[Cununa Pururea Fecioarei, adică *Theotokarion*-ul cel nou[3], felurit și preafrumos, octoih, cuprinzând 62 de canoane către Născătoarea de Dumnezeu, alcătuite de 22 de sfinți și de Dumnezeu insuflați melozi, adunate cu multă trudă și osteneală din cărțile manuscrise ale Sfântului Munte și cu îngrijire îndreptate, a fost editat de Nicodim Monahul din Naxios], tipărit în Constantinopol la tipografia Patriarhiei în anul 1849. Ediția modernă a *Theotokarion*-ului prezintă mai puțină acuratețe decât cea din 1849, având multe greșeli și din acest motiv am folosit mai mult textul ediției din 1849.**

Laura Enache

[3] Titlul, *Noul Theotokarion*, se justifică prin faptul că ediția îngrijită de Sfântul Nicodim are la bază vechea colecție de canoane imnografice bizantine închinate Maicii Domnului, întocmită de Agapie Landos în 1643, pe care Sfântul Nicodim o îmbogățește considerabil, cf. Elia Citterio, *Nicodim Aghioritul, personalitatea, opera, învățătura ascetică și mistică*, Deisis, Sibiu, 2001, p. 259. Edițiile *Noului Theotokarion* sunt în ordine, Veneția, 1796, Constantinopol, 1849, pe care ne-am sprijinit și noi în realizarea prezentei traduceri, Veneția, 1864, 1883; Atena, 1906, urmate de ediții moderne Volos, 1949, 1959, 1966, 1974, 1984 și ultima, cea editată în Agion Oros, 2002.

Prefața Sfântului Nicodim la ediția a doua a *Theotokarion*-ului

Fețeí tale se vor închina bogații poporului[4]**, spune în mod profetic, referindu-se la Fecioara și Născătoarea de Dumnezeu, David Proorocul, strămoșul ei și prin ea, strămoșul lui Dumnezeu, care este cel mai insuflat de Dumnezeu dintre toți cântăreții din veac. *Bogații poporului* pot fi socotiți în chipul cel mai propriu și mai potrivit sfinții și cuvioșii melozi adunați în acest *Theotokarion*, fiindcă ei sunt cei aleși din popor, și cu adevărat bogați, plini nu numai de harurile înțelepciunii și ale cunoștinței, ci mai vârtos de ale sfințeniei și ale celorlalte felurite daruri dumnezeiești ale Duhului Sfânt. Așadar, ei sunt cei ce se închină și laudă fața Pururea Fecioarei Maria prin cântările lor aplaudate de Dumnezeu și care picură miere.**

Mă refer la Andrei Criteanul, căpetenia tuturor melozilor, lebăda Bisericii cu grai răsunător; Ioan Damaschinul, privighetoarea cea mai melodioasă și cu dulce glas a lui Hristos; Teofan al Niceii și Graptul, mierla cea cu dulce grai și bine viersuitoare; Iosif imnograful, rânduneaua mult glăsuitoare, cu limpede glas a credincioșilor; Ioan al Evhaitelor, sirena cu glasul ca mierea și fermecător a Duhului Sfânt; Mitrofan al Smirnei; cocoșul bine

[4] Ps. 44,14.

glăsuitor al Bisericii; Teodor Studitul, greierele cântător al ortodocșilor; Fotie al Constantinopolului, pasărea triluitoare și cântătoare a Bisericii; Gheorghe al Nicomidiei, alăuta cea răsunătoare și frumos cântătoare; Teoctist Studitul, psaltirea cea cu zece coarde; Pavel de Amorio, lira cea limpede a Duhului Sfânt; Nicolae Cataschepinul, harpa cea duhovnicească și armonioasă; Atanasie al Constantinopolului, organul cel insuflat de adierile Mângâietorului; Ignatie al Constantinopolului, timpanul cel sfânt și cuvântător; Marcu al Efesului, trâmbița cu mare glas, Teodor Lascaris, naiul cel cu dulce glas; Manuil Retorul, chimvalul cel răsunător; Clement, alăuta cu glas de miere a Duhului; Ilie Ecdicul, harpa cea desfătătoare a harului; Calinic al Heracleei, fluierul cel păstoresc și dulce grăitor; celălalt Nicolae, cinteza cea primăvăratică limpede glăsuitoare, și Tecla, preadulce răsunare.

Și așa cum în vechea Lege Împăratul profet David, urmat de fiii lui Asaf și ai lui Idithum și de restul cântăreților și psalmiștilor, a cântat psalmii înaintea Chivotului celui închipuit, iar poporul, urmându-i și luând de la ei exemplu a cântat și el împreună cu aceștia, la fel și în Noua Lege, a Evangheliei harului, bogații poporului, sfinții adică, acești scriitori de cântări și melozi, unii au cântat cântare dorică, alții lidică, alții frigiană, și alții mixolidică, unii au cântat pe glasurile plagale ale acestora, astfel într-o singură muzică pe opt glasuri au alcătuit aceste canoane de cântări, un singur melos preaarmonios, înaintea Chivotului celui adevărat și însuflețit al lui Dumnezeu, adică înaintea Împărătesei cerurilor, Născătoarea de Dumnezeu, slujind și lăudând chipul ei de Maică dumnezeiască prin cântările și laudele cele mai cuvenite ei, cerând nebiruita ei ocrotire prin cuvintele cele mai mângâietoare și foarte străpunse.

După modelul celor din corul corifeilor și întâistătătorilor și cântăreților acestora, și poporul Domnului cu numele lui Hristos numit, împrumutând aceleași cântări, cântă și el împreună și slăvește pe Maica lui Dumnezeu, chemând în ajutor ocrotirea ei în toată vremea și înconjurarea. Pentru aceasta și Proorocul David, profețind despre sfinții aceștia conducători de cor prin cuvântul de mai sus pe care l-am amintit, adaugă imediat că și celelalte

popoare care poartă numele lui Hristos vor lua exemplu de la aceștia de a mărturisi și a slăvi în veacul veacului pe Pururea Fecioara Maria zicând: „Pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac și în veacul veacului[5]". Și acest cuvânt în mod sigur se referă la Născătoarea de Dumnezeu cum îl tâlcuiește marele Grigorie al Tesalonicului [Palama] în primul cuvânt la Intrarea în Biserică a Maicii Domnului. Aceste canoane de cântări împrăștiate în multe diferite *Theotokarii* manuscrise ale Sfinților Sfântului Munte și adunate într-o singură carte cu multă trudă și osteneală, un frate evlavios și iubitor de Hristos le-a dat la lumină pe toate spre slava pururea Fecioarei și spre folosul comun al tuturor ortodocșilor și iubitorilor evlavioși ai Născătoarei de Dumnezeu.

Și așa cum cineva împletind dintr-o pajiște înflorită o cunună minunată și felurită din florile desfătate și înmiresmate de acolo, ar aduce-o împăratului pământesc ca pe un dar de mulțumire, la fel și aici, din toate canoanele de cântări ale Născătoarei de Dumnezeu, care se află în Sfântul Munte, Raiul Pururea Fecioarei, am adunat cununa de față multicoloră și înmiresmată din multe flori alese și am adus-o cu mult dor și evlavie acestei Împărătese a cerurilor, Născătoarei de Dumnezeu, ca pe un dar pentru ea, mai dorit decât prețioasa coroană de aur a lui Molhom, pe care a purtat-o Împăratul David pe cap, și mai râvnit decât cununa Apocalipsei cea de douăsprezece stele și, ca să spun pe scurt, mai prețios decât toate cununile împărătești de pe pământ bătute cu pietre scumpe.

Primiți așadar, fraților, acest nou și preaînfrumusețat *Theotokarion*. Primiți-l cu toții, preoți, monahi și laici având bune nădejdi că toți vom rămâne mulțumiți, citindu-l pe el cu mai multă evlavie a sufletului și mai multă râvnă și pocăință și străpungere și bucurie a inimii decât vechiul *Theotokarion*. Cu mai multă evlavie fiindcă fiecărui canon îi corespunde alcătuitorul lui care l-a cântat, cu mai multă râvnă, străpungere și bucurie a inimii din pricina felurimii și a diversității, a faptului că atâția melozi diferiți în fiecare zi diversifică privirea și alungă plictiseala și

[5] Ps. 44,21.

desăvârșesc sufletul, potrivit Marelui Vasile, împrospătându-l mereu și făcându-l înfloritor. Când e un singur autor, adeseori și sufletul se plictisește și se împrăștie, dar când se schimbă autorul și psalmodia se diversifică, atunci se împrospătează și dorința și se înnoiește și atenția.

Fie cunoscut iubirii voastre, fraților, că pe măsură ce veți lăuda pe Maica Domnului prin canoanele acestea de cântări și cu cât veți aduce feluritele voastre cereri prin aceste canoane cu mai multă pocăință și zdrobire și smerenie a inimii către iubitoarea Doamnă, cu atât mai mult veți primi ajutor de la ea și haruri, în veacul acesta, fiind izbăviți de toată înconjurarea potrivnică a vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, iar în veacul viitor, vom fi izbăviți de osândă și învredniciți de Împărăția cerurilor, potrivit teologului Grigorie al Tesalonicului [Palama], căci acesta punând înainte acest cuvânt de mai sus al lui David „Pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac și în veacul veacului[6]". Și tâlcuindu-l pe el, zice: „Vezi cum toată zidirea laudă pe această Maică Pururea Fecioară si aceasta nu în ani numărați, ci în veac si în veacul veacului? Este de aici de înțeles că aceea nu va înceta în tot veacul să facă bine la toată făptura..."[7].

Așadar, bucurându-ne de atâtea bunătăți prin citirea *Theotokarion*-ului, rugați-vă și pentru cel ce primul l-a adus la lumină și pentru cel care îl tipărește acum deja a doua oară și încă pentru toți frații care împreună s-au străduit și au ajutat. Pentru ca toți asemenea prin mijlocirea Pururea Fecioarei să fie învredniciți de mult râvnita mântuire, cu harul și cu iubirea de oameni ale Celui născut din ea, ale lui Hristos, Dumnezeul nostru, Căruia fie slava și puterea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt în veci. Amin.

[6] Ps. 44,21.
[7] Sfântul Nicodim citează aici *Cuvântul 1 la Intrarea în Biserică a Maicii Domnului*, fiind de fapt vorba de Cuvântul al 2-lea la *Intrarea în Biserică a Maicii Domnului* (*Omilia 53*, cap. 36) [cf. *Omilii*, Editura Anastasia, București, 2007, vol. 3].

Glasul 1

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teodor Studitul

A cărui metodă este aceasta: La troparul întâi al fiecărei cântări, se roagă păcătosul către Maica Domnului. La cel de-al doilea tropar, Maica Domnului către Hristos, iar în cel de-al treilea, Hristos răspunde Maicii Domnului, iar în ultimul Maica Domnului iarăși răspunde păcătosului.

Al cărei acrostih este[1]:

«Stăpână, pleacă-te la rugăciunea lui Teodor»

Cântarea 1. Glasul 1

Irmosul:

«Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, Cel ce a făcut minuni fără de seamă, cu braț înalt, și a mântuit pe Israel că S-a preaslăvit».

Stih: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi* (se zice după fiecare tropar)

[1] Majoritatea canoanelor în originalul grec sunt scrise în acrostih.

Păcătosul către Maica Domnului:

Vas care ai cuprins firea cea necuprinsă, pe Hristos roagă-L să mă izbăvească pe mine de focul cel întunecat, Curată Fecioară, și să mă arate părtaș Împărăției Sale.

Stih: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi* (se zice după fiecare tropar)

Maica Domnului către Hristos:

Primește rugăciunea mea, Fiule și Cuvântule, și izbăvește de osândă pe robul tău care strigă către mine din adâncul sufletului și-l învrednicește pe el de Împărăția Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Hristos către Maica Domnului:

Tu, Maică, mă cunoști pe Mine, izvorul milei, căci pe toți păcătoșii care-Mi greșesc Mie, Stăpânului, în toată clipa, îi miluiesc, dar acesta mai mult decât toți mă amărăște cu fapte de rușine.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Maica Domnului către păcătos:

Prin multe căderi și fapte străine și de rușine ai amărât pe Fiul meu, încât acum mila Lui către tine s-a pornit spre mânie și urgie.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, și mai pe urmă din Fecioară întrupat, fără sămânță, lui Hristos-Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălțat fruntea noastră, Sfânt ești Doamne».

Întreaga mea viață cu adevărat în fapte rele am cheltuit-o, de aceea acum către tine strig: Roagă-L pe Fiul tău, Curată, ca precum pe fiul cel risipitor, să mă cheme iarăși și să mă mântuiască pe mine, cel ce zac în nelegiuiri.

Iartă, Stăpâne a toate, Care în chip de negrăit Te-ai născut din pântecele meu și miluiește pe robul Tău, precum odinioară pe fiul cel risipitor, și arată-l pe el fiu al Tău, Preabunule, și de-a dreapta Ta șezător în ziua Judecății.

Slavă...

O, maică, strig și eu către tine, ascultă-mă și tu cu luare-aminte: Cel ce a petrecut ca un risipitor, întorcându-se în fierbințeala pocăinței, a strigat „am păcătuit", dar acesta, deși strigă către tine pocăindu-se, în cele străine se rătăcește.

Și acum...

Cele ce mi-ai grăit le-am spus Fiului meu, strigând către El ca pe tine să te învrednicească de Împărăție, dar El mi-a răspuns împotrivă: că nu s-a apropiat de Mine cu credință fierbinte și pentru aceasta îl lepăd de la fața Mea pe acesta.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Cu Duhul mai înainte văzând întruparea Cuvântului, Proorocule Avacum, ai propovăduit strigând: Când se vor apropia anii, Te vei cunoaște, când va veni vremea, Te vei arăta, Slavă puterii Tale, Doamne».

Cugetând, o, Fecioară, la puterea ta, cu frică strig ție celei uneia bune: Deși nu am pocăință fierbinte, cu rugăciunile tale către Stăpânul, dă-mi mie desăvârșită îndreptare.

Ascultă, Dumnezeule, prin fire Iubitor de oameni, pe Maica Ta, Stăpâne, strigând către Tine, cu stăruință, ca pe robul tău să îl izbăvești de osândă și chiar de nu a dobândit desăvârșită credință, pe aceasta, ca un Dumnezeu dăruiește-i-o.

Slavă...

O, Maică, acestuia de nenumărate ori i-am dăruit prilejuri de mântuire; dar el nu a lăsat păcatele cu care a ajuns până la

moarte și pentru aceasta nici nu poate fi mântuit, până ce nu se va arunca în foc.

Și acum...

Acum am cunoscut pricina pierzaniei tale, precum spune dumnezeiescul meu Fiu, căci tu cu totul zaci în păcat și desăvârșit te-ai dat nepăsării. Cine acum te va ridica pe tine care zaci de boală?

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe îngerul sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, fiind povățuiți la lumina cunoștinței de Dumnezeu, dis-de-dimineața venind, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni».

Fecioară, acum însetez a petrece pururea, în cărările pocăinței, care să mă poarte către viața cea fără de sfârșit. Însă, acum degrabă, înfricoșătoarele cete ale vrăjmașilor demoni mă trag în jos să mă arunce în adâncul păcatului și în înfricoșatul noroi al pierzaniei.

Omorând moartea, Mântuitorule, mai întâi pe Adam din legături l-ai slobozit, pentru aceea și acum pe robul tău, Fiule, te rog, smulge-l dintre cetele demonilor celor batjocoritori, căci aceia nu îl lasă pe acesta vreodată cu desăvârșire a se pocăi.

Slavă...

Prealăudată Maică, strig ție și Eu: Cu postul și rugăciunea ar ieși afară din acela mulțimea atotviclenilor demoni, însă acesta, necurățindu-și trupul prin înfrânare, rugăciune și curăție, vai, s-a făcut peșteră demonilor.

Și acum...

Cuvintele de mai înainte ale Fiului meu le-ai auzit prea bine și cunoaște cele de trebuință pentru mântuire; căci nici ucenicii Lui, când nu au putut să alunge demonul, le-a strigat acestora zicând: Cu post și rugăciune iese neamul acesta de demoni!

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Proorocului Iona urmând, strig: Scapă viața mea din stricăciune, Bunule, și mântuiește-mă, Mântuitorul lumii, pe mine, cel ce strig: Slavă Ție».

Sunt plin de cuvinte, dar de fapte bune cu totu-s deșert, căci nu iubesc nici post, nici rugăciune a plini, Mireasa lui Dumnezeu, de aceea acum la tine caut scăpare.

Vezi, mult milostive Fiule, pe Maica Ta, Te rog: Cel ce aleargă la mine, este lipsit de toată fapta bună și strigă mie: Nu am altă nădejde afară de tine, Stăpână.

Slavă...

Cu fierbințeală rugându-te, încetează, Maică, a grăi, căci acesta se întinează, gândind că sunt milostiv, neluând seama la mânia mea.

Și acum...

Am rugat pe Fiul și Dumnezeul Meu pentru tine, ca să agonisești miluire. Dar El îmi strigă mie să încetez a mai mijloci pentru mântuirea ta.

Sedealna, glasul 1

Mormântul tău, Mântuitorule...

Rai cuvântător pe pământ te-a răsădit pe tine Hristos, Săditorul Raiului celui dintâi, iar în mijlocul tău a crescut pomul vieții, pe Care și roagă-L să mă învrednicească și pe mine de desfătarea Raiului și să mă adape cu apele odihnei celei desfătate.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii, în dreapta credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat».

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Stăpână, nu mă lepăda în adâncul pierzaniei pe mine cel slăbit, ci întoarce-te, strigând iarăși către Fiul Tău: Nu pierde făptura mâinilor Tale.

Nemăsurat având noianul milei, Stăpâne, primește-mă iarăși, Te rog pe Tine, Care singur ești ușor de împăcat și miluiește făptura mâinilor Tale, Cel ce ai miluit oarecând pe Canaaneeanca.

Slavă...

Miluiesc și mântuiesc pe oricine vine la Mine cu mult dor, căci Eu nu voiesc vreodată a pierde făptura Mea, căci anume pentru a o mântui M-am născut Întreg din tine, dar acesta departe este de zidirea Mea.

Și acum...

Înțelepciune a Celui Preaînalt fiind mai înainte, Fiul Meu S-a făcut om desăvârșit din mine, ca să îi mântuiască pe cei ce cu credință fierbinte păzesc dumnezeiescul botez, dar tu te-ai arătat nepărtaș acestora.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel de care se înfricoșează și Îngerii... ».

Îndrăznind, la tine vin iarăși, Fecioară, văzând pe Fiul Tău mântuind pe desfrânata și pe tâlharul, căci nici aceștia nici o faptă bună din Lege nu au plinit în viața lor, dar au dobândit iertare.

Din înălțime caută și vezi și auzi pe Maica Ta care se roagă Ție și izbăvește de foc pe robul tău acesta ca pe desfrânata mai înainte și precum ai mântuit pe tâlharul pe cruce.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul

Tâlharul spânzurat oarecând pe cruce cu credință a strigat: „Pomenește-mă și pe mine”, iar desfrânata a vărsat izvor de lacrimi, dar acesta nu este asemenea cu ei.

Și acum...

Pe desfrânata care plângea, Hristos a mântuit-o, precum și pe tâlharul care a crezut, pe cruce, dacă, așadar, voiești să dobândești mântuire, aleargă către Domnul cu lacrimi și credință.

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-L și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii

Irmosul

«Pe Cel de Care se înfricoșează și îngerii și toate oștirile, ca de Făcătorul și Domnul, preoți preaslăviți-L, tineri lăudați-L, popoare binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe norul cel purtător de lumină întru care Stăpânul tuturor, Cel fără de început, S-a pogorât din cer, ca ploaia peste lână, și S-a întrupat, pentru noi făcându-Se om, să o mărim toți ca pe o Maică curată a Dumnezeului nostru».

Fiind aflat mai păcătos decât toți oamenii la un loc, Fecioară, și pentru aceasta mă rușinez a mă apropia de Fiul tău, dar tu roagă-L, fă-L milostiv să mă primească în credință fierbinte și pe mine care mă apropii de El cu dor.

Izbăvește de osândă, Cuvinte, pe robul cel ce se apropie de Tine și Te rog pe Tine nu pomeni fărădelegile lui, căci chiar dacă a greșit Ție, Mântuitorule, către mine caută scăpare și mă rog: Cel ce plinești cererile tuturor, pentru mine, primește-l și pe acesta.

Slavă...

Maică, cel ce acum aleargă la tine, nu este vrednic de milă, nu este, căci nimeni dintre oameni precum acesta nu M-a întărâtat spre mânie, dar pentru preacuvioasele tale rugăciuni nu îl voi face pe el părtaș osândei la Judecată, dacă îmi va aduce roade de pocăință.

Și acum...

În iadul cel mai de jos fiind, ai fost urcat la înălțime prin rugăciuni către dumnezeiescul meu Fiu, dar ia aminte, ca nu cumva să mai cazi în învinuirile cele cumplite de la început, ci umblă în căile pocăinței, ca nu cumva iarăși să fii aruncat în gheenă.

Prosomii. Glasul 1

Ceea ce ești bucuria cetelor cerești

Liman păcătoșilor, bucurie lumii, izbăvirea celor înviforați, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, strig ție: Primește și rugăciunea mea și cererea, Nepătată, pe care du-le degrab Fiului Tău, ca să mă mântuiască și pe mine, risipitorul.

Pricina a toată bucuria fiind, Preaiubitul meu Fiu, iertare de păcate dăruiește robului Tău, ca să cunoască toți că eu, ca o Maică, am mare îndrăznire către Tine, de a mă ruga Ție, Hristoase al meu, mai presus de toți sfinții Tăi.

Sălașul bucuriei, Maică, plecându-mă la rugăciunea ta, iertare de păcate îi dau orbului acestuia și dezlegare; dar spune-i să înceteze a mai păcătui și a Mă mai întărâta spre mânie, căci prin fire sunt Iubitor de oameni.

Iată, ai primit iertare pentru căderile tale, prin rugăciunile și mijlocirile mele, dar ia aminte restul vieții să-l petreci în chip plăcut Domnului, ca să ai parte în Rai cu cei aleși de slava bucuriei și desfătării care nu are sfârșit.

Duminică seară

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al cărei acrostih este:

«Primește, Fecioară, pârga plânsurilor mele. Da»

Cântarea 1. Glasul 1

Irmosul:

«Dreapta ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință întru tărie s-a preaslăvit; că aceasta, Nemuritorule, ca o atotputernică, pe potrivnici i-a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă, prin adânc».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Vino, suflete, ca pârga plânsurilor să o aducem astăzi Născătoarei de Dumnezeu, căci ea a izbăvit neamul omenesc din blestemul lui Adam și ne-a dăruit nouă binecuvântarea și bucuria.

Cu curgerile Iordanului, lacrimile mele nu pot cu nici un chip să spele întinăciunea păcatelor mele, ci tu, Fecioară, cu mila ta, curățește-mă.

Slavă...

Pe Hristos, Soarele dreptății cel neapus, născându-L, Fecioară, rogu-mă: Luminează-mi ochii cei întunecați de negura patimilor și de îngroșarea păcatelor.

Și acum...

Poruncile Stăpânului călcându-le, tot chipul răutăţii am săvârşit, iar acum întorcându-mă, nu trece cu vederea pe robul tău cel nefolositor, Stăpână Marie, ci milostivindu-te, mântuieşte-mă.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel Ce singur ştii neputinţa firii omeneşti şi din milostivire ai îmbrăcat chipul ei, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ţie: Sfântă este Biserica cea însufleţită a slavei Tale celei negrăite, Iubitorule de oameni».

Ca Eva oarecând aflându-mă, şarpele m-a înşelat şi prin gustarea din plăcere m-a aruncat afară din Raiul dumnezeieştii cunoştinţe; ceea ce ai născut pe Hristos, al doilea Adam, întoarce-mă iarăşi la viaţă, Stăpână.

Vătămându-mă în chip nenorocit cu nebunia lui Cain, Fecioară, precum acela pe frate, mi-am ucis mintea, pizmuind rău urcuşul ei, folosindu-mă de sabia iubirii de plăcere, ci tu, ca o iubitoare de oameni, mântuieşte-mă.

Slavă...

Se tânguia oarecând Adam cel izgonit din Eden, căruia un heruvim de foc îi tăia calea. Iar eu care am căzut din cunoştinţa cea dumnezeiască, tânguindu-mă, mă rog ţie împreună cu sfinţii: Mijloceşte, Maica lui Dumnezeu, să fiu izbăvit de patimi.

Şi acum...

Cugetarea morţii o, nenorocitule suflete, să te călăuzească pururi pe tine în faptele vieţii; tânguieşte-te şi plângi, având pe Fecioara cea preacurată şi fără de prihană mijlocitoare către Hristos, Cel Ce S-a născut dintr-însa.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc, privindu-te Avacum, cu ochii cei mai înainte văzători, a proorocit pe Sfântul lui Israel, Care avea să Se nască din tine, spre mântuirea şi înnoirea noastră».

O, minunile tale, Stăpână, ceea ce nu ştii de nuntă! căci eşti mijlocitoarea muritorilor păcătoşi către Cel Ce S-a născut din tine, pentru aceea roagă-te ca şi pe mine, cel ce am păcătuit mai presus de toţi muritorii, să mă împace cu El.

Omoară, Fecioară, cugetul trupului meu şi năvălirile patimilor şi sfătuirile demonilor fă-le deşarte şi călăuzeşte-mă, ca să umblu pe căile Vieţii, ceea ce ai odrăslit tuturor Viaţa.

Slavă...

Curăţeşte întinăciunile inimii mele, prin lacrimi, prin rugăciunile cuvioşilor îngeri, Curată, şi ridică sufletul meu din întuneric şi mintea cheam-o din căi lăturalnice şi călăuzeşte-o pe calea nepătimirii.

Şi acum...

Mintea mi-am spurcat prin cugete de ruşine şi sufletul cu plăceri, întrecându-i pe cei din vremea lui Noe prin străine fapte de ruşine, pentru care şi strig acum, Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-mă şi mă izbăveşte de potopul cel înţelegător.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel Ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, şi ai umplut de bucurie cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina dumnezeieştii Tale cunoştinţe inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă».

Scoate-mă pe mine din văpaia cea cumplită a gheenei, ceea ce ai născut focul dumnezeirii cel neapropiat, pe Cel Ce S-a făcut ca noi în ipostasul dumnezeu-omenesc, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată.

De viitoarea osândă nu mă spăimântez, eu, ticălosul, nici de întunericul cel preaadânc, nici de viermele cel neadormit şi nici

de scrâșnirea dinților, nici de focul cel nestins, pentru aceasta îți cer ție, Fecioară, de acestea toate, mântuiește-mă.

Slavă...

Vindecă durerile sufletului meu, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cel Ce vindecă toate bolile noastre cu Patimile Lui cele mântuitoare și preacurate, ca să te mărim pe tine cu credință.

Și acum...

Nu am ucis precum Lameh pe tânăr, nici pe bărbat, Maica lui Dumnezeu, ci, prin căderi, mi-am omorât mintea și cugetul; așadar, dreapta mânie a lui Dumnezeu să nu mă predea pe mine Judecății, ci aici să mă curățească.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos și nu este izbăvitor; socotiți am fost ca niște oi de junghiere. Mântuiește pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare».

Trupul mi l-am întinat cu faptele cele viclene, mintea cu poftele, simțurile cu atingerile plăcerilor, dăruiește-mi mie izbăvire de acestea pentru curgerile lacrimilor mele, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Timpul vieții mele cu somnul l-am cheltuit, și în lenevire și desfătare și în cugete întortocheate, și acum măcar, la vremea bătrâneții, înțelepțește-mă, Maica lui Dumnezeu, și la pocăință mă călăuzește.

Slavă...

Cugetând la nebunia celor dinainte de Lege, nebunește am lucrat fapte de rușine, una peste alta clădindu-le, ca pe niște ziduri. Dar tu, Curată, înțelepțește-mă prin Duhul Sfânt.

Și acum...

Capcane mi-au întins în ascuns, Prealăudată, cei mândri cu adevărat, și cu frânghiile păcatelor mele, lațuri întind picioarelor mele, pe care tu, ca o bună, desfă-le ca pe niște fire de păianjen.

Sedealna, Glasul 1

Soborul îngeresc

Nădejdea creștinilor nemincinoasă și tare, dătătoarea milei și izvorul milostivirii, cheie care descui bunătatea lui Dumnezeu, deschide-ne nouă tuturor ușile milostivirii și intrarea în raiul desfătării tuturor ne-o dăruiește, Stăpână.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptor duhovnicesc te gândim noi, credincioșii, Născătoare de Dumnezeu, că, precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, așa și pe mine, păcătosul, în pântecele tău m-a înnoit Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preaslăvit».

Rupe, curată, legăturile inimii mele, uitarea și înfricoșata necunoștință și împietrirea sufletului și nebunia, cu care, legându-se, mintea mea nu poate să alerge la lărgimea contemplației și la înălțimea dumnezeieștii cunoștințe.

Vai patimilor și pornirilor mele! Vai nemăsuratelor mele răutăți! Care faptă de rușine nu am săvârșit ca unul fără de minte? Ce păcat nu am făcut din patima plăcerii? Dar tu, Curată, măcar la bătrânețe, pocăință dăruiește-mi.

Slavă...

Trândăvia în care zac, Stăpână, și somnul cel îngreunat al lenevirii mele, rogu-mă, Nepătată, cu privegherile tale către Dumnezeu, depărtează-le cu rugăciunile tale și miluiește-mă pe mine cel ce cânt: Lăudat și preaslăvit este Dumnezeul părinților noștri.

Și acum...

Vai, mie, suflete! Cum lași la o parte rușinea mai mult decât Ham cel fără de rușine? Căci nu ai acoperit rușinea celui de aproape al tău prin fire și prin har, ci, în chip neomenos, l-ai disprețuit. Acum, așadar, cu căldură spre milostivire te întoarce, Fecioară.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare... ».

Mort fiind, ticăloase suflete, din cumplită nepăsare ridică-te ca dintr-un somn și agonisește-ți mijlocitoare pe cea singură fără de bărbat, pe Născătoarea de Dumnezeu, ca să te învieze prin chipurile pocăinței și să îți arate căile nepătimirii.

Adoarme dar poftele cele împătimite și șterge până în sfârșit închipuirile patimilor celor pierzătoare de suflet, Curată, ca să te slăvesc pururi și să te binecuvântez pe tine, ceea ce ești singură pricină a mântuirii tuturor.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh Domnul

Tot chipul a toată plăcerea am săvârșit nebunește și toate simțirile mele le-am întinat în chip cu totul de rușine, dar către tine scap, cea neîntinată, Stăpână, apărătoarea tuturor păcătoșilor, izbăvește-mă pe mine de focul și întunericul cel de veci.

Și acum...

Prin curăția lacrimilor mele, Curată, spală rănile sufletului meu, ceea ce ai născut pe Hristos, Cel Ce a vindecat pe cei zece leproși și pe femeia cea cu curgere de sânge, pentru ca și eu să aud doritul glas: „credința ta te-a mântuit, mergi în pace."

Să lăudăm... Irmosul

«În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credințe mai curat decât aurul au strălucit, grăind: binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.»

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea nașterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Și acum te rugăm să stingi văpaia

ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Iată, deja de sfârșitul vieții mele vremelnice m-am apropiat, vai, mie, și îngreunat de păcate, mă duc să fiu pedepsit pentru nesfârșite veacuri, Fecioară, ceea ce ai născut pe Judecătorul tuturor, pe Acesta, fă-l mie milostiv, Stăpână.

Legile lui Dumnezeu le-am călcat și legii păcatului am supus sufletul meu și legii minții nu m-am plecat, eu, nenorocitul; ceea ce ai covârșit legile firii prin preacurată nașterea ta, supune legile trupului meu.

Slavă...

Ridică greaua povară a păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, Preanevinovată, și învrednicește-mă, Curată, să port jugul cel ușor al Fiului și Dumnezeului tău și să străbat calea vieții care duce la odihna cea de sus.

Și acum...

Ca să arăți adâncul cel nesfârșit al îndurărilor tale și al bunătății și milei Fiului tău, Prealăudată, dăruiește-mi iertare și mie celui care mai presus de toți am păcătuit și sălaș în grădina raiului îmi dăruiește.

Prosomii. Glasul 1.

Prealăudaților mucenici.

Bucură-te, palat însuflețit, preacurat și purtător de lumină, Prealăudată; bucură-te, cea fără de bărbat; bucură-te, dumnezeiesc acoperământ; bucură-te, zid nebiruit; bucură-te, ceea ce în chip de negrăit ai născut pe Dumnezeu; bucură-te, îndreptarea lui Adam și izbăvirea Evei; bucură-te, puterea tuturor credincioșilor.

Bucură-te, tron de foc al lui Dumnezeu, trandafirul cel neveștejit; bucură-te, ceea ce singură ai odrăslit crinul cel cu bună-mireasmă; bucură-te, Preasfântă, prin care suntem izbăviți de blestemul de la început; bucură-te, Stăpână preaminunată, bucuria lumii; bucură-te, lauda tuturor ortodocșilor.

Bucură-te, pajiște înflorită și înmiresmată, fără de prihană; bucură-te, viță înflorită; bucură-te, Fecioară, măslin pururea roditor; bucură-te, mireasma mirului celui bun; bucură-te, livada lui Dumnezeu; bucură-te, munte umbrit și împădurit; bucură-te, pururi Fecioară, rai binecuvântat de haruri.

Umple de veselie inima mea, Curată, ca o mult milostivă și slobozește-mă de lacrimi ca una care ai născut bucuria, ceea ce singură ești Maica lui Dumnezeu. Și rogu-mă, scoate pe robul tău din toate necazurile, ca să te slăvesc pe tine și să te preamăresc cu dragoste, pe tine, ceea ce ești mai presus de toate făpturile.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Iosif Imnograful

Cântarea 1. Glasul 1

Irmosul:

«Hristos se naște, slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul și cu bucurie, popoare, lăudați-L, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Creștinilor scăpare, celor căzuți îndreptare tu ești, Preacurată, jertfelnic de împăcare pentru cei căzuți; izbăvește-mă pe mine de înfricoșătoarea judecată și de focul cel nestins, dăruindu-mi viața cea veșnică.

În deznădăjduire pururea zac, cugetând la mulțimea căderilor mele și la hotărârea dreptului Judecător; Stăpână de Dumnezeu Născătoare, fii mie dumnezeiască mijlocitoare, împăcându-L pe El pentru mare mila Ta!

Slavă...

Fecioară singură vrednică de laudă, Fecioară care ai întrupat pe Dumnezeu, care ai dăruit tuturor viața veșnică, luminează-mă cu lumina pocăinței, risipind întunericul căderilor mele.

Și acum...

Iată, către tine acum scap, acoperământul și dumnezeiescul meu sprijin; deschide-mi mie izvoarele harului tău, nu te mânia

pe mine, nu mă trece cu vederea, nici nu mă lepăda pe mine, cel pierdut.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, și mai pe urmă din Fecioară întrupat, fără sământă, lui Hristos-Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălțat fruntea noastră, Sfânt ești Doamne».

Toți prorocii pe tine, Maica lui Dumnezeu, mai dinainte te-au propovăduit prin taine străine, a căror plinire limpede văzând-o, credem și cerem să dobândim prin tine dumnezeiasca bucurie.

Mai cuprinzătoare decât cerurile fiind văzută, ai cuprins pe Dumnezeul tuturor și în brațele tale ai ținut pe Cel ce ține toate, Preacurată; pentru aceea mă rog ție, pe mine, cel ținut de înfricoșătoare patimi, degrab mă slobozește.

Slavă...

Tu, Fecioară, celor aflați în nevoi și în necazuri le ești apărătoare tare, celor în furtuna vieții le ești bună cârmuitoare; de aceea, rugându-mă, strig ție: Dăruiește robului tău ajutorul tău, Fecioară preacurată.

Și acum...

Stăpâna lumii, mântuirea credincioșilor și apărarea, primind lacrimile mele și suspinurile cele din adâncul inimii trimise către tine, Preacurată, izbăvește-mă pe mine de multe căderi și de necazuri.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Toiag din rădăcina lui Iesei, și floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioara ai odrăslit, Cel lăudat din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup și Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne!».

Pe tine singură, după Dumnezeu, noi, credincioșii, te avem neînfruntată nădejde și apărare, prin mijlocirile tale, izbăvește-ne pe noi de vrăjmașii noștri cei văzuți și nevăzuți, de toată vătămarea și de ispitele cele de multe feluri, ca pe tine fără de încetare să te slăvim.

De închipuirile cele materialnice, Curată, curățindu-mi mintea, arată-mă plin de dumnezeiasca iubire, pururea cele dumnezeiești să cuget, cele dumnezeiești să grăiesc și cu osârdie cele dumnezeiești să făptuiesc, ca să scap de înfricoșata, veșnica osândă.

Slavă...

Altă apărătoare și ajutătoare și zid nebiruit n-am dobândit pe pământ afară numai pe tine singură, Curată, fără de prihană Născătoare de Dumnezeu: căci tu ești nădejdea, mântuirea, acoperământul și ajutorul meu și iertarea păcatelor.

Și acum...

Surpă îndrăznirea cea rea a vrăjmașului și uneltirile lui cele aduse împotriva mea; îmbracă-mă cu puterea ta, Preanevinovată, păzindu-mă pururea nerănit, teafăr și nevătămat pe mine, cel ce te cinstesc pe tine cu adevărat.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe îngerul sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, fiind povățuiți la lumina cunoștinței de Dumnezeu, dis-de-dimineața venind, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni».

Îndreptarea tuturor celor căzuți tu ești, grabnică cercetare celor bolnavi, pentru aceea pe mine, cel căzut cumplit în păcate și bolnav cu sufletul, vindecă-mă și mă mântuiește îndreptându-mă, Fecioară, cu atotputernică mâna ta, Stăpână.

Drept arme mântuitoare, te rog pe tine, Fecioară, din înălțimi grabnic îmi dăruiește: dumnezeiasca ta apărare, acoperământul și puterea ta, cu care, biruind lucrătura începătorului răutății, să

fiu învrednicit de dumnezeiasca mântuire, de Dumnezeu fericită Fecioară.

Slavă...

Palat dumnezeiesc al Cuvântului, Preacurată, pe mine, care sunt atelier al duhurilor răutății prin fapte de rușine și care împlinesc în chip fără de minte voia lor, prin pocăință arată-mă sălaș al lui Dumnezeu.

Și acum...

În ceasul cel de pe urmă al ieșirii mele și al despărțirii sufletului de trup arată-te mie ajutor și sprijin, alungând de la mine pe vrăjmașii mei cei nevăzuți care mă atacă și du-mă la Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Din pântece pe Iona, ca pe un prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit, iar Cuvântul, în Fecioară sălășluindu-Se și trup luând, a ieșit, lăsând-o nestricată. Că Cel ce n-a primit stricăciune, pe ceea ce L-a născut o a păzit nevătămată».

Ușă dumnezeiască, rază și izvor al luminii veșnice te-ai făcut căci plinătatea Dumnezeirii întreagă s-a sălășluit în chip de negrăit în pântecele tău, Preanevinovată, a căreia energie firească și strălucire o dai în dar celor ce au nevoie.

Odată cu tine, Fecioară, moartea s-a oprit, căci ai născut pe Hristos-Viața Care dăruiește celor ce cred curat în El nemuritoarea și dumnezeiasca mântuire; pe Acesta roagă-L, Preasfântă, să izbăvească de păcate pe robii tăi.

Slavă...

Te-ai făcut vas al mirului celui înțelegător care a înmiresmat tot pământul cu buna mireasmă a dumnezeirii, Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu; pentru aceea, cu buna mireasmă a rugăciunii tale alungă din sufletul meu toată urâciunea căderilor mele.

Și acum...

Focul plăcerilor mă arde cu tărie și întristează pururea smeritul meu suflet și mă trage la lucrarea celor nefirești și nelegiuite, ci tu, care ai născut dumnezeiescul foc, stinge focul acesta care mă veștejește, ceea ce ești mântuirea mea, Mireasă a lui Dumnezeu.

Sedealna. Glasul 1

Mormântul tău Mântuitorule

Sfeșnic aurit al soarelui slavei, candelă cu albă strălucire a luminii celei neapuse, nor prealuminat, strălucire a Tatălui, luminează ochii cei orbiți ai inimii mele, cu mărgăritarele cele fără de prihană și cu dumnezeieștile străluciri.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii, în dreapta credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat».

Cleștele pe care l-a văzut oarecând Isaia Proorocul tu ești, Fecioară, care ai purtat în pântecele tău dumnezeiescul cărbune, pe Hristos, Care arde toată materia păcatului și luminează sufletele credincioșilor.

Ca ploaia pe lână, pogorându-Se în pântecele tău, S-a întrupat, râul păcii, izvorul bunătății, picătura cea numărată a ploii: Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă...

Mireasă a lui Dumnezeu, Marie, nădejdea și bucuria celor ce te laudă pe tine, rupe lanțurile păcatelor mele cu rugăciunile tale și leagă-mă cu legătura iubirii de oameni a lui Hristos, ca și eu să înfloresc roadele virtuții.

Și acum...

Ridică-mă, Fecioară, din adâncul faptelor mele de rușine; potolește, Preacurată, valul patimilor mele; dezleagă împietrirea inimii mele și dăruiește-mi izvor de lacrimi.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cuptorul cel cu foc răcorit... ».

Prihană în frumusețea ta nu este, Fecioară. Căci tu singură fiind văzută din veac prin strălucirile fecioriei tale celei cu totul fără prihană, ai luminat lumea cu lumina fecioriei; pentru aceasta lăudându-te strigăm: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Vas al dumnezeirii care ții mana, te-am cunoscut pe tine, Fecioară, chivot și masă, și sfeșnic, tron al lui Dumnezeu, palat și pod care duci la dumnezeiasca viață pe cei care cântă: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Ancoră preasigură dobândindu-te pe tine, nădejdile mântuirii noastre întru tine le punem, Născătoare de Dumnezeu; fii dar nouă, rugătorilor tăi, liman și zid nebiruit; îndreaptă-ne ca să strigăm fără încetare: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Și acum...

Ascultă suspinul inimii mele, auzi glasul plângerii mele, Preasfântă Stăpână; nu trece cu vederea zdrobirea sufletului meu, ci dăruiește-mi desăvârșită dezlegare păcatelor mele și învrednicește-mă și pe mine de bucuria viitoare, ca să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Cuptorul cel cu foc răcorit a arătat de demult închipuirea minunii celei mai presus de fire, pentru că focul n-a ars pe tineri, arătând dumnezeiasca naștere a lui Hristos, cea fără de sământă, din Fecioară. Pentru aceea, lăudând, să cântăm: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul și să-l preaînalțe întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea nașterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Și acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Ca să te cinstesc pe tine, Fecioară, cu bucurie prin cântări de mulțumire, și să te preamăresc pe tine prin toată viața mea, scoate-mă din gura leului, care cumplit răcnește, luptându-se să mă înghită pe mine.

Fiind mai înainte văzută templu sfânt și palat curat al lui Hristos, Care cu adevărat mai înainte de veci împărățește și stăpânește toată făptura; pentru aceasta inima mea de patimile cele necurate o curățește.

Slavă...

Oprește cugetele trupului și potolește tulburarea patimilor celui care la acoperământul tău scapă, Născătoare de Dumnezeu, și care te are pe tine temei al nădejdii, dumnezeiască ajutătoare și apărătoare.

Și acum...

Ridică sufletul meu, Stăpână, către tine, căci cu toată credința întru tine m-am încrezut; să nu fie rușinat, Stăpână, în veac robul tău; nici să râdă de mine vrăjmașii mei cei înțelegători, nici să mă apuce pe mine în ceasul plecării mele.

Prosomii. Glasul 1

Ceea ce ești bucuria cetelor cerești

Bucură-te, templu preasfânt al Preasfântului Dumnezeu; bucură-te, a împăraților nebiruită îndrăzneală, apărătoarea tu-

turor pământenilor; bucură-te, adânc nemăsurat; bucură-te, înălțime neînțeleasă; [bucură-te, bucuria și mângâierea celor întristați.]

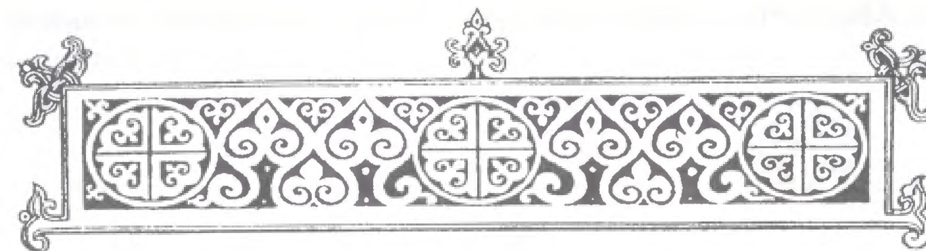
Bucură-te, Mireasă a Tatălui celui mai înainte fără de început, Preanevinovată; bucură-te, Fecioară și Maică a Fiului celui împreună fără de început cu Tatăl; bucură-te, vasul curăției. Bucură-te, ceea ce lui Adam ai deschis raiul; bucură-te, norul cel prealuminat, care pe cei credincioși îi ocrotești și îi acoperi.

Bucură-te, templu dumnezeiesc al luminii celei neapropiate; bucură-te, țarina cea cu bună roadă, care ai odrăslit spicul cel nearat; bucură-te, întărirea celor nenorociți; bucură-te, îndreptare, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, pod care îi duci pe toți la viață cu rugăciunile tale.

Felurimi de patimi înviforează smeritul meu suflet și îl trag în adâncul deznădejdii; ci tu, venind mai înainte, mântuiește-mă ca o bună căci la tine am scăpat; apărătoarea mea cea tare și puternică, nu trece cu vederea cererea mea.

bucură-te, bucuria și mângâierea celor întristați

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Euhaitelor, cel numit Mavropos

Cântarea 1. Glasul 1

Irmosul:

«Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, Cel ce a făcut minuni fără de seamă, cu braț înalt, și a mântuit pe Israel că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Umple gura mea, Curată, de dumnezeiască laudă, ca să cânt slava ta, Prealăudată, și să laud mare cuviința celui ce te preamărește pe tine cu cinste toată ziua.

Dăruiește-mi plânsul cel plin de bucurie și pricinuitor de dumnezeiască mângâiere, ceea ce ești bucuria și mângâierea ortodocșilor, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai izvorât bucurie și mântuire lumii.

Slavă...

Ca un cer nou însuflețit, pe soarele dreptății ai răsărit, Fecioară, și ai odrăslit, ca un rai de taină și rai cuvântător, pomul cel de viață roditor, din Care, mâncând, nu gustăm moarte.

Și acum...

Mai înaltă decât toate făpturile te-ai făcut, Curată, întrupând pe Dumnezeu; pentru aceea, te rog, din spurcăciunea patimilor ridică-mă și mă du la dumnezeiasca înălțime a nepătimirii.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce singur știi slăbiciunea firii omenești și din milostivire ai îmbrăcat chipul ei, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea însuflețită a slavei Tale celei fără prihană, Iubitorule de oameni».

Ceea ce singură ai îndumnezeit firea muritorilor, Preanevinovată, prin nașterea ta cea mai presus de fire, cere pentru noi iertare păcatelor și bucuria cea veșnică, Preasfântă Fecioară, Prealăudată.

Țarină care fără de sământă ai crescut spicul vieții și nearat L-ai odrăslit, întărește sufletul meu cel topit de foamea după dumnezeiasca hrană, cu pâinea dumnezeieștilor făptuiri, îngrășând-o cu untdelemnul virtuților.

Slavă...

Din tine ne-a odrăslit floarea cea nevestejită Care bine a înmiresmat tot neamul omenesc cu dumnezeiescul mir al firii Sale, Cel împreună fără de început cu Tatăl și Care S-a născut din tine sub ani, Marie, preanevinovată.

Și acum...

Chipul frumuseții tale celei cuvioase este închinat de îngeri, mântuitor muritorilor și duhurilor răutății înfricoșat, pentru aceasta, cu credință cinstindu-te și închinându-ne, Născătoare de Dumnezeu, ne luminăm sufletele.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc privindu-te Avacum, cu ochii cei mai înainte văzători, a proorocit pe Sfântul

lui Israel, Care avea să se nască din tine, spre mântuirea și înnoirea noastră».

Munte netăiat mai de demult te-a văzut pe tine Daniil; munte umbrit, Avacum; munte închegat David; iar altul, munte sfânt și luminat; munte gras, Prealăudată, întru care Dumnezeu a binevoit a Se sălășlui.

Dumnezeiesc palat al Cuvântului te știm pe tine, întru care sălășluindu-Se cu trupul, ne-a înnoit pe noi, cei stricați cu patimile, pentru aceasta, curată Maică a lui Dumnezeu, pe tine te cinstim, și pe Cel născut din tine Îl slăvim.

Slavă...

Dumnezeiască oglindă nepătată te gândim pe tine, ceea ce ai primit strălucirea dumnezeiescului mărgăritar și pe aceasta ai fulgerat-o cu trupul tău peste toată lumea, Prealăudată, pentru mântuirea celor ce te laudă pe tine.

Și acum...

Templu preacurat al lui Dumnezeu, te cunoaștem pe tine al Celui ce a făcut cerurile și al întregii zidiri; pentru aceasta, ție îți strigăm: Fă-ne și pe noi temple ale dumnezeiescului Duh, pe noi, cei îmbogățiți prin rugăciunea ta cea fierbinte.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, și, cu Crucea Ta ai umplut de bucurie marginile lumii, luminează cu lumina dumnezeieștii Tale cunoștințe inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credință».

Vindecă durerile sufletului meu, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cel ce vindecă bolile noastre cu Patimile Lui cele mântuitoare și preacinstite, ca să te mărim pe tine cu credință.

Curățește nenorocitul meu suflet, cel spurcat de patimi, cu isopul dumnezeieștii tale rugăciuni, Născătoare de Dumnezeu, fără de prihană, dăruind acestuia strălucită haina mântuirii.

Slavă...

Pe tine te-am dobândit ajutor gata spre mântuire; pentru aceasta, cad la picioarele tale și strig ție cu lacrimi, Născătoare de Dumnezeu: Izbăvește-mă de săgetările celui de alt neam și de viitoarea osândă.

Și acum...

Tu ești tăria mea; tu ești lauda și veselia mea, paza și apărătoarea mea, scăpare și ocrotitoare nebiruită, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea mântuiește-mă pe mine, robul tău.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înconjuratu-ne-au pe noi adâncul cel mai de jos și nu este izbăvitor; socotiți am fost ca niște oi de junghiere. Mântuiește pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare».

Fecioară care cu rugăciunile tale împrăștii cu vânturătoarea Duhului mulțimea păcatelor mele, curățește pleava inimii mele și depărtează de ea tot cugetul care odrăslește neghină.

Văzând, Preanevinovată, răutatea în care zace sufletul meu cel ținut în Egiptul patimilor și care face cărămizi din lutul trupului, vino degrabă și mă izbăvește din robia cea de necinste.

Slavă...

Mi se sfâșie inima și sunt răscolit săvârșindu-se vremea vieții mele și văzându-mă pe mine sporind mereu în cele mai rele lucruri și adăugând rană la rană și pată la pată.

Și acum...

Acum s-a apropiat sufletul de sfârșit; lasă, dar, suflete, toate faptele cele grozave ale întunericului și nopții și încinge-te cu armele luminii, ca să umbli ca ziua, făptuind cele bune.

Sedealna, Glasul 1.

Soborul îngeresc.

Zi de taină te-ai arătat, Fecioară, pe Hristos soarele strălucind tuturor celor ce stau în întunericul necunoștinței, Mireasă a lui Dumnezeu. Pentru aceea, toți cei luminați prin tine te fericim după datorie, ca pricina înnoirii muritorilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptor duhovnicesc te gândim noi, credincioșii, Născătoare de Dumnezeu, căci precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, așa și pe mine, omul întreg, în pântecele tău m-a înnoit, Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preaslăvit».

Bucură-te, preaminunată, Curată, cămară luminoasă de nuntă a Stăpânului. Bucură-te, zidul credincioșilor; bucură-te, scară care duci la dumnezeiasca odihnă pe cei ce cântă nașterii tale: Dumnezeul Părinților noștri, lăudat ești și preaslăvit.

Pe Cel pe Care cerurile nu-L cuprind L-ai încăput tu, ca ceea ce ești mai cuprinzătoare decât cerurile, Născătoare de Dumnezeu, cer cuvântător și însuflețit al Celui care a zidit cerurile cu voia, podoaba Singurului Dumnezeu al cerului și al pământului.

Slavă...

Ca să-l facă pe om dumnezeu, din tine S-a întrupat Dumnezeu pe Care și roagă-L stăruitor, fără prihană și cu totul nevinovată Fecioară, să-i mântuiască pe robii tăi de batjocoririle pierzătorului și din văpaia cumplită a gheenei și din toată întristarea.

Și acum...

Trândăvia mea, Stăpână, și somnul cel greu, rogu-mă, alungă-le cu privegherile și rugăciunile tale către Dumnezeu, fără prihană, și miluiește-mă pe mine cel ce cânt: Lăudat și preaslăvit este Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«În cuptor tinerii lui Israil, ca într-o topitoare... ».

Ceea ce din rădăcina lui Iesei ai odrăslit, de Dumnezeu Născătoare, ai născut pe Hristos, floarea cea neveştejită; pentru aceasta, te rog pe tine: Smulge toate rădăcinile şi spinii patimilor mele şi sădeşte în mine, Fecioară, frica de Dumnezeu.

Ca pe o minunată, ca pe o preafrumoasă, ca pe o nevinovată, ca pe o aleasă mireasă şi copilă curată, ca pe o Fecioară fără pată şi sfântă, pe tine te cântăm şi cu dor ne închinăm ţie, cea binecuvântată întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pe tine zid şi scăpare, scară care urci la înălţime firea cea omenească, Fecioară Marie, cunoscându-te, strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum...

Pământ sfânt şi ales în care nimeni dintre cei pământeşti nu a călcat, acoperiţi fiind de vălul necredinţei şi de cugete de îndoială, arată mintea mea mai presus de grijile cele pământeşti şi învredniceşte-mă pe mine de pământul celor blânzi.

Să lăudăm... Irmosul.

«În cuptor, tinerii lui Israil, ca într-o topitoare, mai curat decât aurul au strălucit cu podoaba bunei credinţe, grăind: „Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea naşterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Şi acum te rugăm să stingi văpaia

ispitelor, cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Munte preasfânt al lui Dumnezeu, pe care l-a lucrat mai dinainte dreapta Domnului, căutându-mă pe mine, cel rătăcit în munţii pierzaniei şi tras în prăpăstii şi în adâncuri, călăuzeşte-mă la muntele virtuţii.

Iată, cămara de nuntă este gătită şi patul de nuntă este împodobit şi vor intra cu bucurie cei ce au păzit curăţia lor nestricată. Numai eu, Născătoare de Dumnezeu, mă voi duce în întuneric.

Slavă...

Legile lui Dumnezeu le-am călcat şi m-am supus pe mine însumi legii păcatului, iar legii cugetului nu m-am plecat eu, nenorocitul. Ceea ce ai covârşit legile firii prin sfânta ta naştere, supune legile trupului meu.

Şi acum...

Ca să arăţi adâncul nesfârşit al îndurărilor tale şi milostivirea bunătăţii Fiului Tău, Prealăudată, dăruieşte-mi şi mie iertare şi sălăşluirea în rai, celui ce mai mult decât toţi am păcătuit.

Prosomii. Glasul 1.

Prealăudaţilor mucenici.

Bucură-te, cetate însufleţită a lui Dumnezeu; bucură-te, Maică Fecioară; bucură-te, Mireasă dumnezeiască, Stăpână; bucură-te, rai care ai odrăslit în mijloc pomul vieţii, pe Hristos Dătătorul de viaţă şi Domnul, pe Care şi roagă-L, cu rugăciunile tale de maică, să izbăvească din primejdii pe robii tăi.

Bucură-te, Mireasă nenuntită, munte umbrit al lui Dumnezeu, pe care l-a văzut Avacum. Bucură-te, frumuseţea cea multdorită, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, dumnezeiască masă care porţi pâinea cea cerească, pe Hristos Domnul, pe Care şi roagă-L să izbăvească pe robii tăi din toată răutatea.

Bucură-te, palat al lui Dumnezeu Cuvântul, Preanevinovată, întru care, sălăşluindu-Se, pe toate cele stricăcioase le-a înnoit.

Bucură-te, ceea ce ai odrăslit fără de sământă spicul vieții, Născătoare de Dumnezeu, Prealăudată, pe Care acum roagă-L să hrănească sufletul meu cu pâinea faptelor virtuții.

Năvălirile multor chinuri mă înviforează, Mireasa lui Dumnezeu, felurite întristări și biciuiri, noian de primejdii acum acoperă pe robul tău, fără prihană Fecioară, către cine voi scăpa, eu, nenorocitul? Către tine, cea milostivă. Așadar, cu mila ta, Stăpână, îndură-te și mă mântuiește cu rugăciunile tale.

Miercuri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Preasfințitului Fotie, Patriarhul Constantinopolului

Al căreia acrostih este:

«Cea dintâi rugăciune a lui Fotie către Preacurata Fecioară»

Cântarea 1, glasul 1

Irmosul:

«Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință întru tărie s-a preslăvit. Că aceasta, Nemuritorule, ca o atotputernică, pe potrivnici a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă prin adânc».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Ușă a luminii celei înțelegătoare, deschide-mi mie ușile pocăinței și luminează mintea mea, alungând întunericul cel nepătruns al păcatului și al patimilor, Preanevinovată.

Izbăvește sufletul meu, Preabună, de stăpânirea diavolului celui amăgitor, care mă aruncă, prin momelile plăcerilor și prin înșelarea cea rea, în prăpastia pierzării.

Slavă...

Arătatu-te-ai oamenilor dăruitoare a bunătăților celor mai presus de minte, Stăpână fără prihană; așa și mie, fii dăruitoare a mântuirii veșnice și a bucuriei.

Și acum...

Pe Cel Care cu voia Lui a făcut toate cu puterea dumnezeirii, pe Cuvântul cel veșnic, pe Acesta, Curată, L-ai cuprins în pântecele tău, pe Cel întrupat pentru binefacerea pământenilor.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel Ce singur știi neputința firii omenești și din milostivire ai îmbrăcat chipul ei, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea însuflețită a slavei Tale celei negrăite, Iubitorule de oameni».

Acoperământul și izbăvirea noastră, zidul și întărirea celor ce te laudă pe tine, Prealăudată, izbăvește-mă pe mine din tot felul de întristări și necazuri ale vieții, ca să te slăvesc pe tine.

Stăpâna lumii cea bună, pe Cel singur milostiv, pe Cel ce singur are noian de milă, pe Cel întrupat din preacuratele tale sângiuri roagă-L să mă miluiască pe mine cel ținut de răutăți fără de număr.

Slavă...

Având multă compătimire și inimă milostivă și bunătate mai presus de cuget, arată-mi și mie unele ca acestea, fără prihană, și dăruiește-mi mie, celui ce alerg la tine, iertare pentru căderile mele cele fără de număr.

Și acum...

Pântecele tău a fost văzut cu adevărat mai cuprinzător decât cerurile, Marie pururea Fecioară, cuprinzând pe Împăratul și Făcătorul a toate, pe Cel ce este necuprins de toată zidirea prin puterea dumnezeirii Sale.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Ca pe un munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc, privindu-te Avacum, cu ochii cei mai înainte văzători, a proorocit pe Sfântul lui Israel, Care avea să Se nască din tine, spre mântuirea și înnoirea noastră».

Mântuiește-mă pe mine, Fecioară nenuntită, mântuiește-mă. Nu mă trece cu vederea, Preabună, pe mine, cel muncit de chinuri, de plăceri, de patimi, de cugete necurate și pline de răutate și de tulburările diavolilor.

Cu rugăciune vin la acoperământul tău, fără prihană, și strig cu fierbințeală din adâncul chinuitului meu suflet: miluiește-mă, izbăvește-mă de focul veșnicei osânde, prin rugăciunile tale cele fără de prihană către Dumnezeu.

Slavă...

Slobozirea trupului meu și iertarea sufletului, cu puterea tare a ajutorului tău, cuvioasă Stăpână, fă-mă vrednic de acestea, dăruindu-mi vindecare, spre lucrarea dumnezeieștii voiri.

Și acum...

Marea, preacinstita și dumnezeiasca taină a voii celei ascunse a lui Dumnezeu întru tine cu adevărat, Curată, s-a arătat: că Însuși Cel prin fire necuprins de toată făptura în pântecele tău a fost cuprins.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel Ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, și ai umplut de bucurie cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina dumnezeieștii Tale cunoștințe inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credință».

Sfeșnic de aur care ții dumnezeiasca făclie, risipind întunericul patimilor mele, aprinde focul dragostei dumnezeiești în inima mea, de Dumnezeu Născătoare.

Dezleagă, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, meșteșugirile cele încurcate și uneltirile diavolului celui amăgitor, pe care le născocește împotriva robului tău cu viclenie, încercând să mă apuce.

Slavă...

Lipsit fiind de orice ajutor omenesc, ceea ce ești fără de prihană, alerg cu evlavie la grabnica ta apărare. Tu mă învredniceşte de bunăvoința și ocrotirea ta.

Și acum...

Umbrele și chipurile cele din lege oarecând au vestit că vei fi Născătoare de Dumnezeu, Curată și Preanevinovată, iar noi acum având plinirile acestora cu fapta, neîncetat te lăudăm pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos și nu este izbăvitor; socotiți am fost ca niște oi de junghiere. Mântuiește pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare».

Palat preasfânt al lui Dumnezeu, cu rugăciunile tale, curățește sufletul meu, trupul și mintea de faptele necurate și de cugetele de rușine și fă-mă și pe mine templu al Celui născut din tine.

La liniștea cea înțelegătoare ancorează-mă, potolind furtuna și tulburarea patimilor mele, Cuvioasă, și întreitul val al plăcerilor domolește-l, ceea ce ai născut dumnezeiasca liniște.

Slavă...

Prin râurile tainice ale rugăciunilor tale, inima mea cea topită de arșița păcatelor umple-o și arat-o roditoare prin cuvintele și faptele cele iubitoare de Dumnezeu și bineplăcute Lui.

Și acum...

Ca una ce ești curată și cu totul fără de pată, pe Cuvântul cel nepătat L-ai primit în pântecele tău, Cuvioasă, și pe Acesta L-ai născut spre izbăvirea pământenilor de blestemul strămoșilor.

Sedealna. Glasul 1

Mormântul tău, Mântuitorule

Fără de sământă pe Hristos singură tu L-ai născut, minune mai presus de minte: cum ești Fecioară și Maică? De aceea, închinându-ne, pe tine te slăvim drept Născătoare de Dumnezeu, căci tu ai născut pe Împăratul slavei pe Care roagă-L să dăruiască pace lumii și să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptor duhovnicesc te gândim noi, credincioșii, Născătoare de Dumnezeu, că, precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, așa și pe mine, păcătosul, în pântecele tău m-a înnoit Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preaslăvit».

Cu credință multă și cu dor vin la acoperământul tău cel dumnezeiesc, Cuvioasă, tu fii mie scăpare; tu, altar de împăcare; tu izbăvește-mă din primejdii și din necazuri și din ispite, Născătoare de Dumnezeu, din boli și din răutate.

Răsărit al soarelui celui înțelegător, Stăpână, ca o milostivă, tu, cu strălucirea cea prealuminoasă a dumnezeieștii tale rugăciuni, luminează răsăritul pocăinței mele, alungând negura întunecată a patimilor și căderilor mele.

Slavă...

Pe noi, care te lăudăm pe tine, izbăvește-ne din tirania vrăjmașului care caută nebunește să ne piardă și fă deșartă răutatea lui, Preanevinovată, și cu puterea ta tocește toată uneltirea lui.

Și acum...

Tron al lui Dumnezeu și pat de nuntă însuflețit, Născătoare de Dumnezeu, noi, credincioșii, care te cunoaștem pe tine cu adevărat strigăm ție cu credință: Mântuiește pe rugătorii tăi de toată reaua întâmplare, ca pururea să te binecuvântăm, Curată, și să ne închinăm ție.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«În cuptor tinerii lui Israel... ».

Pe piatra cea tare a iubirii lui Dumnezeu întărește sufletul meu și de năvălirile patimilor păzește-mă neclintit, Născătoare de Dumnezeu, ca din inimă tare să te cânt și să te slăvesc pe tine cu credință în veci.

Încordează, Stăpâna mea, Curată, puterea inimii mele, încingându-mă cu puterea ta împotriva patimilor, păzindu-mă nevătămat de stăpânirea acestora și de amara lor tiranie, ca să te slăvesc pe tine cu veselie.

Binecuvântăm pe Tatăl...

O, Fecioară, Stăpână, Curată, sufletul meu s-a lipit de tine. De aceea tinde dreapta ta cea fără de prihană și apără-mă în toate, acoperindu-mă, păzindu-mă și de bucuria cea veșnică învrednicindu-mă.

Și acum...

Cort purtător de lumină al lui Dumnezeu, te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, palat însuflețit și preacurat, Cuvioasă, tron de foc al firii dumnezeiești celei neatinse. De aceea pe tine te cântăm și te slăvim noi, credincioșii în veci.

Să lăudăm... Irmosul:

«În cuptor tinerii lui Israel ca într-o topitoare, mai curat decât aurul au strălucit cu podoaba bunei credințe grăind: Binecuvântați toate lucrurile pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea nașterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Și acum te rugăm să stingi văpaia

ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Strălucire a curăției ai fost văzută care covârșești toată firea, Preacurată, primește-mă pe mine cel spurcat mai presus decât toți oamenii, cu întinăciunile plăcerilor și curățește cu rugăciunile tale sufletul și trupul.

Umblând în căile dumnezeiești, întoarce sufletul meu la pocăință din calea care duce la moarte și cu adevărat la veșnica pierzanie, Marie, Născătoare de Dumnezeu, altar al împăcării pentru cei păcătoși.

Slavă...

Pentru ce mă părăsești, lumina ochilor mei și bucuria inimii mele? Și pentru ce ispitele mă înconjoară? Ci milostivește-te, Fecioară, și mă mântuiește, mângâierea celor întristați și necăjiți.

Și acum...[2]

Laudă cu evlavie aducem nașterii tale celei fără de sământă, Stăpână preacurată, și pe tine neîncetat te slăvim, rugându-te să izbăvești de osândă pe cei ce te cinstesc pe tine cu dor și se închină ție cu dreaptă credință.

Prosomii, Glas 1

Ceea ce ești bucuria cetelor cerești

Bucură-te, munte gras și de Dumnezeu umblat; bucură-te minunea cea vestită a îngerilor, tăria mucenicilor; bucură-te, Cuvioasă, strălucirea preoților; comoară neprădată a săracilor; bucură-te, vestirea celor ce te cinstesc pe tine.

Bucură-te, putere împărătească și zid neclintit; bucură-te, slava credincioșilor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptarea celor

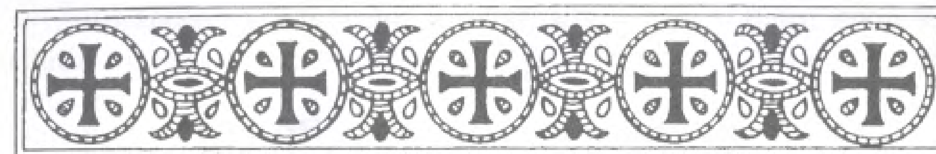
[2] Înainte de *Și acum...*, în textul original mai era un tropar, ceea ce este atipic pentru structura cântărilor canoanelor, și îl considerăm o greșeală. De altfel, același tropar se repetă la Cântarea a 9-a a serii de marți: „Munte preasfânt al lui Dumnezeu, pe care l-a lucrat mai dinainte dreapta Domnului, căutându-mă pe mine, cel rătăcit în munții pierzaniei și tras în prăpăstii și în adâncuri, călăuzește-mă la muntele virtuții”.

căzuți; bucură-te, Curată, căderea diavolului și a toată deznădejdea, că pe Hristos, nădejdea tuturor ai născut.

Bucură-te, pleiadă, steaua strălucită a Polului, care unești ca pe niște stele pe toți fiii tăi, pe creștinii ortodocși și ca o maică iubitoare îi acoperi ocrotindu-i, învrednicindu-i de sălășluirea în ceruri.

Cine va putea spune, Fecioară, minunile tale? Căci pe Cel pe Care nu rabdă să Îl vadă ceata îngerilor L-ai purtat ca un scaun de heruvimi. Pe Acesta roagă-L, Preacurată, în ziua aceea înfricoșată ce va să vie, pe toți să ne izbăvească de osândă.

Joi seara

Canon de pocăință către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Cântarea 1, Glasul 1

Irmosul:

«Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, Cel ce a făcut minuni fără de seamă, cu braț înalt și a mântuit pe Israel, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Cântare de mângâiere să aducem noi, credincioșii, Născătoarei de Dumnezeu, cerând iertare pentru greșelile noastre, scăpare de vrăjmașul și mântuirea sufletelor noastre.

Ceea ce ai născut adâncul milei îndură-te, miluiește neputința mea, de Dumnezeu dăruită, și călăuzește-mă la lumina pocăinței.

Slavă...

Înălțându-mă eu, ticălosul, din nebunie, răpit fiind de cuget, am căzut în prăpastia păcatelor, dar, tu, Curată, prin pocăință, iarăși mă îndreptează.

Și acum...

Îngreunat de mii de învinuiri ale păcatelor, către tine cad, Fecioară fără de prihană, primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc fierbinte și milostiv fă mie pe Judecătorul, Stăpână.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Să se întărească inima mea, întru voia ta, Hristoase Dumnezeule, Care peste ape ai întărit cerul și ai întemeiat pământul, Atotputernice».

Cel ce a greșit mai presus decât toți oamenii singur eu sunt, pentru aceea ție îți strig, preanevinovată Stăpână, ajută celui ce se roagă ție să primească iertare.

Pe mine cel îngreunat de patimi și scufundat de întreitele valuri, cel cu minte vicleană se târăște să mă apuce, dar tu, ca o bună, izbăvește-mă și du-mă la lumina pocăinței.

Slavă...

Eu sunt, Fecioară preacurată, pomul cel rău și neroditor; dăruiește-mi mie rodul cel bun, dumnezeiesc și umple-mă cu harul și dulceața lui Hristos.

Și acum...

Arată-mi mie calea cea mântuitoare prin care să moștenesc eu, nevrednicul robul tău, împărăția cerească, ceea ce ești bună, și să aud întreita cântare a trisaghionului bucurându-mă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am, Doamne, glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul și am preaslăvit puterea Ta».

Ca niște uriași înțelegători, trei patimi mă încolțesc: trândăvia, uitarea, necunoștința. Dar tu, Mireasă dumnezeiască, ajutorul meu, pe acestea le doboară.

Cu un cuget trufaș și o minte înălțată am sfârșit viața mea, dar tu smerenie dăruiește-mi, Născătoare de Dumnezeu, și mă mântuiește.

Slavă...

Întinându-mă, mi-am spurcat cu desfrânări sufletul meu, făcându-mă sălaș demonilor, eu, ticălosul; Preacurată Marie, curățește-mă.

Și acum...

Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu, mângâierea celor întristați, scăparea muritorilor, întărirea credincioșilor, rogu-mă, mântuiește-mă pe mine, robul tău.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pacea Ta dă-ne-o nouă, Fiule al lui Dumnezeu, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm și numele Tău numim, că ești Dumnezeu al celor vii și al celor morți».

Călăuzește-mă, Fecioară, prin nevoință, să umblu cu ușurință pe calea cea aspră a virtuții, ca să potolesc patimile și să văd limanul cel liniștit al nepătimirii.

Pe tine singură te-am agonisit scăpare, Curată, toți cei care am mâniat rău pe Dumnezeu și ne-am îngreunat de păcate, ca să fim miluiți de El cu rugăciunile tale.

Slavă...

Cu posturi și rugăciuni oarecând Ninive L-a făcut milostiv ei prin pocăință pe Cel singur Iubitor de oameni. Dar eu, Maica lui Dumnezeu, către tine scap acum.

Și acum...

Stricându-mi dumnezeiescul veșmânt al botezului, altul ca mine spurcat nu este. Pentru aceea strig ție, nu mă trece cu vederea, ci mântuiește, Fecioară, pe robul tău cel fără folos.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Pe Proorocul Iona l-ai mântuit din chit, Iubitorule de oameni; și pe mine scoate-mă din adâncul păcatelor, rogu-mă ție».

Pricinile patimilor nu le-am tăiat cu totul și caut neîncetat nepătimirea în rugăciuni. Prealăudată, împietrirea mea o dezleagă și mă mântuiește.

Pe sodomiteni i-am covârșit cu adevărat cu fapte de rușine și mă tem ca nu cumva focul să mă cheltuiască acolo, Mireasă dumnezeiască, de cercarea focului acestuia izbăvește-mă și mă mântuiește.

Slavă...

Suspin, mă cutremur și strig: Nu mă trece cu vederea, Curată, pe mine, cel ce am căzut cu totul în patimi cumplite, ci mă miluiește și la pocăință mă povățuiește.

Și acum...

Viu fiind, păzește-mă pe mine pururea, izbăvindu-mă de ispite, plecând de pe pământ, spre viața cea veșnică mă călăuzește, Maică Fecioară, cu mila ta.

Sedealna, Glasul 1

Soborul îngeresc

Dăruiește-mi, Curată, râuri de pocăință, șuvoi de lacrimi îmbelșugat și bogat, ceea ce ai izvorât noianul milelor și al bunătății, astupă izvorul și curgerea răutăților mele, care picură roșeala patimilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul se răcorea, Mântuitorule, iar tinerii dănțuind cântau: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat ».

Nor te cunosc pe tine, Mireasa lui Dumnezeu, ceea ce L-ai născut pe soarele slavei, care luminează toate păcatele mele întunecate.

Uscând rădăcinile gândurilor și ale faptelor mele rele, Mireasă dumnezeiască, fă-mă și pe mine pururi să rodesc roadele virtuții.

Slavă...

Gol sunt de veșmântul virtuților și voi fi aruncat afară din cămara de nuntă, ceea ce ai născut pe Hristos, îmbracă-mă cu haina nestricăciunii.

Și acum...

Nu încetează să mă biciuiască necontenit conștiința, Fecioară, ci slobozește-mă cu ajutorul tău cel grabnic.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel de Care se înfricoșează îngerii... ».

Cum stai fără grijă, ticălosule suflete? Cum ai dat uitării faptele cele de rușine? Descoperă-le pe acestea Maicii lui Dumnezeu, ca să mijlocească pentru tine la Cel ce S-a născut dintr-însa.

Asemenea m-am făcut lui Ismael cel din vechime, fugind de mine însumi ca de un alt Isaac, pentru aceea voi fi izgonit din casa lui Avraam, moștenirea cea de sus.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Înstrăinându-mă de patria cea de sus, am ajuns la străini și la tâlhari, mâncând străina hrană a porcilor, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, ca pe fiul cel risipitor, mântuiește-mă.

Și acum...

Pecețile curăției le-am rupt fără rușine, ceea ce ai născut pe Săditorul curăției, pe Hristos, fă să trăiesc în curăție restul vieții mele, Maica lui Dumnezeu.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Cel de Care se cutremură Îngerii și toate oștirile ca de Făcătorul și Domnul, preoți lăudați-L, tineri slăviți-L, popoare binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe norul cel purtător de lumină întru care Stăpânul tuturor, Cel fără de început, S-a pogorât din cer ca ploaia peste lână, și S-a

întrupat pentru noi, făcându-Se om, să o mărim toți ca pe o curată Maică a Dumnezeului nostru».

Avraam a fost învrednicit a vedea pe Dumnezeu, după cum era drept, fiindcă se nevoia cu iubirea de străini. Iar eu, care am zgârcenie și ură față de străini, pe bună dreptate voi fi aruncat în gheenă. Dar tu, Născătoare de Dumnezeu, scoate-mă din osânda de dincolo.

Cu râuri de lacrimi, păcătoasa, ștergând cu suspine preacuratele lui Hristos picioare, îndată a aflat dezlegare din căderile sale, Curată, dar eu, căzând la picioarele tale, suspin din adâncul inimii mele și cer să fiu izbăvit de patimi.

Slavă...

Mintea și sufletul și trupul și restul simțurilor mele ție ți le încredințez, Curată. Păzește-le nevătămate de săgețile celui viclean și dă-mi pocăință să îmi plâng patimile, mie, celui ce trândăvesc și trăiesc fără de grijă.

Și acum...

Căzând din nepăsare în uitare, din uitare în nefrică și din nefrică în adâncul păcatului, către tine, Maica lui Dumnezeu, strig: Tinde mâna ta și mă mântuiește cum a mântuit Fiul tău pe Petru din marea cea amară.

Prosomii

Prealăudaților mucenici

Bucură-te, car dumnezeiesc al lui Dumnezeu; bucură-te, Stăpâna tuturor; bucură-te, Doamna fãpturii; bucură-te, viță care ai născut strugurele care picură vinul care îi veselește pe cei ce te laudă pe tine cu credință, te măresc și te cinstesc, Prealăudată, ca Maică a lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Bucură-te, cort dumnezeiesc al lui Hristos; bucură-te, Preabinecuvântată; bucură-te, preaminunată Stăpână; bucură-te juncă nenuntită, care ai născut vițelul cel fără prihană, pe Hristos, Dătătorul de viață și Domnul, pe Care, acum, roagă-L cu rugăciunile tale de maică să izbăvească din primejdii pe robii tăi.

Bucură-te, carte însuflețită a lui Dumnezeu, care ai purtat scris întru tine pe Cuvântul cel preasfânt; bucură-te, rug nemistuit; bucură-te, Copilă, nor cu totul luminos, ceea ce ai răsărit oamenilor pe Hristos, cu adevărat soarele cel înțelegător; bucură-te, cea fără prihană, ajutor gata celor nenorociți.

Vindecă, Prealăudată, sufletul meu cel bolnav de cele mai rele patimi, ceea ce ai născut pe Hristos vindecătorul și Mântuitorul tuturor, pe Cel ce tămăduiește orice boală, pe Cel ce biruiește orice răutate a diavolului și pe Cel ce ne-a slobozit pe noi din moarte.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu
Facere a Sfântului Ioan Damaschin

Cântarea 1, Glasul 1

Irmosul:

«Hristos se naște, slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul și cu bucurie, popoare, lăudați-L, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Pricina bucuriei, umple de har mintea mea și luminează cu lumina ta sufletul meu și cugetul, Curată, ca să strig ție împreună cu Arhanghelul cântare de mulțumire, de Dumnezeu dăruită.

Vas dumnezeiesc, cu totul de aur, care înlăuntru ții mana, în chip luminat noi credincioșii te lăudăm, strigând: Bucură-te, curată Maică; bucură-te, nădejdea marginilor lumii și mântuirea celor ce te laudă pe tine.

Slavă...

Bucură-te, nor prealuminos, care îi umbrești pururea pe credincioși; bucură-te, sfeșnic cu șapte făclii, cum te-a văzut mai înainte oarecând Zaharia Proorocul, ceea ce porți în suflet, Preacurată, energiile Duhului Sfânt.

Și acum...

Fii mie, Fecioară, putere, întărire și laudă robului tău, celui acum căzut în felurite necazuri și ispite; potolește valul, nădejdea mea, bucuria și veselia mea.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, și mai pe urmă din Fecioară întrupat, fără sământă, lui Hristos-Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălțat fruntea noastră, Sfânt ești Doamne».

Bucură-te, ceea ce ești mai înaltă decât toate puterile cele nematerialnice; bucură-te, Fecioară nenuntită, ceea ce ai născut fără de sământă pe Hristos Dumnezeu, Căruia Îi cântăm: Cel ce ai înălțat fruntea noastră, sfânt ești, Doamne.

Bucură-te, cunună de preț a împăraților celor dreptmăritori; bucură-te, dumnezeiască putere a mucenicilor și tron în chip de foc al lui Hristos Dumnezeu, Căruia Îi cântăm: Cel ce ai înălțat fruntea noastră, sfânt ești, Doamne.

Slavă...

Mulțimea căderilor și a primejdiilor mă scufundă pe mine, nenorocitul. Ci tu la limanul bucuriei și la țărmul cel veselitor al harului tău cel atotputernic ancorează-mă, ca pururi să te laud pe tine, Prealăudată.

Și acum...

O, minunile tale cele mai presus de cuget și negrăite, Mireasa lui Dumnezeu! Cum și Fecioară ai rămas, și ai putut naște pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul Sfânt! Căruia Îi cântăm neîncetat noi, credincioșii: Sfânt ești, Doamne!

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Toiag din rădăcina lui Iesei, și floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioara ai odrăslit, Cel lăudat din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup și Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, veșmântul preoților evlavioși, de Dumnezeu dăruită, și podoaba cuvioșilor; bucură-te, bucuria drepților și lauda mucenicilor. Bucură-te, toiagul bătrânilor și puterea celor ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Bucură-te, porumbiță cuvântătoare, ceea ce ai adus încetarea necredinței și care ai atras tainic la credința în Dumnezeu pe cei ținuți de întunericul necunoștinței, Fecioară, și care acum strigă cu credință: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă...

Cu toiagul dumnezeiescului tău ajutor deschizând inima mea cea secătuită, Născătoare de Dumnezeu, fă-o să reverse izvoare și râuri de lacrimi, prin care, spălând-o de întinăciunea păcatului, strălucitoare arat-o Fiului tău.

Și acum...

Vino-ți în fire, nenorocitule suflete, și strigă din adâncul chinurilor tale Unuia Dumnezeului nostru: Am păcătuit Ție, Mântuitorule! Ci îndură-Te și mă mântuiește, ca un bun, cu rugăciunile celeia ce fără de bărbat Te-a născut pe Tine, și numără-mă cu cei aleși.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, fiind povățuiți la lumina cunoștinței de Dumnezeu, dis-de-dimineață venind, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni».

Iată, noi, credincioșii îți strigăm ție: Bucură-te! Bucură-te, tron în chipul focului al Celui Preaînalt și ușa mântuirii noastre, a pământenilor; bucură-te desfătarea lumii, Fecioară, și întăritură dumnezeiască și cetate de scăpare.

Scara pe care a văzut-o odinioară Iacob, care duce pe muritori de pe pământ la slava cea cerească, tu ești cu adevărat,

Stăpână Marie, de aceea noi cei mântuiți cu nașterea ta strigăm ție cu mulțumire: Bucură-te.

Slavă...

Acoperământul lumii și bucuria tuturor, ceea ce vii grabnic în ajutor și mântuiești, miluiește-ne și acum, Mireasa lui Dumnezeu, Curată, pe noi, cei ce te chemăm pe tine pururea în necaz, căci alt ajutor afară de tine, după Dumnezeu, nu avem.

Și acum...

Ca ceea ce ești templu luminos al Stăpânului tuturor și cort, pe mine, cel ce m-am făcut templu și peșteră de tâlhari, curățește-mă tot și luminează-mă, Fecioară, și du-mă în cămara de nuntă cea dumnezeiască, Preanevinovată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Din pântece pe Iona, ca pe un prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit, iar Cuvântul, în Fecioară sălășluindu-Se și trup luând, a ieșit, lăsând-o nestricată. Că Cel ce n-a primit stricăciune, pe ceea ce L-a născut o a păzit nevătămată».

Bucură-te, izvor limpede și nedeșertat, din care, izvorând apa cea mai curată, mai limpede și pururea vecuitoare, adapă pe poporul cel însetat și rourează pe cei ținuți oarecând de văpaia păcatelor și îi duce la dumnezeiasca răcorire.

Bucură-te, râu nesecat al lui Dumnezeu, cu adevărat plin de multe ape, prin care se adapă toată făptura care te laudă pe tine și se bucură toate inimile cele ținute de văpaie și însetate de apele cele de viață dătătoare.

Slavă...

Palat al Stăpânului, lumină plină de strălucire fii mie, celui căzut în chinuri și celui ce zace în prăpastia deznădejdii și caută sprijinul tău cel dumnezeiesc; căci afară de tine alt ajutor nu am dobândit eu, robul tău, Stăpână.

Și acum...

Cer nou te-ai arătat mai strălucit, căci ai răsărit mai presus de cuget și de cuvânt, pe soarele cel mare și neapus, Preacurată, risipind noaptea necredinței. Pentru aceea toată făptura se veselește împreună cu tine și neîncetat îți strigă ție: Bucură-te.

Sedealna, Glasul 1

Mormântul Tău, Mântuitorule

Fecioară cu adevărat mai înainte de naștere, Fecioară cu adevărat în vremea nașterii, Fecioară și după naștere ai rămas și pururi Fecioară te mărturisim și nădăjduim întru tine, Fecioară, ca să fim mântuiți, lauda fecioarelor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii, în dreapta credință fiind crescuți, păgânească poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat».

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, îndreptare sigură a celor nenorociți; bucură-te, turn de strajă tare și întărire a împăraților, ocrotire sigură pentru cei ce strigă: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai strălucit cu razele luminii tale lumea cea căzută în păcatele cele întunecate și luminezi pe cei ce cu credință cântă: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă...

Ca roua pe lână pogorându-Se, din pântecele tău S-a întrupat râul păcii, izvorul bunătății, Cel ce numără picăturile de ploaie, Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum...

Ceea ce singură ai născut pe Mântuitorul, Cel întrupat mai presus de minte, pe mine, cel stăpânit de ispite înfricoșate și primejduit, slobozește-mă și mă mântuiește pe mine cel ce cânt: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cuptorul cel cu foc răcorit a arătat de demult închipuirea minunii celei mai presus de fire, pentru că focul n-a ars pe tineri, arătând dumnezeiasca naștere a lui Hristos, cea fără de sământă, din Fecioară. Pentru aceea, lăudând, să cântăm: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii».

Bucură-te, ceea ce singură ești mai presus de oștirile cele de sus, Preanevinovată Fecioară; bucură-te, preaminunată; bucură-te, acoperământul pământenilor; bucură-te, pod care duci la viața cea nemuritoare pe muritorii care cântă: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Bucură-te, dumnezeiesc sălaș al luminii celei neapropiate, Maică Fecioară; bucură-te, pământ roditor; bucură-te, ceea ce ai odrăslit spicul cel cu adevărat dumnezeiesc, Care pe toate le hrănește, și Căruia toți Îi strigăm cântând: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Iată sfârșitul minunii celei mai presus de fire: Fecioara naște în feciorie, pe Cel ce S-a făcut om, pe Făcătorul tuturor, pe Cel împreună veșnic cu Tatăl și cu Duhul, Căruia toți Îi strigăm, bucurându-ne: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Și acum...

Voind să mântuiești ca un binefăcător firea muritorilor, Cel ce pe toate le-ai zidit cu cuvântul ai luat chipul meu, unindu-Te cu mine întreg, întrupându-Te din Fecioară, Cel mai presus de

fire, Căruia toți, săltând, Îi strigăm: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Să lăudăm ...Irmosul:

«Cuptorul cel cu foc răcorit a arătat de demult închipuirea minunii celei mai presus de fire, pentru că focul n-a ars pe tineri, arătând dumnezeiasca naștere a lui Hristos, cea fără de sământă, din Fecioară. Pentru aceea, lăudând, să cântăm: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Închipuirea nașterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Și acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpustită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu».

Bucură-te, Maica Stăpânului tuturor; bucură-te, pricina bucuriei lumii, Preacurată; bucură-te, juncă ce ai purtat vițelul cel cuvântător, pe Iisus Mântuitorul și Domnul; bucură-te, vas al luminii; bucură-te, altar al împăcării pentru cei căzuți.

Bucură-te, podoaba tuturor; bucură-te cleşte care ai purtat cărbunele cel dumnezeiesc; bucură-te, porfiră împărătească cu aur strălucită; bucură-te, păzitoarea legilor lui Dumnezeu; bucură-te, împlinirea vădită a profețiilor proorocilor.

Slavă...

Bucură-te, cer înstelat, împodobit cu strălucirile virtuților; bucură-te, împărăteasă care stai de-a dreapta Stăpânului tău, având haină cu cuviință împodobită, după cum a strigat ție David.

Și acum...

Bucură-te, rai cuvântător, care ai odrăslit în mijloc pe Hristos, pomul vieții; bucură-te, cea care ai nimicit amăreala pomului celui dintâi și pe cei care odinioară au murit prin gustarea din el, i-ai îndulcit și părtași dumnezeieștii vieți i-ai arătat.

Prosomii. Glasul 1

Ceea ce ești bucuria

Bucură-te, norul luminii și stâlp de foc, care ai condus la vrednică odihnă pe Israelul cel înțelegător, Fecioară; bucură-te, Cuvioasă, îndreptarea lui Adam și slobozirea lacrimilor Evei, bucură-te, ajutorul lumii.

Bucură-te, cleștele care ai purtat cărbunele cel dumnezeiesc; bucură-te, zid neclintit al Bisericii; bucură-te, tăria credincioșilor; bucură-te, împăcare a muritorilor cu Dumnezeu. Bucură-te, pod care duci la viață pe cei ce te laudă pe tine, Mireasa lui Dumnezeu.

Bucură-te, Maica Stăpânului tuturor; bucură-te, Împărăteasa împăraților lumii, Născătoare de Dumnezeu, Marie. Bucură-te, grabnică vindecare și izbăvire a celor neputincioși; bucură-te, desfătarea raiului celui din Eden, ceea ce fără de asemănare îl covârșești.

Cu mărgăritarele cele fără de pată ale Duhului Sfânt strălucește întunecatul meu suflet și de întunericul cel mai din afară izbăvește-mă, Curată, și învrednicește-mă să mă sălășluiesc pururea în bucurie cu strălucirile sfinților, Născătoare de Dumnezeu.

Glasul al 2-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Mitrofan, Mitropolitul Smirnei

Ale căruia sunt și cele ale Treimii din Octoih, purtând acest acrostih,

«Mitrofan te cântă pe tine, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu».

Cântarea 1, Glasul 2

Irmosul:

«Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel prea rău, Domnul cel Preaînalt, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Luând chip din tine, după chipul nostru, soarele cel neapus pe tine cer cuvântător mai strălucit limpede te-a arătat. Pentru aceea, izbăvește-mă pe mine din întunericul patimilor, ca să te laud pe tine cu dor, singură Maică Fecioară.

Izvorul milei care ai născut pe Hristos, Preacurată, și care ai deschis muritorilor raiul, deschide-mi și mie ușile milostivirii tale, Născătoare de Dumnezeu, și dăruiește-mi iertare de greșeli, Stăpâna lumii.

Slavă...

Te rog pe tine, Stăpână, cleștele care ai purtat cărbunele cel înțelegător și care ai curățat firea muritorilor, depărtează întinăciunea căderilor mele și izbăvește-mă, cu rugăciunile tale, din noroiul patimilor.

Și acum...

Rupe lanțul căderilor mele, ceea ce ești tuturor scăpare, rugându-L pe Fiul tău și Dumnezeu, și doboară păcatul care mă tiranisește, ca, mântuit fiind, pururea să te cinstesc pe tine, Prealăudată.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmașilor mei; că s-a veselit duhul meu cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept afară de Tine, Doamne».

Negura patimilor mele și întunericul alungă-le cu strălucirile rugăciunilor tale și luminează-mă, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cel ce mai înainte de luceafăr a răsărit, pe Hristos, soare din soare neapus, Stăpână.

Sabie arzând păcatele și patimile sufletului meu fii mie, Fecioară, și arată-mă ca un alt rai neispitit și păzit de tine, odrăslind floarea Duhului.

Slavă...

Ridicat-ai, fără prihană, cu nașterea ta, cortul cel căzut și zdrobit al lui David, strămoșul tău, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea, ridică-mă și pe mine, robul tău, cel zdrobit de patimi și căderi.

Și acum...

Sufletul meu cel bolnav, Născătoare de Dumnezeu, izbăvește-l de batjocurile demonilor și de trândăvie, și lacrimi de pocăință dă inimii mele și sădește în ea frica Stăpânului, Preacurată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Te laud că glas am auzit, Doamne, și m-am spăimântat că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine, cel rătăcit. Pentru aceea preaslăvesc pogorârea Ta cea multă către mine, mult Milostive».

Frământătură fără de prihană și sfântă a firii muritoare, din care a luat trup și pe care a înnoit-o Ziditorul, spală-mă și pe mine de întinăciunea patimilor mele și curățește-mă de tina căderilor.

Rupe lanțul patimilor mele și taie lațul păcatelor, Stăpână, cu sabia rugăciunilor tale, ceea ce ai născut pe Hristos, Cel ce a dăruit izbăvire celor din legăturile iadului.

Slavă...

Cu legăturile rugăciunilor tale, Stăpână, cu oblojeli și untdelemn, vindecă acum rănile sufletului meu și plăgile păcatului, Curată, ca una ce ai născut ajutorul dumnezeiesc al firii.

Și acum

De toate bunătățile sunt gol și zac și acum în răutate întrecând pe toți cei căzuți odinioară. Pentru aceea, cu cele dintâi împodobește-mă și de celelalte mă izbăvește, Mireasa lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Luminarea celor ce zăceau întru întuneric și mântuirea celor deznădăjduiți Tu ești, Hristoase, Mântuitorul meu; și la Tine mânec, Împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu știm alt Dumnezeu, afară de Tine».

Din blestemul cel de demult, lumea ai izbăvit, Stăpâna lumii, născând binecuvântarea, pe Hristos; pentru aceea, izbăvește-mă de cugetele cele necurate și de toată întristarea, căci tu singură ești bucuria credincioșilor.

Furtuna cumplită, bântuiala duhurilor răutății tulbură mintea mea; dar tu, vino degrab și potolește furtuna, ceea ce ai născut pe Hristos cel Atotputernic, singur Cârmuitor a toată făptura.

Slavă...

Luminează-mă cu lumina pocăinței pe mine, cel sălășluit în întunericul pierzaniei, Născătoare de Dumnezeu; dă-mi mie, celui ce zac, mână de ajutor și ridică-mă cu rugăciunile tale, ca să fac faptele drepte ale lui Dumnezeu.

Și acum...

Taberele demonilor împresoară cetatea sufletului meu și încearcă să mă piardă; cetate slăvită de Stăpânul tuturor, împrejmuiește-mă cu întăriturile rugăciunilor tale, Stăpână, și mă mântuiește.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Întru adâncul greșelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule».

Ceea ce ai născut viața cea veșnică, cu rugăciunile tale, omoară moartea ridicată de la trup în sufletul meu, ceea ce ești fără de prihană.

Pe mine, cel ce umblu pe căi strâmbe, la calea cea dreaptă mă povățuiește, ceea ce ai născut calea vieții, pe Hristos și Dumnezeul nostru.

Slavă...

Dracul cel urâtor de oameni, uneltește ispitindu-mă, Stăpână; ci tu, ca una care ai născut pe Cel ce a zdrobit capetele diavolilor și pe acesta nimicește-l.

Și acum...

Plutind pe marea vieții, am căzut în valurile nesfârșitelor necazuri; Preasfântă, ceea ce ai născut pe Cârmuitorul tuturor, ajută mie.

Sedealna, Glasul al 2-lea

Cele de sus căutând...

Către tine, Curată, strigăm cu credință să fim izbăviți din multe primejdii și din păcate căci altă mângâiere grabnică nu avem, fără prihană Fecioară, ceea ce ești compătimitoare, iubitoare de bine și milostivă, dăruiește tuturor mântuire sufletelor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

Știindu-te pe tine, ușă a răsăritului celui înțelegător, care a arătat că va intra în cer cel ce se roagă ție, la tine mă rog, Fecioară. Pentru aceea primește-mă, Stăpână, și mă călăuzește la tine și luminează-mi calea.

Izvor de lumină izvorât din raiul cel cuvântător, adapă toată fața pământului cu șuvoaiele desfătării, harul cel nematerialnic al Duhului Sfânt de la tine este, Preacurată Stăpână, de care învrednicește-mă și pe mine să mă împărtășesc cu îmbelșugare.

Slavă...

Lână, oarecând, a arătat Ghedeon pântecele tău care a primit roua cea cerească, răcorind pe toți cei stăpâniți de setea păcatului, Prealăudată, binecuvântată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Și acum...

Pironit fiind pe stâlp de voie, Hristos, Fiul tău, a biruit începătoriile întunericului și a nimicit puterea stricătoare a morții. Pentru aceea, Stăpână, cugetul cel pătimaș al trupului meu omoară-l.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Idolul cel de aur disprețuindu-l... ».

Cu apele cele de viață dătătoare udă, Născătoare de Dumnezeu, inima mea cea topită de văpaia păcatului, ținându-mă pururi în pocăință pe mine, cel ce cânt cu credință: Să laude toată zidirea pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Mielușeaua cea fără prihană, nenuntită, nespurcată, neînsoțită și Mireasă nestricată a lui Dumnezeu, care ai născut fără dureri vițelul cel îngrășat, frumoasă juncă, ușurează, ridică de pe sufletul meu lanțul cel greu și jugul păcatului.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Te-ai arătat Sfântă a Sfintelor, cort plăsmuit de Dumnezeu, care este chipul vechiului cort al mărturiei, având înlăuntru pe Marele Arhiereu, Fecioară, arată inima mea cort sfânt al Celui Preaînalt și al Împăratului tuturor.

Și acum...

S-a tăiat din mitra ta, Stăpână, Cel Preacinstit, ca piatra din munte, cu totul nepătată, și a sfărâmat stâlpul a toată înșelarea ca un Atotțiitor, singur atotputernic, prin Care șterge chipul patimilor sufletului meu, zdrobind morile dușmanilor celor înțelegători.

Să lăudăm... Irmosul:

«Idolul cel de aur disprețuindu-l, de trei ori fericiții tineri, privind chipul cel viu și neschimbat al lui Dumnezeu, în mijlocul văpăii au cântat: Să laude toată zidirea pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce pe luminătorul Dumnezeu, Cel ce a răsărit mai înainte de soare, Care la noi trupește a venit, din pântecele cel fecioresc

în chip de negrăit L-ai întrupat, Binecuvântată, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; pe tine te mărim».

Cel ce a întemeiat firile cele netrupești, ca un Dumnezeu, Sfântă Fecioară, din tine S-a întrupat. Pentru aceea izbăvește pe rugătorul tău de răzvrătirile patimilor celor trupești și de cugetul trupului cu rugăciunile tale.

Ai răsărit pe soarele dreptății, Fecioară, pe Hristos, și cer prealuminos te-ai arătat. Pentru aceea risipește noaptea patimilor mele cu strălucirile tale și luminează sufletul meu și inima o strălucește.

În ceata drepților tăi, în glas de bucurie, învrednicește-mă să sălășluiesc eu, nevrednicul, trecându-mi cu vederea mulțimea răutăților mele, ceea ce ai alăptat pe cel ce ridică păcatul lumii.

Slavă...

Judecă, Născătoare de Dumnezeu, Marie, și pedepsește pe cel potrivnic și izbăvește-mă de judecata lui. Căci tu ai născut pe Judecătorul cel bun și drept, pe Cel ce a osândit moartea cu jugul dumnezeirii.

Și acum...

Dezlegat-ai întristarea Evei, pe Adam cel nou născându-L, pe Cel care firea lui Adam din nou a plăsmuit-o. Pentru aceea dezleagă și zapisul greșelilor mele și din ispită, din necazuri și din patimi mă slobozește.

Prosomii. Glasul al 2-lea

Când de pe lemn

Bucură-te, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, Maică Fecioară și acoperământul celor ce aleargă la tine. Bucură-te, Stăpâna tuturor arhanghelilor, Curată. Bucură-te, Stăpâna cerurilor și ceea ce singură domnești peste cei de pe pământ, ca o împărăteasă cu adevărat. Bucură-te, fruntea împăraților; bucură-te, slava tuturor credincioșilor, scăparea creștinilor.

Bucură-te, dumnezeiască arătare a tainei celei înfricoșate și fără prihană, Fecioară; bucură-te, vas cu totul de aur; bucură-te,

rai; bucură-te, fiică a lui Adam și Maică nenuntită a Ziditorului meu, Binecuvântată, Cuvioasă. Bucură-te, lauda celor ce aleargă la tine și zid nesurpat. Bucură-te, mângâierea celor întristați.

Bucură-te, piatră de preț a lui Dumnezeu, care ești mai presus de toate pietrele prețioase; bucură-te, mărgăritarul cel strălucit și însuflețit al Împăratului Hristos; bucură-te, comoară de aur și de pietre scumpe, Născătoare de Dumnezeu, Curată; bucură-te, vas de mult preț al Duhului Sfânt, Fecioară, scumpătate a scumpătăților.

Vino, o, nenorocitule suflet! Cazi la Maica lui Dumnezeu, plângând cu lacrimi fierbinți, strigând și cerând dezlegare pentru greșelile tale și pentru nenorocirile tale. Preanevinovată Fecioară, vino și mă izbăvește de toată osânda, de toată amenințarea stricătoare de suflet, de toată boala și de întreitul val al vrăjmașilor care în deșert se luptă cu mine.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel prea rău, Domnul cel Preaînalt, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Pe mine, cel ce mai presus de firea cea cuvântătoare am păcătuit, ceea ce ai covârșit cu sfințenia și cuvioșia și curăția minții oștile îngerești, mântuiește-mă, Fecioară, ca pe tine să te laud, pe cea Prealăudată.

Valul plăcerilor cel înspumat de suflările vânturilor răutății mă înviforează, Fecioară nenuntită; dar tu, îndreptând cârma pocăinței mele, ancorează-mă la limanurile cele liniștite ale nepătimirii.

Slavă...

Mintea mea cea leproasă și sufletul, curățește-le, Stăpână, cum și Fiul tău a curățit pe lepros, spunându-mi mie: Voiesc, curățește-te, căci toate ascultă de cuvântul tău, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel deoființă cu Tatăl.

Și acum...

Tăietor de lemne fii mie, Stăpână, curățind inima mea cea sălbăticită și uscată, smulgând rădăcinile, tăind și arzând cu dumnezeiescul foc mărăcinii aducători de moarte ai păcatelor mele.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmașilor mei; că s-a veselit duhul meu cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, și nu este drept afară de Tine, Doamne».

Ușa cea vie a mântuirii oamenilor, deschide-mi mie ușile dreptății și ușa pocăinței, ca, intrând prin acestea, mărturisire și destăinuire să aduc Domnului meu.

Însemnează-mă pe fruntea sufletului meu cu pecetea și cu semnul acoperământului tău, ca să fug de la fața arcului celui pierzător, ca nu cumva, Născătoare de Dumnezeu, să mă săgeteze ca pe o oaie fără păstor.

Slavă...

Chipul Fiului Tău cel acoperit cu lut, drahma împărătească cea pierdută căutându-le și aflându-le, șterge și curățește țărâna patimilor și praful ce se află pe ele.

Și acum...

Pe mine cel rănit de sabia păcatului, rănește-mă la rândul tău, Născătoare de Dumnezeu, înfigând sabia, țintește coasta cea străpunsă a Fiului tău și, la sfârșit, taie rana și curățește-o.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Nu sol, nici înger, ci Tu Însuți, Doamne, venit-ai întrupându-Te din Fecioară și m-ai mântuit pe mine, omul întreg. Pentru aceasta, strig ție: Slavă puterii Tale, Doamne!».

În întristări pe tine te avem, Fecioară, mângâiere; în supărări, răcorire; în ispite, mângâiere, întărire și împreună cu noi luptătoare, grabnică izbăvire și sprijin.

Ceea ce ai născut pe Cel ce voiește mila și pe Cel ce nu voiește moartea păcătosului, pe Cel ce Se îmblânzește prin pocăință, povățuiește-mă către căile pocăinței.

Slavă...

Vindecând zdrobirea maicii noastre Eva, ai venit la noi din Născătoarea de Dumnezeu, Stăpâne, Iubitorule de oameni, pentru aceasta, și pe mine, cel zdrobit, vindecă-mă cu cuvântul.

Și acum...

Pe mine, cel ce suspin zi și noapte, tânguindu-mă cu plângeri și spălând cu lacrimi așternutul meu, miluiește-mă, Stăpână, și mângâiere dăruiește-mi cu ajutorul tău cel nevăzut.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Luminarea celor ce zăceau întru întuneric și mântuirea celor deznădăjduiți Tu ești, Hristoase, Mântuitorul meu; și la Tine mânec, Împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu știm alt Dumnezeu, afară de Tine».

Râul harurilor lui Dumnezeu, umple ochii mei de lacrimi, Născătoare de Dumnezeu, adapă pământul cel fără de apă și brazdele cele uscate ale sufletului meu, ca să se înmulțească roadele.

În mâinile tale, Fecioară, este partea sufletului meu; izbăvește-mă acum din mâinile vrăjmașilor mei, strălucește fața ta peste robul tău, Preasfântă Fecioară, mântuiește-mă, Stăpână, cu dumnezeiasca ta milă.

Slavă...

Ușă a răsăritului celui strălucitor din înălțime te-ai arătat, tron preaînălțat al Împăratului, scară care duce la cer pe care S-a

pogorât Hristos, cu totul fără prihană Fecioară, și a vorbit cu muritorii cei lepădați.

Și acum...

Tronul înalt și minunat al Împăratului, pat dumnezeiesc primitor de Dumnezeu, sălaș preasfânt, împăcare tare, Născătoare de Dumnezeu, fii lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Întru adâncul greșelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule».

În psalmi lăudându-te, strigăm ție: Bucură-te, munte gras al lui Hristos Dumnezeu, Mireasa lui Dumnezeu întru care a binevoit a Se sălășlui pentru mântuirea noastră.

Bucură-te, ușă a lui Dumnezeu neumblată, bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înșelăciunii, bucură-te, prin care sabia învăpăiată a heruvimilor mi-a dat liberă intrare în rai.

Slavă...

Nor purtător de dumnezeiască ploaie, sufletul meu cel uscat de văpaia păcatului, rourează-l și adapă-l cu șuvoiul desfătării celei veșnice.

Și acum...

Cugete necurate mă întinează, pofte rușinoase și dobitocești pângăresc smerită inima mea; Preasfântă Fecioară, ajută-mi!

Sedealna, glasul al 2-lea

Cele de sus căutând

Cu dumnezeiasca lumină, departe alungă întunericul inimii mele, ceea ce ești bună, dându-mi izvoare de apă, ca să-mi spăl răutățile mele prin care am amărât pe Domnul cel preabun, căci întru tine singură este mângâierea mea.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

Suflete care știi că viața este ca un târg, bine încă de aici negutătorește ca să câștigi cele mai mari, Împărăția cerurilor și slava cea negrăită, căci, dacă va trece viața aceasta, alt prilej nu vei mai avea.

Ceea ce ai născut calea vieții, pe Hristos, povățuiește-mă pe calea cea dreaptă care duce la corturile raiului și la odihna de acolo, îndreptând calea mea și pașii mei, Ceea ce ești bună.

Slavă...

Veninul păcatului cheltuiește puterea mea, dar tu, prin milostiva ta plecare și cu mâna harului tău, vino și scoate-l pe acesta, ca ceea ce singură ai născut pe pământ pe Cel ce ridică păcatele lumii.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Fiul lui Dumnezeu Care S-a făcut Fiul omului pentru adâncul milelor, fiu al luminii și al zilei mă fă pe mine care sunt fiu al întunericului și al nopții, Preanevinovată, și arată-mă fiu vrednic al Tatălui ceresc.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc... ».

Focul caldeilor și văpaia cea fără sfârșit a patimilor, Nabucodonosor cel înțelegător și înfricoșat le-a aprins, precum și cuptorul cel clocotitor, pe care stinge-l, Fecioară, cu roua rugăciunilor tale.

Minte pătimașă având și de cugete străine împărtășindu-mă, la tine scap, palat curat, înmiresmat al lui Dumnezeu, Stăpână, curățește-mă de toată duhoarea patimilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Știindu-te pe tine carte sfântă a lui Hristos, pecetluită de Duhul Sfânt, Fecioară, te rog, în cartea celor vii scrie-mă și de viața cea nestricăcioasă învrednicește-mă.

Și acum...

Ocrotitoarea credincioșilor, nădejdea și bucuria celor întristați, în bucurie întoarce tânguirea mea, Curată, și dă-mi mie ca nu acum în veacul acesta să te văd pe tine, ci în cel viitor.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei s-a pogorât și văpaia în rouă a prefăcut-o, pe Dumnezeu, lăudați toate lucrurile ca pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu-Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi, credincioșii, cu un gând în cântări să-L slăvim».

Mai sfântă decât îngerii, mai înaltă decât Heruvimii, mai presus de serafimii cei de foc și mai cinstită decât orice ceată îngerească înțelegătoare ai fost văzută și prin slavă și cinste fără de asemănare mai slăvită, Marie, Fecioară Stăpână.

Mireasă a lui Dumnezeu, Preasfântă, comoară a mântuirii, limanul celor pe mare nenorociți, acoperământul sufletelor și apărare, mântuire fii mie, bogăție și liman liniștit, sufletul meu cel înghețat acoperindu-l și încălzindu-l.

Slavă...

Țarină nearată care ai născut pe Lucrătorul, brazda cea nesemănată care ai odrăslit spicul vieții, cu bogăția celor bune și cu îmbelșugarea tuturor bunătăților hrănește-mă pe mine, cel topit de foame, Stăpână.

Și acum...

Ție celeia ce ai născut pe Făcătorul tuturor și pe Mântuitorul, eu, săracul, sărmanul și lipsitul ce voi aduce vrednic? Căci nimic altceva nu am decât credință fierbinte și dragoste adevărată întru care mântuiește-mă și pe mine, Stăpână.

Prosomii. Glasul al 2-lea

Când de pe lemn

Bucură-te, templu preasfânt; bucură-te scaun al Împăratului; bucură-te, tron de foc al Stăpânului tuturor; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut; bucură-te, ceea ce ai dezlegat osânda Evei; bucură-te, lauda ortodocșilor, ocrotitoarea păcătoșilor și ajutorul celor nedreptățiți.

Bucură-te, cleşte de taină, pe care mai dinainte l-a văzut Isaia, purtând cărbunele care curăță de întinăciune toată zidirea. Bucură-te, rug aprins și nemistuit; bucură-te, stâlp de foc prin care suntem duși la odihna cea dumnezeiască; bucură-te, ușa milei și iertarea păcătoșilor.

Bucură-te, bolta înstelată a cerului, care porți nerătăcite stelele și planetele toate; bucură-te, cerc strălucit al celor doisprezece zodii prin care a trecut soarele Hristos, Care a împlinit întregul curs al iconomiei întrupării pentru mântuirea oamenilor.

Bucură-te, ceea ce fără de strâmtorare ai purtat în pântece pe Dumnezeu cel necuprins, Care S-a făcut om din bunătate. Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu, pentru aceea, rogu-mă, din patimile ce mă strâmtorează, slobozește-mă, pentru ca, umblând drept pe calea cea strâmtă, să ajung la lărgimea fericirii de acolo.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Cântarea 1. Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Veniți popoare, să-I cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a despărțit marea și l-a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Este vremea plângerii, o, nenorocitule suflete! Iată, s-a deschis arena vieții prezente pe care alergăm, și noi dormim, vai, nouă! Deci să ne trezim acum și să ne tânguim.

Râu curgător, umbră și fum și vis este viața aceasta. Și desfătarea de acum este ca floarea ierbii care se veștejește, deci la Născătoarea de Dumnezeu să cădem, suflete.

Slavă...

Ceea ce singură ai născut viața, Mireasa lui Dumnezeu, pe mine, cel ce zac mort de săgeata păcatului, înviază-mă cu leacul milei tale.

Și acum...

Mintea și sufletul și simțirile mi le-am întinat, săvârșind cele rele, de Dumnezeu dăruită, ci cad la noianul milei tale: Nu mă lepăda pe mine.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul, și frica de Tine sădește-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine».

Pe mine, călător alergând ca într-o altă arenă a vieții, tâlharii prinzându-mă, mi-au rănit sufletul. Dar tu, Maica lui Dumnezeu, cheamă-mă din nou.

Robindu-mi voința sufletului, am fost rănit de patimi, nerâvnind lui Iosif, ci slobozește-mă, Maica lui Dumnezeu, din tirania lor.

Slavă...

Întru tine având îndrăznire, Stăpână, aș putea covârși marele și nezdrobitul zid de aramă al plăcerilor și m-aș izbăvi de ispititorul diavol.

Și acum...

Picăturile lacrimilor mele s-au uscat, Fecioară, îngreunat fiind de somn, dar dăruiește-mi trezvie și izvor de lacrimi și priveghere de toată noaptea.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Te laud, că glas am auzit, Doamne, și m-am spăimântat că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine, cel rătăcit. Pentru aceea, preaslăvesc pogorârea Ta cea multă către mine, mult Milostive».

Pricina a tot păcatul este iubirea de sine, iubirea de argint, după acestea am tânjit din suflet, Preacurată, și toată fapta cea rușinoasă de voie am săvârșit, dar acum la vremea bătrâneții mântuiește-mă pe mine, nenorocitul.

De veșmântul sfântului botez m-a dezbrăcat Veliar și m-a îmbrăcat cu haina aspră și jalnică a păcatului de care, te rog, Fecioară, mă dezbracă.

Slavă...

Marie, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, bucuria mea și mântuirea mea, a celui ce zace pururi în patul nepăsării, cu dumnezeiasca ta lumină risipește întunecarea smeritului meu suflet.

Și acum...

Din robia Egiptului Moise a scos pe israeliteni, dar pe mine cine mă va scoate, Preacurată, din amara robie a patimilor, dacă nu vei mijloci tu la Stăpânul meu și Fiul tău, ceea ce ești milostivă.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dătătorule de lumină și făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi; că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm».

Prin post oarecând Moise a auzit dumnezeiesc glas și a văzut preînchipuirea ta, dar eu, risipitorul, cum voi vedea lumina cunoștinței?

În pustia Sinaiului Dumnezeu a plouat mana lui Israel, dar tu, suflete, dacă vrei să dobândești mana cea înțelegătoare, vino la Maica lui Dumnezeu și ea te va hrăni.

Slavă...

De cuvinte trufașe mă folosesc, precum Datan și Aviron împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise, și cad sub pământ, dar tu, Maica lui Dumnezeu, te rog, ridică-mă.

Și acum...

Îmblânzește valurile cele de rușine ale ticălosului meu suflet, Stăpână, și oprește chinurile trupului meu ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu întrupat fără chinuri de naștere.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul păcatelor cel mai de jos m-a înconjurat, ci precum pe Proorocul Iona, ridică, Doamne, din stricăciune viața mea».

Revarsă mila îndurării tale peste smerenia noastră și fii milostivă robilor tăi, Fecioară.

Valurile binefacerilor tale veșnice curg și adapă sufletele uscate de patimi. Pentru aceasta, adapă-mă și pe mine, Fecioară.

Slavă...

Nimic cuvios nu am făcut în viața mea, eu, ticălosul, ci numai mulțime de păcate, ci tinde mâna ta, Stăpână, și izbăvește-mă de gheenă.

Și acum...

Mireasa lui Dumnezeu, Preasfântă, acoperământul meu și slava mea, stai alături la vremea ieșirii sufletului meu, mântuindu-mă și ducându-mă la viața cea veșnică.

Sedealna, Glasul al 2-lea

Cele de sus căutând

Dă-mi mie pocăință adevărată, Preanevinovată, și dăruiește-mi desăvârșită iertare pentru greșelile cele din pruncie și învrednicește-mă să mă împărtășesc cu râvnă de dumnezeiasca viețuire, Curată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

Născătoare de Dumnezeu, tot cuvântul dumnezeiesc și cărțile sfinților învață calea cea strâmtă și îngustă a virtuții, pe care întărește-mă cu puterea ta să o urmez cu râvnă pe mine care mă abat când la dreapta, când la stânga.

Mireasa lui Dumnezeu, dumnezeiescul har al Mângâietorului vine în inimă, cu liniștea minții, cu seninătatea cugetelor, pe

care roagă-L pe Fiul tău și Domnul să-l trimită zdrobirii inimii și smereniei sufletului.

Slavă...

Risipește norul a multor ispite arzătoare și amare care mă împresoară și mă necăjesc și nestăpânit mă biciuiesc, singură apărătoare a lumii, și înțelepțește-mă pe mine cel ce cânt: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum...

Fiarelor sălbatice ale patimilor am fost predat ca unor stăpâni, precum cei ce murmurau în pustie, și în chip nevăzut mă străpung precum pe aceia șerpii. Dar tu, Fecioară, te rog, cu rugăciunea ta, Mireasa lui Dumnezeu, dă-mi mie vindecare.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc... ».

Prin cugete amăgitoare vrăjmașul, uneltind în chip nevăzut, mă amăgește, trăgându-mă în prăpastia plăcerilor, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, păzește-mă, singura apărare a celor năpăstuiți.

De voie mă supun vrăjmașului care se năpustește asupra mea prin năvălirile cugetelor necurate, dar tu, bună, fă uneltirea lui fără putere și zadarnic arată-l pe cel furios, mântuindu-mă pe mine, cel ce mă rog ție.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Înaintea ta vărs rugăciunea mea, în plâns și suspin, iar întristarea sufletului meu o vestesc ție, Curată, căci iată, mă cheltuiesc în adâncul întristărilor, fără să te văd pe tine, lumina mea.

Și acum...

Nevoiește-te, suflete, cu postul, cu privegherea, cu plânsul și psalmodia și cu petrecerea cea nematerialnică în rugăciuni de toată noaptea și astfel Dumnezeu te va milui, cu rugăciunile cele bineprimite ale Născătoarei de Dumnezeu.

Să lăudăm... Irmosul

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei S-a pogorât și văpaia în rouă a prefăcut, pe Dumnezeu, lăudați toate lucrurile ca pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu-Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi, credincioșii, cu un gând în cântări să-L slăvim».

Ca ceea ce ești milostivă, Fecioară, pe Cuvântul cel Atotmilostiv L-ai născut cu trupul. Pe Acesta pururea roagă-L să izbăvească din primejdii și necazuri și din alte ispite pe cei ce te slăvesc pe tine cu credință, curată Născătoare de Dumnezeu.

Toiagul lui Aaron, și vasul care ține mana, sfeșnicul și chivotul de aur, te-au preînchipuit pe tine, Mireasă dumnezeiască, a căror împlinire acum văzând-o limpede, cu credință, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Slavă...

Izvor care izvorăști credincioșilor apa mântuirii, Nepătată, te numim pe tine, Curată, căci noi, cei topiți în văpaia nesfârșitelor căderi, am aflat multă răcorire: sângele Fiului tău, prin care pe noi din nou ne-a plăsmuit.

Și acum...

Ca o mlădiță din bătrâna fire a lui Adam ai crescut, Maica lui Dumnezeu, Marie, căci singură ai răsărit floarea, pe Domnul, fără lucrător pământesc, pentru aceea pe tine toți în cântări te mărim.

Prosomii. Glasul al 2-lea

Când de pe lemn pe Tine

Bucură-te, ceea ce ești mai cuprinzătoare decât cerurile; bucură-te, ceea ce ești mai înaltă decât puterile cele de sus, Fecioară; bucură-te, Stăpâna a toată lumea, Curată; bucură-te, templu sfânt al lui Dumnezeu celui Preaînalt; bucură-te, pod dumnezeiesc care pe muritori îi treci la viața cea neîmbătrânitoare; bucură-te, mântuirea lumii; bucură-te, lauda tuturor credincioșilor.

Bucură-te, bucuria a toată lumea; bucură-te, dulce rândunea, care ai răsărit tuturor celor aflați în iarna răutăților primăvara cea desfătată; bucură-te, făclie nestinsă, lumina dumnezeieștii cunoștințe care ai fulgerat în întunericul înșelării; bucură-te, puterea împăraților; bucură-te, apărătoare tare a celor ce cu inimă curată te fericesc pe tine.

Bucură-te, Fecioară, mare și strălucită Ursă cu șapte stele a cerului celui gândit, care ai strălucit în șapte harisme, cu neclintita ta rugăciune, ca o altă stea polară, călăuzind în noapte pe cei ce plutesc pe marea vieții la limanul cel dumnezeiesc al Împărăției cerurilor, și care îi luminezi cu dulcea ta lumină.

Primește rugăciunea, primește plânsul meu, Fecioară. Primește-mi cererea, primește-mi lacrimile și suspinul inimii; potolește-mi plânsul, șterge-mi lacrimile, pe toate le întoarce din întristare în bucurie. Dă celui ce te caută pe tine din tot sufletul dumnezeiesc ajutor și acoperământ, Mireasa lui Dumnezeu.

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a Monahiei Tecla

Cântarea 1, Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Celui ce marea cea neumblată și cu valuri, cu dumnezeiasca Sa poruncă a uscat-o și a trece pedestru prin ea pe poporul israelit l-a povățuit, Domnului să-I cântăm căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Cununa neveștejită a laudelor tale acum o țese Biserica în Duhul, Preacurată, și-ți aduce cu evlavie împreună cu Arhanghelul Gavriil, vestitorul nunții, cântând „bucură-te" și slăvindu-te după cuviință.

Lucrând via cea purtătoare de viață, Maica lui Dumnezeu, Prealăudată, pe Hristos Domnul, pământ sfânt al Tatălui ai fost văzută mai presus de cuget, de Dumnezeu dăruită, și ai adăpat lumea, Curată, cu băutura vieții celei dumnezeiești.

Slavă...

Tu ai născut, Nepătată, pe Hristos Cârmuitorul și Domnul, Mântuitorul, ca pe un liman liniștit, izbăvind de amarnica furtună toată lumea învăluită cumplit de valurile păcatelor și primejduită.

Și acum...

Cetate de scăpare și de mântuire pe tine toți credincioșii cunoscându-te, Marie, Maica lui Dumnezeu, ție ne rugăm cu căldură, primește rugăciunile credincioșilor tăi rugători și dezleagă-i pe toți de osânda păcatelor.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul, și frica de Tine sădește-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine».

Început blestemului lui Dumnezeu s-a făcut oamenilor înșelarea Evei. Dar Sfânta Născătoare de Dumnezeu iarăși L-a atras pe Dumnezeu la noi.

Părintele ceresc naște întru tine comoara vieții, Prealăudată, și bucură lumea cu binecuvântarea, bucurie venind de la El tuturor.

Slavă...

Din Ana, bucuria neamului, ai înflorit și ai născut, Fecioară, pe Împăratul și se bucură împreună de nașterea ta femeile dezlegate de blestemul cel de mai înainte.

Și acum...

Rugul cel din Sinai a preînchipuit, Fecioară, străină nașterea ta, căci tu primind focul dumnezeirii, pântecele tău nu s-a ars.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am, Doamne, vestea iconomiei Tale și Te-am preaslăvit, numai pe Tine, Iubitorule de oameni».

Iacob scară pe tine, cu dumnezeiască cuviință, mai dinainte te-a văzut, Fecioară, pe care Dumnezeu a întărit-o pe înălțimi.

Pogorârea îngerilor cea către noi mai dinainte a arătat venirea Cuvântului la noi prin tine, Prealăudată.

Slavă...

Pântecele tău cel fără de prihană fericit este, Fecioară, căci prin el toți am aflat viață.

Și acum...

În taină te lăudăm pe tine, Maica lui Dumnezeu, cu glasurile Ortodoxiei pe care păzește-o în Biserică prin rugăciunile tale.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, că afară de Tine alt Dumnezeu nu știm».

Pe tine mai cinstită decât chivotul legii te lăudăm, căci pe Ziditorul și Dumnezeul tuturor ca o tablă a legii L-ai purtat, Prealăudată, Născătoare de Dumnezeu, Marie.

Pe tine, tron al lui Dumnezeu Cuvântul te propovăduim, Născătoare de Dumnezeu, pe care Dumnezeu șezând, ca un muritor este văzut de mine, arătându-te pe tine mai înaltă decât Heruvimii.

Slavă...

Ai dezlegat tot neamul din amara robie, Fecioară, și prin libertatea lui Hristos neamul femeiesc l-ai cinstit prin dumnezeiască nașterea ta.

Și acum...

Fecioara a născut Fiu și femeile în chip vădit bună îndrăznire împotriva vrăjmașului au dobândit, iar tinerele îi urmează ei, nevoindu-se în feciorie.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Întru adâncul greșelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule».

Bucuria lumii, pururea Fecioară; bucură-te, strigăm ție împreună cu îngerul cu credință, învrednicește-ne de bucuria ta și risipește întristarea noastră.

Cer mai înalt decât cerurile ai fost văzută, Mireasa lui Dumnezeu, prin dumnezeiască slava ta, căci întru tine Dumnezeu întreg stând, este văzut de mine.

Slavă...

Cunoscându-te pe tine limpede, Maică pururea Fecioară, locaș al neîncetatei bucurii, bucură-te, îți strigăm. Căci ție singură se cuvine închinare, Preacurată.

Și acum...

Astăzi firea femeiască se bucură, astăzi întristarea încetează, astăzi a înflorit bucuria că Maria a născut bucuria, pe Mântuitorul și Domnul.

Sedealna, Glasul al 2-lea

Ceea ce ești izvorul milei

Trândăvia cea cumplită a sufletului meu și împietrirea inimii mele, Maica lui Dumnezeu, binevoind, tămăduiește-o cu rugăciunile tale, de partea celor mântuiți mă învrednicește, izbăvindu-mă de tot felul de osânde, singura nădejde și mângâiere.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

Lâna lui Ghedeon oarecând a preînchipuit dumnezeiasca pogorâre întru tine a Cuvântului lui Dumnezeu; ai primit zămislirea ca roua, Fecioară, pentru aceea toți strigăm ție: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată.

Noi și înfricoșătoare și vrednice de crezare și adevărate sunt toate tainele tale, Marie, Maica Dumnezeului nostru, că întru tine noi toți am fost împăcați cu Dumnezeu și Stăpânul și toți împreună îți cântăm: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată.

Slavă...

Mai înainte Ghedeon profețind lămurit dumnezeiasca ta naștere, aduce un urcior plin cu rouă stoarsă din lână. Căci dumnezeirea întreagă întru tine s-a sălășluit, Nepătată: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată.

Și acum...

Născându-L pe Dumnezeu, pe Mântuitorul tuturor, te-ai făcut, Fecioară, îndreptare celor căzuți, înnoire păcătoșilor, nădejde celor deznădăjduiți și ajutor celor ce cântă: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Cel ce în cuptorul cel cu foc... ».

Rai nou te-ai arătat, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, odrăslind fără sămânță nu pomul morții, ci pomul vieții, pe Domnul, de a Cărui viață nemuritoare ne desfătăm toți.

Nimeni care a dobândit nădejdile credinței în tine a ortodocșilor nu s-a pierdut, Marie, Maica lui Dumnezeu, numai cei ce din pizmă se leapădă de cinstirea chipului frumuseții tale.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Toată Biserica se minunează de nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu, că toți păcătoșii și săracii se mântuiesc, toți cei care scapă la tine cu dorire, căci a venit Hristos ca prin tine pe oameni să îi mântuiască.

Să lăudăm... Irmosul

«Pe Dumnezeu, pe Cel ce în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei S-a pogorât și văpaia în rouă a prefăcut, lăudați toate lucrurile ca pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce pe luminătorul Dumnezeu cel ce a răsărit mai înainte de soare, Care la noi trupește a venit, din pântecele cel feciorese în chip de negrăit L-ai întrupat, Binecuvântată, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; pe tine te mărim».

Pleacă urechea ta, Fecioară, ca să cânt, Prealăudată, prin cuvinte de laudă nașterea ta și ca pe darul văduvei primind laudele buzelor mele, cere iertarea păcatelor mele.

Strălucește dumnezeiasca ta frumusețe, fulgeră strălucirea curăției tale și scânteiază nașterea ta. Căci Dumnezeu și Făcătorul soarelui și al întregii făpturi din tine S-a născut, pentru aceea toți te mărim.

Slavă...

Ca pe o floare a curăției și ca pe toiagul fecioriei și ca Maică a lui Dumnezeu în cântări te cinstim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, și te rugăm în glas de laudă în feciorie ne întărește și în curăție ne păzește.

Și acum...

Trupul și sufletul tău, Fecioară, păzindu-l neîntinat, Împăratul Hristos a iubit frumusețea ta și Maică a Întrupării Lui te-a arătat, Marie preaslăvită, iconomisind mântuirea mea.

Prosomii, Glasul al 2-lea

Casa Efratului...

Bucură-te, tronul lui Dumnezeu, Stăpână Marie, slava creștinilor, lauda fecioarelor, Mireasă care ai picurat soarele.

Bucură-te, ceea ce ai izvorât bucurie lumii, Preasfântă Fecioară, strălucire neobișnuită a muritorilor și a îngerilor.

Bucură-te, Curată, vas al mirului ceresc, floarea nestricăciunii; bucură-te, trandafir și crin care bine îi înmiresmezi pe toți.

Stăpâne Iisuse, pace lumii dăruiește cu rugăciunile Maicii Tale, ale Stăpânei Fecioarei și ale tuturor sfinților tăi.

Miercuri seara

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a lui Gheorghe al Nicomidiei

Cântarea 1. Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Veniți popoare, să-I cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a despărțit marea și l-a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Slavă nașterii tale, Preanevinovată! Celor din Adam izbăvire li s-a binevestit și morților celor din veac cale nemuririi li s-a înnoit.

Tu ești jertfelnic de aur, Stăpână, pe care zapisul strămoșului a fost ars în focul dumnezeiesc, vorbind cu cărbunele cel sălășluit în tine.

Slavă...

Bucură-te, vasul de aur care ai primit mana; bucură-te, izvor nedeșertat al apei celei vii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care înviezi și răcorești pe cei ce te laudă pe tine.

Și acum...

Toți ne-am îmbogățit întru cunoștința lui Dumnezeu, cei ce te cunoaștem pe tine Stăpână și Maică a lui Dumnezeu și Doamnă a tuturor, pecetluind cuvintele cu faptele.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmașilor mei; că s-a veselit duhul meu cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, și nu este drept afară de Tine, Doamne».

Pe ceea ce singură fecioară a rămas după naștere, pe Maria cea mai sfântă decât sfinții, pe cea cu adevărat nenuntită, pe Născătoarea de Dumnezeu, veniți să o lăudăm noi, credincioșii strigând: Bucură-te, Stăpâna lumii, de Dumnezeu dăruită.

Rugul cel de demult nemistuit te-a preînchipuit pe tine, rug însuflețit și viu. Căci zămislind focul dumnezeirii ai rămas nearsă, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea și pe mine smulge-mă din focul cel nestins.

Slavă...

David, strămoșul tău și al lui Hristos, te numește pe tine fiică și împărăteasă, iar noi te numim Fecioară și de Dumnezeu Născătoare, străină auzire a lumii, Curată, și mare laudă a celor ce te cinstesc pe tine.

Și acum...

Aflându-te pe tine mai curată decât îngerii, S-a sălășluit în pântecele tău Cel sfânt, Cel ce locuiește în lumina cea neapropiată, Născătoare de Dumnezeu, și a fost văzut om întrupat din tine, cunoscut în două firi.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am, Doamne, vestea iconomiei Tale și Te-am preaslăvit, numai pe Tine, Iubitorule de oameni».

Lăudând, ceea ce ești fără prihană, pe Cel întrupat din pântecele tău, pe tine te slăvim ca pe Maica lui Dumnezeu.

Izbăviți de adâncurile cele întunecate ale iadului, Preacurată, prin dumnezeiasca ta naștere, pe tine te fericim.

Slavă...

Izbăvește de toată răutatea vrăjmașului, Fecioară, pe cei ce te cunosc pe tine cu adevărat Maică a lui Dumnezeu, Preacurată.

Și acum...

Avându-te pe tine liman și mântuire sigură, Născătoare de Dumnezeu, toți la tine alergăm.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Luminarea celor ce zăceau întru întuneric și mântuirea celor deznădăjduiți Tu ești, Hristoase, Mântuitorul meu și la Tine mânec, Împăratul păcii; luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu știm alt Dumnezeu, afară de Tine».

Datoria strămoașei Eva, tu, Fecioară, ai plătit-o, născând pe Cel ce S-a încins cu trup din tine, pe Mântuitorul lumii, pentru aceasta toți te fericim pe tine, cea cu dar dăruită, Marie preanevinovată.

Pe Cel întrupat din tine, Maică Fecioară, pururea roagă-L pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine, să ne izbăvească de patimi, de primejdii, de răutățile cele stricătoare de suflet și de necazuri și de văpaia cea veșnică și de osândă.

Slavă...

Cu strălucirea ta, Maica lui Dumnezeu, să se lumineze mintea mea cea întunecată de păcat. Pleacă-te, Fecioară, și cu sfințenia ta șterge întunericul căderilor, căci altă pază afară de tine nu știu.

Și acum...

Cu toiagul dumnezeiescului tău sprijin, despicând împietrirea mea, învrednicește-mă să vărs izvoare de lacrimi și, străbătând noianul înroșit al patimilor mele, ca pe o altă Mare Roșie, povățuiește-mă la limanul nepătimirii.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Întru adâncul greșelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule».

S-a întrupat Cuvântul în pântecele tău și din milostivire este cunoscut om, ca să-l facă pe om dumnezeu, Fecioară preanevinovată.

Pentru mine, dintru ale mele, S-a făcut prunc Cel Atotdesăvârșit, ca prin tine, Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu, să mă înnoiască pe mine, cel învechit în patimi.

Slavă...

Inima mea cea acoperită de valurile păcatelor mele celor nespuse, prin atotputernica ta mijlocire, Preasfântă Fecioară, o izbăvește.

Și acum...

Nașterea ta pământenii o preacinstesc și o laudă cetele îngerilor și pe tine, Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioară te slăvesc.

Sedealna

Cele de sus căutând

Cu dor în suflet alerg acum la acoperământul tău, cerând, Curată, dezlegare de păcatele mele, nu mă lepăda, fără prihană, ci cu milă primește-mă pe mine cel ce strig: Ceea ce ai născut pe Dumnezeu întrupat, vindecă sufletul meu cel bolnav.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

Sălaș preacurat și fără de pată al lui Dumnezeu, Fecioară, fă-mă templu al Duhului Sfânt, pe mine, cel ce m-am făcut peșteră de

tâlhari necurați, ca să strig ție cu dor: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Curată.

Aflându-mi inima întinată, vrăjmașul m-a omorât, dar tu îmbracă-mă cu dumnezeiasca putere și învrednicește-mă să îl biruiesc pe el, pururea Fecioară, ca să strig ție cu credință: Binecuvântată ești ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Slavă...

Cel ce oarecând pe cei trei tineri din cuptorul aprins, Hristoase al meu, Cuvinte, i-ai izbăvit, Tu Însuți și pe mine, cu rugăciunile Maicii tale nenuntite, din văpaia aprinsă a răutăților mele celor nemăsurate izbăvește-mă și mă mântuiește.

Și acum...

Iată, pe tine, Curată, întreaga fire a pământenilor te slăvește, minunându-se de taina nașterii tale, fără prihană Fecioară, și strigă într-un glas Celui ce din tine a răsărit: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc... ».

Pe chivotul cel preasfânt, pe cortul cel preacinstit, pe dumnezeiescul vas, pe sfeșnicul, pe tablele legii, pe templul cel purtător de lumină, pe tronul lui Dumnezeu cel preaslăvit, pe Fecioara curată într-un glas să o lăudăm.

Iată, din tine Se va naște Fiu, strigă Isaia. Fiul celui Preaînalt, Fiu al tău Se arată, făcând fii ai Tatălui Celui mai presus de ceruri pe cei ce te laudă pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Nu înceta a ruga stăruitor pe Fiul tău și Dumnezeu pentru cei ce se închină ție și laudă cu credință harul tău, Mireasa lui Dumnezeu, singură Preasfântă, preabinecuvântată.

Și acum...

Cu totul mi-am întunecat mintea, cu totul demonilor nerușinați m-am supus, dar la acoperământul tău cel puternic scap, Fecioară, și strig ție: Mântuiește-mă cu mijlocirea ta, ceea ce ești cu dar dăruită.

Să lăudăm...Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei S-a pogorât și văpaia în rouă a prefăcut-o, pe Dumnezeu, lăudați toate lucrurile ca pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.»

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Nu se pricepe nici o limbă a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă și mintea cea mai presus de lume să cânte ție, Născătoare de Dumnezeu. Însă, fiind bună, primește credința că știi râvna noastră cea dumnezeiască; că tu creștinilor ești ocrotitoare, pe tine te mărim».

Pe tine te binecuvintează sus cetele celor netrupești și te laudă, Prealăudată, aici jos, toate mulțimile oamenilor, pământul și cerul și marea în cor, cu cântare armonioasă, cântare mai presus de lume, strigând ție cu bucurie: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu.

Bucură-te, rug însuflețit și munte preasfânt; bucură-te, vas cu totul de aur și masă dumnezeiască, Stăpână Marie; bucură-te, nor de taină și stâlp de foc; bucură-te, punte a lumii și scară a cerului; bucură-te, scăpare și ocrotitoare a celor ce te cântă pe tine.

Slavă...

Toată mintea și tot auzul se minunează de taina cea mai presus de fire a nașterii tale, cum Maică și Fecioară te-ai făcut și după naștere iarăși fecioară ai rămas, Curată, nenuntită! Pentru aceea, Născătoare de Dumnezeu, toți te slăvim.

Și acum...

Această cântare dumnezeiască, Fecioară, primește-o, dând har celor ce cred în tine și cere pace bisericilor, împăraților credincioși

pururea dăruiește-le biruințe și trofee, ca toată limba creștinilor să te mărească pe tine.

Prosomii, Glasul al 2-lea

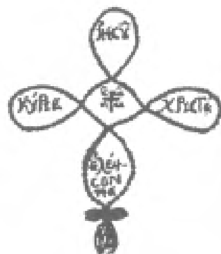
Când de pe lemn

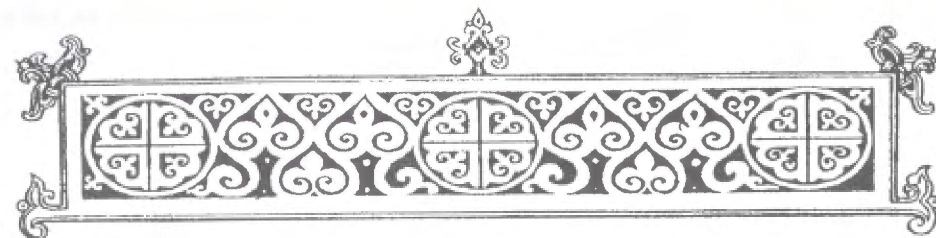
Bucură-te, îți strigă ție toată făptura; bucură-te, Preasfântă Fecioară; bucură-te, toiagul lui David; bucură-te, vița care ai odrăslit strugurele cel copt; bucură-te, ușă cerească și rug nemistuit; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, slava Apostolilor, bucură-te, bărbăția mucenicilor și dumnezeiasca desfătare a nevoitorilor.

Bucură-te, munte cu adevărat preaînalt, munte netăiat; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, munte gras, cum te cântă David; bucură-te, Doamna întregii făpturi, Fecioară; bucură-te, armă nebiruită împotriva vrăjmașilor barbari; bucură-te, dumnezeiască apărare de toată batjocura diavolilor; bucură-te, scăparea robilor tăi.

Bucură-te, lărgime fără margini a dragostei, Fecioară, și adânc nesfârșit; bucură-te, înălțime neînțeleasă a teologiei dumnezeieștii întrupări, lățime a dumnezeieștii pronii celei mai înainte de veci, Preasfântă cuvioasă; bucură-te, cu adevărat, înălțime a bunei nădejdi, Fecioară, a celor ce plutesc pe marea vieții.

Pe mine cel căzut cumplit și zdrobit și afundat în adânc, vino și mă izbăvește din răutatea de acum Preasfântă, Prealăudată Fecioară, și nu mă rușina, nici mă lepăda de la fața ta, căci unde voi afla alt ajutor afară de tine, eu, nenorocitul? Stăpâna lumii, nu mă trece cu vederea pe mine.

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teodor Studitul

Cântarea 1. Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul întrupându-Se, a nimicit păcatul cel prea rău, Domnul cel Preaînalt, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

În glas de cântări sfinte, laudă cu mulțumire după datorie cânt ție, Născătoare de Dumnezeu, pentru care mântuiește-mă pe mine și pe toți cei ce te au pe tine ajutor căci tu, Stăpână, după Dumnezeu, ești mie scăpare.

Din toată tulburarea neașteptată, numai cât rostesc numele tău, mă și slobozesc de frică. Așa de mare este harul tău și așa de mare este nemăsuratul tău ajutor, prin care oricine aleargă la tine, Stăpână, cu dinadinsul din nevoi se izbăvește.

Slavă...

Căzând în valul ispitelor, când te-am căutat pe tine și nu ai potolit îndată valul? Când nu ai liniștit mintea mea? Din toată ocara m-ai smuls. Pentru aceasta te laud pe tine, Stăpână, și laud puterea ta.

Și acum...

Deznădăjduindu-mă de mulțimea chinurilor, plâng și te aflu pe tine apărătoare și izbăvitoare din nevoi. Ești mie ajutor neîncetat, pentru aceea, te binecuvintez, Stăpână, și laud puterea ta.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Mintea mea cea neroditoare arat-o aducătoare de roadă, Dumnezeule, Lucrătorule al bunătăților și Săditorule al celor bune, cu milostivirea Ta».

Cine dintre pământeni poate să te laude pe tine după vrednicie, Maică Fecioară, căci tu singură între femei ai fost aleasă și preafericită.

Cerul te cântă pe tine și pământul te laudă, împreună cu care și eu aduc datornicele rugăciuni, pentru care te-ai arătat mie mântuitoare, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Prin credința în tine fiind izbăvit din ispite, ție îți strig din adâncul sufletului: Tu ești acoperământul meu cel tare, de Dumnezeu dăruită.

Și acum...

Pe mine, cel înconjurat de chinuri, cel ce am deznădăjduit de viața mea, miluiește-mă, nădejdea muritorilor, scoțându-mă din rele cu ajutorul tău, Stăpână.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Mai înainte văzând proorocul nașterea Ta cea din Fecioară, propovăduia strigând: Auzit-am glasul tău și m-am temut, că de la miazăzi și din muntele cel sfânt cu umbra deasă ai venit, Hristoase».

Înfricoșatul tău nume, ori de câte ori îl aude mulțimea demonilor, fuge înspăimântată ca de foc, pentru aceea, când îl rostesc,

auzi-mă, Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea, ceea ce ești bună.

Numele cel mult dorit în icoana ta îl văd, Doamna tuturor, căci prin acesta faci minuni izvorând harul și pe robul tău care se apropie de tine cu credință îl izbăvești din chinuri, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Laudă cu mulțumire după datorie cânt ție, Prealăudată, Curată, că ai primit în milă pe rugătorul tău și pe mine, cel căzut în cursele fără de scăpare ale celor răi, izbăvește-mă în chip minunat.

Și acum...

Mi-am întinat cu patimi trupești sufletul meu, eu, ticălosul, la tine, nevinovată Fecioară, alerg cu credință, pentru aceea nu mă trece cu vederea, auzi plângerea mea și primește dorirea sufletului meu.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Negura sufletului meu risipind-o, Mântuitorule, cu lumina poruncilor Tale luminează-mă, ca un Împărat al păcii».

Tu ești puterea inimii mele celei slabe, cu dreptate te laud pe tine, Curată, și zic: Ce puternic este ajutorul puterii tale în ocrotirile tale!

Este cunoscut că icoana ta e făcătoare de minuni, întărit de ea, Curată, mărturisesc pentru ea. Cât de înfrumusețat este chipul feței tale, de Dumnezeu Născătoare!

Slavă...

Lipindu-mă de tine, am nădăjduit, ajutor împotriva vrăjmașilor fii mie, Stăpână, căci rugăciunea ta este cuvioasă și puterea ta nebiruită.

Și acum...

În chinuri fiind eu, pe tine te-am căutat să mă ajuți; fii mie părtinitoare, Stăpână, căci tu ești nădejdea mântuirii celui ce se roagă ție, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul păcatelor cel mai de jos m-a înconjurat, ci precum pe Proorocul Iona, ridică, Doamne, Doamne, din stricăciune viața mea».

Adâncul păcatului scufundă cu totul nenorocitul meu suflet, Preacurată Stăpână, întinde-mi mână de ajutor.

Adâncul milei fiind, Născătoare de Dumnezeu, din noroiul patimilor în care am căzut, ridică-mă la înălțimea nepătimirii.

Slavă...

În chip cuvenit, strigăm ție, Preanevinovată Fecioară, cântarea îngerului: „Bucură-te". Bucură-te, îngrădire a robilor tăi, zid de apărare nesurpat.

Și acum...

„Bucură-te", îți aduc acum ție, Prealăudată și nenuntită Fecioară, apărătoarea și lauda celor ce aleargă la tine cu credință.

Sedealna. Glasul al 2-lea

Rugăciune fierbinte

Ceea ce singură ai născut fără sămânță pe Dumnezeu, și după naștere iarăși ai rămas curată, la tine cădem, Stăpână, strigând cu frică și cu dor: Din patimi și boli cumplite și din toate necazurile ne izbăvește pe noi.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe heruvimi urmând tinerii, în cuptor horeau strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeule, că întru adevăr și judecată ai adus asupră-ne acestea toate pentru păcatele noastre, Cel ce ești prealăudat și preaslăvit întru toți vecii».

Copila lui Dumnezeu, în pântecele tău cel feciorese, ca într-un cer, porți pe Ziditorul tuturor și ai născut mai înainte în curăție, și după naștere ai rămas curată, o, înfricoșătoare taină!

În chin cu multe suspine, ca într-un cuptor de foc, eram eu, slujitorul tău, Născătoare de Dumnezeu, și m-am izbăvit cu rugăciunile tale din munca cea veșnică, precum tinerii din văpaie.

Slavă...

Cântări de mulțumire, ca un prinos de duminică, îți aduc ție eu, robul tău, Născătoare de Dumnezeu, laud apărarea ta și înfricoșătoarea ta ocrotire cu care pururea mă acoperi.

Și acum...

Tu ești leac alinător pentru preaîntristatul meu suflet, ca o milostivă, Preasfântă Marie, fă lumină în cugetele mele cele întunecate și, păzindu-mă, mântuiește-mă.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Sfinții tineri... ».

Cu dumnezeiești cântări împletesc lauda ta, Curată, pentru doritul tău acoperământ. Căci pe tine te-am aflat în focul ispitelor rouă a vieții, răcorindu-mi ostenelile și îndemnându-mă să cânt: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Tu ești nădejdea mea, Stăpână, scăpare puternică al celui care a ajuns în lupte nenorocite. Căci întru tine încrezându-mă, fiind întărit, ocolesc uneltirile dușmanilor și cu mulțumire strig: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Departe alungă mulțimea cea rea a demonilor, fiindcă mare putere luptă cu mine, tu însăți Maica lui Dumnezeu, întinzând lațurile

tale, pe mine mă păzește ca pe o pasăre din laț, ca să strig fără încetare: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Și acum...

Singură tu, fără prihană, ai covârșit legile firii, că fără sămânță bărbătească ai născut pe Fiul tău, având în același timp fulgerare feciorelnică și înrudire de maică. Și minunea ta este cântată în cer și pe pământ, Născătoare de Dumnezeu, Marie prealăudată.

Să lăudăm... Irmosul:

«Sfinții tineri în cuptor fiind aruncați oarecând și văzând văpaia prefăcută în rouă prin puterea înfricoșată a îngerului celui frumos, într-un glas cei trei au cântat slăvind și strigând: Toate lucrurile lăudați pe Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Cine dintre pământeni a auzit una ca aceasta? Sau cine a văzut cândva că s-a aflat Fecioară având în pântece și fără de durere să nască prunc? Întru acest chip este minunea ta și pe tine, Curată Născătoare de Dumnezeu, te mărim».

Cine dintre pământeni nu îți va împleti laudă sau cine nu va spune măririle tale căci mijlocitoare ești către Dumnezeu pentru toți, împreună cu care sunt și eu, rugătorul tău, pentru aceea cânt și în cântări, Născătoare de Dumnezeu, Marie, te măresc.

În necazuri și nenorociri, mai strălucitoare decât soarele fulgeră lumina puternicului tău ajutor, risipind norii deznădejdii din sufletul meu. Pentru aceea cânt și în cântări Născătoare de Dumnezeu, Marie, te măresc.

Slavă...

Între femei tu singură ai împlinit minune preaslăvită, Curată, născând și nestricând fecioria ta, Cel ce mai presus de fire a înnoit firea, Însuși Dumnezeul tuturor, fiind născut din tine, Fecioară. Pentru aceasta pe tine cu credință și cu dragoste neîncetat te mărim.

Și acum...

Toți laolaltă strigăm ție „bucură-te" ca ceea ce ai născut bucuria și ai stăpânit cu rugăciunea ta toate marginile, atât de mare este harul tău și ocrotirea ta asupra mea, rugătorul tău. Pentru aceea pe tine în cântări, Născătoare de Dumnezeu, Marie, te preamărim.

Prosomii. Glasul al 2-lea.

Când de pe lemn pe Tine

Bucură-te, ușă pecetluită pe care oarecând te-a văzut pe tine proorocul în Duhul cel dumnezeiesc, pe care Singur a umblat Pricinuitorul a toate; bucură-te, înaltă auzire, minune străină; bucură-te, vas cu totul de aur care porți mana; bucură-te, comoara de mult preț a săracilor; bucură-te, întărirea celor neputincioși; bucură-te, îndreptarea celor nenorociți.

Bucură-te, izvorul cel veșnic, cu unde strălucite și dumnezeiești; bucură-te, apărarea și ocrotirea muritorilor; bucură-te, sălașul cel sfânt al Stăpânului tuturor, vasul cel preacurat, mirul cel de mult preț. Bucură-te, lână rourată de Dumnezeu pe care mai dinainte a văzut-o Ghedeon, fiind luminat de Duhul cel dumnezeiesc.

Bucură-te, râu al milei; bucură-te, oglindă și ușă a tainelor, Preacurată. Bucură-te, mare dulce, nesecată a harismelor Duhului, bucură-te, dătătoarea cununilor veșnice dumnezeiești; bucură-te, lauda lumii, care fără de asemănare ești mai presus de orice laudă și cuvânt.

Ridică-ți mâinile tale, ceea ce ești bună, către Fiul tău, amintește-I de sânii pe care i-a supt, arată-I scutecele. Amestecă la cele ale tale pe cele ale Lui: crucea, piroanele, sulița, sângiuirile, rănile și toate patimile. Și așa milostiv fă-L pe El către noi și izbăvește-ne de osândă.

Vineri seara

Canon către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Atanasie, Patriarhul cel Nou al Constantinopolului

În grecește, după alfabet, cum se vede în următoarele tropare

Cântarea 1. Glasul al 2-lea

Irmosul:

«Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel prea rău, Domnul cel Preaînalt, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Ceea ce ai izvorât lumii desfătarea ambroziei, bucură-te, de Dumnezeu Născătoare; bucură-te, rai care ai odrăslit pomul vieții pe care învrednicește-ne să îl vedem, Stăpână, și să ne înfruptăm dintr-însul, toți cei ce te laudă pe tine cu credință.

Ceea ce ai dăruit credincioșilor Împărăția cerurilor, prin negrăită nașterea ta, bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, Preacurată, și de bucuria cea veșnică învrednicește-ne pe noi cu mijlocirile tale, Stăpână, ca să strigăm ție „bucură-te", ceea ce ești cu dar dăruită.

Slavă...

Cu veselie, bucură-te, Cuvioasă, rug aprins și nemistuit, de Dumnezeu Născătoare, ajutor fii celor ce strigă ție cu dor și ne slobozește pe noi, prin mijlocirile tale, din cursa celor răi, ceea ce ești cu totul binecuvântată.

Și acum...

Ia aminte la rugăciunile jalnice ale nevrednicilor tăi rugători care neîncetat strigă ție, Preacurată, bucură-te, dumnezeiască masă care porți pâinea vieții, Mireasa lui Dumnezeu, de care învrednicește-ne să ne bucurăm, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmașilor mei; că s-a veselit duhul meu cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, și nu este drept afară de Tine, Doamne».

Bucură-te, vas al mirului celui ceresc, lâna cea de Dumnezeu rourată; bucură-te, Fecioară, și întărește pe robii tăi să-ți cânte ție „bucură-te", ceea ce ai strălucit celor dintru întuneric lumina cea neapropiată, prin dumnezeiasca ta naștere, de Dumnezeu Născătoare.

Izbăvește-mă, Fecioară, de cei ce însetează să umple de rușine sufletul meu, ca să strig ție: Bucură-te, nădejdea celor deznădăjduiți; bucură-te, sfeșnic luminos; bucură-te, munte sfânt, de Dumnezeu dăruită; bucură-te, izbăvire a celor ce te cinstesc pe tine.

Slavă...

Bucură-te, ceea ce ai izvorât lumii prin nașterea ta viața cea nemuritoare; bucură-te, ușă care ai deschis oamenilor ușa cea cerească, pe noi cei ce îți strigăm ție: „Bucură-te", umple-ne de bucuria cea veșnică, Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...

Palat construit de Dumnezeu, bucură-te, Fecioară, strălucire și ocrotitoare a neamului, Stăpâna lumii, și dumnezeiesc acoperământ, ca fără de încetare să cântăm ție: „Bucură-te". Din nevoi și din necazuri scoate-ne pe noi.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Nu sol, nici înger, ci Tu Însuți, Doamne, venit-ai întrupându-Te din Fecioară și m-ai mântuit pe mine, omul întreg. Pentru aceasta, strig ție: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, chivot însuflețit, ceea ce ai purtat tablele, de la Dumnezeu primite, nu ale legii, ci ale harului. Ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, roagă-te să fie izbăviți din tot felul de ispite cei ce strigă ție cu dor: Bucură-te.

Bucură-te, cel mai sfânt și dumnezeiesc templu, izbăvește din ispite, din necazuri și din boli pe cei ce strigă ție: Bucură-te, munte gras și închegat, Preacurată.

Slavă...

Ceea ce ai izvorât lumii izvor de tămăduiri, bucură-te, ceea ce ai dezlegat întristarea strămoșilor prin nașterea ta, ci, ca o apărătoare a mea, izbăvește-mă de nebunia și vătămarea celor ce mă vrăjmășesc.

Și acum...

Bucură-te, zid neclintit al credincioșilor, ceea ce ai născut adâncul milei, cercetează pe cei ce se roagă ție și izbăvește-i din întreitul val al vieții.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Luminarea celor ce zăceau întru întuneric și mîntuirea celor deznădăjduiți Tu ești, Hristoase, Mîntuitorul meu; și la Tine mînec, Împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu știm alt Dumnezeu, afară de Tine».

Din patimile cele pierzătoare ridică, Fecioară, pe cei ce cu dor strigă ție: Bucură-te, strălucirea zilei celei de taină; bucură-te, munte netăiat, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei.

Dezlegarea blestemului păcătoșilor, cu totul binecuvântată, bucură-te, jertfelnic de împăcare; bucură-te adânc neumblat al înălțimilor dumnezeiești, de Dumnezeu dăruită, tămăduirea celor neputincioși, slobozește-ne pe noi din boli.

Slavă...

După Dumnezeu, tu ești nădejdea și acoperământul celor ce strigă ție: Bucură-te. Bucură-te, sălașul dumnezeieștii slave; bucură-te, mângâierea celor în necazuri, de toată vătămarea și întristarea izbăvește-ne pe noi, cei ce la tine scăpăm, Curată.

Și acum...

Nectar al înnoirii vieții care adapi pe cei credincioși, bucură-te, norul luminii celei neapuse; bucură-te, sfeșnic luminos, care dai lumină celor dintru întuneric, Născătoare de Dumnezeu, de întunericul cel mai din afară izbăvește-ne.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Glasul graiurilor rugăciunii din suflet îndurerat auzindu-l, Stăpâne, ferește-mă de rele; că singur ești Săvârșitorul mântuirii noastre».

Pleacă-te la cererea celor ce strigă ție: Bucură-te, pod prin care mulțimea celor mântuiți trece la dumnezeiasca cunoștință.

Bucură-te, Stăpână, ceea ce ai înflorit pomul vieții cel gândit din care mâncând, cu adevărat nu murim și prin care suntem izbăviți, fără prihană Fecioară, din blestemul strămoșesc.

Slavă...

Întinde mâna ta celor ce pururea strigă ție, Preacurată: Bucură-te, și ne izbăvește pe noi din toată răutatea, Fecioară, și din înfricoșătoarea osândă.

Și acum...

Izbăvește cu puterea ta din toată nenorocirea pe cei ce cântă ție: „bucură-te”, și umple-i pe ei de pace, Fecioară, Prealăudată, ca una care ai născut pe Dumnezeul păcii.

Sedealna. Glasul al 2-lea

Ceea ce ești izvorul milei

Cine a văzut, cine a auzit? Maică născând pe Făcătorul ei, pe Cel ce dă hrană la tot trupul. O, minune! Scaun de heruvimi s-a arătat pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești cu dar dăruită, roagă-te pentru sufletele noastre.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

De Dumnezeu dăruită, Ceea ce ești izvorul minunilor, răcorește-i cu mijlocirea ta pe cei ce ard în focul ispitelor, pe cei ce cântă: Bucură-te, ceea ce ai plouat lumii apele mântuirii. Bucură-te, raiul desfătării; bucură-te, scăparea credincioșilor.

Ascultă, Cuvioasă, graiurile celor ce cântă ție cu bucurie în suflet: Bucură-te, Fecioară preanevinovată, și izbăvește-i pururea cu puterea ta de toată înfruntarea potrivnică și din mâinile dușmanilor celor gândiți și simțiți.

Slavă...

Cort al lui Dumnezeu, bucură-te, ceea ce ai vestit slava muritorilor, sfeșnic luminos; bucură-te, Fecioară, ceea ce ții tablele harului; bucură-te, masa vieții, ceea ce ne dai pururea pâinea cea cerească.

Și acum...

De prăpastia beznei ereziilor ne izbăvește pe noi, Fecioară, care strigăm: Bucură-te, stâlp de foc, Născătoare de Dumnezeu,

arată-ne pe noi moștenitori ai moștenirii celei cerești, ca să-ți cântăm ție: Binecuvântată ești ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trupul.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel de foc... ».

Dezleagă limbile noastre ca să strige deslușit: Bucură-te, Preacurată, nădejdea lumii, zidul cel necucerit, pe ai tăi rugători, Curată, scoate-i din felurite nenorociri și necazuri și arată-le lor căile dumnezeiești.

Bucură-te, ceea ce pe Dumnezeu cel Preaînalt L-ai întrupat în chip de negrăit. Bucură-te, acoperământul credincioșilor care te laudă pe tine pururea, Fecioară, și fă-i moștenitori ai Împărăției și cereștii desfătări.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Stinge obrăznicia celor ce se întrarmează împotriva noastră ca să ne calce în picioare fără cruțare, ca să strigăm ție pururea: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, ceea ce singură ești mai presus de toată făptura cea văzută și cea nevăzută, Fecioară.

Și acum...

Ca să vestim prin cuvinte de bucurie izvorul milelor tale și minunile tale, Maică Fecioară, cu mijlocirea ta, scoate din boală pe cei ce strigă ție: Bucură-te, Preabinecuvântată.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel ce în cuptorul cel de foc la tinerii evreilor S-a pogorât și văpaia în rouă a prefăcut-o, pe Dumnezeu, lăudați toate lucrurile pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii» .

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze pe

cele întunecate și să adune pe cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu, cea întru totul lăudată o mărim».

Bucură-te, carte însuflețită a lui Hristos; mântuiește pe cei ce strigă ție cu dor: Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită; bucură-te, munte umbrit, ca unii care în tine ne-am pus nădejdea, izbăvește-ne pe noi din toată nenorocirea, cu totul Binecuvântată.

Lumină sufletului și tămăduire trupului ești celor ce strigă ție, Preanevinovată, dăruiește-le lor degrab sfeșnicul cel cu dumnezeiască strălucire și, cu rugăciunile tale, cere pentru ei starea cea de-a dreapta în ziua judecății.

Slavă...

Aruncat fiind încoace și încolo, sunt tras jos în iad, o, ticălosul de mine, dar întinde mâna ta mai înainte de sfârșit, Născătoare de Dumnezeu, mie, celui ce strig către tine: Bucură-te, nor luminos, și răpește-mă din toată nebunia celor ce mă urăsc pe mine, Mireasa lui Dumnezeu.

Și acum...

Nimeni dintre cei ce au crezut întru tine nu s-au rușinat vreodată, Pururea Fecioară, de Dumnezeu dăruită. Pentru aceea pe cei ce aleargă cu credință la biserica ta și strigă cu dragoste îngerescul „bucură-te", nu înceta veghindu-i.

Prosomii. Glasul al 2-lea

Când de pe lemn pe Tine…

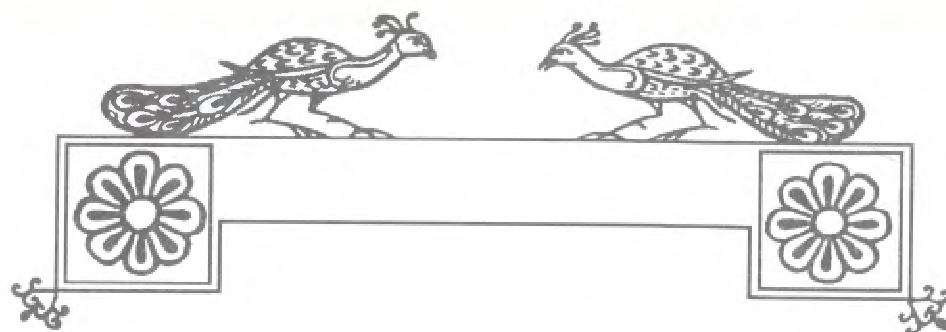
Bucură-te, râu pururea curgător; bucură-te, izvor nesecat plin cu ape multe, prin care se adapă toată făptura și se bucură inimile cele topite de sete și ținute de văpaia păcatelor; bucură-te, palat luminos și desfătat al Stăpânului; bucură-te, Fecioară, îndreptarea păcătoșilor.

Bucură-te, pârgă a neamului omenesc, Fecioară, din care Hristos Domnul a înnoit firea muritorilor; bucură-te, țarină nearată, și dumnezeiască brazdă care ai rodit spicul vieții. Bucură-te, oglindă a proorocilor; bucură-te, slava apostolilor; bucură-te, întărire a mucenicilor.

Bucură-te, ceea ce singură ești hotar între firea necreată și cea creată; bucură-te, unime a multor haruri, Preacurată; bucură-te, carte însuflețită a multor bunătăți, Stăpână; bucură-te, sălașul de obște al celor dumnezeiești și al celor omenești laolaltă; bucură-te, mare locaș al darurilor îngerești, Născătoare de Dumnezeu.

Umple de bucurie inima mea, rogu-mă, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, căci au năvălit apele până la ea cu adevărat și în noroiul adâncului pierzaniei m-am înglodat și deja m-am apropiat de capcanele iadului. Așadar, tu, precum Fiul tău a întins mâna lui Petru oarecând, tinde-mi mâna iubirii tale de oameni, Maică nenuntită, și mă mântuiește.

Glasul al 3-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Manuil, marele retor

Al căruia acrostih este:

«Întreită cântare Fecioarei cânt, eu, Manuil»

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Cel ce odinioară a împreunat apele la un loc cu dumnezeiasca voie și a despicat marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeul nostru cel preaslăvit; Acestuia unuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Ca ceea ce ai născut adâncul nemăsuratei înțelepciuni, binecuvântată Marie, luminează-mă și insuflă-mi cuvânt acum, ca să laud strălucitele tale minuni pe care le-a făcut ție Domnul.

Ceea ce boldul morții și puterea iadului desăvârșit le-ai surpat prin preasfântă nașterea ta și nouă viață ne-ai dăruit, slavă minunilor tale, pe care ți le-a făcut ție Domnul, Fecioară.

Slavă...

Ușă prealuminoasă prin care, strălucind, foc mare a ieșit în chip de negrăit și pe credincioși i-a luminat și toate altarele demonilor le-a mistuit: Slavă minunilor tale pe care le-a făcut ție Domnul, Fecioară.

Și acum...

Ca să înviezi pe Eva și pe Adam, cei morți din veac pentru cumplita călcare a poruncii, ai născut pe Hristos, izvorul vieții, pe Cel ce este cu adevărat Dumnezeul nostru. Slavă minunilor tale pe care le-a făcut ție Domnul, Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai adus pe toate din cele ce n-au fost, cu cuvântul zidindu-le și săvârșindu-le cu Duhul, Atotțiitorule Stăpâne, întărește-mă întru dragostea Ta».

Izbăvește din tot felul de primejdii și nenorociri pe cei ce laudă, Stăpână, preasfântă nașterea ta. Căci poți toate câte voiești, Curată.

Minunate fă bogățiile tale peste mine, tinde mila ta și mână de ajutor dă-mi mie. Căci poți toate câte voiești, Curată.

Slavă...

M-au rănit săgețile dușmanului, dar prin dumnezeiasca ta voie spre mai bine mă însănătoșește. Căci poți toate câte voiești, Curată.

Și acum...

Mintea supunându-mi-o mișcărilor trupului, m-am umplut de negură și de întuneric, dar tu curățește-mă și mă luminează. Căci poți toate câte voiești, Curată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Mijlocitoare între Dumnezeu și muritori ești, Prealăudată, și fiind sălaș al Făcătorului tău, făptura în chip mai presus de fire cu Dumnezeu ai împăcat-o. Pentru aceasta, îți strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ai strălucit tuturor robilor tăi mântuire.

Pune bucurie în inima mea cea multchinuită, stăpânită de mâhniciunile celui ce a semănat pizma în lume, ca să îți cânt ție, Fecioară: Bucură-te, ceea ce ai strălucit tuturor robilor tăi mântuire.

Slavă...

Izbăvește-mă din necazurile ce mă împresoară, Preacurată, și care nu lasă mintea mea să țească laude dumnezeieștii slavei tale. Pentru ca să strig ție cu dor: Bucură-te, ceea ce strălucești tuturor robilor tăi mântuire.

Și acum...

Milostiv fă-L nouă, cu rugăciunile tale, Fecioară, pe Fiul tău și Dumnezeu, ca să ne izbăvim de mânia și întristarea aceea și să îți strigăm ție pururea: Bucură-te, ceea ce ai strălucit tuturor robilor tăi mântuire.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Către Tine mă îndrept din zori, Ziditorule a toate, la pacea care covârșește toată mintea, pentru că lumină sunt poruncile Tale; întru aceasta povățuiește-mă».

Amestec de leacuri fă, cu rugăciunile tale, pentru însănătoșirea robului tău, Fecioară, căci tu ai răsărit lumii viața cea veșnică.

Să nu vină asupra poporului tău, boala ciumei, ci ca o multmilostivă păzește-l nevătămat. Căci tu ai răsărit lumii viața cea veșnică.

Slavă...

Fecioară fără de prihană, slobozește-mă pe mine din tot felul de boli și păzește pe robul tău. Căci tu ai răsărit lumii viața cea veșnică.

Și acum...

Din patul bolii în care zac degrab mă ridică prin mila ta, Curată. Căci tu ai răsărit lumii viața cea veșnică.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat, și slăbește duhul meu; ci tinzând brațul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru mântuiește-mă, Îndreptătorule».

Pom pururea înfloritor te știm pe tine, Fecioară, care ai înflorit viața, pe Hristos Dumnezeul nostru, râul milei. Pentru aceasta, ca Născătoare de Dumnezeu te cinstim.

Chipul nașterii tale, Curată, pe rugul cel din muntele Sinai nemistuit l-a păzit. Iar pe noi, cu sfântul tău acoperământ, izbăvește-ne de tot chinul. Căci pe tine ca Născătoare de Dumnezeu te cinstim.

Slavă...

Cu lacrimi cad la tine, ceea ce ești bună și strig ție: Miluiește-mă, Stăpână, pe mine cel vinovat de multe păcate și patimi, ca să te cinstesc pe tine ca Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...

Izvor de haruri s-a sălășluit întru tine; pentru aceasta, împarte harurile tale celor ce te laudă pe tine și har dăruiește cu îmbelșugare inimii mele, Fecioară, ca să te cinstesc pe tine ca Născătoare de Dumnezeu.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Mărturisirea dumnezeieștii credințe

Tron cu totul de aur al Împăratului, rai cu totul înflorit te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, prealăudată, căci pe Dumnezeu purtându-L în pântecele tău, bine ne înmiresmezi pe noi cu dumnezeieștile haruri. Pentru aceasta, toți cu adevărat Maică a lui Dumnezeu te propovăduim pururea și te mărim.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Precum de demult pe cei trei tineri binecredincioși i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al dumnezeirii, luminează-ne și pe noi care strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri».

Tu ești, Curată, mijlocitoare neîncetată și mare altar al împăcării creștinilor cu Dumnezeu și Făcătorul, cu Cel născut din tine. Pentru aceasta, îți strigăm, bucură-te, tronul slavei cel în chipul soarelui.

Toiagul lui Moise oarecând pe tine te-a preînchipuit, ceea ce ne-ai călăuzit de la înșelarea idolească cea cumplită la dumnezeiescul adevăr, pentru aceea, strigăm ție: bucură-te, tronul slavei cel în chipul soarelui.

Slavă...

Milostiv fă cu rugăciunile tale de maică pe Fiul tău și Dumnezeul nostru, Preanevinovată, către noi păcătoșii și rugătorii tăi și din boli ne slobozește, căci pururea strigăm ție: Bucură-te, tronul slavei cel în chipul soarelui.

Și acum...

Chipuri de heruvimi mai înainte umbreau chivotul Legii, dar pe tine, Curată, puterea Celui Preaînalt în chip vădit te-a umbrit ca pe un templu al dumnezeirii. Pentru aceea, strigăm ție: Bucură-te, tronul slavei cel în chipul soarelui.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Dumnezeiescul David, strămoșul tău, zice „Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu”[3] cea însuflețită, mai dinainte

[3] Ps. 86,2.

vestind slava cu care ne-ai îmbogățit; bucură-te, templu al slavei, prin care a fost slăvit Împăratul slavei.

Sufletul meu și trupul căzut în boală din nebăgare de seamă, cu mila ta, Maica lui Dumnezeu, acum ridică-l din pat, ca să strig pururea ție cu credință: Bucură-te, templu al slavei prin care a fost slăvit Împăratul slavei.

Binecuvântăm pe Tatăl...

În tine singură mi-am pus nădejdea mântuirii mele, Fecioară, și nădăjduiesc ca prin tine să fiu izbăvit de întristare și de răutate, ca să cânt: Bucură-te, templu al slavei prin care a fost slăvit Împăratul slavei.

Și acum...

Oprește, prin puterea ta, Preacurată Fecioară, năvălirile cele rele ale vrăjmașilor care pururea mă tulbură prin pizma celui viclean, ca să cânt: Bucură-te, templu al slavei, prin care a fost slăvit Împăratul slavei.

Să lăudăm... Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credință, și de văpaie fiind nevătămați, cânare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Minune nouă și potrivită lui Dumnezeu! Că prin ușa cea încuiată a Fecioarei în chip vădit a trecut Domnul, gol la intrare, și purtător de trup S-a arătat la ieșire Dumnezeu, și ușa a rămas încuiată. Pe aceasta în chip de negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o mărim».

Cu apele dumnezeiești ale cunoștinței tale umple, Fecioară, sufletul meu cel pururea însetat și îl îndreptează spre dorirea Fiului

tău, izbăvindu-l din cursele vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți. Căci numai printr-un semn al tău voi fi păzit nevătămat.

Ziditorul și Făcătorul a toate sălășluindu-Se întru tine în chip de negrăit, Fecioară curată, firea cea muritoare a curățit-o toată de vechiul blestem strămoșesc. Pentru aceea și pe mine mă izbăvește din primejdii, căci numai printr-un semn al tău voi fi păzit nevătămat.

Slavă...

Mai presus de toate, tu mântuiești din chinuri și din toată răutatea cu puternica ta mână, Fecioară, pe cei ce cu credință laudă dumnezeiască nașterea ta, căci ai dobândit slavă de la Dumnezeul a toate. Păzește-mă și pe mine acum, cel ce te laud pe tine. Căci numai printr-un semn al tău voi fi păzit nevătămat.

Și acum...

Poporul creștin și tot clerul cade la mila ta, Curată, și cheamă acum ajutorul tău ca degrab să-l izbăvești de boala ciumei, de foamete și de năvălirea dușmanilor căci numai printr-un semn al tău voi fi păzit nevătămat.

Prosomii. Glasul al 3-lea

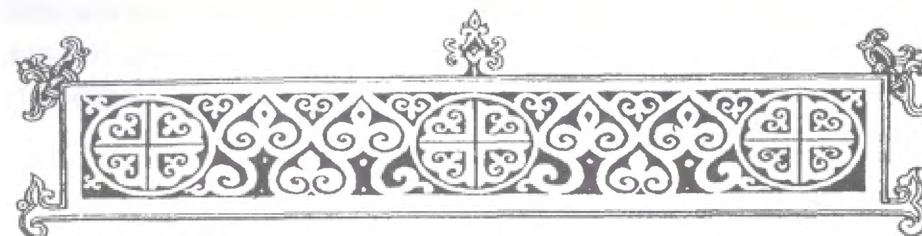
Mare este puterea crucii Tale

Bucură-te, strigăm ție cu toții, Marie, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, templu al lui Dumnezeu; bucură-te, Stăpână cu dar dăruită; bucură-te, lumină care ai fulgerat în chip negrăit, luminând pe cei din întunericul înșelăciunii.

Bucură-te, cunună strălucită a luptătorilor, Curată Maică Fecioară; bucură-te, tronul Domnului; bucură-te, Preacinstită și Preaslăvită; bucură-te, ceea ce ai făcut să înceteze umbrele Legii, ca una care ai născut pe Dătătorul de Lege.

Bucură-te, Curată, ceea ce ai răsărit soarele celor ce zăceau în întuneric; bucură-te, zid și acoperământ al celor ce aleargă la tine din inimă; bucură-te, strălucire dumnezeiască a fecioarelor și ocrotitoarea tuturor ortodocșilor.

Pe robul tău, cel purtat de valuri pe marea primejdiilor și bătut de vântul nenorocirilor, Fecioară, miluiește-l și îl mântuiește, ceea ce ai născut noianul cel nemăsurat al milelor.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al căreia acrostih:

«A se tângui în fiecare zi este câștigul vieții»

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părțile, trecând poporul marea pedestru și lui Dumnezeu cu plăcere cântând: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Este cel mai bine a lupta în viață cu necazurile spre folosul sufletului. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, noi, cei ce suntem în necazuri, pe tine pururea te chemăm în ajutor, fără încetare strigând: Stăpână, nu trece cu vederea rugăciunea robilor tăi.

Rădăcina tuturor relelor în viață a fost râvna iubirii de arginți al cărei câștig s-a arătat: spânzurarea lui Iuda. Pentru aceea, cei ce voim să slujim în cuget curat lui Hristos să o aruncăm departe pentru Maica lui Dumnezeu.

Slavă...

Ca alt soare pe cer s-a arătat viața cea neagonisitoare care împodobește în multe feluri cercul virtuților. Pentru aceasta, noi, cei pururea împiedicați de întunericul patimilor, să alergăm la Fecioara, prin luminarea ei.

Și acum...

Acum m-a prins furtuna cea stricătoare de suflet și cugete necurate mă trag în prăpastie și în adâncul pierzaniei. Așadar, tu, Fecioară, fii mie cârmuitoare și îndreaptă-mă la limanul cel dumnezeiesc, Preasfântă, și la fericita slavă.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câștigat-o cu scump sângele Tău».

Îngrășatu-ne-am de plăcerile vieții, noi cei îngroșați de patimi, și poruncile lui Dumnezeu le-am părăsit.

Aprins fiind de crâncena patimă a pizmei, mă rog ție, Preacurată, să fiu izbăvit cu rugăciunile tale.

Slavă...

Minte de prunci au cei care fac nevoință pentru slava deșartă, de a căror parte să fim și noi izbăviți prin tine, fără prihană Fecioară.

Și acum...

Pe cel ce nădăjduiește și scapă la tine cu credință, Mireasa lui Dumnezeu, nu îl trece cu vederea, ci izbăvește-mă pe mine, robul tău, rogu-mă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Acoperit-au cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieșind din chivotul sfințirii Tale, din nevătămată Maică, în Biserica slavei Tale

arătatu-Te-ai ca un prunc în brațe purtat; și s-au umplut toate de lauda Ta».

Născătoare de Dumnezeu, prin vedere, satan în rai oarecând, m-a luat rob, Fecioară, iar acum, prin vedere, încearcă să îmi fure dumnezeiescul veșmânt al curăției și să mă îmbrace iarăși în tunica păcatului.

A sădit vrăjmașul în toată simțirea mea amăgiturile lui, Născătoare de Dumnezeu, și prin ele mă trage pe mine la moarte, Fecioară. Ceea ce singură ai născut Cuvântul, supunând marele chit, din împletiturile mrejelor lui, degrab mă izbăvește.

Slavă...

S-a așezat în cale, adică în pornirile trupului, șarpele, vrăjmașul cel viclean, și atacă mintea, înțepându-mă în chip neașteptat cu boldul patimilor și moartea sufletească mi-o aduce, pentru aceea, Fecioară, tu ajută-mă.

Și acum...

Cu sabia plăcerii caută să mă doboare în chip pizmaș vrăjmașii, căci au întins împotriva mea arcul lor cel stricător de suflet și prin el mi-au gătit uneltele morții. Dar cu toiag de fier zdrobește-le, Stăpână, ca pe vasele olarului.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Când a văzut Isaia, în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun preaînalt, de îngerii slavei înconjurat, a strigat: Vai, mie, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpânește pacea și lumina cea neînserată».

Cu vicleșug în lațul plăcerii m-a prins vicleanul și ca pe un pește fără glas m-a pescuit, dar avându-te pe tine pază, Curată, din lațurile și mrejele lui degrab mă izbăvește, te rog eu, rugătorul tău.

Dumnezeu Cel mare în putere și bogat în milă, Curată, Cel care din milostivire a luat trup din tine, strigă: Pocăiți-vă și moșteniți viața cerească, iar eu cu plăcerile vieții mă amestec.

Slavă...

Întru tine, Preabună Maică, firea oamenilor S-a unit cu îngerii. Pentru aceea oamenii care trăiesc în curăție și feciorie pe pământ, râvnesc petrecerea îngerilor de a căror parte învrednicește-mă și pe mine, Stăpână.

Și acum...

Știi neputința trupului și chinul sufletului meu și nestatornicia minții mele. Pentru aceea, Fecioară, învrednicește-mă de mila și harul tău, ca să te slăvesc pe tine, izbăvit fiind sub acoperământul tău.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-a ție bătrânul, văzând cu ochii mântuirea care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu ești Dumnezeul meu».

Deloc nu mă spăimântez, deloc nu mă cutremur de împărtășirea de Taine; pentru aceea, Fecioară, mă îmbolnăvesc, neîncetat păcătuind.

Străbat viața aceasta de plăceri în chip materialnic; pentru aceasta, străin sunt de harurile lui Hristos.

Slavă...

Trai strâmtorat, după legile monahilor nu voiesc, Stăpână, ci, alergând pe calea cea largă, sunt pe calea pierzaniei.

Și acum...

Puterea mea toată și nădejdea mea, lumina, și viața, și mângâierea mea tu ești, Fecioară, pentru aceea la tine aflu scăpare.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Fecioara astăzi

Cu fierbințeala credinței strig ție, Născătoare de Dumnezeu, cu gură nevrednică și inimă spurcată: Mântuiește-mă pe mine, cel afundat în păcate! Îndură-te de mine, cel omorât de deznădejde, ca, mântuit, să strig ție: Bucură-te, Fecioară, lauda creștinilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit și în Fecioară neîntinată Te-ai sălășluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm cântând cu dreaptă credință: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri».

Când mă gândesc, Preacurată, la scaunul cel nemitarnic și iau aminte la faptele mele rele, întru deznădăjduire cad. Dar tu aruncă departe întunericul meu și negura deznădejdii mele.

Din somnul lenevirii, fără prihană Fecioară, și din moleșeala trândăviei și din neînfrânarea de la bucate mi se întâmplă mie toate, dar tu dă-mi mie îndreptare și trezvie sufletului și cu lumina pocăinței mă luminează.

Slavă...

Plâng, mă tânguiesc și mă spăimântez, văzând eu, ticălosul, înălțându-se împotriva mea cuptorul ispitelor. Dar stinge-l pe acesta, Preasfântă Fecioară, cu roua milei tale ca ceea ce ești izvorul milostivirii.

Și acum...

Viforul nesfârșit al căderilor mele m-a cuprins pe mine, nenorocitul, și în adâncul pierzaniei mă târăște, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cârmaciul, Maica lui Dumnezeu, Fecioară, la limanul nepătimirii ancorează-mă.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Tânguindu-se David pentru ucidere și desfrânare, a cântat *Miluiește-mă, Dumnezeule, Dumnezeul meu*[4]. Dar eu, fiind răspunzător de mii de păcate, cum voi afla iertare, dacă nu Îl vei milostivi spre mine cu rugăciunile tale pe Fiul tău?

Pururea zi după zi mă hrănesc cu nădejdi deșarte, căutând să mă pocăiesc, Născătoare de Dumnezeu, dar întorcându-mă iarăși la vechiul obicei, alerg precum câinele la vărsătura lui, la duhoarea patimilor celor necurate.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pocăința vieții celei de-a doua pune legăminte în Domnul și ridică pe cei căzuți. Plânsul îi curățește și îi înfățișează pe aceștia luminați Făcătorului, împreună cu ei să fiu rânduit și eu, rugătorul tău, Maica lui Dumnezeu.

Și acum...

S-a umplut de rele sufletul meu, viața mea de iad s-a apropiat, socotit am fost de vrăjmașii mei ca un om neajutorat, dar tu arată-te apărare puternică lumii, ca ceea ce ești ajutorul celor neajutorați.

Să lăudăm... Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credință, și de văpaie fiind nevătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră și în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioșii. Toată partea bărbătească ce se naște întâi, sfântă lui

[4] Ps. 50,1.

Dumnezeu este. Așadar pe Cuvântul Cel întâi născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl slăvim».

Dăruiește-mi mie, pătimașului, râuri de lacrimi, Maică Fecioară, și întristare inimii, plâns și suspin în suflet, ca să-mi plâng mintea mea cea rău omorâtă și, milostivindu-Se Fiul tău, să o învieze precum pe Lazăr.

Curată, Preasfântă Stăpână, care L-ai născut pe Hristos cu trupul, pe Unul din Treime, mă îmbogățește pe mine, cel gol de toată virtutea cu această treime de virtuți: cu frica lui Dumnezeu, cu pocăința și cu smerenia care să mă păzească.

Slavă...

Orice cuvânt grăitor de Dumnezeu omoară cugetul trupului, se zice. Căci întru acesta se face viu sufletul și aleargă la Dumnezeu și urcă la corturile cerești pe care, Mireasa lui Dumnezeu, roagă-L pe Fiul tău, să le dobândesc și eu.

Și acum...

Întunecat de noaptea patimilor, luminează-mă pe mine, Stăpână, cu ziua nepătimirii. Căci de noapte mânecă duhul meu către tine, cu inima zdrobită, Curată. Pentru că lumină pe pământ ai răsărit, pe Domnul.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Mare este puterea crucii Tale

Bucură-te, Curată, lauda dumnezeieștilor profeți; bucură-te, pat de nuntă al Domnului; bucură-te, nor ușor; bucură-te, fără de prihană Maică binecuvântată. Bucură-te, bucuria și apărarea lumii; bucură-te, biruința împăraților ortodocși.

Bucură-te, Fecioară, întărirea apostolilor; bucură-te, sfeșnic de aur și vas primitor de mană; bucură-te, floarea credinței, Fecioară; bucură-te, ceea ce ai născut lumina cea negrăită; bucură-te, scaun de foc al Celui Preaînalt.

Bucură-te, cort sfânt; bucură-te, masă; bucură-te, pod și scară; bucură-te, muntele Domnului cel netăiat, Fecioară; bucură-te, mlădiță sfântă și nestricăcioasă; bucură-te, Maica Domnului.

Umple de bucurie și de dumnezeiască veselie inima mea ca pururea să slăvesc, Stăpână, ajutorul tău cel tare, că nu am, Preacurată, eu, robul tău, altă nădejde afară de tine.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Fotie, Patriarhul Constantinopolului.

Al căruia acrostih:

A treia rugăciune a lui Fotie către Preavestita Fecioară

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Cel ce odinioară a împreunat apele cu dumnezeiasca voie și a despicat marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeul nostru cel preaslăvit; Acestuia unuia să-I cântăm că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Pe Cel ce întru tine S-a sălășluit în chip de negrăit, pe Dumnezeu Cuvântul roagă-L, Maică Fecioară, să mă izbăvească din patimi de necinste și să dea pocăință smeritei mele inimi și iertare datoriilor.

Întinat fiind cu fapte rele ticălosul meu suflet, cu apele curățitoare ale milostivirii tale curățește-l, Fecioară fără prihană, făcându-l templu strălucit al Sfântului și Preacuviosului Duh.

Slavă...

Dumnezeiesc jertfelnic ești creștinilor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, către tine toți alergăm cu credință și aflăm dezlegare de cumplitele învinuiri și ne izbăvim de tot felul de răutăți.

Și acum...

Pe Fecioara Maria, care are nemăsurate mile și care mântuiește pe muritori din rele de tot felul, aflând-o ocrotitoare, o, suflete al meu, cazi la ea strigând: Stăpână cu totul fără de prihană, grăbește spre ajutorul meu.

Cântarea a 3-a.

Irmosul:

«Cel ce ai adus pe toate din cele ce n-au fost cu Cuvântul zidindu-le și săvârșindu-le cu Duhul, Atotțiitorule Stăpâne, întărește-mă întru dragostea Ta».

Ceea ce ești mai înaltă decât mințile cerești și stăpâna tuturor fapturilor, fără prihană Fecioară, tu fii mie ocrotitoare în ceasul înfricoșatei judecăți, Născătoare de Dumnezeu.

Pururi, Mireasa lui Dumnezeu, voi striga ție din adâncul sufletului meu și te voi chema pe tine nu mă lepăda pe mine rușinat de la fața ta.

Slavă...

Miluiește-mă, miluiește-mă pe mine, Curată, strig ție cu lacrimi pururea și cad la tine, roagă-L ca, mai înainte de sfârșit, să iau dezlegare păcatelor mele.

Și acum...

Dumnezeiască ușă a Împăratului Hristos, prin care a trecut și S-a arătat lumii, deschide mie ușile pocăinței, Curată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Întărește-ne pe noi, cei bătuți de vânturile întristărilor, al nevoilor și ispitelor, pe piatra mântuirii, Curată, depărtând de la noi toată vătămarea vicleanului diavol.

Milostivește-L spre noi pe Mântuitorul tuturor și Domnul, Stăpâna lumii, ceea ce ești bună, și binevoitor Îl fă robilor tăi cu rugăciunile tale și caldele tale cereri.

Slavă...

Împreună luptătoare cu noi și ocrotitoare arată-te nouă, Stăpână, nimicind războaiele cele rele ale vrăjmașilor celor înțelegători, păzindu-ne nevătămați și acoperindu-ne pe noi de toată vătămarea și răutatea.

Și acum...

Grăbește, Curată, spre ajutor și izbăvește pe toți cei ce aleargă la tine, astupând gurile viclenilor bărbați și dându-ne nouă siguranța mântuirii tale.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spre Tine mă îndrept din zori, Ziditorule a toate, la pacea care covârșește toată mintea, pentru că lumină sunt poruncile Tale; întru acestea povățuiește-mă».

Potolește chinul nenorocitului meu suflet și toate durerile trupului meu, ceea ce ai născut pe doctorul sufletelor și al trupurilor, Preanevinovată.

Noaptea păcatelor mă împresoară, ceea ce ești bună, și negura plăcerilor mă acoperă, cu lumina rugăciunii tale, Fecioară, luminează-mă.

Slavă...

Cu dumnezeieștile unde ale mijlocirilor tale, Marie, udă sufletul meu cel topit de arșița cumplitelor păcate și mă izbăvește.

Și acum...

La tine alerg, nu mă lepăda pe mine, Buno, nici nu mă trece cu vederea, nici nu mă pierde, ci trimite cu bunăvoință harul ajutorului tău.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat și slăbește duhul meu; ci tinzând brațul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru mântuiește-mă, Îndreptătorule».

Somn cumplit m-a cuprins, al nepăsării și al pierzaniei, și mă trage la moarte, Stăpână, Dar tu însăți mă trezește la pocăință și dăruiește-mi mântuire.

Valuri de cugete pătimașe neîncetat mă tulbură, fără prihană Fecioară, furia vânturilor rele mă scufundă, dar tu întărește-mă pe piatra nepătimirii.

Slavă...

Luminează cu strălucirea ta, ceea ce ești bună, ochii cei întunecați ai inimii mele și fiu al luminii mă fă și la loc luminat mă sălășluiește.

Și acum...

Având îmbelșugată compătimire și nemăsurată milostivire, Născătoare de Dumnezeu, revarsă această bogăție asupra robului tău care pe tine te cheamă în ajutor acum și mă mântuiește.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Mărturisirea dumnezeieștii credințe

Mângâierea celor întristați, împăcarea cu Dumnezeu a celor păcătoși te-ai arătat, Maică Fecioară, Stăpână, ceea ce ai născut mântuirea muritorilor, turn întărit singură tu te-ai făcut pentru credincioși. Pentru aceasta strigăm: Roagă-L pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Precum de demult pe cei trei tineri binecredincioși i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al dumnezeirii, luminează-ne și pe noi care strigăm: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

Ai odrăslit în pântecele tău cu adevărat spicul cel dumnezeiesc, Stăpână curată, și pe Acesta L-ai născut spre mântuirea tuturor muritorilor, umplând tot sufletul de harul Lui și mântuindu-l.

Din noroiul patimilor și din adâncul întristărilor și ispitelor vieții, ridică-ne la nepătimire, la bucurie și veselie pe noi cei ce strigăm: Binecuvântat este rodul pântecelui tău.

Slavă...

Ca pe un crin în văile lumii și ca pe un trandafir roșu înmiresmat înflorit în mijlocul spinilor vieții aflându-te pe tine Dumnezeu, întru tine cu adevărat S-a sălășluit și pe noi ne-a umplut de bună mireasmă.

Și acum...

Cel ce ușă de taină Și-a pregătit și S-a apropiat în chip străin de cei de pe pământ, prin tine, Curată, a dăruit tuturor muritorilor ușă care duce la viața veșnică, ca un Milostiv și Dumnezeu a toate.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce în chip de înger S-a pogorât... ».

Izbăvește-mă, Prealăudată, cu rugăciunile tale de toată răutatea și nenorocirea vieții și dăruiește-mi acoperământul tău cel mântuitor.

Ceea ce ești luminătoarea celor dintru întuneric, Sfântă Marie, rogu-mă, luminează ochii sufletului meu risipind cu lumina ta întunericul patimilor mele.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Păzește-ne pe noi, cei ce cu credință chemăm numele tău, nevătămați de cursele vrăjmașilor, închizând gurile și vorbăria lor fără sfârșit.

Și acum...

Ca ceea ce ai născut cu trup pe Făcătorul tuturor, poți toate câte voiești, fără prihană Fecioară, pentru aceea, izbăvește-ne pe noi de viitoarea osândă.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel ce în chip de înger S-a pogorât și a potolit văpaia din mijlocul cuptorului, pe Dumnezeu, binecuvântați-L toate lucrurile, ca pe Făcătorul și Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră și în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioșii. Toată partea bărbătească ce se naște întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul Cel întâi-născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl slăvim».

Legile tale le-am lepădat și poruncile tale cele mântuitoare le-am călcat, Milostive, și mă tem de înfricoșătorul Tău scaun de judecată pe care, șezând, vei judeca toate. Pentru aceea strig: În dar mă mântuiește, Cuvinte, cu rugăciunile Maicii Tale.

Puterea mea, nădejdea și lauda mea, tăria și mântuirea mea, Mireasa lui Dumnezeu, Marie, izbăvește-mă de vrăjmașii mei cei văzuți și de cei nevăzuți care, în chipul fiarelor, caută să mă apuce și la sfârșit să mă piardă.

Slavă...

Viața mea întreagă, fără prihană Fecioară, în trândăvie se sfârșește și s-a apropiat de iad, iar acum, Curată, din deznădejde

îmi dă îndreptare și nu mă lăsa în asemenea răutate pe mine, cel ce scap la acoperământul tău.

Și acum...

Pe Fiul lui Dumnezeu născându-L și fiind tuturor stăpână, Fecioară preasfântă, miluiește sufletul meu și în ziua judecății izbăvește-mă pe mine de osândă și nu mă lăsa să fiu dus în chinurile gheenei.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Cel ce prin patima Ta, Hristoase

Bucură-te, dezlegarea blestemului și izvorul bucuriei; bucură-te, cea prin care ne-am unit cu îngerii; bucură-te, Maică fără prihană; bucură-te, caldă și sigură apărătoare a credincioșilor.

Bucură-te, laudă strălucită și ridicarea credinței; bucură-te, Curată, prin care noi, cei ținuți de întunericul necunoștinței și de adâncul păcatelor, suntem dezlegați din legături.

Bucură-te, lâna lui Ghedeon; bucură-te, palat al lui Dumnezeu; bucură-te, ceea ce ai odrăslit strugurele cel înțelegător; bucură-te, Stăpâna lumii; bucură-te, întărirea și lauda ortodocșilor.

Sunt ținut de mulțimea nenorocirilor și a păcatelor, la apărarea ta cad, Stăpână, eu, ticălosul, nu mă lipsi, așadar, de bogatul tău ajutor.

Marți seara

Canon către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părțile, trecând poporul marea pedestru și lui Dumnezeu cu plăcere cântând: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Alunecând de la înălțimea celei mai bune și desăvârșite vieți, în locașul cel mai de jos al iadului m-am pogorât, dar prin tine iarăși m-am făcut mai presus de toată începătoria și puterea, Stăpână, ceea ce ai născut pe Mântuitorul meu.

S-a deschis ușa cea încuiată a Raiului celui din Eden, Stăpână, prin tine, ceea ce ești ușa dumnezeiască cea însuflețită și vie, prin care numai Dumnezeu a trecut și a lăsat-o încuiată, pentru aceea, rogu-mă, ușile vieții deschide-mi.

Slavă...

Vas sfânt al Preasfântului Duh și Sfânt Potir, Născătoare de Dumnezeu, sfințește sufletul meu care a devenit sălaș al duhurilor necurate, înnoind acum degrabă duhul meu până în străfunduri.

Și acum...

Risipind întunericul și noaptea patimilor cu dimineața pocăinței, sufletul meu cel adormit în întunericul necunoștinței, cu lumina dumnezeieștii cunoștințe, trezește-l ca să mânece și să fie călăuzit spre lumină, cu strălucirea rugăciunii tale.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câștigat-o cu scump sângele Tău».

Neamul cel pământesc, prin mijlocirea ta, ceresc s-a făcut, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea și pe mine, cel din pământ pământesc, izbăvește-mă.

Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu răutățile mele, fără prihană Stăpână, dar tu izbăvește-mă.

Slavă...

Din tinerețe am disprețuit dumnezeieștile porunci ale Fiului tău, Stăpână, și am alunecat în patimi de necinste.

Și acum...

Acum ascultă glasul suspinului meu și dăruiește-mi mie duh zdrobit, inimă smerită, Mireasă nenuntită.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Acoperit-au cerurile bunătatea Ta, Hristoase, că ieșind din chivotul sfințirii Tale, din nevătămată Maică, în Biserica slavei Tale arătatu-Te-ai ca un prunc în brațe purtat; și s-au umplut toate de lauda Ta».

Ca un chivot însuflețit, viu și cuvântător, Binecuvântată Marie, ai cuprins pe Cuvântul cel dătător de Lege, Care, ca un al doilea Noe, a izbăvit lumea din potopul înșelării și începător al celei de-a doua lumi S-a arătat și al unei vieți mai bune.

Te cinstim pe tine cădelniță de aur întru care S-a aprins Cuvântul Tatălui, Trupul cel preasfânt, și lumea a umplut de dumnezeiască mireasmă și a sfințit văzduhul cel întinat de grăsimea jertfelor celor spurcate.

Slavă...

Tu picuri tuturor, Curată, roua vindecărilor, ca un izvor de tămăduiri și de mântuire și ca un râu al lui Dumnezeu plin cu ape dumnezeiești, nematerialnice, hrănind sufletele și dându-le viață. Pentru aceea, rogu-mă, și pe mine, cel bolnav, mă tămăduiește.

Și acum...

Ceea ce ești Preacurată cu adevărat și Stăpâna tuturor, ceea ce pe Stăpânul tuturor prin netâlcuit Cuvânt, pe Hristos, L-ai zămislit cu trup, izbăvindu-mă din stăpânirea tiranului, a stăpânitorului lumii acesteia, arată-mă și pe mine rob credincios al tău.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Când a văzut Isaia în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun preaînalt de îngerii slavei înconjurat, a strigat: Vai, mie, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpânește pacea și lumina cea neînserată».

Dumnezeiesc alabastru al mirului celui fără de moarte, izvor sfânt al apei celei vii și de viață dătătoare, ușă a mântuirii te laud pe tine, raiul cel cuvântător al lui Dumnezeu, cetatea cea însuflețită a Împăratului Hristos.

Cu minte curățită, dă-mi mie putere să te văd pe tine pururea, bucuria inimii mele, Fecioară, și cu lumina ta să fiu strălucit și să mă împărtășesc de buna ta mireasmă.

Slavă...

Dă-mi mie harul de a mă îngriji de pocăință sinceră, plâns din inimă și de străpungerea inimii, căci iată, deznădăjduit fiind de mulțimea păcatelor mele, Sfântă Fecioară, alerg la mila ta.

Și acum...

Dumnezeiască juncă, ceea ce ai născut vițelul cel îngrășat și ales, mielușeaua care ai născut pe Hristos mielul, numără-mă cu oile cele de-a dreapta, de verdeața Raiului și de staulele cele cerești învrednicește-mă.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Nu trece cu vederea, Iubitorule de oameni, pe cei ce au ajuns la sfârșitul veacurilor și în valurile ispitelor sunt primejduiți să piară, strigând: Mântuiește-ne, Mântuitorule, precum ai mântuit din fiara mării pe Proorocul Iona».

Templu, și ușă, și sfeșnic, chivot și catapeteasmă, vas și toiag și cort, pământ sfânt, dumnezeiască masă, pod și scară, scaun și pat de nuntă, palat al lui Dumnezeu ești văzută, Fecioară.

Frumoasă și preafrumoasă aflându-te pe tine, Fecioară, Domnul cel preaminunat, cu frumusețea mai presus de fiii celor pământești, din pântecele tău cel nestricat, ca dintr-o cămară de nuntă, a răsărit, Curată, ca un soare luminos.

Slavă...

Cel minunat întru sfinți, minuni a făcut cu tine, Stăpână, taina cea cu adevărat minunată, în cer și pe pământ. Pentru aceea, minunate fă acum milele tale mie, cel ce am nevoie de mare milă.

Și acum...

Ceea ce ai înălțat smerita fire a muritorilor și pe săraci i-ai ridicat de la pământ și pe cei sărmani i-ai ridicat din necurăția patimilor, și pe mine ridică-mă din tina răutăților, Preanevinovată.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Mărturisirea dumnezeieștii credințe

Zid nebiruit, temelie tare, adăpost sigur și liniștit dobândindu-te pe tine, Prealăudată Stăpână, noi, cei înviforați pe marea

patimilor, spre limanul cel liniștit și la apărarea ta scăpând cu credință, pace dobândim.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe Tine Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit și în Fecioară neîntinată Te-ai sălășluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm, cântând cu dreaptă credință: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

Stea prin tine a răsărit, Curată, din Iacob, Hristos, Cel ce a făcut luna și soarele la începuturi spre luminare ziua și noaptea. Pe Acela roagă-L să lumineze sufletul meu.

Munte netăiat mai dinainte te-a văzut pe tine Daniel, Fecioară, din care s-a tăiat piatra cea netăiată de mână, Hristos. Dar acum mă rog, degrab ridică piatra grea a împietririi de pe inima mea.

Slavă...

Din rădăcina lui Iesei odrăslind mlădiță preasfântă, ai rodit credincioșilor nestricăciunea și floarea vieții celei dumnezeiești care a înflorit binecuvântarea, uscând în chip vădit pomul blestemului.

Și acum...

Ai purtat, Curată, ca o viță strugurele vieții cel copt care a risipit beția înșelării și a izvorât lumii vinul cunoștinței, pe care bându-l, noi, credincioșii, ne înțelepțim.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Nor ce străbați cerul, pe care a urcat Cel ce umblă pe nori, Dumnezeu Cuvântul, șezând ca pe un nor ușor, și idolii Egiptului oarecând i-a răsturnat, zdrobește, Fecioară, și idolii patimilor mele.

Cleștele cel dumnezeiesc care ai primit în chip de negrăit cărbunele cel dumnezeiesc, Născătoare de Dumnezeu, stinge cărbunii aprinși ai patimilor mele, Preasfântă, cu roua rugăciunilor tale, ca să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

De cămara de nuntă cea desfătată a sfinților și de patul de nuntă cel ceresc, Ceea ce ești cămara dumnezeieștii slave, învrednicește-mă, îmbrăcându-mă cu haina strălucită a nepătimirii, Maica Lui Dumnezeu, și încingându-mă cu veșmântul nestricăciunii.

Și acum...

Noaptea cea fără de lumină mă cuprinde, căci faptelor întunericului m-am robit, dar tu Fecioară, cu lumina ta mă luminează pe mine cel ce cânt: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credință, și de văpaie fiind nevătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră și în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioșii. Toată partea bărbătească ce se naște întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul Cel întâi-născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi-născut din Maică fără ispită bărbătească, Îl slăvim».

Iată apărarea mea, iată mântuirea mea, iată ocrotirea sufletului meu și bucuria, iată scăparea mea, iată acoperământul meu și nădejdea mea cea tare, Fecioară și Stăpână.

Aflându-te pe tine frumoasă cu trupul și cu sufletul, frumoasă și cu mintea, Cel frumos S-a întrupat din pântecele tău

cel feciorelnic, înfrumusețând urâțenia mea, ca un Dumnezeu, pe Care roagă-L, Curată, să mă mântuiască.

Slavă...

Prunc nou, Fecioară, purtând în brațele tale pe Cel fără de început, ca ceea ce ești mai cuprinzătoare decât cerurile și mai sfântă decât toate cele zidite, pe Acesta roagă-L să mă izbăvească pe mine, Sfântă, din căderile cele nemăsurate.

Și acum...

Cârmuiește tu viața mea și inima mea o umple de bucurie. Dezleagă chinurile nemăsuratelor mele suspinuri și toată amărăciunea sufletului meu, Buno, schimbă-o în bucurie adevărată.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Mare este puterea crucii Tale

Bucură-te, Preasfântă, ceea ce ai primit în pântecele tău, Fecioară, pe Sfântul Cuvânt al Celui Preaînalt. Bucură-te, slava cea cinstită a ortodocșilor; bucură-te, buna cuviință a îngerilor celor netrupești; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu, scăparea tuturor.

Bucură-te, frumusețe strălucită și multiubită a lumii întregi, Marie, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, dumnezeiască mângâiere a celor întristați; bucură-te, cercetarea celor bolnavi; bucură-te, scaun al Domnului în chipul focului.

Bucură-te, stâlp neclintit al fecioriei; bucură-te, binefăcătoarea tuturor celor ce te laudă pe tine; bucură-te, palat de aur al Împăratului; bucură-te, cap al mântuirii noastre.

Tu singură ești ocrotitoare neînfruntată, Fecioară, lauda și slava creștinilor, depărtează de la mine muncile, iar norii nenorocirilor întoarce-i în lumina bucuriei.

Miercuri seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Arsenie Monahul

Al cărui acrostih este:

«Întreită cântare, Preacurată, de la Arsenie»

Cântarea 1. Glasul al treilea

Irmosul:

«Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părțile, trecând poporul marea pedestru și lui Dumnezeu cu plăcere cântând: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Pe Cel cu adevărat mai presus de toți dumnezeii, pe Dumnezeu Cuvântul, Care pe muritorii cei cuvântători i-a mutat de la necuvântare la harul Cuvântului, ceea ce ai născut ca o maică pe Cuvântul, Născătoare de Dumnezeu, roagă-L să îmi dea cuvânt să te cânt și să te slăvesc pe tine.

Întăriți fiind prin puterea ta întăritoare, cei ce nu suntem părtași puterii sufletelor căutăm ca la un dumnezeiesc doctor tăria ta, ca să luăm putere a te lăuda și a te ferici pe tine.

Slavă...

Veninul cel pierzător pe care mai înainte l-a vărsat în firea noastră cel ce s-a strecurat în grădina raiului, rău sfătuitorul șarpe,

curățindu-l cu dulceața ta cea dumnezeiască, Maica lui Dumnezeu, întărește-ne pe noi acum să te lăudăm pe tine și să-ți strigăm: Bucură-te.

Și acum...

De pomul cel prin fire de viață făcător, Stăpână, desfătându-ne acum în chip minunat prin contemplare înțelegătoare, prin caldă mijlocirea ta, noi, cei ce odinioară ne-am plecat spre pământ și prin gustarea din pom moarte ne-am agonisit, pe tine toți după datorie cu laude te preamărim.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câștigat-o cu scump sângele Tău».

Pe Cel ce ca pe o comoară neprădată, L-ai primit în pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, pe Hristos roagă-L să îmbogățească pe cei ce cu credință te laudă pe tine.

Tu, tărie în mijlocul apelor ai fost văzută, purtând pe soarele dreptății, pe Care roagă-L să lumineze pe robii tăi.

Slavă...

Vie care ai odrăslit întregii lumi strugurele cel preadulce al tuturor, cu strălucirea bucuriei tale pe toți veselește-i.

Și acum...

Ridică, Preacurată, jugul răutății mele și ușurează povara cumplită a păcatelor mele ca pururea să te fericesc pe tine cu credincioșie.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieșind din chivotul sfințirii Tale, din nevătămată Maică, în Biserica slavei

Tale arătatu-Te-ai ca un prunc în brațe purtat și s-au umplut toate de lauda Ta».

Ai biruit cu virtuțile toată lumea, Curată: cerul prin curăție și întreg pământul îl covârșești cu neprihănirea ta cea înfricoșată și marea o covârșești în cuprindere, pentru aceea nu înceta, Stăpână, să mijlocești pentru noi toți, curată Maica lui Dumnezeu.

A înflorit cu adevărat mai înainte toiagul lui Aaron și cu acesta a înflorit și toiagul lui Iesei, pe tine preînchipuindu-te, Curată, căci unul te-a arătat pe tine că ești din neam preoțesc, celălalt, că ești din neam împărătesc, ceea ce din amândouă te-ai născut, mântuiește-ne pe toți.

Slavă...

Cunoscându-te pe tine pământ roditor, fără de sământă ai rodit spicul care îi hrănește pe toți și ai zămislit cu trup pe Ziditorul a toată firea, și plămădind pe Hristos în pântecele tău, pe tine te rugăm, de foamea cea înțelegătoare izbăvește-ne pe noi.

Și acum...

Cetate însuflețită a Treimii ai fost gândită, căci se bucură de tine valurile râului Duhului, Tatăl te curățește ca pe un cort, și Fiul rămâne în mijlocul tău. Pentru aceea și pe noi fără de clintire ne păzește cu acoperământul tău.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Când a văzut Isaia în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun preaînalt de îngerii slavei înconjurat, a strigat: Vai, mie, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpânește pacea și lumina cea neînserată».

Cel ce din Tatăl S-a născut Fiu în chip nezidit, prin tine neschimbat Se întrupează, Preacurată. O! Minune, cum în pântecele tău înțelepciunea Și-a zidit Sieși casă, iar pe noi ne înnoiește și pace ne dăruiește.

Sufletul meu cel fără folos, mușcând cu dinții din strugurele necopt al păcatului, mai mult s-a prostit la minte, ci tu, Maica lui Dumnezeu, cu rugăciunile tale, du-l la dulceața vieții și satură-l pe el cu pâinea cerească a harului tău.

Slavă...

Cele la care și îngerii doresc să privească, Ziditorul firii lor, venind, le-a luat, tu însăți, Fecioară, născându-L cu trup pe Dumnezeu, ai întrecut pe îngeri și ai arătat slava noastră.

Și acum...

Se luminează mulțimile păcătoșilor întărite cu nădejdea ta, prin care cu nimic nu ne vătămăm de la vrăjmașul, precum a făgăduit Dumnezeu, căci întru tine, Fecioară, binecuvântare aflăm.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-a Ție bătrânul, văzând cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu ești Dumnezeul meu».

Marie, Maica lui Hristos-Ziditorul, cartea lui Dumnezeu cea pecetluită, în cărțile cele cerești, cu rugăciunile tale, Curată, scrie-mă și pe mine.

Noi, cei ce cu dumnezeiască credință te cugetăm pe tine sfeșnic purtător de făclii, cu lumina ta cea nematerialnică, ceea ce ești bună, să fim luminați.

Slavă...

Stinge cu adierea ta pofta mea, zdrobește mânia mea – fiarele cele rele, și păzește întreit, Fecioară, rațiunea sufletului meu.

Și acum...

În chip, pe cel după chipul lui Dumnezeu dă-mi mie să îl îmbogățesc; întru asemănare, după asemănare păzește-l, Curată.

Sedealna. Glasul al 3-lea

Fecioara astăzi

Din fierbințeala credinței strig ție, Născătoare de Dumnezeu, cu nevrednică gură și inimă spurcată, mântuiește-mă pe mine, cel cufundat în păcate, îndură-te de mine, cel omorât de deznădejde, ca, mântuit, să strig ție: Bucură-te, Fecioară, lauda creștinilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit și în Fecioară neîntinată Te-ai sălășluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm, cântând cu dreaptă credință: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

În chip străin, Preanevinovată, cuptorul cel încins nașterea ta a preînchipuit. Căci tiranul, arzând pe cei trei tineri, văzându-i în cuptor lăudând împreună cu al patrulea, strigă: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

A ridicat păstorul oaia, vrând întru tine să o găsească[5] și, îmbrăcându-Se din sângiurile tale, pe umerii Săi o poartă. Pentru aceasta cu credință strigăm: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Întinăciunea patimilor mele pururea întunecă sufletul meu, Stăpână, și, ca trestia uscată și fără rod, se aprinde cu tot păcatul. Pentru aceea strig ție: De Dumnezeu fericită Fecioară, izbăvește-mă și mă mântuiește.

Și acum...

Cu apele tale curățitoare spală, curată Născătoare de Dumnezeu, sufletul meu cel întinat cu păcatele cele spurcate, Fecioară, ca să îți cânt ție cu credință: Binecuvântată ești ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

[5] Se referă la firea omenească cea pierdută și căzută.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Vas de aur și sfeșnic, masă și toiag, munte dumnezeiesc și nor, palat al Împăratului și scaun în chipul focului, Născătoare de Dumnezeu, toți credincioșii te numim, ceea ce și după naștere Fecioară ai fost păzită.

Cuvântul Cel ce a împodobit crinii câmpului, pe tine, Curată, crin văzându-te, firea cea spinoasă a smuls-o și veșmânt din tine a îmbrăcat. Pentru aceea strig: Îmbracă-mă pe mine, cel cu totul gol, ca să te laud pe tine întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Din tine născându-Se Cel ce poartă toate prin Cuvântul Lui, prin tine Dumnezeu Cuvântul, dă curățire de păcate; pentru aceea strig ție: Mântuiește-mă pe mine la judecată, Stăpână, ca să te laud pe tine întru toți vecii.

Și acum...

Fiindcă mintea mea a lepădat legea, legea trupului, care luptă împotrivă, m-a convins să nu pășesc în căile drepte ale dumnezeieștilor voiri ale Fiului tău. Pentru aceea mă rog: Prin mijlocirea ta, îndreaptă-mă, Fecioară.

Să lăudăm... Irmosul

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credință, și de văpaie fiind nevătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră și în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioșii. Toată partea bărbătească ce se naște întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul Cel întâi născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl slăvim».

Privind la ochiul tău cel milostiv, cântăm din suflet: Miluiește-i pe toți pentru milele tale, Maica lui Dumnezeu, arată dumnezeiescul tău har celor ce te cinstesc pe tine cu credință, ca pe tine, toți cântându-te, cu laude să te preamărim.

Văzându-l, Curată, pe robul tău cu adevărat însetând de tine în necazuri, ajută-l. În strâmtorări păzește-mă, în nenorociri, izbăvește-mă și în primejdii mântuiește-mă. Căci tu ești acoperământ lumii și ajutor neamului omenesc.

Slavă...

Lumină mai presus de lumină nenăscută, Dumnezeu Tatăl și Creatorul, Dumnezeu Fiule al Tatălui și Cuvinte, Cel ce Te-ai născut ca lumina din lumină și Dumnezeu Duhul cel nezidit Care luminezi purcezând, Treime una, Dumnezeul meu, păzește pe toți cu puterea Ta.

Și acum...

Înălțând apărarea ta, Curată, trimite-o și nouă, tinde mijlocirea ta cea folositoare tuturor, dă-ne nouă harul tămăduirilor și mulțimea minunilor, pentru ca toți să te cinstim pe tine și neîncetat să te mărim.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Cel ce prin patima ta, Hristoase

Bucură-te, Maica vieții; bucură-te, pururea fericită, vederea preafericită a îngerilor, lauda muritorilor; bucură-te, ceea ce ai izvorât oamenilor bucuria, Stăpână.

Bucură-te, pisc al lui Hristos, odihna Bisericii, faima vredniciilor ei, Preanevinovată; bucură-te, ușă înțelegătoare, prin care a trecut Cel Preaînalt.

Bucură-te, frumusețea lui Iacob, pe care a iubit-o Stăpânul; bucură-te, zori care ai purtat soarele Care luminează toate; bucură-te, ceea ce izbăvești din stricăciune pe muritori prin nașterea ta.

Din toată năvălirea potrivnică și din tot necazul și de dușmanii cei vrăjmași, Preanevinovată, izbăvește pe robii tăi, căci pe tine apărătoare tare te-am agonisit.

Joi seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Teoctist Monahul, Studitul

Al căruia acrostih este:

«Cântare întreită cânt plină de lacrimi»

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Cel ce odinioară a împreunat apele la un loc cu dumnezeiasca voie și a despicat marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeul nostru cel preaslăvit; Acestuia unuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Dă să fie udate cu belșug de lacrimi brazdele ticălosului meu suflet și învrednicește-l, Stăpână, să aducă roade însutit și umple inima mea de toată bucuria, ca să te slăvesc pe tine pururea.

Pentru adâncul milelor tale, Stăpâna tuturor, miluiește nenorocitul meu suflet și izbăvește, Preasfântă, de focul cel veșnic și de năvălirea demonilor pe cel ce scapă acum la acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Ca ceea ce ești casă neîntinată a Împăratului, mă rog, curățește cu rugăciunile tale inima mea cea întinată de patimi necurate și îmbogățește-o prin faptele petrecerii celei curate, ca să te slăvesc pe tine.

Și acum...

Pentru ce în trândăvie ți-ai cheltuit viața, ticăloase suflete, și pentru ce nu te temi de înfricoșata zi a osândei celei veșnice? Ci scoală dar din căderi și nepăsare, strigând cu râvnă: Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-mă, Preacurată.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai adus pe toate din cele ce n-au fost, cu Cuvântul zidindu-le și săvârșindu-le cu Duhul, Atotțiitorule Stăpâne, întărește-mă întru dragostea Ta».

Izbăvește-mă de gheenă și de orice altă osândă în ceasul judecății pe mine, rugătorul tău, Preanevinovată, și părtaș fă-mă Împărăției Fiului tău și Dumnezeu.

Vindecă rănile trupului meu și potolește valul cel mult tulburat al gândurilor și dăruiește-mi pace.

Slavă...

Nenorocit fiind, acum deznădăjduiesc cumplit și nu este vindecare sufletului meu, Preanevinovată, dar nu părăsi, Fecioară, pe robul tău până în sfârșit.

Și acum...

Dumnezeiescul și cuviosul tău chip arată-l robului tău, te rog, Preasfântă, și învață-mă să fac dreptățile Fiului tău, Fecioară.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Cu totul bună tu ești, Fecioară, cu totul milostivă, cu totul compătimitoare și ajutătoare în primejdii și nenorociri, Marie,

fără de prihană. Pentru aceea și pe mine tot mă păzește și mă îngrădește.

Noaptea cea fără de lumină a patimilor mă cuprinde pe mine ticălosul. Dar cu lumina ta, ceea ce ești bună, risipește norii sufletului meu și către lumina poruncilor lui Dumnezeu mă călăuzește, Preanevinovată.

Slavă...

Scufundat de valul ispitelor și de întreitele valuri ale cugetelor celor rele și tras în jos pururea, în adâncul deznădejdii, mântuiește, strig ție, Stăpână, pe robul tău.

Și acum...

Când se va despărți de trup sufletul meu, atunci, de față stând cu milă, smulge-mă din năvălirea demonilor, care caută fără încetare, Fecioară, pieirea mea.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce ești nevăzut pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii de voie ai viețuit, Tu, Cel necuprins. Pentru aceasta, către Tine din zori îndreptându-ne, Te lăudăm, Iubitorule de oameni».

Vezi, Curată, slăbiciunea smeritului și ticălosului meu suflet și izbăvește-mă de răscoala vrăjmașilor celor nevăzuți și de vătămarea lor.

Să nu lași, Stăpână, mintea mea trasă neîncetat la cugete necurate prin cursele cele diavolești, ci păzește-o neabătută.

Slavă...

Păcătoșilor și vameșilor S-a arătat Fiul tău pentru adâncul milei pe Care urmându-L, Curată, acum mă miluiește și pe mine, cel ce am păcătuit mai presus de toți.

Și acum...

Câini mulți mă împresoară cu adevărat, mulțimea duhurilor rele m-a înconjurat, dar uneltirile acestora le risipește, fără de prihană, Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat, și slăbește duhul meu; ci tinzând brațul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru mântuiește-mă, Îndreptătorule».

Mă cufund în valurile patimilor, ale păcatului și ale plăcerilor, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, vino mai înainte și prin dumnezeiasca ta cârmă, la limanul pocăinței mă povățuiește.

Râuri de lacrimi duhovnicești dăruiește-mi, Fecioară, ca să-mi spăl tina greșelilor mele și la apa odihnei îndreptează sufletul meu în ziua judecății.

Slavă...

Am adormit în moartea sufletească și zac în mormântul deznădăjduirii, dar tu tinde mâna ta și înviază-mă, rogu-mă, călăuzindu-mă la pocăință și la viață.

Și acum...

A covârșit cu adevărat capul meu mulțimea fărădelegilor mele, ca o sarcină grea apăsat-au peste mine, dar tu ușurează grumazul meu, Prealăudată.

Sedealna. Glasul al 3-lea

De frumusețea fecioriei

Toată viața mea în trândăvie multă a trecut, Preacurată, și acum m-am apropiat de vremea ieșirii mele și mă tem de vrăjmașii mei, să nu zdrobească sufletul meu, Preanevinovată, și să nu mă trimită pe mine în adâncul pierzaniei, ci tu, Fecioară, îndură-te de robul tău și mă izbăvește de răutatea acelora.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Idolului celui de aur de demult, cei trei tineri nu s-au închinat cu închinăciune persană, ci pe Domnul în mijlocul cuptorului lăudau: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat».

Ca o milostivă, Maica lui Dumnezeu, pe robii tăi, Stăpână, de milostivire învrednicește-i, pe cei ce cu credință strigă Fiului tău: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Depărtează pășunea păcatelor și a faptelor rele, ca să strig cu dor Fiului tău: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Neamul muritorilor pe tine te roagă, Născătoare de Dumnezeu; Stăpână, miluiește-mă și pe mine, robul tău, cel ce cu credință strig Fiului tău: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum...

La scaunul lui Hristos când voi fi judecat ca un vinovat, Ceea ce ești fără de prihană, arată-te mie izbăvitoare din tot chinul prin calda ta ocrotire.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Nu înceta, Curată, a te ruga să fie izbăviți din cursele vrăjmașului cei ce te cinstesc pe tine cu pocăință și binecuvintează pe Fiul tău, Stăpână: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Nu numai mâinile și ochii, ci și mintea și sufletul și inima le tind către tine, Fecioară, luminează-mă tot cu lumina ta, tot mă spală cu lacrimi, tot mă curățește prin pocăință fierbinte.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Noaptea păcatelor mă acoperă, întreitele valuri ale furtunii păcatelor mele mă tulbură, mă tem și mă spăimântez de pedepse

de care, Preasfântă, izbăvește-mă, ceea ce ești nădejde și mântuire celor deznădăjduiți.

Și acum...

Înfricoșată osândă mă așteaptă, căci voi fi judecat înaintea îngerilor și în priveliștea a mii de oameni, din mare strâmtorare izbăvește-mă atunci, căci mare și bogată milă ai, ceea ce ai născut pe Împăratul cel mare.

Să lăudăm... Irmosul

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credință, și de văpaie fiind nevătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«În lege, în umbră și în Scriptură, închipuit vedem noi, credincioșii. Toată partea bărbătească ce se naște întâi, sfântă lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul Cel întâi născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl slăvim».

S-a apropiat de sfârșit sufletul meu; la ușă este judecata. Leapădă, deci, faptele cele de rușine și apucă buna viețuire, căci ai ajutor pe Născătoarea de Dumnezeu care te izbăvește pe tine din toată răutatea.

Între tâlharii cei înțelegători, Preanevinovată, căzând eu, cel slăbănogit de meșteșugirile lor, nebunește am lepădat tunica virtuții și plin de rănile cele stricătoare de suflet strig ție: Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea.

Slavă...

Viața mea întreagă, Preacurată, în trândăvie am săvârșit-o și acum m-am apropiat de iadul deznădejdii, ci dă-mi îndreptare,

Curată, și nu mă lăsa în asemenea răutate pe mine, cel ce scap la acoperământul tău.

Și acum...

Neputința trupului meu și slăbiciunea sufletului, durerea inimii mele și rătăcirile minții mele, ție încredințându-le, strig: Fiecăreia dintre acestea, Curată, dă-i vindecare, ca să te măresc pe tine cu laudă.

Prosomii. Glasul al 3-lea.

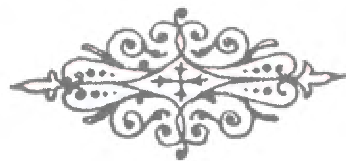
Mare este puterea crucii tale

Bucură-te, ocrotitoarea tuturor, Maică Fecioară, slava celor ce cu credință fierbinte te slăvesc pe tine; bucură-te, preafrumoasă podoabă a lumii; bucură-te, lauda și întărirea și zid nesurpat.

Bucură-te, ceea ce ai născut vițelul cel fără prihană, juncă singură preabinecuvântată; bucură-te, Slăvită; bucură-te, strălucirea de mult preț a îngerilor; bucură-te, dătătoarea vieții, nenuntită Născătoare de Dumnezeu, Marie.

Bucură-te, candelă neadormită a lumii; bucură-te, preafrumoasă mireasă; bucură-te, dumnezeiesc palat de aur al Cuvântului; bucură-te, Fecioară, singură scăpare a tuturor celor ce strigă ție: Bucură-te.

Izbăvește-mă de leii cei stricători de suflet cu rugăciunile tale, nădejdea și ocrotirea neamului omenesc, și povățuiește-mă la împărăția cea de sus și învrednicește-mă să văd frumusețea Fiului tău, Fecioară.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan Damaschinul

Cântarea 1. Glasul al 3-lea

Irmosul:

«Cel ce odinioară a împreunat apele la un loc cu dumnezeiasca voie și a despicat marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeul nostru cel preaslăvit; Acestuia unuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Bucură-te, scaun al Domnului; bucură-te, Fecioară, ceea ce ai risipit negura înșelăciunii și ceea ce atragi pe toți la lumina cea neapusă; bucură-te, nenuntită; bucură-te, carte de Dumnezeu scrisă, întărirea credincioșilor; bucură-te, Prealăudată.

Bucură-te, vas care ai purtat înlăuntru mana, pe toți îndulcindu-i prin credință, pe cei care te mărturisesc pe tine adevărată Stăpână; bucură-te, ceea ce ai născut pe Cârmuitorul a toată făptura; bucură-te, lumină care ai luminat lumii, Preacurată.

Slavă...

Bucură-te, frumusețe multiubită, Preacuvioasă; bucură-te, ceea ce ai izbăvit pe toți din prăpastia necredinței prin nașterea ta cea mai presus de fire și singură ai condus pe toți la credința cea dumnezeiască; bucură-te, Preabinecuvântată; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu.

Și acum...

Primitoare a luminii, Fecioară, bucură-te, ceea ce singură ai născut mântuirea lumii, nădejdea celor nenorociți, Curată; bucură-te, dătătoarea vieții; bucură-te, Preasfântă; bucură-te, ceea ce ai izvorât izvorul cel veșnic.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai adus pe toate din cele ce n-au fost, cu cuvântul zidindu-le și săvârșindu-le cu Duhul, Atotțiitorule Stăpâne, întărește-mă întru dragostea Ta».

Dumnezeiască scară pe care a văzut-o odinioară Iacob, care îi duci pe muritori la ușa cea cerească, bucură-te, Nepătată, nădejdea, bucuria și acoperământul celor nenorociți.

Bucură-te, Maică nenuntită, clește purtător de foc, care ai ținut cărbunele cel înțelegător, pe Cel ce curăță cu foc păcatul întregii lumi.

Slavă...

Bucură-te, toiagul care în chip minunat ai odrăslit floarea cea dătătoare de viață; bucură-te, Preanevinovată; bucură-te, sălaș strălucit al Domnului.

Și acum...

Vas al manei celei înțelegătoare cunoscându-te pe tine, Curată, strigăm fără de tăcere: Bucură-te, Preasfântă Stăpână; bucură-te, paza sigură și acoperământul credincioșilor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, rânduneaua cea înțelegătoare, cu dulce viersuire, ceea ce ai alungat iarna cea gândită și la primăvară i-ai mutat pe toți cei ce cu credință, Preacurată Fecioară, te măresc pe tine.

Bucură-te, masă de taină care porți în mijlocul tău Pâinea cea cerească, pe Hristos, Nevinovată, din Care, împărtășindu-ne toți ne umplem de viață negrăită și de bucurie.

Slavă...

Bucură-te, cu adevărat comoara feciorie și lauda. Bucură-te, ceea ce singură ai cuprins în pântecele tău piatra vieții; bucură-te, preaminunată; bucură-te, îndreptarea cea sigură a celor căzuți.

Și acum...

Bucură-te, cetate întărită, neclintită și dumnezeiască a credincioșilor; bucură-te, apărare tare împotriva dușmanilor necredincioși și vrăjmașilor răi; bucură-te, preaminunată, binecuvântată; bucură-te, Stăpâna tuturor.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spre Tine mă îndrept din zori, Ziditorule a toate, la pacea care covârșește toată mintea, pentru că lumină sunt poruncile Tale; întru acestea povățuiește-mă».

Bucură-te, locașul luminii celei neînserate; bucură-te, vindecarea celor bolnavi, Curată, bucură-te, leacul cel nematerialnic; bucură-te, templu sfânt al Stăpânului, Preacuvioasă.

Bucură-te, cort mai lat decât norul, vasul de aur al Celui Preaînalt; bucură-te, Prealăudată, mirul cel de mult preț și tămâiere bine înmiresmată.

Slavă...

Bucură-te, zid neclintit al credincioșilor, ocrotitoare tare a lumii; bucură-te, Nepătată; bucură-te, întărirea tuturor celor ce te laudă pe tine, Mireasa lui Dumnezeu.

Și acum...

Locaș luminos al Stăpânului, bucură-te, singură îndreptare a lui Adam celui căzut și izbăvirea lacrimilor Evei, Preacuvioasă.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat, și slăbește duhul meu; ci tinzând brațul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru mântuiește-mă, Îndreptătorule».

Închinarea lui Gavriil, „bucură-te", tot poporul tău, bucurându-ne, cu râvnă o strigăm: Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, bucură-te, Curată, mult luminată, ceea ce ai răsărit credincioșilor soarele dreptății.

Bucură-te, strigăm cu multă bucurie ție, Preanevinovatei Maici a Dumnezeului nostru; bucură-te, rug nemistuit și țarină nearată care ai odrăslit spicul cel ceresc.

Slavă...

Bucură-te, Împărătească, într-un cuget strigăm ție, noi, credincioșii fără încetare. Bucură-te, scară însuflețită, care îi duci pe muritori la slava cea cerească și fără pată.

Și acum...

Toți cu veselie îți strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ai născut puterea cea veșnică, fără prihană Fecioară; bucură-te, cămară de nuntă atotluminoasă; bucură-te, puternică cetate întărită a lumii.

Sedealna. Glasul al 3-lea

De frumusețea fecioriei tale

Bucură-te, palat larg al lui Dumnezeu; bucură-te, templu prealuminos al lui Hristos; bucură-te, cămară de nuntă împodobită cu aur și pat acoperit cu porfiră; bucură-te, iatac în chipul focului, cerul cel mai înalt, Rai însuflețit, sălaș cuvântător, scaun slăvit al Stăpânului; bucură-te, Marie, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit și în Fecioară neîntinată Te-ai sălășluit, Dumnezeu-Cuvântul, Te lăudăm cântând cu dreaptă credință: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri».

Bucură-te, sălaș purtător de lumină, Marie fără prihană; bucură-te, cel mai curat cort al Ziditorului; bucură-te, zid și acoerământ al celor ce cântă cu credință: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Bucură-te, dătătoarea mântuirii, scăparea muritorilor, frumusețea și bunăcuviința Bisericilor; bucură-te, biruința și îndrăznirea stăpânitorilor celor ce cântă: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Bucură-te, lauda fecioarelor, podoaba maicilor; bucură-te, bogăție nesecată a celor lipsiți; bucură-te, putere și slavă a celor ce strigă cu credință: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Și acum...

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Preacuvioasă, scăparea muritorilor; bucură-te, locaș al sfințirii și cort al lui Dumnezeu Cel Preaînalt pe Care, lăudându-L, strigăm: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat... ».

Ca noi credincioșii să strigăm ție: Bucură-te, Fecioară, izbăvește-ne din tot păcatul și furtuna, din toată nevoia și necazul, din toată nenorocirea și întristarea și de cumplita asuprire a vrăjmașilor barbari.

Ca pe ceea ce ești mai cuprinzătoare decât cerurile și mai slăvită decât Heruvimii cunoscându-te pe tine, toți către tine strigăm: Bucură-te, Maică Fecioară; bucură-te, chemarea muritorilor, nimicirea și surparea demonilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Izbăvește-mă pe mine din necazuri nesfârșite care neîncetat vin asupra mea, ticălosul; izbăvește-mă din nenorociri și din toată vătămarea, din toată osânda și din toată boala, din toată amenințarea și biciul, ca să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Și acum...

Templul sufletului meu, vai, mie! mi l-am întinat în chip fără de minte, eu, ticălosul, rămânând în noroiul păcatului. Curățește-mă pe mine, rogu-mă, cu apa ta curățitoare, Preanevinovată Stăpână, și du-mă la bucurie și la dumnezeiasca slavă.

Să lăudăm... Irmosul:

«Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii, cei ce au stat întru dreapta credință, și de văpaie fiind nevătămați, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Minune nouă și potrivită lui Dumnezeu! Că prin ușa cea încuiată a Fecioarei în chip vădit a trecut Domnul, gol la intrare, și purtător de trup S-a arătat la ieșire Dumnezeu, și ușa a rămas încuiată. Pe aceasta în chip de negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o mărim».

Templu încăpător al Ziditorului tuturor și al lui Dumnezeu cugetându-te și cunoscându-te pe tine, Preasfântă Stăpână, noi toți robii tăi cu dor strigăm ție: „Bucură-te". Bucură-te, vasul înțelepciunii lui Dumnezeu; bucură-te, mântuire neînfruntată a credincioșilor înaintea lui Dumnezeu.

Dumnezeiesc acoperământ al muritorilor, bucură-te, bucurie a oștilor celor cerești; bucură-te, laudă a Apostolilor; bucură-te, slava mucenicilor, bucură-te, curajul neclintit al luptătorilor; bucură-te, strălucire și podoabă vestită a tuturor cuvioșilor și drepților.

Slavă...

Tu, Stăpână, stinge văpaia chinurilor; tu, potolește valul; Curată, îmblânzește întristarea, fă să înceteze lacrimile, depărtează de la mine nenorocirile, bucurie dă robului tău, ca neîncetat să te măresc pe tine ca pe o binefăcătoare a mea.

Și acum...

Născătoare de Dumnezeu, apărătoare tare și acoperământ al tuturor celor ce aleargă la tine, primește acum cererile robilor tăi și izbăvește-i din mâinile vrăjmașilor, ca una ce ai putere nebiruită, ca neîncetat în cântări să te mărim pe tine.

Prosomii. Glasul al 3-lea

Cel ce cu patima ta, Hristoase

Bucură-te, căruță strălucită a Stăpânului făpturii; bucură-te jertfelnic fierbinte al muritorilor; bucură-te, nenuntită; bucură-te, ceea ce L-ai unit pe Dumnezeu cu oamenii, fără prihană Fecioară.

Bucură-te, arătarea tainei celei străine și înfricoșate; bucură-te, cea prin care s-a deschis Raiul; bucură-te, masă dumnezeiască; bucură-te, Curată, care în chip minunat ai făcut nestricăcios ceea ce era stricăcios.

Bucură-te, comoara lumii; bucură-te, făgăduința săracilor; bucură-te, întărirea celor nenorociți; bucură-te, îndreptarea celor căzuți; bucură-te, vindecare și însănătoșire a celor bolnavi.

Cugetând la noianul multelor mele păcate, la ajutorul tău, Nepătată, alerg eu, ticălosul. Mântuiește-mă, Curată, și de cumplitele pedepse izbăvește-mă.

Glasul al 4-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Teoctist Monahul, Studitul

Al căruia acrostih:

Vasul luminii, luminează-mă cu lumina ta. Amin.

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Noianul Mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustiu a biruit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Cu lumina rugăciunilor tale luminează-mă, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești Maica luminii celei neapuse, fără de prihană Fecioară, și roagă-te să îmi dea lumina cunoștinței.

Ca ceea ce ești în chipul luminii, fără prihană Născătoare de Dumnezeu, cu luminoasele tale rugăciuni, Curată, luminează-mă pe mine, cel întunecat, și învrednicește-mă să umblu în dumnezeieștile căi ale luminii.

Slavă...

Luminează noaptea cugetelor mele, cu lumina ta, Preasfântă, și sufletul meu, ceea ce ești ușa luminii, fă-l purtător de lumină, ca să văd și eu lumina Dătătorului de lumină și Dumnezeului nostru.

Și acum...

Depărtează negura patimilor mele, ceea ce ai născut Lumina, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ceea ce ai strălucit în chip vădit mai mult decât lumina soarelui, cu totul fără de prihană, Născătoare de Dumnezeu, Preabinecuvântată.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu ești puterea mea, Doamne, scăparea și întărirea».

Fără prihană Fecioară, iertare cer, pe care cu milostivire dăruiește-o mie cu luminoasele tale rugăciuni, ceea ce ai născut lumina din lumină.

Mintea mea cea întunecată luminează-o cu strălucirea ta cea purtătoare de lumină, căci tu în chip înfricoșător ai născut, Curată, strălucirea Tatălui.

Slavă...

Nu este pe pământ cineva mai păcătos decât mine, Preacurată, pentru aceea strig: Ceea ce ești ușa luminii, luminează inima mea.

Și acum...

Locaș prealuminat al firii celei cu adevărat mai presus de lumină, dăruiește-mi, fără de prihană Fecioară, lumina dumnezeiască și raza luminii.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptății, a stat întru a Sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Din tinerețile mele, Preacurată, Născătoare a luminii, m-am întinat cu plăcerile, Ceea ce ai născut pe Hristos, soarele dreptății, cu lumina ta acum luminează inima mea cea înnegrită.

Doctor luminător fiind tu, Prealăudată, Născătoare a luminii, luminează mintea mea, cort purtător de lumină al Cuvântului, și izbăvește-mă pe mine de întuneric sălășluindu-mă în lumina cea nematerialnică.

Slavă...

Cu totul m-am supus răutății, dar la tine scap acum eu, cel întunecat, luminează-mă, ușa luminii, și izbăvește-mă de gheena și mă umple de lumina cea nematerialnică.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Dătătorul de lege și pe Dătătorul de lumină depărtează cumplitul întuneric al minții mele cu lumina rugăciunilor tale și mă mântuiește, Stăpână neîntinată, pe mine cel întinat.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Tu, Doamne al meu, lumină în lume ai venit, lumină sfântă, care întorci dintru întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință».

Ceea ce ai născut mai presus de cuvânt Lumina din Lumină, dăruiește-mi lumină ca din întunericul necunoștinței să mă întorc eu, cel ce te laud pe tine cu credință.

Ca ceea ce ești mai înaltă decât Heruvimii și Serafimii, fără de prihană Născătoare de Dumnezeu, luminează sufletul meu cu lumina ta, ceea ce ai născut lumina.

Slavă...

Cine poate să cugete negrăirea luminii tale, prealuminoasă Născătoare de Dumnezeu. Căci pe Unul din Treime în chip înfricoșător L-ai născut.

Și acum...

Pe Dătătorul de lumină, pe Fiul, Cel de aceeași cinste cu Tatăl și cu Duhul, mai presus de cuvânt L-ai născut, cu lumina Lui luminează-mă și pe mine.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Jertfi-voi ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica Ta către Tine, de sângele diavolilor curățindu-se cu sângele cel curs din coasta Ta, prin milostivire».

Întoarce în veselie plânsul meu, Prealăudată, și negura bolilor și întreitul val al tuturor patimilor schimbă-le în liniștire și desăvârșită sănătate.

Miluiește-mă ca o milostivă pe mine, cel necurat, ceea ce ești mai curată decât strălucirile soarelui și umple inima mea cu dumnezeiasca ta lumină, ceea ce ești fără de prihană.

Slavă...

Cu semnele tale luminoase, Fecioară, călăuzește-mă către lumina cea neapusă a Fiului tău pe mine, cel întunecat în chip nenorocit, și aprinde candela cea stinsă a sufletului meu.

Și acum...

Pe tine singură te știm, Preacurată, mai cinstită decât heruvimii, ca ceea ce ai născut pe începătorul luminii, Născătoare de Dumnezeu, pe Care și roagă-L să mă sălășluiască la lumina cea neapusă.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Cel ce Te-ai înălțat

Pe calea virtuții și a pocăinței, cea strâmtă și îngustă și aspră, întărește-mă să umblu cu bucurie, Curată, lărgește în necazuri inima mea cea strâmtă, îmbogățește în fapte bune sufletul meu și du-l din strâmtoarea patimilor la lărgimea nepătimirii, Fecioară.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«În cuptorul persan, tinerii lui Avraam, arzând mai mult de dragostea dreptei credințe decât de văpaia focului, strigau: Bine ești cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne!».

Eu, Fecioară, cu fărădelegile mele, cu adevărat i-am covârșit pe toți cei mai înainte de Lege și pe cei din Lege, ceea ce ai născut lumina cea neapropiată, risipește întunericul păcatelor mele.

Lumea cea stricată ai înnoit-o, Maică Fecioară, ceea ce ai născut lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume. Pentru aceea acum mă rog: luminează ochii sufletului meu.

Slavă...

Născătoare de Dumnezeu, preafrumos și cu totul luminos fă acum sufletul meu, ceea ce în chip înfricoșat ai născut strălucirea Tatălui și umple-mă pe mine cu lumina cea veșnică.

Și acum...

Vindecă zdrobirea sufletului meu, Marie, căruță a luminii, și dă-mi să fac călătoriile mele pururea spre lumina Fiului tău, ca să văd lumina cea neînserată.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Mâinile întinzându-și Daniil...».

Văd lumina rugăciunilor tale, ceea ce ai născut muritorilor lumina cea negrăită și care luminezi, fără de prihană Fecioară, simțirile sufletului meu, scoțându-mă din întunericul cel cumplit al necunoștinței, ca să strig: Bucură-te, Preanevinovată, Născătoarea luminii celei neapuse.

Nor luminos și însuflețit, Marie Preacurată, luminează întunericul patimilor mele cu rugăciunea ta cea purtătoare de

lumină, Maică Fecioară, și strălucește mintea mea ca, mântuit, să strig ție: Născătoare a luminii, bucură-te, cu totul nepătată.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fericită și plină de lumină este rugăciunea ta, fără de prihană Marie, luminând toate marginile lumii, Prealăudată, strălucind inimile credincioșilor care strigă: Născătoarea luminii, bucură-te, neprihănită.

Și acum...

Laudă ție după vrednicie nimeni nu îți poate aduce, cu totul luminoasă Fecioară, căci tu, fără de prihană, ai născut mai presus de minte pe Dătătorul de lumină, pe Hristos Domnul, Cel ce luminează sufletele celor ce strigă: Născătoarea luminii, bucură-te, Stăpână.

Să lăudăm... Irmosul:

«Mâinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise, în groapă le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credință, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, S-a tăiat din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, împreunând firile cele depărtate. Pentru aceasta, veselindu-ne, te mărim, Născătoare de Dumnezeu».

Fără prihană Fecioară, cu nume de lumină, cu rugăciunea ta cea purtătoare de lumină luminează ochii minții mele și toate simțirile trupului, ca să văd lumina Dătătorului de lumină și Mântuitorului meu.

Eu singur, Fecioară, am covârșit toată firea pământenilor prin desfrânările mele și am fost văzut mai fără de minte decât dobitoacele, dar acum, rogu-mă, du-mă la lumină cu rugăciunile tale.

Slavă...

Peste măsură am păcătuit eu, ticălosul, dar tu, Fecioară, luminează-mă și mă izbăvește de întunericul cel veșnic și mă povățuiește la viața cea netrecătoare și la cereasca bucurie.

Și acum...

Mireasă preanevinovată, bucură-te; bucură-te, Fecioară nenuntită; bucură-te, slava îngerilor și lauda Apostolilor; bucură-te, cununa mucenicilor și veselia cuvioșilor.

Prosomii. Glasul al 4-lea

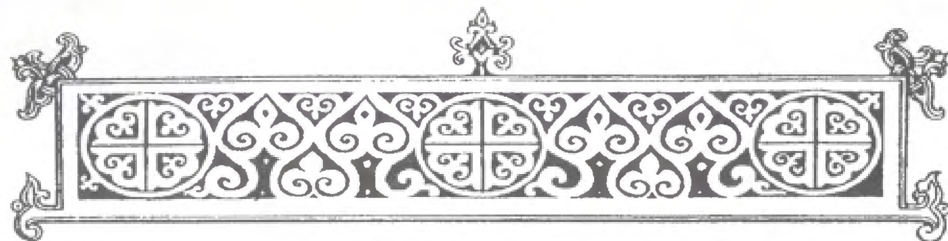
Ca pe un viteaz între mucenici

Bucură-te, Stăpână fără de prihană, palat al lui Dumnezeu; bucură-te, veselia îngerilor; bucură-te, chemarea lui Adam și izbăvirea Evei; bucură-te, scară înțelegătoare care îi duci pe muritori la cer și la slava cea fără de pată; bucură-te, tăria împăraților ortodocși; bucură-te, pază nezdrobită.

Bucură-te, Fecioară, Preanevinovată, strălucirea preoților; bucură-te cunună a împăraților; bucură-te, omorârea iadului; bucură-te, jertfelnic de împăcare; bucură-te, adânc nemăsurat de cugetele omenești, înălțime negrăită, bucurie a celor ce plâng; bucură-te, acoperământ al celor ce aleargă la tine cu credință și se roagă ție, fără de prihană Fecioară.

Bucură-te, minunată făptură a toată zidirea; bucură-te, temeiul teologiei, sfârșitul dogmaticii; bucură-te, nedespărțirea firii; bucură-te, acrostih al Scripturilor; bucură-te, început și sfârșit desăvârșit al profețiilor dumnezeiești, Preacurată; bucură-te, cea prin care cinstim dumnezeirea una a Sfintei Treimi.

La tine înalț sufletul și trupul și mintea mea, Preacurată: pentru suflet să ceri jertfă, trupului să îi omori săltările, iar mintea să o luminezi cu dumnezeiasca ta lumină, ca să văd cu bucurie slava Treimii și neîncetat să te măresc pe tine, ceea ce ești cu totul luminoasă, Stăpână.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Pe cârmuitorii cei tari, pe cele trei părți ale sufletului, întru adâncul nepătimirii îneacă-i, Te rog, Cel ce Te-ai născut din Fecioară; pentru ca Ție, ca într-o alăută, întru omorârea trupului, să cânt cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Strălucire mai presus de lumină a soarelui slavei, focul sufletului meu cel pururea stins prin trândăvie, aprinde-l, adăpându-l cu untdelemnul faptelor dumnezeiești, Preasfântă, ca să te slăvesc pe tine cu credință și cu dor.

Spălând, Cuvioasă, cu isopul pocăinței întinatul meu suflet, curățește-l degrab, spălându-l cu lacrimi, albește-l mai mult decât zăpada, făcându-mă să simt bucuria cea duhovnicească și veselia.

Slavă...

Cetatea lui Dumnezeu, strălucita comoară a Împăratului tuturor, Cuvioasă, Născătoare de Dumnezeu, Preanevinovată, păzește moștenirea ta care pururea te laudă pe tine și cinstește cu credință nașterea ta.

Și acum...

Fericit este poporul lui Dumnezeu, cel ce te slăvește pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Maică nemincinoasă, și care pururea te fericește pe tine, fără prihană Fecioară, precum tu ai zis mai înainte, profețind în chip sfânt, când pe Hristos L-ai purtat înlăuntrul tău, Fecioară.

Cântarea a 3-a.

Irmosul:

«Nu întru înțelepciune și putere și bogăție să ne lăudăm, ci întru Tine, Hristoase, Înțelepciunea cea ipostatică a Tatălui, căci nu este Sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni».

Pe tine Înțelepciunea lui Dumnezeu aflându-te cel mai curat cort, din sângiurile tale curate S-a întrupat și după naștere te-a arătat nestricată.

Pe tine în ziua înfricoșatei cercetări să te aflu ocrotitoare nemincinoasă și în vremea ieșirii mele apărătoare grabnică, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Pe tine, Preasfântă Fecioară, ocrotitoare te-am dobândit, întristarea noastră prefă-o în bucurie și de întristarea care naște moarte izbăvește-ne.

Și acum...

Tu, Preasfântă, care ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt, sfințește sufletele și trupurile celor ce te fericesc pe tine, ceea ce ești Preafericită.

Cântarea a 4-a

Irmosul

«Cel ce șade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel ușor a venit Iisus, Cel cu totul dumnezeiesc, prin Preacurata Fecioară, și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase».

Mir dumnezeiesc și tămâie izvorăsc din veșmintele tale, Preasfântă Fecioară, iar harurile curăției cele plăcut mirositoare, răspândind bună mireasmă, L-au adus la sânurile tale pe Cel ce șade în sânurile Tatălui.

Împărătească Fecioară, ceea ce ai întrupat pe Dumnezeu, sfeșnicul de aur, luminează-mă cu raza pocăinței, norul cel ușor al soarelui, luminează simțirile cele înțelegătoare ale inimii mele.

Slavă...

Sfântă Născătoare de Dumnezeu, casă bine înmiresmată, pe care Cuvântul Cel deoființă cu Tatăl a binevoit să o locuiască, arată, Fecioară, casă a dumnezeiescului Duh pe cel ce strigă: Slavă, Curată, cinstitei nașterii tale.

Și acum...

Nenuntită Marie, numele cel mai dulce și mai presus decât aurul, piatra cea mai scumpă, bogăția cea de mult preț și neprețuită, mântuiește-mă pe mine, cel ce scap la tine.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Necredincioșii nu vor vedea slava Ta, iar noi pe Tine, Unule Născut, strălucirea Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând, Te lăudăm, Iubitorule de oameni».

Izbăvește din nenorociri, din păcatele cele stricătoare de suflet, din patimi, din necazuri și din primejdii, pe cel ce cu credință te laudă pe tine, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Ceea ce pe dumnezeiescul cărbune L-ai născut cu trup, stinge cu roua milei și milostivirii tale celei negrăite cărbunii aprinși ai patimilor și plăcerilor mele.

Slavă...

Sufletul meu păzește-l ca pe lumina ochiului, cu acoperământul aripilor tale, Preabună, și izbăvește-mă de duhurile răutății, de pedeapsă și de veșnica osândă.

Și acum...

Îmbunătățește ticălosul meu suflet, ca să se mărturisească Izbăvitorului din toată inima, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești bună, depărtând împietrirea inimii mele, Preanevinovată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-a Proorocul Iona, mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, în chit, rugându-se: Din stricăciune mă mântuiește, Iisuse, împărate al puterilor».

Sădește în sufletul meu, ca pe un pom multroditor, dumnezeiasca frică și învrednicește-l să aducă rod al virtuților din care se hrănește omul cel lăuntric, Stăpână.

Strălucește-mi mie raza pocăinței, Stăpână, și risipește norii cugetelor rele, ceea ce ești norul soarelui dreptății, Preanevinovată.

Slavă...

Potolește valul sălbatic al patimilor mele și furtuna cugetelor rele o domolește, ocrotitoarea tare și acoperământul tuturor, Prealăudată.

Și acum...

S-au înmulțit mai mult decât nisipul mării păcatele sufletului meu și ca o povară grea mă apasă, dar tu, Fecioară, mai înainte de sfârșit îndurându-te, mântuiește-mă.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Degrab ne întâmpină

Curată nenuntită, nădejdea creștinilor, apărătoarea săracilor, bucuria celor întristați, mângâierea celor ce plâng, izbăvește-mă pe mine cel cuprins de ispite neașteptate, vindecă-mă pe mine, cel bolnav, cu trupul și cu sufletul, căci numai la tine scap, singură cu totul fără de prihană.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam și ai ucis pe haldei, care fără dreptate vânau pe cei drepți, Prealăudate Doamne, Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat».

Templu al sfințeniei, locașul milostivirii, sălașul dreptății celei adevărate, Stăpână, mă rog, făcând dreptate, mântuiește-mă, ceea ce ai născut pe Hristos, Dreptul judecător.

Ai putere, Curată, ca una care ai născut pe Stăpânul, din stăpânirea plăcerilor și a patimilor mele slobozește-mă, ca să strig nașterii tale: Dumnezeul Părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Pe tine, ceea ce în chip de negrăit ai primit în pântece mai presus de fire pe Dumnezeu Cel fără de schimbare, Care din milă a vorbit cu muritorii, noi, credincioșii, ție ne închinăm ca Maicii Domnului cea binecuvântată.

Și acum...

Cu îndrăznirea ta cea de Maică, rupe lanțul păcatelor celor ce cu evlavie și cu credință cântă nașterii tale, Preacurată, Prealăudate Doamne, bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Mâinile întinzându-și...».

Toiag din rădăcina lui Iesei te-ai arătat, Fecioară, odrăslind floarea, pe atotputernicul Dumnezeu, Cel ce ne-a înmiresmat pe noi și buna Lui mireasmă a dăruit-o tuturor celor ce strigă: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Se deschide iarăși prin tine Raiul de mai înainte și se aduce din nou în el omul cel mai înainte osândit și cu adevărat se îndumnezeiește, Curată, firea muritorilor care strigă: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Aruncă de pe grumazul meu povara păcatelor mele, de Dumnezeu dăruită; dă zdrobire inimii mele și sufletul meu îl luminează și oprește nestatornicia minții mele, ca să cânt ție: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Și acum...

Vindecă, Fecioară, sufletul meu cel bolnav și spală noroiul cel dinlăuntru al patimilor mele și înfățișează-mă mântuit la Scaunul de judecată al Atotțiitorului Dumnezeu, ca să cânt: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Să lăudăm... Irmosul:

«Mâinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credință, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, s-a tăiat din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, împreunând firile cele despărțite. Pentru aceasta, veselindu-ne, te mărim, Născătoare de Dumnezeu».

Tu ești podoaba tuturor celor ce se laudă cu tine; tu ești veselia lumii, bucuria noastră, a robilor tăi; tu ești dulceața și dorirea celor ce te laudă pe tine, Maică Fecioară.

Lăudăm negrăită slava ta și neasemuitul tău har, căci tu ești izvorul înțelepciunii, prin care Cuvântul vine la toți cei ce te cinstesc pe tine, Fecioară fără prihană, și măresc nașterea ta.

Slavă...

Ai fost văzută mai presus de heruvimi și mai înaltă decât cerurile, fără prihană Fecioară Marie, ceea ce ai născut pe

Îngerul de mare sfat, pe Cel împreună fără de început cu Tatăl și împreună veșnic cu Duhul.

Și acum...

Stăpână Sfântă Fecioară, tu în dar mă miluiește, căci altă nădejde de mântuire nu am, afară numai de ajutorul tău, de apărarea și acoperământul tău.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Cel ce ai fost chemat de sus

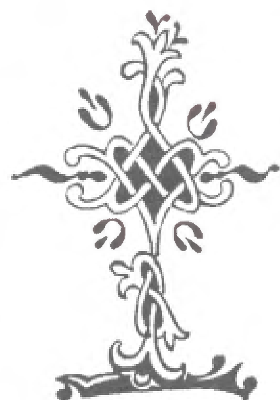
Bucură-te, vasul cel mai curat al luminii; bucură-te, stâlp de foc care conduci pe Israelul cel înțelegător la dumnezeiasca odihnă; bucură-te, nor care ai strălucit lumii pe Marele Soare și care îi duci la lumina cea neapusă pe cei adormiți în întunericul necunoștinței; bucură-te, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu. Bucură-te, Preacuvioasă; bucură-te, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care roagă-L să mântuiască și să lumineze sufletele noastre.

Bucură-te, strălucit locaș al Domnului; bucură-te, tron cu totul de aur; bucură-te, sfeșnic de aur; bucură-te, cochilie, care ai cufundat Împăratului din sângiurile tale porfira de Dumnezeu făcută; bucură-te, cetate însuflețită, cunună cinstită și îngrădire tare a celor ce împărățesc cu evlavie; bucură-te, îndrăznire nebiruită a oștenilor, Preacurată; bucură-te, ușa Domnului Prealăudată, pe Care roagă-L să mântuiască și să lumineze sufletele noastre.

Bucură-te, templu preacinstit al Domnului; bucură-te, dumnezeiască masă care porți pâinea cea veșnică; bucură-te, viță neudată, care ai odrăslit strugurele cel dulce; bucură-te, cântare plăcută și desfătare a minților cerești; bucură-te, floarea cea aleasă a firii, preafrumoasă și preaînmiresmată, Fecioară Maică; bucură-te, crinul cel cu bună mireasmă; bucură-te, raiul desfătării celei nestricăcioase; bucură-te, frumusețe multiubită.

Mărturisi-voi ție, Născătoare de Dumnezeu, cumplitele mele păcate, căci dacă le voi tăinui, în ziua judecății, când cărțile se

vor deschide, atunci ele se vor vădi: ochii mi i-am întinat, privind cele neîngăduite, mâinile, în chip nelegiuit, le-am mânjit cu fapte de rușine, trupul fără de nici un folos l-am făcut, eu, ticălosul, și sufletul mi l-am rănit cu păcatele. Miluiește-mă, îndură-te și de partea celor mântuiți mă arată cu rugăciunile tale.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Mitrofan al Smirnei

Al cărui acrostih este:

«Al patrulea Canon al lui Mitrofan Fecioarei»

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Noianul mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustiu a biruit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Cu adevărat ai născut pe Dumnezeu și Domnul și tu singură ai fost numită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pentru aceea cu credință te cinstim și după datorie te slăvim pe tine.

Steaua lui Iacob din tine a răsărit, Cel ce numără mulțimea stelelor ca un Dumnezeu, pentru aceea, cu strălucirile Lui, alungă, Fecioară fără prihană, întunecarea păcatului meu.

Slavă...

Cămară de nuntă cuvântătoare a întrupării lui Dumnezeu, Curată, fără de prihană Fecioară, cunoscându-te pe tine, te rog să mă izbăvești pe mine din patimile trupului și ale sufletului, din ispite și din nenorociri.

Și acum...

Scară a venirii la noi a Atotțiitorului, prin care Dumnezeu S-a pogorât pe pământ, din pământeștile patimi ale trupului înalță-ne la cer și ne du de mână la Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Nu întru înțelepciune și putere și bogăție să ne lăudăm, ci întru Tine, Hristoase, Înțelepciunea cea ipostatică a Tatălui, căci nu este Sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni»

Izvor curgător ești și mângâiere pentru cei întristați. Pentru aceea, Stăpână, revarsă și mie izvorul rugăciunilor tale și stinge cuptorul patimilor.

Vindecă pe cel rănit de cugete necurate, ceea ce ai tămăduit rana cumplită a firii noastre, căci ai născut pe Ziditorul ei și Domnul.

Slavă...

Pe mine, cel scufundat în noianul multelor mele păcate, ispite și patimi, Preanevinovată, cu multă grăbire la limanul ajutorului tău mă ancorează.

Și acum...

Ceea ce ai primit ca pe lână în pântecele tău dumnezeiasca rouă, udă inima mea cea aprinsă de focul patimilor cu rugăciunile tale.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Văzându-te Biserica ridicat pe Cruce de voie pe Tine, Soarele dreptății, a stat în rânduiala sa cu cuviință strigând: Slavă puterii Tale, Doamne».

Din mirurile Fiului tău care izvorăsc tuturor mireasma vieții, varsă mirul nepătimirii în sufletul meu, Curată, și șterge tot noroiul patimilor lui.

Pe mine, cel întinat cu petele păcatului, spală-mă cu isopul rugăciunilor tale și curățește-mă, Stăpână, de întinăciunea patimilor și arată-mă sălaș curat al lui Hristos.

Slavă...

Pe tine, cartea cea pecetluită, scrisă de degetul dumnezeiesc, Preacurată, te rog, scrie-mi cu degetele rugăciunilor tale iertarea păcatelor și izbăvirea din ispite.

Și acum...

Casa lui Dumnezeu fiind pe înălțimile tuturor munților sfinți, precum a zis mai înainte Proorocul, arată-mă casă curată a lui Hristos, Stăpână, cu ocrotirile tale.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Tu, Doamne al meu, Lumină în lume ai venit, Lumină sfântă, Care întorci din întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință».

Cunoscându-te pe tine, roua Ermonului care cobori în Sion, Născătoare de Dumnezeu, rogu-mă, stinge cuptorul patimilor mele.

Rai al vieții fiind, Născătoare de Dumnezeu, izbăvește-mă pe mine degrab din moartea păcatului și a patimilor cele de multe feluri.

Slavă...

Alabastru înțelegător fiind tu, Curată, al mirului care S-a deșertat din cer pe pământ, și pe mine acum bineînmiresmează-mă.

Și acum...

Pe omul cel ce se îndrepta către stricăciune l-ai restabilit prin dumnezeiasca ta naștere și l-ai învrednicit de nestricăciunea de mai înainte.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Jertfi-voi ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica către Tine, de sângele diavolilor curățindu-se, cu sângele cel curs din coasta Ta prin milostivire».

Cămară de nuntă slăvită a Împăratului slavei fiind, slăvită Stăpână, i-ai slăvit pe oameni, pentru aceea învrednicește-mă și pe mine de slava cea fără de pată.

Ai oprit stricăciunea firii prin curățiile nestricăciunii, oprește, Nepătată, și șuvoaiele patimilor mele și năvălirile cugetelor celor trupești.

Slavă...

Omoară mișcările pătimașe ale trupului și săltările trupului meu supune-le minții ca pe un asin, înfrânându-le cu frâiele rugăciunilor tale.

Și acum...

Nu potrivit legilor firii ai născut, Preanevinovată, pe adevăratul Dătător al legii, pe Care roagă-L ca, întorcându-se sufletul meu din legea păcatului, să mă miluiască și să mă mântuiască.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce

Scara cea nematerialnică, ce se întindea de la pământ la cer, în chip tainic te-a preînchipuit pe tine, scara cea cuvântătoare și însuflețită, căci tu ai surpat peretele din mijloc al despărțiturii unind, Prealăudată, pe cele mai înainte despărțite, cerul unindu-l cu pământul și pe muritori amestecându-i cu îngerii.

Cântarea a 7-a

Irmosul

«În cuptorul persan, tinerii lui Avraam, arzând mai mult de dragostea dreptei credințe decât de văpaia focului, au strigat: Bine ești cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne».

Ca un rug purtător de foc și primitor de Dumnezeu fiind, Curată, arde spinii cugetelor mele celor rele și luminează sufletul și mintea mea și usucă adâncul patimilor mele.

Mărirea cea din veac și dumnezeiasca slavă în chip vădit tu singură le-ai aflat pe pământ, arătându-te al doilea cer, așadar, tu nimicește pe vrăjmașii mei cei lăudăroși, demonii.

Slavă...

Izvor dumnezeiesc al milei și al bunătății, revarsă din belșug bogăția milelor tale, curățind întinăciunea păcatelor mele și stinge aprinderea trupului.

Și acum...

Bogăția cea duhovnicească dăruită mie de la Dumnezeu toată am cheltuit-o trăind ca un risipitor în plăcerile trupului. Dar ca pe fiul cel risipitor, cu rugăciunile tale, Fecioară, mă îndreptează.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Mâinile întinzându-și Daniil...».

Rupe lanțul căderilor mele și potolește răscolirile trupului, taie poftele răutăților și curățește degrab pe robul tău de cugetele cele ascunse, Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoarea și apărarea tuturor credincioșilor.

Munte văzut al lui Dumnezeu și netăiat și gras, închegat și umbrit, Fecioară fără prihană, acoperă-mă cu acoperământul rugăciunilor tale și izbăvește-mă din cursele vânătorilor și păzește-mă de săgețile diavolești ale poftelor celor rușinoase.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fă să zămislesc în cele mai de dinlăuntru ale mele dumnezeiasca frică și duhul pocăinței și să nasc viața cea virtuoasă și înfricoșată viclenilor diavoli și arată-mă pe mine împreună-vorbitor cu îngerii.

Și acum...

Ușă a vieții, deschide-mi mie ușile nădejdii mele și povățuiește-mă, fără prihană, la viața cea fără sfârșit și arată pe robul tău moștenitor al Împărăției cerurilor și părtaș dumnezeieștii slave a sfinților.

Să lăudăm. *Irmosul:*

«Mâinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise, în groapă le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credință, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Eva prin boala neascultării blestemul înlăuntru a adus; dar tu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit. Pentru aceasta toți te mărim».

Pleacă-te, cu rugăciunile tale, spre robul tău, Curată, și apucă mai înainte și izbăvește-mă de nevăzuții vrăjmași, care mă supără și îmi fac rău și mântuiește-mă din nevoi și din necazuri și din nenorociri de tot felul.

Pe mine cel ce sunt în rănile păcatelor și în chinuri, vindecă-mă, Preacurată Fecioară, și izbăvește-mă de poftele cele rele, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Atotputernic, bun și iubitor de oameni.

Slavă...

Pentru Adam, cel ce mai înainte a căzut în moarte, Fiul tău, Cel ce este Stăpânul morții și al vieții, Preabună, morții S-a dat. Pentru aceea înviază-mă din căderea patimilor cu rugăciunile tale.

Și acum...

Mântuiește, Născătoare de Dumnezeu, pe cel ce aleargă la tine, din primejdii și de căderea în păcat și de furtuna patimilor trupești, din valul și greutățile vieții, din necazuri și de viitoarea osândă.

Prosomii. Glasul al 4-lea

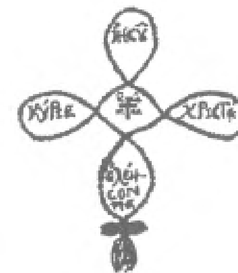
Dat-ai semn

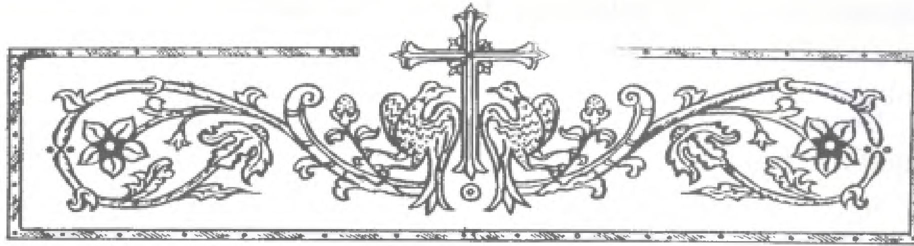
Bucură-te, palatul preacurat al Împăratului; bucură-te, Mireasă nepătată; bucură-te, rug nemistuit; bucură-te, dumnezeiesc acoperământ și apărare a tuturor; bucură-te, cort neîntinat; bucură-te, Doamna întregii făpturi, cădelniță de aur; bucură-te, preaminunată Stăpână; bucură-te, rai dumnezeiesc, care ai odrăslit pomul vieții.

Bucură-te, preacinstit și strălucit sălaș al Celui Preaînalt, Prealăudată și Maică nenuntită; bucură-te, zid dumnezeiesc, Fecioară fără de bărbat; bucură-te, sfeșnic luminos; bucură-te, împăcarea a toată lumea; bucură-te, floarea credinței; bucură-te, ceea ce cu puterea ta nebiruită zdrobești cu tărie îndrăznirea tiranilor.

Bucură-te, Preanevinovată, mielușeaua lui Hristos, Arhipăstorul; bucură-te, izvor veșnic de ambrozie; bucură-te, amestec de nectar; bucură-te, vas de aur al mirului celui înțelegător, care îndepărtezi mirosul cel greu al patimilor; bucură-te, cinstită desfătare a îngerilor, podoaba muritorilor celor credincioși care te slăvesc pe tine.

Toată nădejdea mea, cu tot sufletul, în tine o pun, eu, ticălosul și nenorocitul, fără prihană Stăpână, nu mă lepăda pe mine, de la fața ta, nici nu te scârbi de mine, nevrednicul; nu-mi închide mie mila ta cea iubitoare de oameni, Maică Fecioară, fiindcă alt ajutor afară de tine nu am, eu, robul tău.

Marți seara
Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teofan Graptul

Având următorul acrostih:

«Pârga laudelor o aduc ție, Doamnă, eu, Teofan»

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duhul și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici și mă voi arăta, luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Înțelepțește îndoită cincimea simțirii, Stăpână, și arat-o organ cu zece strune prin harul tău, ceea ce ai născut înțelepciunea cea mai presus de timp, ca să-ți cânt ție cântare armonioasă.

Cu putere, Preanevinovată, Îngerul de mare sfat, Cel ce a adus toate din neființă, din tine a venit pentru milă și, rupând zapisul, dezlegare ne-a dăruit.

Slavă...

Nor însuflețit al strălucirii Tatălui, te cunoaștem pe tine, Stăpână, răsăritul luminii care a luminat neorânduiala noastră și care pe toți i-a atras la cele cerești.

Și acum...

Văzută ai fost mai frumoasă fără de asemănare decât puterile cele de sus și decât toată făptura, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ceea ce ai îndumnezeit firea oamenilor și iadul l-ai omorât numai prin nașterea ta.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întărește-i, întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i».

Au fost covârșite marginile firii și legile firii s-au dezlegat prin nașterea ta mai presus de minte, Maică Fecioară, fără prihană, căci din tine Cel fără chip a primit trup.

Pat neîntinat te-a văzut pe tine Solomon, înconjurat de șaizeci de înțelepți[6], Stăpână, pe care odihnindu-Se Dumnezeu, a luat trup și cu muritorii a vorbit.

Slavă...

Porfiră din curatele tale sângiuri purtând Cuvântul lui Dumnezeu, fără schimbare și fără amestecare, și goliciunea lui Adam acoperind-o, l-a încins cu dumnezeiasca frumusețe.

Și acum...

Locașul dumnezeirii celei de nerăbdat și cetate însuflețită a lui Dumnezeu, tu ai fost văzută, Preanevinovată, întru care s-a lucrat taina cea mare a negrăitei cunoștințe care din veac nu s-a auzit.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Cel ce șade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel ușor a venit Iisus Cel cu totul dumnezeiesc, prin Preacurata

[6] Cânt. 3, 7.

Fecioară, și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hrisoase».

Apa vie a nemuririi ca un izvor ai izvorât-o, ceea ce ai picurat celor aprinși de sete nectarul cel dulce și auriu al milostivirii, cu adevărat Raiul cel cu totul desfătat, Stăpână.

Sfeșnic de aur strălucind cu cele șapte făclii ale harurilor, pe tine din tot neamul soarele Hristos te-a ales și, venind în cele nepătrunse, S-a nuntit, fără sământă, cu trupul muritorilor spre înnoire.

Slavă...

Ai născut pe Țiitorul a toate, pe Cel ce a împreunat toate cu cele înalte și pe cele despărțite le-a unit, prin care cele de sus dănțuiesc împreună cu cele de jos și toate Îl slăvesc ca pe Dătătorul, Stăpână.

Și acum...

Atelier in care s-a lucrat unirea celor două firi, tu ești Fecioară, mai presus de minte, de cuvânt și de cuget, din care S-a țesut Stăpânul nu prin schimbare, ci prin unire, purtând întruparea.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate și ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Tăria mea și lauda mea tu ești, Preanevinovată, ancoră tare a adevărului întru care mi-am pus toată nădejdea mea, Cuvioasă, și toată bucuria vieții.

Împletire de haruri ești, Cuvioasă, care ai ascuns în pântecele tău firea cea necuprinsă fără de schimbare într-un singur ipostas, prin care Dumnezeu cel purtător de trup S-a arătat tuturor și muritor mai presus de fire.

Slavă...

Mare dulce și totuși neumblată ai scufundat pe cârmuitorii și călăreții lui Faraon cel înțelegător și pe Israelul cel nou l-ai mântuit, conducându-l spre cetatea cea cerească și la limanul cel liniștit.

Și acum...

În chip minunat ai covârșit în frumuseți toată făptura care, cântând, strigă ție: Bucură-te, Mireasă, prin care, venind iubitorul de frumusețe, a înnobilat toată firea muritorilor, Stăpână, și a izbăvit-o din mâna pierzătorului.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Propovăduim pe Cuvântul, Înțelepciunea Tatălui[7], pe Fiul cel mai înainte veșnic, pe Cel sălășluit prin fire în pântecele tău și pe Cel ce ne-a îndumnezeit pe noi prin cea mai bună plăsmuire.

Cel ce a întemeiat munții cu un semn, pe tine munte înțelegător te-a arătat, umbrit de virtuți, din care El Însuși Și-a tăiat trup, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Slavă...

Mușcată de veninul șarpelui, cea dintâi maică a pierdut tot neamul omenesc, dar prin nașterea ta cea netâlcuită, Preacurată, se îndumnezeiește toată firea într-un chip mai bun.

Și acum...

Propovăduiesc văzând minunile tale cele mai presus de minte și de cunoștință, Preacurată, cum Cel neîncăput încape fără de

[7] I Cor. 1, 24.

schimbare întru tine, cum S-a făcut prunc Ziditorul a toată făptura, Stăpână.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Degrab ne întâmpină

Stai împotriva dușmanilor noștri care se luptă cu noi, căci cumplit au dat năvală în moștenirea ta, Marie, Stăpâna tuturor; pier-de îndrăznirea păgânilor, ca să cunoască neamurile cele iubitoare de război puterea ta. Cu dumnezeiască voia ta pe toți nimicește-i.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbătește înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat».

Minunea nașterii tale a covârșit orice minte căci Cel neapropiat și necircumscris cu firea, cu trupul circumscris făcându-Se, a scris pe robii tăi în cartea vieții, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Toate profețiile întru tine s-au împlinit, Mireasa lui Dumnezeu, căci tu ai născut pe Împodobitorul lumii, pe toți împodobindu-i și luminându-i, Binecuvântată, Preasfântă Fecioară, mântuirea muritorilor.

Slavă...

Ai născut pe Cuvântul de aceeași putere cu Tatăl și cu Duhul, pe Cel ce este în două firi și un singur ipostas, preabună, prealăudată și binecuvântată Stăpână, mântuirea muritorilor.

Și acum...

Adânc nepătruns te gândim pe tine și înălțime negrăită, Maică Fecioară care ai înălțat firea muritorilor prin dumnezeiască nașterea ta, Prealăudată, Binecuvântată Stăpână, mântuirea muritorilor.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioși...».

Comoară dumnezeiască a toată curăția și cort al fecioriei de Dumnezeu îngrădit ai fost văzută, Mireasa lui Dumnezeu, crinul cel cu bună mireasmă al Săditorului făpturii și templu dumnezeiesc. Pentru aceea, Fecioară, pe tine te lăudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Ai purtat focul dumnezeirii în pântece fără de ardere, ca rugul cel nears, dezlegând, Preanevinovată, datoria Evei prin dumnezeiască nașterea ta, Prealăudată. Pentru aceea, pe tine, Fecioară, te lăudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pe mine întreg m-a luat fără schimbare și fără amestecare după ipostas, Cuvântul cel atotdesăvârșit, întreg m-a îndumnezeit prin cea mai bună unire, Stăpână. Pentru aceea, pe tine, Fecioară, te lăudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum...

La fire venind Lucrătorul firii, din muntele Maicii lui Dumnezeu celei nenuntite, prunc la sân este văzut acum, purtat de mâinile tale de maică și pe toți i-a ridicat să te laude pe tine ca Maică a Lui și să te slăvească pe tine ca singură Născătoare de Dumnezeu.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ți cânte ție, pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.»

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta

prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, Prea-fericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară».

Car cu totul luminos al Cuvântului ești, car în chipul focului, car cu multe nume numit, car mai fără de asemănare decât tronurile cele nematerialnice, car ferecat cu aur al întăririi Fiului tău, arată-mă și pe mine car al minții în nepătimire, Mireasa lui Dumnezeu.

Mireasa lui Dumnezeu, Cel ce este mai presus de toate pe tine te-a pregătit cer nou mai înalt decât cerurile și, uitând cerurile cu toate puterile cerești, pogorându-Se, întreg în pântecele tău S-a sălășluit în chip de negrăit, neieșind din sălașul părintesc sau din dumnezeiasca fire.

Slavă...

Soarele cel luminos a iubit neprihănirea ta, Stăpână, și S-a nuntit cu tine în chip de negrăit spre învierea firii omorâte. Pentru aceea, cu dor te lăudăm pe tine și te cinstim cu credință ca ceea ce ești pricina dumnezeieștii împărtășiri.

Și acum...

Potolește valul patimilor din inima mea, Preanevinovată; fă să înceteze săltările trupului meu; întărește mintea mea pentru contemplarea cea nematerialnică și năvălirile cele neorânduite ale gândurilor întoarce-le în nepătimire și de viața cea viitoare învrednicește-mă.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Ca pe un viteaz între mucenici

Bucură-te, veselie a puterilor dumnezeiești, Stăpână; bucură-te, lauda Apostolilor; bucură-te, cununa mucenicilor, lauda cuvioșilor; bucură-te, răsunet al pustnicilor, ierarhilor și profeților, mai înaltă decât toate laudele îngerilor și ale oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, vestită auzire.

Bucură-te, cort sfânt al Stăpânului făpturii; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, cu totul nepătată; bucură-te, sfeșnic luminos; bucură-te, cetate însuflețită; bucură-te, pod care îi treci

pe muritori de la moarte la viață; bucură-te, nevinovată, Preasfântă Fecioară; bucură-te, ceea ce singură prin nașterea ta ai unit cele pământești cu cele de sus.

Bucură-te, ușă bătută cu aur; bucură-te, tron în chipul focului, bucură-te, dumnezeiască masă cu aur strălucită; bucură-te, aurită cămară de nuntă; bucură-te, hlamidă de purpură; bucură-te, car luminos; bucură-te, cort slăvit; bucură-te, templu în chip de fulger; bucură-te, bunăcuviința și frumusețea sufletului meu, Maică Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu.

De mii de ori, Preanevinovată, am făgăduit să fac pocăință pentru păcatele mele, dar nu mă lasă răul meu obicei. Pentru aceea strig ție și cad la tine cu lacrimi și ție mă rog: Izbăvește-mă dintr-o asemenea tiranie și mă povățuiește la cele mai bune care au mântuirea.

Miercuri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Ilie Criteanul, Ecdicul

Având acrostihul:

«Rugăciunea lui Ilie către Născătoarea de Dumnezeu»

Cântarea 1. Glasul 4

Irmosul:

«Noianul Mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustiu a biruit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Ceea ce singură ești apărătoare caldă în ispite și în necazuri a celor ce scapă la acoperământul tău, Preacurată, primește, ca o bună, rugăciunea mea din inimă.

Liman fără valuri aflându-te pe tine, eu, cel ce sunt bătut de năvălirile primejdiilor și necazurilor, cânt ție cu mulțumire cântare de laudă, pururea Fecioară.

Slavă...

Cu ochiul tău cel milostiv și plin de bunăvoință, Născătoare de Dumnezeu, văzându-mă pe mine împresurat de nenorociri și grele încercări, degrab mă slobozește, căci pe tine te rog: Ajută-mă!

Și acum...

Eva și Adam s-au izbăvit prin tine de blestem, împreună cu care și eu cad la tine, Curată; lacrimile întristării mele acum în bucurie le întoarce și din primejdii mă slobozește.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Arcul celor puternici a slăbit și cei neputincioși cu putere s-au încins. Pentru aceasta, s-a întărit întru Domnul inima mea».

Armă nezdrobită și zid nebiruit dobândindu-te pe tine, abat cetele celor potrivnici și laud minunile tale, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită.

Risipește materia întristărilor și stinge focul deznădejdii căci cine altul, afară numai de Domnul este atotputernic ca tine, Fecioară.

Slavă...

Ia aminte la strigătul robului tău care are nevoie de ajutorul tău, Maica lui Dumnezeu, nădejdea mea, auzi-mă și grăbește ca să mă mântuiești.

Și acum...

Pleacă-te, Preabună, ca să mă mântuiești căci ai întrupat pe Dumnezeu Cuvântul, pe Cel ce prin dumnezeiasca voie pe toate le-a adus întru ființă, mai presus de cuvânt și de minte.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Văzându-Te Biserica ridicat pe Cruce de voie pe Tine, Soarele dreptății, a stat în rânduiala sa cu cuviință strigând: Slavă puterii Tale, Doamne».

Nimicind pe cei ce mă vrăjmășesc în deșert, ca unii ce se grăbesc să apuce sufletul meu, păzește-mă pe mine, Stăpână, cel ce întru tine mi-am pus nădejdea, ca să te slăvesc pe tine cu bucurie.

Izbăvindu-mă pe mine din gura celor ce grăiesc vicleșug, ocrotitoarea mea cea preabună, arată-mă fără prihană în faptele vieții căci multe poți, ca ceea ce ești Maica Ziditorului.

Slavă...

Doctorie care alini durerea cunoscându-te pe tine, eu, cel slăbănogit cu trupul și cu duhul, strig: Vindecă-mă, Stăpână, miluiește-mă și izbăvește pe rugătorul tău care caută scăpare la tine.

Și acum...

Ca laudă a îngerilor și oamenilor te cântăm toți, Fecioară Marie, și cu credință ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, să fim izbăviți din nenorociri.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Tu, Doamne al meu, Lumină în lume ai venit, Lumină sfântă, Care întorci din întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință».

Îndreaptă, Curată, rugăciunea robului tău către Domnul, Fiul tău, ca să aflu dezlegare multor păcate.

Izbăvește-mă, Mireasa lui Dumnezeu, de patimi și de primejdii, căci pe tine te-a pus Dumnezeu mijlocitoare către El a smereniei mele.

Slavă...

Acoperământul meu tu ești, bucuria și lauda mea, o, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, nu trece deloc cu vederea pe cei ce aleargă la tine.

Și acum...

Acum cere nouă iertarea păcatelor noastre și izbăvește-ne de primejdii, de patimile cele necurate, cu rugăciunile tale, Prealăudată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Jertfi-voi ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica Ta către Tine, de sângele diavolilor curățindu-se cu sângele cel curs din coasta Ta, prin milostivire».

Tu ești tăria mea, fără prihană Stăpână, în necazuri neașteptate care mă împresoară foarte și strig ție: Mare este atotputernicul tău acoperământ pentru robul tău.

Fecioară, fără de prihană, vindecă rănile sufletului meu; apără-mă, și izbăvește pe robul tău de învinuiri, cleveteli și de uneltirea cea ne-dreaptă.

Slavă...

Zdrobește pe cei ce pururea se sfătuiesc împotriva mea cu nedreptate și nu mă lăsa să pier, că toate îți sunt cu putință ca Maicii lui Dumnezeu.

Și acum...

Adoarme sălbăticitul val al sufletului meu că mulțime de păcate, ispite și necazuri se ridică împotriva robului tău, ci tu însuți mă izbăvește, Stăpână.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Degrab ne întâmpină

Te lăudăm pe tine, Mireasa lui Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu, slăvind necuprinsă nașterea ta, prin care am fost izbăviți din înșelarea diavolului și din tot felul de primejdii, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, și cu credință strigăm: Miluiește turma ta, Fecioară prealăudată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam, și ai ucis pe haldei, care fără dreptate vânau pe cei drepți, Prealăudate Doamne, Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat».

Pe dușmanii cei din Agar, degrab pierzându-i cu paloșul rugăciunilor tale, Marie, păzește pe poporul tău și turma ta care strigă Fiului tău: Dumnezeul Părinților noștri bine ești cuvântat.

Chivotul cel înțelegător, primește-mă pe mine, cel ce la tine scap, să nu mă prindă pe mine vrăjmașul și, prigonindu-mă, să mă piardă pe mine, cel ce cânt Fiului tău, Maica lui Dumnezeu: Dumnezeul Părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Născătoare de Dumnezeu, Marie, vino degrab la robul tău cel primejduit în întreitele valuri ale ispitelor și care, lipsit de ajutor, strigă: Nădejdea celor fără de nădejde, miluiește-mă.

Și acum...

Risipește acum Născătoare de Dumnezeu, Preabună, omeneștile ispite ce sunt pricini ale păcatelor și cu dumnezeieștile tale rugăciuni izbăvește pe robii tăi din învinuirile păcatelor și de toată vătămarea.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Atotputernice Mântuitorule al tuturor...».

S-a ridicat împotriva noastră poporul cel fărădelege, lăudându-se că va asupri pe robii tăi, pe care, depărtându-l, fără de prihană Fecioară, acoperă pe cei ce strigă: Binecuvântați toate lucrurile pe Domnul și prealăudați-L.

Fiindcă tu ești puterea mea și ajutorul meu, nu mă spăimântez de năvălirile vrăjmașilor, ci te laud pe tine, Stăpână, și strig Fiului tău: Binecuvântați toate lucrurile pe Domnul și prealăudați-L.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Cere acum plinire rugăciunii mele, să dăruiască bucurie în locul întristării, ca să te laud pe tine, Stăpână, și să strig Fiului tău: Binecuvântați toate lucrurile pe Domnul și prealăudați-L.

Și acum...

Preasfântă Maica lui Dumnezeu, multele tale mile pe noi ne izbăvesc de judecata pentru păcate și de felurite primejdii, căci tu, născând pe Dumnezeu, miluiești pe toată lumea.

Să lăudăm. *Irmosul:*

«Atotputernice Mântuitorule al tuturor, pogorându-Te în mijlocul văpăii, pe cei ce țineau la dreapta credință i-ai răcorit și i-ai învățat să cânte: Toate lucrurile binecuvântați și lăudați pe Domnul».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Eva, prin boala neascultării, blestemul înlăuntru a adus; dar tu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit. Pentru aceasta, toți te mărim».

Arme nelegiuite vrea să ascută împotriva noastră pierzătorul arap, dar tu Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, cu puterea Crucii și cu rugăciunile tale într-armează împotriva lui pe rugătorii tăi. Pentru aceasta, propovăduim slava ta.

Dăruiește-mi putere împotriva vrăjmașilor și izbăvește-mă din primejdii. „Ce-ți voi aduce ție?”, cu adevărat mă întreb și eu. Totuși, Stăpână, ceea ce am îți aduc ție: mulțumire. Pe aceasta primește-o și mă mântuiește.

Slavă...

Ca Maică a Făcătorului a toate, cu totul luminoasă, mângâiere celor întristați, ajutor celor în primejdii, apărare celor apăsați, cercetare grabnică celor bolnavi, păzește-mă până la sfârșitul vieții.

Și acum...

Pe mine cel ce suspin în multe căderi și în multe primejdii, Prealăudată, nu mă trece cu vederea, căci acum jertfă de laudă îți

aduc ție, strigând cu putere: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-mă, căci, slăvindu-te pe tine, împlinesc cântarea.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Dat-ai semn

Bucură-te, ceea ce singură ai odrăslit trandafirul cel bine mirositor; bucură-te, frumusețe mult dorită; bucură-te, Fecioară nenuntită; bucură-te, vas dumnezeiesc al mirului celui de mult preț; bucură-te, cea prin care noi, cei omorâți mai înainte, am fost duși la cer, noi, cei care, oarecând am alunecat în prăpastia iadului prin răutatea șarpelui; bucură-te, nevinovată, turn de pază nezdrobit al credincioșilor.

Bucură-te, ceea ce ai izvorât râul vieții cel nedeșertat; bucură-te, toiag care ai odrăslit floarea cea neveștejită, Cuvioasă Preasfântă; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, bucuria a toată lumea; bucură-te, prin care ne-am agonisit Raiul; bucură-te, ceea ce singură ai stins cuptorul necredinței; bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut, Prealăudată.

Bucură-te, palat neprețuit al Împăratului; bucură-te, mireasă fără de pată; bucură-te, rug nears; bucură-te, pat dumnezeiesc; bucură-te, ocrotire a celor ce cred în tine; bucură-te, Doamna întregii făpturi, cădelniță de aur; bucură-te, preaminunată Stăpână; bucură-te, rai dumnezeiesc care ai odrăslit pomul vieții.

Plâng și mă tânguiesc văzând eu, ticălosul, cuptorul ispitelor sălbăticindu-se împotriva mea, acum la tine, Fecioară cad eu, nenorocitul, nu mă trece cu vederea, nici nu mă lepăda pe mine, nevrednicul, ci umple de bucurie inima mea, ceea ce ai născut bucuria, ca nu cumva adâncul întristărilor să mă înghită pe mine, cel slăbănogit.

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Manuil, marele retor

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duhul și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici și mă voi arăta, luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Mintea mea călăuzește-o, prin strălucirea mijlocirii tale, către Domnul pe Care L-ai întrupat, fără prihană Fecioară, ca să laud cu credință minunile tale, căci tu ești ajutorul tuturor și izbăvirea.

Ca ceea ce ești palat însuflețit al Atotputernicului Dumnezeu, fără prihană, fă temple ale Domnului pe cei ce cu dor te laudă pe tine căci tu ești ajutorul tuturor și izbăvirea.

Slavă...

Ca ceea ce ești izvor al dumnezeieștilor haruri, Preanevinovată, varsă și mie picăturile harului, scufundând adâncurile patimilor mele, căci tu ești ajutorul tuturor și izbăvirea.

Și acum...

Ca ceea ce în chip mai presus de fire ai născut cu trup pe Dumnezeu Cel mai înainte de veci, Maică Fecioară, pe Acesta

roagă-L să treacă cu vederea adâncul păcatelor mele, căci tu ești ajutorul tuturor și izbăvirea.

Cântarea a 3-a.

Irmosul:

«Pe ai tăi cântăreți Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întărește-i, întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i».

Fecioară, Tu ești muntele cel sfânt și umbrit, căci puterea Tatălui, Curată, pe tine cer nou înstelat te-a arătat, mai înaltă decât tăria cea de acum.

Corurile îngerilor celor nematerialnici stau înaintea ta cu cuviință de robi și cu frică, fără prihană, și nu pot să te laude pe tine căci vrednicia ta a arătat-o mai presus de îngeri.

Slavă...

Rugul cel nemistuit în Sinai nașterea ta mai dinainte vestind-o în foc, umbrit o a închipuit, Mireasa lui Dumnezeu, Cel care vrednicia ta a arătat-o mai înaltă decât toate.

Și acum...

Norul cel mai alb ești care picuri din cer credincioșilor picăturile harului și care ne-ai răsărit Soarele dreptății Care vrednicia ta a arătat-o mai înaltă decât toate.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Cel ce șade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel ușor a venit Iisus, Cel cu totul dumnezeiesc, prin Preacurata Fecioară, și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase».

Preoții, cuvioșii și dumnezeieștii prooroci, pe tine în taine mai dinainte te-au propovăduit, că vei fi vas al lui Dumnezeu, dumnezeiască Mireasă, căci prin tine au văzut cei din întuneric lumina dumnezeieștii cunoștințe.

Pe tine, Fecioară fără pată, te-a luat Domnul din firea oamenilor ca pe o pârgă sfântă și a sfințit tot neamul nostru și ne-a răsărit lumina dumnezeieștii cunoștințe.

Slavă...

Primește cu bunăvoință, Prealăudată, cererile celor ce te roagă pe tine cu credință și mintea noastră o luminează și legea Domnului pe toți îi învață și strălucește-i cu lumina dumnezeieștii cunoștințe.

Și acum...

Ajutorul tuturor tu ești, Preanevinovată, al celor ce se încred în tine și laudă cu credință și cu dor dumnezeiască nașterea ta prin care a strălucit cereasca lumină a dumnezeieștii cunoștințe.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate și ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Ca o scară cerească te-ai arătat oarecând strămoșului Iacob prin care mințile cele cerești urcă la vederea lui Dumnezeu și iarăși coboară pe pământ cu dor închinându-se negrăitei nașterii tale.

Toiag te-a arătat pe tine, Preasfântă, care ai înflorit floarea cea înmiresmată și minunată căci tu în chip de negrăit L-ai născut pe Dumnezeu prin Care cei credincioși se fac nestricăcioși, cu dor închinându-se negrăitei nașterii tale.

Slavă...

Te-a văzut pe tine odinioară proorocul ca pe o carte îndumnezeită întru care a fost scris Cuvântul Tatălui spre bucurie lumii și i-a mântuit pe toți ca un Dumnezeu pe cei ce cu credință se închină negrăitei nașterii tale.

Și acum...

Nu poate nicidecum limba muritoare să te laude pe tine după cuviință, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea dă-mi mie, Cuvioasă, putere pe măsura voinței, ca să laud cu dorire negrăită nașterea ta.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Depărtează toată întunecimea minții mele și dăruiește, fără prihană, ticălosului meu suflet razele harului tău, căci tu ești nădejdea și ajutorul tuturor.

M-am rănit, fără de prihană Stăpână, cu sabia înfricoșată a pierzătorului și am căzut în cumplită moarte, ci tu viază-mă, căci tu ești nădejdea și ajutorul tuturor.

Slavă...

Se minunează toată mintea de minunile tale, Mireasa lui Dumnezeu, pe care le reverși cu îmbelșugare tuturor robilor tăi, căci tu ești nădejdea și ajutorul tuturor.

Și acum...

Pe poporul tău cel căzut în prăpastia robiei vrăjmașilor celor necredincioși miluiește-l, căci tu ești nădejdea tuturor și ajutorul.

Sedealna. Glasul al 4-lea

Cel ce Te-ai înălțat

Mântuirea nemincinoasă a creștinilor, ocrotitoarea nebiruită a păcătoșilor, puternicul nostru ajutor și scăparea, mântuiește-mă pe mine, cel ce alerg la tine, Preanevinovată Fecioară, acoperă-mă cu aripile sfântului tău acoperământ, ai grijă de sufletul meu dincolo și stai de față la plecarea de aici.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«N-au slujit fāpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbătește înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat».

Urmând dumnezeieștilor tale cuvinte acum, pe tine te fericim, strigând ție: Bucură-te, Curată, căci minunile tale sunt străine și nesfârșite. Drept aceea, Stăpână, luminează mintea mea, ca să te laud pe tine întru toți vecii.

Ca ceea ce ești templu luminos al dumnezeiescului Duh, împarte darurile celor ce aleargă la tine cu credință, Preanevinovată, pentru aceea luminează mintea mea, ca să te laud pe tine întru toți vecii.

Slavă...

Pe mine, cel ce alerg la nesfârșitele tale mile, nu mă trece cu vederea, ci ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, adâncul milelor, miluiește-mă și îndreaptă-mă pe mine, cel căzut în patimi, ca să te laud pe tine întru toți vecii.

Și acum...

Mișcările minții mele, ceea ce ești nădejdea și mântuirea credincioșilor, Preanevinovată, îndreaptă-le pe toate către tine pentru mila bunătății tale, ca să te cinstesc pe tine și să te slăvesc întru toți vecii.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioși...».

Ca ceea ce ești sfeșnic dumnezeiesc purtător de foc al harismelor trimite strălucirea ta tuturor celor ce strigă cu credință, Preacurată, într-un glas cu Arhanghelul: Bucură-te, prin care a fost luminat și înnoit neamul oamenilor.

Cort prealuminos fiind al strălucirii celei în trei sori, ai răsărit dumnezeiasca și mântuitoarea lumină, fără prihană Fecioară, tuturor celor ce cu credință strigă ție: Bucură-te, cea prin care a fost luminat și înnoit neamul oamenilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Trâmbița proorocească de demult tainic te-a închipuit pe tine ușă neumblată, munte și palat, ceea ce îi arăți temple ale Duhului pe cei ce strigă ție: Bucură-te, cea prin care a fost luminat și înnoit neamul oamenilor.

Și acum...

Oprește, Curată, șuvoaiele patimilor mele care scufundă inima mea cea smerită, și aruncă ancora la limanul dumnezeiesc, Preanevinovată, ca să te laud pe tine pururea, cea prealăudată, și să strig ție cu credință: bucură-te, cea prin care a fost luminat neamul oamenilor.

Să lăudăm. *Irmosul:*

«Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ți cânte ție pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară».

Dăruiește-mi mie cu îmbelșugare șuvoiul cel de viață făcător al milei tale, căci la tine vin acum eu, cel vătămat rău din nepurtare de grijă și te rog, dă-mi veselie, ca să strig: Bucură-te, ajutorul muritorilor, ca pururea să te măresc pe tine.

Cu totul rănit zac eu, nenorocitul, în cădere cumplită prin uneltirile vicleanului vrăjmaș, fără de prihană Fecioară, ci tu, care ai născut viața cea ipostatică degrab mă ridică, să strig ție: Bucură-te, ajutorul muritorilor ca pururea să te măresc pe tine.

Slavă...

A venit la noi lumina cunoștinței prin nașterea ta și pe toți i-a umplut de dumnezeiască înțelepciune și vedem neumbrit tainele cele înțelegătoare ale Fiului tău și Dumnezeu, pentru aceea și eu, Stăpână, împreună cu toți lăudându-te, te măresc.

Și acum...

Luminează-mă cu strălucirea bucuriei pentru negrăită mila milostivirii tale și alungă toți norii deznădejdii mele și dăruiește-mi mie bucuria cea adevărată, ca să laud cu credință dumnezeiască nașterea ta și pururea să te măresc pe tine.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Ca un viteaz între mucenici

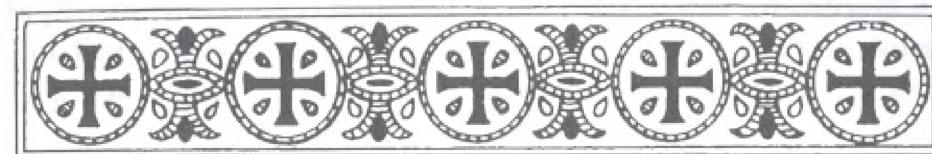
Bucură-te, tron în chipul focului al Atotputernicului Dumnezeu; bucură-te, vas care porți mana; bucură-te, izvor nesecat, care verși șuvoaiele harului celor ce cu credință aleargă la sprijinul tău și care celor bolnavi le dai harul vindecărilor și care dai dezlegare feluritelor primejdii, fără de prihană Fecioară.

Bucură-te, ceea ce ai purtat fără strâmtorare în pântecele tău temelia pământului, Preanevinovată; bucură-te, vița cea cu bună roadă, care ai odrăslit strugurele cel copt care a revărsat tuturor credincioșilor vinul cel mântuitor, care ai izvorât dulceața nestricăciunii celor cufundați în adâncul înșelării prin sfatul șarpelui.

Bucură-te, munte umbrit de virtuți, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, clește purtător de foc care ai purtat cărbunele dumnezeiesc, Cel care ridică păcatele a toată lumea, bucură-te, dătătoarea mântuirii muritorilor; bucură-te, turn de veghe neclintit al Bisericii lui Hristos; bucură-te, tron al Domnului în chipul soarelui; bucură-te, întărirea credincioșilor.

Preanevinovată, Mireasa lui Dumnezeu, tras în jos și ademenit de cugete întunecate fiind, m-am depărtat de Fiul tău, ca mai înainte fiul cel risipitor, gol fiind de virtuțile pe care le-am avut din fire, pentru aceea mă rog, întorcându-mă la dumnezeiasca pocăință, învrednicește-mă să primesc din nou bogăția pe care am pierdut-o.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Împăratului Teodor Lascaris

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duhul și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maicii și mă voi arăta, luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Ceea ce ai născut bucuria, bucură-te, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, izgonirea blestemului; bucură-te, Preanevinovată; bucură-te, Stăpână, apărătoarea lumii; bucură-te, scăparea celor ce aleargă la tine.

Fiind dăruitoare a bucuriei, bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu, Stăpână, ceea ce ai micșorat blestemul; bucură-te, nenuntită; bucură-te, Preacurată, acoperământul sufletului meu; bucură-te, Maică Fecioară; bucură-te, Prealăudată.

Slavă...

Bucură-te, masă dumnezeiască; bucură-te, sfeșnic cu totul luminos; bucură-te, scaun de foc; bucură-te, templu al lui Dumnezeu; bucură-te, căruța Împăratului a toate; bucură-te, cetate însuflețită a Atotțiitorului.

Și acum...

Bucură-te, munte sfânt, bucură-te, pod ceresc; bucură-te, pat însuflețit; bucură-te, nor de aur; bucură-te, Tu, cea fără de prihană, mântuirea credincioșilor; bucură-te, cu totul nepătată; bucură-te, Prealăudată.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Arcul celor puternici a slăbit și cei neputincioși cu putere s-au încins. Pentru aceasta, s-a întărit întru Domnul inima mea».

Bucură-te, lauda fecioriei; bucură-te, bucuria nesfârșită a celor ce nasc; bucură-te, ceea ce singură ești chemarea mântuitoare a Evei celei dintâi.

Bucură-te, împăcarea lumii; bucură-te, minune străină a sfinților îngeri; bucură-te, Maică binecuvântată a Stăpânului a toată zidirea.

Slavă...

Bucură-te, crin cu dulce mireasmă; bucură-te, alabastru cu mir și izvor al sfințirii; Bucură-te, Fecioară, norul luminii, sfeșnicul cel cu șapte făclii.

Și acum...

Bucură-te, trandafir neveștejit; bucură-te, comoară cu adevărat dumnezeiască a fecioriei, bucură-te, răscumpărarea mântuitoare a neamului ortodocșilor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Sfatul cel neurmat și dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Proorocul Avacum având-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne».

Bucură-te, nădejdea de mântuire a tuturor; bucură-te, viță mult roditoare; bucură-te, ușa lui Dumnezeu cea de taină; bucură-te, căruța soarelui; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Bucură-te, munte umbrit al lui Dumnezeu; bucură-te, templu preasfânt; bucură-te, scară pe care mai înainte a văzut-o Iacob; bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Slavă...

Bucură-te, mirul cel preaînmiresmat al lui Dumnezeu; bucură-te, vedere nepătrunsă, pe care mai înainte a văzut-o Proorocul Avacum; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Și acum...

Bucură-te, cetate cu douăsprezece ziduri a lui Dumnezeu; bucură-te, palat al dumnezeieștii slave; bucură-te, tron al Făcătorului tuturor; bucură-te, masa Cuvântului; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate și ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Bucură-te, ceea ce ai odrăslit pe Săditorul făpturii; bucură-te, ceea ce ai născut pe hrănitorul a toată lumea; bucură-te, rădăcina lui David, ceea ce ai crescut pe Cel ce din milă ține toate în chip mai presus de toată mintea.

Bucură-te, zid nesurpat și acoperământul celor ce te cinstesc pe tine; bucură-te, ocrotitoarea și îndrăznirea pământenilor; bucură-te, nădejdea muritorilor, bucuria desfătată a tuturor celor ce te fericesc pe tine, preafericită Stăpână.

Slavă...

Bucură-te, vedere necuprinsă de îngeri; bucură-te, minune netâlcuită, străină și negrăită; bucură-te, fiica lui David, Maica Făcătorului a toate, Stăpâna și Doamna întregii fãpturi.

Și acum...

Bucură-te, car de foc al Împăratului a toate; bucură-te, porfira cea gândită a lui Dumnezeu Cuvântul; bucură-te, clește tainic și cădelniță de aur, ușa cea neumblată, preafericită Stăpână.

Cântarea a 6-a

Irmosul

«Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Bucură-te, țarină nearată; bucură-te, vie nelucrată; bucură-te, Rai; bucură-te, izvor nedeșertat; bucură-te, vasul manei; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu.

Bucură-te, liman neînvăluit; bucură-te, turn de veghe al celor războiți; bucură-te, cetate întărită; bucură-te, îndreptarea celor căzuți; bucură-te, Maica Celui Preaînalt; bucură-te, Preanevinovată.

Slavă...

Bucură-te, măslin pururea roditor; bucură-te, porumbiță dorită de toată lumea; bucură-te, Maica lui Dumnezeu; bucură-te, Marie, cu totul nepătată; bucură-te, Sfântă Fecioară; bucură-te, Prealăudată.

Și acum...

Bucură-te, cleștele cărbunelui dumnezeiesc; bucură-te, cădelniță cu totul de aur; bucură-te, buchet; bucură-te, vas al Duhului Sfânt; bucură-te, cămară de nuntă a Cuvântului; bucură-te, iubitoare de bine.

Sedealna

Arătatu-Te-ai astăzi

Bucură-te, scaun de foc al Împăratului și sfeșnic cu totul de aur al luminii dumnezeiești care luminezi sufletele și mințile celor ce te laudă pe tine, Fecioară prealăudată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbătește înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat».

Bucură-te, ușa cea neumblată prin care a trecut numai Cel preaînalt, izvor pecetluit. Bucură-te, templu dumnezeiesc al legii harului; bucură-te, pod care îi duci pe toți cei credincioși la moștenirea de sus.

Bucură-te, munte netăiat, pe care mai înainte tainic l-a văzut Daniil; bucură-te, rug neaprins, pe care l-a văzut Moise cel gângav; bucură-te, lauda proorocilor și a Apostolilor.

Slavă...

Bucură-te, toiagul lui Aaron care mai presus de minte ai odrăslit pe Săditorul vieții; bucură-te, plinirea legii și pecetea proorocilor; bucură-te, Stăpână; bucură-te, Fecioară preacuvioasă, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...

Bucură-te, Maică nenuntită a Făcătorului tău, de Dumnezeu dăruită; bucură-te, nădejdea credincioșilor; bucură-te, ceea ce ai izvorât apa cea săltăreață; bucură-te, laudă și dumnezeiască veselie a credincioșilor care te cinstesc pe tine.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum

plinită; pe toată lumea ridică să-ți cânte ție: Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Bucură-te, ceea ce ești mai înaltă decât cerurile, mai cinstită decât toate cetele îngerești; bucură-te, adânc nesfârșit, înălțime necuprinsă; bucură-te, jertfelnic al chemării de sus a firii celei stricate a muritorilor; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor deznădăjduiți.

Bucură-te, munte sfânt al lui Dumnezeu, munte gras și închegat, netăiat; bucură-te, topitoare a firii celei stricate; bucură-te, patul de nuntă al unirii celor două firi, căci întru tine se văd căile lui Dumnezeu cele adevărate, Fecioară, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Bucură-te, cortul mărturiei și tablele testamentului scrise de Dumnezeu; bucură-te, căpătâi al legii harului; bucură-te, temelie a profeților, Sfântă Stăpână, slava apostolilor și a mucenicilor; bucură-te, bucuria cuvioșilor, Fecioară.

Și acum...

Bucură-te, comoara dumnezeieștilor haruri și pricina tuturor bunătăților, Preacurată; bucură-te, podoabă a tuturor celor ce te laudă pe tine; bucură-te, liman neînviforat și port al celor ce plutesc pe marea vieții; bucură-te, mângâierea celor întristați, Fecioară.

Să lăudăm. *Irmosul:*

«Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ți cânte ție: Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta

prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară».

Bucură-te, Marie, Mireasa lui Dumnezeu, apărătoarea lumii; bucură-te, stea neapusă, vas al luminii, locaș al Treimii; bucură-te, cort al Cuvântului și întărirea tuturor celor ce strigă: Bucură-te, Preafericită, Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Bucură-te, sfeșnic de aur și masă care îi hrănești pe credincioși, pământ nelucrat care ai odrăslit spicul cel purtător de viață; bucură-te, izvor care ai revărsat apa cea dătătoare de viață celor ce strigă: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, Pururea Fecioară.

Slavă...

Bucură-te, cămară de nuntă, întru care Dumnezeu s-a nuntit cu firea noastră; bucură-te, măslin roditor care veselești pe toți; bucură-te, cristelniță nedeșertată a dumnezeieștii curățiri a celor ce strigă: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, Pururea Fecioară.

Și acum...

Bucură-te, scoică înțelegătoare care ai cufundat purpura lui Dumnezeu; bucură-te, mirul cel de mult preț și dumnezeiesc care îi înmiresmează pe credincioși; bucură-te, zid nesurpat și scăpare a celor ce strigă: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, Pururea Fecioară.

Prosomii. Glasul al 4-lea

Dat-ai semn

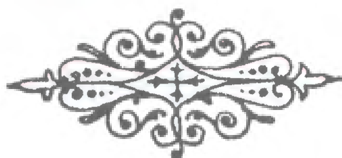
Bucură-te, mântuire preaputernică a toată lumea, întărirea celor ce stau și ridicarea celor căzuți; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, bogăție a celor săraci și comoară a celor lipsiți, hrană celor flămânzi; bucură-te, cu totul nepătată, mângâierea celor întristați și cercetarea celor bolnavi; bucură-te, singur ajutor al celor ce cu credință se roagă ție.

Bucură-te, dimineață strălucită care ai răsărit credincioșilor pe soarele cel neînserat; bucură-te, adânc nemăsurat, înălțime

negrăită a înfricoșătoarei taine; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ceea ce ai stins văpaia înșelării; bucură-te, omorârea iadului; bucură-te, nor cu totul luminos, îndreptarea lui Adam; bucură-te, Preacinstită Stăpână.

Bucură-te, podoaba celor ce petrec în feciorie și lauda lumii, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, cumpănă de plumb pe care mai înainte a văzut-o Amos[8], pe care, Dumnezeu, pentru rugăciunile tale, nu o va trece cu vederea; bucură-te, răscumpărarea lumii; bucură-te, templu al Dumnezeirii; bucură-te, dulce desfătare a limbii credincioșilor, fără de prihană.

Ceea ce ai născut pe Soarele dreptății, Preanevinovată, risipește întunericul patimilor ce mă supără pe mine și pe șarpele cel amăgitor care ademenește sufletul meu pururea prin plăceri și deșertăciuni, departe izgonește-l de ticăloasa mea inimă, păzind în liniștea nepătimirii pe robul tău.

[8] Amos 7, 8.

Glasul al 5-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a celui între sfinți Părintele nostru Ignatie, Patriarhul Constantinopolului

Al cărei acrostih este:

«A cincea rugăciune către Preasfânta Fecioară a lui Ignatie»

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Cer, Fecioară, să îmi dai harul Duhului Sfânt ca să deschidă smerita mea gură și să îmi fie dat mie darul cuvântului ca să te laud pe tine, Născătoarea Cuvântului.

Dat-ai veselie inimii mele, munte gras și nor dumnezeiesc care picuri roua, pomenirea ta, Stăpână, umplându-mă de bucurie și de veselie.

Slavă...

Înțelepțește-mă pe mine, cel întunecat pururea de beția plăcerilor și fără de minte fiind, adăpându-mă cu vinul pocăinței, Născătoare de Dumnezeu, căci ai odrăslit strugurele cel copt al nestricăciunii.

Și acum...

Potolește chinurile cele de iad, de Dumnezeu dăruită, ceea ce ai născut, Fecioară, fără chinuri pe Cel necuprins cu mintea, pe Care roagă-L să mă izbăvească de toată chinuitoarea răutate.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta și ai ridicat nețiunut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întărește Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun și iubitor de oameni».

Născându-L pe Făcătorul și Domnul, Fecioară, te-ai făcut mai înaltă decât toată făptura și mai cinstită decât Heruvimii și Serafimii, Curată. Pentru aceea pururea te fericim toate neamurile precum mai înainte ai profețit.

Acoperământul, nădejdea și apărarea creștinilor, pe mine cel ce cred în tine și alerg la tine izbăvește-mă de păcate și de patimi și de necazuri, Fecioară, și din mâinile vrăjmașilor celor ce se luptă cu mine, ca să te slăvesc pe tine cu mulțumire.

Slavă...

Dă-mi izvoare de lacrimi, Mireasa lui Dumnezeu și mărturisire păcatelor mele și iertare greșelilor mele, ca să te măresc pe tine eu, cel izbăvit prin acoperământul tău și păzit pururea.

Și acum...

Mi-am întinat, noblețea sufletului, Curată, și dumnezeiasca vrednicie a chipului. Vai, mie, ce voi face? Vino, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și mai înainte de sfârșit dă-mi mie chipuri de mântuire și vrednică pocăință.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deșertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuiești pe unșii Tăi».

Pântecele tău, palat sfânt al Împăratului și al lui Dumnezeu în chip netâlcuit s-a făcut, întru care sălășluindu-Se, temple ale Lui ne-a făcut pe noi.

Mă împresoară și mă înviforeazâ întreite valuri ale patimilor și ale gândurilor și suflările potrivnice ale plăcerilor mă scufundă, Fecioară, ci tinde mâna ta și mă izbăvește.

Slavă...

Puterea mea și lauda mea, tu ești Stăpână; fii mie spre mântuire ceea ce ai născut mântuirea lumii, pe Hristos, Izbăvitorul și Mântuitorul meu.

Și acum...

Bolile trupului și ale sufletului meu, rogu-mă, tămăduiește-le, Curată, ceea ce ai născut pe Doctorul sufletelor și al trupurilor și mă mântuiește cu dumnezeieștile tale rugăciuni.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, la Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Pe mine cel rănit și cel ce zac în adâncul păcatelor și năpădit de toată deznădăjduirea, Mântuitorule, miluiește-mă, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Ceea ce pe Cel mai dinainte de veci L-ai născut sub ani, în trup circumscris pe Cel ce prin fire este necircumscris, pe Acela roagă-L pentru mine, robul tău.

Slavă...

Ușa cea cerească, deschide-mi mie ușile pocăinței, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai deschis ușile Raiului și de ușile iadului izbăvește-mă.

Și acum...

Cântă nașterea ta cetele îngerilor, Născătoare de Dumnezeu, prin care a încetat înșelarea idolilor și lumina adevărului a strălucit.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Pe noi, cei omorâți de patimi, ridicându-ne din păcat, Stăpână, înviază-ne cu rugăciunile tale, ceea ce ai născut pe stricătorul stricăciunii.

Cere iertare de păcate, Stăpână curată, și izbăvire de patimi robilor tăi celor ce din suflet te laudă pe tine pururea.

Slavă...

Ajutor în chinuri pururea ești pământenilor, Curată, și, pe cele grele făcându-le ușoare, pe slujitorii tăi păzește-i nevătămați.

Și acum...

Răscumpărare celor căzuți, tămăduire celor bolnavi, Cuvioasă, bucurie celor întristați te-a dăruit pe tine Hristos și laudă celor ce te laudă pe tine.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul cel împreună fără de început

Harul cel neasemuit al îndurării tale și puterea dumnezeiască a stăpânirii tale știindu-le, Fecioară Maică Marie, strig ție cu stăruință: Din toată întristarea smulge-mă pe mine, robul tău, și umple-mă de veselie, ca să te laud pe tine, Prealăudată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins și a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine ești cuvântat».

Lauda a toată lumea și jertfelnic de împăcare, roagă-L pe milostivul tău Fiu să-mi dea iertare de greșeli și viață veșnică.

Râuri de lacrimi dăruiește-mi, Prealăudată, ca să sting înfricoșătoarea osândă veșnică și să cânt Fiului tău: Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Slavă...

Cuvintelor gurii mele și curgerilor lacrimilor mele plecându-te, Curată, schimbă întristările sufletului meu în bucuria cea adevărată a Fiului tău.

Și acum...

Ceea ce ne-ai născut nouă pe Dumnezeu, Dătătorul bunătăților, pe Acesta milostivește-L spre noi cu rugăciunile tale de maică, să miluiască pe cei ce se laudă cu tine.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ție, Făcătorului a toate...».

Vezi, ceea ce ești bună, răutatea sufletului meu și deznădăjduirea și degrab mă slobozește din chinuri, ca să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Să nu aud încă: „Pământ ești și în pământ vei merge”, căci tu de pe pământ la cer m-ai adus, o, fără de prihană, Fecioară, ca una care ai născut pe Cel ce din pământ a plăsmuit pe începătorii neamului omenesc.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Noaptea patimilor și a întristărilor m-a cuprins și întunecă strălucirea minții mele, fără de prihană, Fecioară, dar tu, ceea ce

ai născut pe Soarele slavei, străluceşte sufletul meu cu lumina bucuriei şi a nepătimirii.

Şi acum...

Cort sfânt aflându-te pe tine Cel Preasfânt, Preanevinovată, întru tine S-a sălăşluit, fără de sămânţă, trup muritor luând, şi după naştere fecioară te-a păzit.

Să lăudăm. Irmosul:

«Ţie Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a întregii lumi cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Pe Dumnezeu pe Care L-ai născut în chip de negrăit, Stăpână curată, roagă-L cu dinadinsul să ne izbăvească pe noi de primejdii şi de întristări şi de viitoarea înfricoşată judecată şi să ne învrednicească de strălucirea sfinţilor Lui.

Adâncul tămăduirilor şi noianul harurilor te-am cunoscut pe tine noi, păcătoşii, pentru aceea te rugăm: Scoate-ne din toate greutăţile pe noi, cei ce te mărim şi te cinstim pe tine, Prealăudată.

Slavă...

Mângâie degrab inima mea care se tânguie de mulţimea chinurilor, mângâierea mea şi scăparea mea, ca şi eu să strig: Rugăciunile tale bucură sufletul meu, Multlăudată.

Şi acum...

Somnoros şi trândav fiind, Stăpână, şi neînfrânat, sfârşind în fapte întunecate, toată viaţa mea am cheltuit-o, dar ajungând la apusul vieţii pe tine, Răsăritul cel cu totul luminos, te rog să mă luminezi.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămara

Bucură-te, ceea ce în pântece pe mielul lui Dumnezeu necircumscris L-ai purtat, pe Cel ce a dezlegat pe oameni din robia de mai înainte, singură curată. Ceea ce ai răsărit lumii bucuria, cămară de nuntă purtătoare de lumină a negrăitei nuntiri, bucură-te, ceea ce pe toţi în taină îi străluceşti şi îi luminezi ca ceea ce ai fulgerat lumina cea neapropiată, Preacurată, nenuntită Stăpână; bucură-te, Sfânta Sfintelor; bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, tăria muritorilor, nădejdea şi acoperământul, reazem nebiruit, zid şi mântuire şi cetate de scăpare nezdrobită, care pe Dumnezeu cu oamenii L-ai împăcat prin naşterea ta cea fără de sămânţă şi străină; bucură-te, toiagul lui Aaron, care ai odrăslit floarea cea de preţ, pe hrănitorul făpturii. Bucură-te, putere nebiruită a împăraţilor dreptcredincioşi, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, tăria mucenicilor; bucură-te, locaşul luminii; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, ţară şi pământ al lui Dumnezeu Cel necuprins, pe care Ioil mai dinainte te-a văzut, Sfânta Sfintelor întru care S-a pogorât Cel ce ţine toate; bucură-te, zid dumnezeiesc; bucură-te, Nevinovată, nădejde neînfruntată şi apărare sigură a celor ce te slăvesc şi te laudă, Prealăudată, şi te caută pe ţine din tot sufletul, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul curăţiei, cu totul fără de prihană. Bucură-te, carte scrisă de Dumnezeu; bucură-te, izvorul sfinţirii; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Umple de veselie, Curată, pe cei ce te laudă pe tine şi cu dor te slăvesc şi grăbeşte de ne slobozeşte din chinurile care ne împresoară, din nenorociri şi din plânsuri şi din toată răutatea vrăjmaşilor celor mândri şi ucigaşi, din rătăcire, din închisoare, din amara robie şi din strâmbătate şi de înfricoşătoarea judecată. Stăpână, miluieşte-ne pe noi cei ce suntem în primejdii şi nu ne lăsa până în sfârşit, ci, după obicei, miluieşte-ne şi pierde, Fecioară, pe vrăjmaşii ce se luptă cu noi.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Datori suntem, Curată, fără încetare a-ți cânta ție și a chema pururea ajutorul tău, pe care îndură-te să-l trimiți rugătorilor tăi, ca să fim izbăviți de cel ce se luptă cu noi.

Apă capului meu cine va da, Preacurată, dacă nu-mi vei deșerta lacrimile ochilor și nu îmi vei da mie să plâng sufletul meu pe care l-am omorât cu păcatele?

Slavă...

Mai presus de toate necuvântătoarele numai eu am fost cinstit cu cuvânt prin pronia Făcătorului, dar eu în chip necuvântător m-am plecat patimilor celor stricătoare de suflet, pentru aceea m-am asemănat dobitoacelor celor fără de minte.

Și acum...

Scară până la cer, calea virtuților care cu cuvântul duci sufletele la cele cerești, fă-mă și pe mine să urc treptele, cu fapta și contemplarea, de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta și ai ridicat neținut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întărește Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun și iubitor de oameni».

Ai născut Înțelepciunea cea ipostatică, Marie fără prihană, Maica lui Dumnezeu și a Cuvântului pe Care roagă-L să picure în inima mea picătura fricii de Dumnezeu, ca să mă umplu de cunoștința cea dumnezeiască.

Picăturile de ploaie adapă pământul și îl fac să odrăslească rod, Curată, iar ploile lacrimilor adapă sufletul, dar eu, inimă învârtoșată având și neîndurerată, nicidecum nu mă pocăiesc.

Slavă...

Când mintea în chip nematerialnic este împreună cu cele inteligibile, râuri de lacrimi curg ca din niște izvoare, dar mintea mea, Maica lui Dumnezeu, lipită fiind de pământ are felurite gânduri și pe cât pare se tocește.

Și acum...

Mirul virtuții în patru chipuri pregătește cele mai bune, Maica lui Dumnezeu, prin înțelepciune, prin bărbăție sufletească, prin dreptate dumnezeiască și prin curăția înfrânării, dar de acestea eu m-am lipsit.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deșertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuiești pe unșii Tăi».

Ușor sunt tras către patimi, gol fiind de ajutorul tău, Maică Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu. Pentru aceea, milostivește-te, izbăvește-mă pe mine din prăpastia răului meu obicei.

Învrednicește-mă pe mine, Născătoare de Dumnezeu, să îmi usuc mișcările trupului cu gândul și cu fapta și prin mișcarea minții călăuzește-mă să petrec întru cele de sus.

Slavă...

Fii ai lui Dumnezeu prin împărtășire ne-am făcut toți câți primim pe Hristos, dar eu Fecioară, mă întorc îndărăt, din pricina răutății, fiu al păcatului făcându-mă.

Și acum...

Calea mântuirii nu am aflat-o, din necunoștința sufletului. Ceea ce ai născut calea vieții, Născătoare de Dumnezeu, Marie, fii mie cale de mântuire.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, la Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Numai pe tine te știu, Născătoare de Dumnezeu, ajutătoare a celor păcătoși și la tine scap; nu mă lepăda pe mine, cel ce am păcătuit mai presus de toți.

Ca să arăți în mine neasemuirea milostivirii tale, Maică Fecioară, ridică-mă pe mine, cel ce zac și arată-mi căile nepătimirii.

Slavă...

Valurile patimilor, tulburate cu putere de vânturile demonilor, acoperă corăbioara nenorocitului meu suflet.

Și acum...

Veselă arată-mi-te, Născătoare de Dumnezeu, la ieșirea mea, când sufletul se va despărți de nenorocitul cort și mă mântuiește pe mine, robul tău.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Fecioară, norii ispitelor venind grei asupra mea, surpă casa sufletului. Pentru aceea, tânguindu-mă, vin la acoperământul tău.

Izbăvește-mă, Curată, de gândurile cele deșarte și stricătoare de suflet, învrednicește-mă să primesc gândurile la judecata și la șederea de acolo.

Slavă...

Am căzut din dumnezeiasca bucurie, Maica lui Dumnezeu, și încep să mă tânguiesc eu, ticălosul, cum mă voi izbăvi eu acolo de amara tânguire?

Și acum...

Izvor de tămăduiri te-am dobândit pe tine, Stăpână curată, noi, cei bolnavi de setea păcatelor, la tine alergăm și mântuire luăm.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul Cel împreună fără de început

În multe feluri, Fecioară, L-am mâniat pe Hristos, cu mintea, cu cuvântul și cu faptele și mă tem de înfricoșătorul acela scaun de judecată, dar tu, vino mai înainte și degrab izbăvește de chinuri, cu rugăciunile tale de maică și cu îndrăznirea ta cea către Dumnezeu, pe cel ce se roagă ție, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins și a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine ești cuvântat».

Cine altul ca mine a păcătuit, cu totul lăudată, mintea mi-am omorât-o, trupul mi l-am întinat și toate simțirile mi le-am înnegrit, eu, ticălosul.

Pe mine cel cu totul risipitor, pe mine, ticălosul, miluiește-mă, Stăpână, și dă-mi iertare pentru greșelile de mai înainte, ca să te slăvesc pe tine cu dor.

Slavă...

Prin închipuirile visurilor, vrăjmașul mă amăgește și mă împinge în căderea mândriei, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, din meșteșugirile lui izbăvește-mă.

Și acum...

Cu toiagul compătimirii tale și al acoperământului tău mângâie-mă și pe mine, Curată, și cu untdelemnul tău, al dumnezeieștii milostiviri, unge capul meu.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ție, Făcătorului a toate...».

Harul dumnezeieștii înfieri primindu-l la dumnezeiescul botez, l-am pierdut făcând nelegiuiri într-o viață de păcat, pentru aceea te rog pe tine, Fecioară, miluiește-mă.

Vlăstarii rădăcinii nerușinate a iubirii de sine odrăslesc obrăznicia și ușurătatea. De aici cresc roiuri de patimi felurite. Pe tine, așadar, te rugăm, usucă rădăcina lor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Ridic glasul meu cu plângere ție strigând: Cu vinul pocăinței, Curată, adapă-mă, satură-mă aici cu pâine de lacrimi, ca să nu flămânzesc și să nu însetez dincolo.

Și acum...

Eu singur lepădat fiind din contemplarea dumnezeiască, asemenea dobitoacelor și fiarelor m-am făcut, însă tu singură, ceea ce ai născut în chip de negrăit pe Făcătorul, izbăvește-mă, Fecioară, de văpaia gheenei.

Să lăudăm. *Irmosul:*

«Ție Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănțuiește! Fecioara a avut în pântece și a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Dăruiește, Curată, simțire înțelegătoare sufletului meu, omoară plăcerile cele necuvenite de mai înainte pe care obișnuiesc să le nască simțirile cele trupești, ca să mă fac și eu locaș al Duhului Sfânt.

Nicidecum nu am încetat, Maica lui Dumnezeu, să fac fapte de rușine, din pruncie arătându-mă casă patimilor și măcar acum, la bătrânețile mele, dă-mi mie gând de pocăință și poate aș scăpa de pedepsele care mă așteaptă.

Slavă...

În prăpastia păcatelor cumplite alunecând, am căzut din înălțimea virtuților, Stăpână, Curată. Așadar, tu, ceea ce ești apărarea celor neputincioși și a păcătoșilor, tinde mână de ajutor celui ce se roagă ție.

Și acum...

Mă spăimântez, Maica lui Dumnezeu, de stăpânescul scaun de judecată și mă tem ca unul care sunt plin de multe rele; totuși la tine scap, ceea ce ești păcătoșilor scăpare și nu mă lepăda pe mine, ci mântuiește-mă cu mila ta.

Prosomii. Glasul al 5-lea

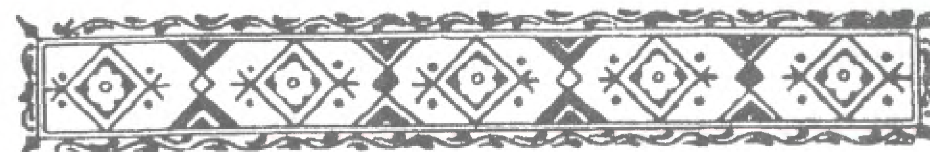
Bucură-te, cămară

Bucură-te, albină iubitoare de flori, ceea ce ai îmbrăcat pajiștea vieții, cununa aleasă și strălucită a Fecioriei, sălaș strălucit al Făcătorului, cort care ai cuprins pe Domnul cel necuprins. Bucură-te, Fecioară, prin care iadul s-a omorât și moartea s-a nimicit și cel întâi zidit s-a izbăvit de înfricoșătoarea cădere; bucură-te, Cuvioasă, Preasfântă; bucură-te, turn de veghe neclintit; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, porumbiță preafrumoasă, care ai aripile aurite cu înțelepciunea, floarea nestricăciunii, porfiră înțelegătoare; bucură-te, dumnezeiască scară; bucură-te, pod care îi treci pe muritori la viața cea cerească; bucură-te, întărire a domnitorilor celor credincioși, și cetate întărită și cunună de preț. Bucură-te, ceea ce ai împreunat nașterea cu fecioria. Bucură-te, leacul celor bolnavi; bucură-te, săturarea celor lipsiți. Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, Dumnezeu după Dumnezeu, care ai locul al doilea după Sfânta Treime, Ceea ce nemijlocit ai primit de la Dumnezeu plinătatea darurilor și pe acestea le împarți tuturor, Îngerilor și oamenilor, deopotrivă; bucură-te, semn al cerului de foc; bucură-te, minune vădită a dumnezeieștilor voiri; bucură-te, scopul cel mai de pe urmă, Preacurată, al întregii făpturi pentru care lumea a fost făcută și prin nașterea ta sfatul cel veșnic al Făcătorului se împlinește.

Singură bucurie a celor întristați, vino mai înainte și izbăvește-mă și pe mine, robul tău, din toate ispitele cele de multe feluri care mă cuprind, de bolile cele arzătoare și din răutățile vrăjmașilor care caută să mă înghită pe mine cel slăbănogit, de toată întristarea și de partea cea de-a stânga, a demonilor, de deznădejde și de cumplita osândă. Așadar, nu mă da pe mine până în sfârșit necazurilor, ca să nu mă acopere pe mine, nenorocitul, adâncul răutății, căci întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, de Dumnezeu dăruită.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Marcu al Efesului, Evghenicul

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Plec genunchiul meu ție, Stăpână, eu, ticălosul, și cer acum dumnezeiescul tău ajutor. Dezleagă chinul sufletului, risipește norii deznădejdii cu rugăciunile tale, mângâierea celor întristați.

Păstrând, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, strălucirea sufletului curată de întinăciunile patimilor, fă-mă pe mine, cel ce te slăvesc pe tine, luminat să privesc la lumina cea dumnezeiască, fără de prihană Fecioară.

Slavă...

Întorcând, cu puterea ta, Stăpână, atacurile vrăjmașilor cele asupra noastră, dăruiește turmei tale pace adâncă, ceea ce ești dătătoarea dumnezeieștii păci.

Și acum...

Dumnezeu, Cel ce a zidit ca una inimile muritorilor, cunoscând durerile și patimile sufletelor noastre, te-a dat pe tine nouă potrivită vindecare în boli și în necazuri, fără de prihană Fecioară.

Cântarea 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta și ai ridicat neținut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întărește Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun și iubitor de oameni».

Lână plină de dumnezeiasca rouă, cu totul fără prihană, adapă cu cercetarea ta sufletul meu cel uscat de patimi și de arșița răutăților, ca ceea ce ai izvorât apa vieții, pe Hristos Domnul.

Văzut cu trupul prin tine S-a făcut, Fecioară, Cel ce mai înainte era nevăzut, Cuvântul și Domnul, ca să strămute la nevăzuta și dumnezeiasca slavă și la moștenirea cea veșnică pe cei ce te laudă pe tine ca Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Izbăvește-ne pe noi de noroiul patimilor, cu rugăciunile tale către Fiul tău, Curată, dă să pășesc curat pe căile pocăinței care duc, Mireasa lui Dumnezeu, la veșnica odihnă.

Și acum...

S-a întrupat din curatele tale sângiuri, Fecioară, Cel ce pentru milă S-a făcut muritor, pe Acesta roagă-L ca pe Fiul să mă învrednicească de Împărăția cea de sus pe mine, cel ce te slăvesc pe tine din inimă, Preanevinovată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deșertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuiești pe unșii Tăi».

Ca pe lumina ochilor păzește-mă cu acoperământul tău, rogu-mă, Curată, și la umbra aripilor tale ocrotește-mă și mă izbăvește de răutatea demonilor și mă mântuiește.

Cu băutura pocăinței adapă-mă, Născătoare de Dumnezeu, Marie, și învrednicește-mă să aduc lacrimi din inimă stingătoare ale văpăii care mă așteaptă.

Slavă...

Frica judecății mă tiranisește și hotărârea lui Dumnezeu, dar tu vino mai înainte și stai lângă mine în ziua judecății și mă izbăvește, Marie, dumnezeiască Mireasă.

Și acum...

Ca ceea ce ai născut pe Făcătorul a toate făpturile, Maica lui Dumnezeu, toate îți sunt cu putință și pe toate le poți, pentru aceea izbăvește de osândă și din toată batjocura pe robii tăi.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, la Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Sufletul meu cel întinat de patimi, Preacurată, și inima mea curățește-le prin mila ta cea curățitoare și fă-le templu al dumnezeiescului Duh.

Nașterea ta, de Dumnezeu dăruită, s-a făcut dreptate celor osândiți, tămăduire celor bolnavi, bucurie și veselie celor întristați.

Slavă...

Pe mine, cel neîndreptat și cel ce singur mă osândesc, Hristoase al meu, mântuiește-mă, cu rugăciunile Maicii Tale, ca să slăvesc mulța și nemăsurata Ta milă.

Și acum...

Risipește, Curată, norii întristărilor din sufletul meu și luminează-mă cu razele bucuriei, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască și neînserată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet linişteşte-o, Stăpâne Hristoase, şi din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Cel ce din ţărână m-ai zidit, Stăpâne, după chipul Tău, şi m-ai învrednicit de înfierea Ta, Iubitorule de oameni, păzeşte-mă ca un îndurat.

Aruncat sunt, Curată, în nemăsurate păcate şi în necazurile celor răi, unul după altul, pentru aceea, dăruieşte-mi mie iertare şi izbăveşte-mă din supărări.

Slavă...

Cu rugăciunile tale, umple pe robii tăi de dumnezeiască slavă şi învredniceşte-i pe cântăreţii tăi de lumina cea negrăită, de Dumnezeu dăruită, Stăpână.

Şi acum...

Izbăveşte-mă pe mine de osânda cea veşnică, Stăpână curată, şi învredniceşte-mă de bucuria cea dumnezeiască şi de desfătarea Raiului cu rugăciunile tale.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul cel împreună fără de început

Bucură-te, scara Domnului de Dumnezeu întărită; bucură-te, pod de Dumnezeu umblat; bucură-te, scăparea credincioşilor şi împăcare, ceea ce ne duci la Fiul tău şi Dumnezeu, pe cei ce alear-gă pururea la acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu, ca la un liman liniştit.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinţilor cel preaînălţat văpaia a stins şi a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat».

Pleacă-te la rugăciunile celor ce aleargă acum la tine şi du-le pe acestea la Atotmilostivul Dumnezeu şi plineşte cererile, Marie multlăudată.

Scutură somnul lenevirii mele şi luminează, rogu-mă, Cuvioasă, simţirile mele, dând priveghere şi vrednică pocăinţă.

Slavă...

Roagă-te, Fecioară, ca milostiv să-mi fie mie Cel uşor de îm-păcat şi să mă mântuiască pe mine cel ce cânt cu inimă zdrobită: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Şi acum...

Mila ta nu este mărginită de timp, căci pururea miluieşti, cu totul fără prihană, pe robii tăi şi împarţi celor ce cer harul tău cel nesfârşit.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ţie, Făcătorului a toate...».

Ceea ce singură ai fost strălucită cu dumnezeiască slavă, fiind Maică a Celui ce te-a slăvit pe tine, roagă-L, Fecioară, pe Cel singur pururea slăvit să dobândesc şi eu slava cea de sus.

Cu totul aleasă şi strălucită eşti, singură cu totul preacurată, cuvioasă şi fără pată, pentru aceea strig ţie, Fecioară iubitoare de bine, curăţeşte-mă de toată întinăciunea cu rugăciunile tale.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Dă iertare, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, şi îndreptare vieţii celor ce aleargă la tine ca neîncetat să te lăudăm pe tine, Fecioară, şi să te preaînălţăm întru toţi vecii.

Şi acum...

Mai presus decât razele luminoase şi strălucitoare ale soarelui, Stăpână, ajutorul tău, tinzând tuturor razele minunilor, risipeşte negura patimilor şi a bolilor.

Să lăudăm. Irmosul:

«Ție Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănțuiește! Fecioara a avut în pântece și a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Întărește-ne pe noi, cei bătuți de necazuri și de mulțimea supărărilor, cu dumnezeiescul tău ajutor, Marie, Mireasa lui Dumnezeu, pe tăria răbdării și pe piatra nădejdii tale, ca să te slăvim pe tine.

Povara întristărilor covârșește, Fecioară fără prihană, puterea mea și mă trage în prăpastia fără fund a deznădejdii, de care izbăvește-mă, Stăpână, ca neîncetat să te măresc pe tine.

Slavă...

Căruță purtătoare de lumină a lui Emanuil te-ai arătat, luminând pe credincioși, Stăpână curată, pentru aceea luminează sufletul meu cel acoperit acum de întunericul trândăviei și nimicit de păcate.

Și acum...

Tu ai fost ocrotitoare sufletului meu, Preacuvioasă, Curată, căci întru tine zdrobesc puterea dușmanilor, de tine mi-am atârnat toate simțurile și mintea, Fecioară, mântuiește-mă, mântuiește-mă, ca să te măresc pe tine cu dor.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămara

Bucură-te, porumbiță cuvântătoare, care pui capăt potopului celui înțelegător și speli întinăciunea păcatului, ceea ce ești singură curată, jertfelnic de împăcare al lumii, nădejde neînfruntată

și apărare tare celor ce te cinstesc și te laudă cu credință și caută dumnezeiescul tău ajutor; bucură-te, auzire multdorită a puterilor celor de sus; bucură-te, căderea demonilor; bucură-te, îndreptarea muritorilor; bucură-te, Maica lui Hristos, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, rânduneaua care aduci lumina, ceea ce aduci primăvara din iarna cea înțelegătoare și potolești furtuna păcatului, singură Cuvioasă. Bucură-te, dumnezeiesc acoperământ; bucură-te, masă, care ai purtat întru tine pâinea cea cerească a vieții din care cei ce gustă nu se tem de moarte, nici nu mor, ci trăiesc precum a zis Ziditorul firii, fără de prihană Fecioară, cu totul binecuvântată, și din care învrednicește-ne și pe noi să ne săturăm și să dobândim, Fecioară, fericirea cea fără sfârșit și fără stricăciune.

Bucură-te, Maică Fecioară, Curată, juncă neîntinată care ai născut vițelul cel de taină al lui Dumnezeu, mielușea curată și cu totul nepătată; bucură-te, căprioară din munți, care paști miresme și pășunezi pururea între crini cu dumnezeieștile haruri și desfătări ale Duhului, cerboaică sprintenă care nimicești șerpii cei înțelegători și departe de robii tăi îi izgonești. Bucură-te, Maica lui Hristos, Cel ce dă lumii mare milă.

Potolește marea chinurilor care împotriva mea se sălbăticește, de Dumnezeu slăvită, scăparea preaputernică a tuturor credincioșilor și călăuzește, Curată, către dumnezeiescul țărm pe ticălosul și nenorocitul robul tău care de iadul pierzaniei deja s-a apropiat și a ajuns în lațul deznădejdii, Stăpână, nu mă trece cu vederea pe mine, cel ce rău mă primejduiesc și caut din tot sufletul grabnicul tău ajutor, căci întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, de Dumnezeu fericită.

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teofan al Niceei, Graptul

Cum se vede în celelalte stihiri

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Preabinecuvântată Marie, Preacurată, pe cei ce cu credință și cu dor te laudă pe tine ca Maica lui Dumnezeu mântuiește-i cu rugăciunile tale din patimi și din necazuri și din păcate.

Numai credința să ne conducă și nu dovada minunilor tale celor mai presus de minte, Mireasa lui Dumnezeu, căci pe Cel necuprins mai presus de fire L-ai născut, pe Cel ce a îmbrăcat firea omenească.

Slavă...

Întreagă dorire și dulceață fără prihană și plinirea tuturor bunătăților este Fiul și Dumnezeul tău, Preanevinovată, pe Care roagă-L să izbăvească de necazuri pe cei ce te cinstesc pe tine.

Și acum...

Minune cu adevărat înfricoșată se săvârșește întru tine, Fecioară, că în pântecele tău L-ai avut pe Cel cu nici un chip

cuprins și în chip de negrăit L-ai născut, rămânând pururea Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta și ai ridicat neținut pe cel îngreuiat pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întărește Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun și iubitor de oameni».

Cel ce odinioară din nimic a făcut toate a ieșit din pântecele tău cel sfânt, om făcându-Se, Curată, din iubire de oameni, Cel ce este iubitor de oameni, ca pe oameni să îi izbăvească.

Iată, tu, Curată, plină de dar ești mai presus de toate, căci pe toate le-ai covârșit cu sfințenia, pe toți i-ai întrecut și decât toți ai fost văzută mai înaltă, decât toate puterile cele înțelegătoare, fiind Maică a lui Dumnezeu.

Slavă...

Fecioară, palatul curat al Cuvântului, arată sufletul meu casă a Duhului, izvor de apă începătoare a vieții, adapă-mă pe mine cel topit de arșița păcatului, ca după datorie să te slăvesc pe tine.

Și acum...

Afară de tine, după Dumnezeu, alt ajutor nu am care pururea să mă scoată din necazuri și strâmtorări, Stăpână, prealăudată, cuvioasă, Marie, Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea pe mine cel pierdut și întunecat de păcate.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deșertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuiești pe unșii Tăi».

Țesând veșmânt din sângiurile tale cele fecioreşti Celui ce îmbracă cerul cu nori, Fecioară, pe mine, cel dezgolit prin înșelăciune, îmbracă-mă cu veșmântul nestricăciunii.

Pântecele tău palat sfânt al Împăratului și Dumnezeu în chip netâlcuit s-a făcut, întru care sălășluindu-Se, Fecioară, temple ale Lui ne-a făcut pe noi.

Slavă...

În chip de negrăit zămislind, Preanevinovată, pe Făcătorul tău și Dumnezeu, roagă-L să ne mântuiască pe noi pe toți din primejdii și mântuire sufletească să dăruiască celor ce te laudă pe tine, Stăpână.

Și acum...

Miluiește, ceea ce ești milostivă, Născătoare de Dumnezeu, Preanevinovată, ticălosul meu suflet cel înnegrit de patimi și de păcate și care suspină.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, la Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Valul nenorocirilor acum mă scufundă. Îndreaptă-mă, Preasfântă, la limanul liniștii tale, ceea ce ai născut pe Cârmaciul nepătimirii.

Nici o minte cerească cu adevărat nu poate să te laude pe tine, Maica lui Dumnezeu, după vrednicie, căci ai născut pe Ziditorul, pe Cel lăudat de puterile cele cerești.

Slavă...

Prunc tânăr ai născut, fără prihană, pe Cel ce fără de ani a strălucit din Tatăl fără de ani mai înainte de veci pe Care roagă-L pentru lume, Mireasa lui Dumnezeu.

Și acum...

Luminează ochii minții mele, sfeșnic de aur al luminii dumnezeiești și risipește întunericul patimilor, Fecioară, și tot mă luminează.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Preasfântă Stăpână, Maica lui Dumnezeu, izbăvește-mă pe mine din stricăciune, potolește tulburarea patimilor, ceea ce ai născut izvorul nepătimirii.

Mai presus de minte ai născut pe Cel fără de ani, mai presus de cuvânt pe Făcătorul, Preasfântă, pe Cel ce izbăvește din toată stricăciunea pe cei ce te laudă pe tine drept Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Fiul Cel împreună fără de început cu Tatăl, Cel ce sânurile părintești nu le-a părăsit, Fecioară, în sânurile tale S-a sălășluit și sânurile lui Avraam nouă ni le-a deschis.

Și acum...

Fără de bărbat ai născut, Născătoare de Dumnezeu, pe Emanuel, Cel ce miluiește smerenia noastră, pentru aceea pururea după datorie pe tine te slăvim.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul Cel împreună fără de început

Rădăcina care ai odrăslit floarea cea dumnezeiască, chivot și sfeșnic și vas cu totul de aur, masă sfântă a vieții care porți pâinea, roagă-L pe Fiul tău și Dumnezeu, împreună cu îngerii și cu toți sfinții cei din veac, să miluiască pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins și a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine ești cuvântat»

Fiul cel Preaînălțat împreună cu Tatăl și cu Duhul, alegându-te pe tine, te-a iubit foarte, Curată, spre a-I fi Lui sălaș, Binecuvântată.

Ușă neumblată te-a văzut pe tine Proorocul, Marie cu totul fără de prihană, pe care singur Dumnezeu a umblat, Căruia toți Îi cântăm: Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Slavă...

Cu gura și cu mintea pe tine, Preacurată, Născătoare de Dumnezeu te propovăduiesc cu bucurie, căci ai născut pe Dumnezeu, Căruia toți Îi cântăm: Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Și acum...

Mireasă a lui Dumnezeu ai fost, lauda Apostolilor, cununa Mucenicilor, strălucirea cuvioșilor, bucuria celor ce strigă: Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ție Făcătorului a toate...».

Ție celeia ce ai născut pe Făcătorul a toate laudă îți cântăm, Prealăudată, căci pe tine te laudă oștile îngerilor și te slăvesc corurile muritorilor.

Scară înțelegătoare pe care S-a pogorât Dumnezeu, pod care îi duci sus pe pământeni, minunea îngerilor, rană mare demonilor, tămăduire credincioșilor ești, Născătoare de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Cum nu ai căzut din slava fecioarească, îmbogățindu-te cu cinstea de maică, Nenuntită? Știe numai Cel ce a lucrat minunile acestea cu înțelepciune, pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum...

Am deschis și eu cu îndrăznire, de dor, gura mea spre lauda ta, Prealăudată. Pentru aceea te rog să o umpli de înțelepciune și să îi dăruiești duhul priceperii, Marie.

Să lăudăm. Irmosul:

«Ție, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănțuiește! Fecioara a avut în pântece și a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Maica lui Dumnezeu, Preacurată, ocrotitoarea creștinilor, mântuiește poporul tău de toată amenințarea, de toată împresurarea păgânească, de toată urgia și mânia, de toată răutatea și din toată osânda.

Cu evlavie cântăm cântări de laudă, Curată, izbăviți fiind pururea, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, din boli grele. Pentru aceea și acum strigăm cu credință: Vindecă, Stăpână, sufletele și trupurile noastre.

Slavă...

Preasfântă Stăpână, roagă Treimea cea închinată, din Care pe Unul L-ai născut nouă cu trup fără de patimă, să îi liniștească pe cei de pe pământ și să dăruiască dezlegare de păcate celor ce te laudă pe tine.

Și acum...

Nu lepăda, Preacurată, suspinul celor ce aleargă la tine, ci vezi-ne pe noi în necazuri, plânsul schimbă-l în bucurie și în veselie întristarea celor ce cu laude te cinstesc pe tine.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămara

Bucură-te, chivot înțelegător prin care noi, muritorii, de potop ne izbăvim și de furtuna păcatului, Născătoare de Dumnezeu, Curată, podoaba cea strălucită a lumii, Cuvioasă, ridicarea cea tare a credinței. Bucură-te, sfeșnic luminos și preastrălucit ceea ce fără sământă ai purtat în pântecele tău, lumina cea mai presus de ființă; bucură-te, dezlegarea blestemului și dătătoarea binecuvântării; bucură-te, Maica lui Hristos, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, ceea ce ai născut din fulgerul dumnezeirii pe mărgăritarul Hristos, iar pe cei ținuți de întunericul necunoștinței și de adâncul chinurilor singură i-ai călăuzit la lumina cunoștinței, Prealăudată Stăpână; bucură-te, nor luminos și preastrălucit; bucură-te, lauda Apostolilor și propovăduirea, vedere vestită, auzire mai presus de fire; bucură-te, vas al Făcătorului și sălaș curat al lui Dumnezeu pe Care roagă-L să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Bucură-te, răsărit înțelegător, ceea ce din coapsele tale ai răsărit pe Hristos, Care a umplut lumea de lumină negrăită, Curată, bucuria celor fără de trup, ceea ce ai născut pe mielul lui Dumnezeu, pe Cel ce ridică păcatele lumii, ceea ce ai alăptat pe hrănitorul și purtătorul de grijă a toată lumea și L-ai ținut în brațe, singură nestricată, curată și nepătată. Bucură-te, Sfânta Sfintelor, nu înceta pururea a-L ruga pe Domnul cel Preasfânt, Născătoare de Dumnezeu, pentru robii tăi.

Întoarce jalea în bucurie, plânsul schimbă-l în veselie, tânguirea în voioșie acum, Născătoare de Dumnezeu, singură prealăudată, căci s-au înmulțit cei ce urăsc pe robul tău și caută să piardă sufletul meu, nerușinați fiind, nesătui de sânge și vicleni, care în deșert se trufesc, răcnind și turbând precum câinii, de a căror răutate izbăvește-mă, ceea ce dăruiești viață, bucurie, mântuire și mare milă.

Miercuri seara

Canon către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Mitrofan al Smirnei

Al căruia acrostih:

«Al cincilea Canon către tine, Fecioară, al lui Mitrofan»

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Toate neamurile oamenilor te laudă pe tine precum odinioară mai dinainte ai vestit în chip proorocesc, așadar, și pe mine primește-mă cântăreț al tău, Stăpână, și mă luminează și mă înțelepțește.

Zdrobit-ai boldul morții, păcatul cel lumesc, Fecioară, ceea ce ai născut viața cea adevărată prin care, Stăpână, degrabă tocește săgețile cele ascuțite ale patimilor mele.

Slavă...

Singură înfrumusețată cu țesături de aur din veac te-ai arătat și veșmântul din frunze de smochin al lui Adam tu l-ai rupt, drept aceea, acum îmbracă-mă pe mine în veșmântul înțelepciunii cu rugăciunile tale.

Și acum...

Multe fiice în chip vădit au dobândit bogăția și dumnezeiasca slavă, dar fără de asemănare, Stăpână, tu pe toate le-ai întrecut, pentru aceea, acum pe mine mă îmbogățește cu dumnezeieștile, cereștile haruri.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta și ai ridicat nețînut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întărește Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun și iubitor de oameni».

Adâncimea și înălțimea întru tine s-au cunoscut, pentru că Înțelepciunea lui Dumnezeu din pântecele tău în chip necuprins S-a născut, prin Care izbăvește adâncurile inimii mele de sfătuirile șarpelui.

Cel ce mai înainte păsările cerului și peștii mării cu cuvântul le-ai adus la ființă, pe cele ce mai înainte nu erau, Hristoase, ai pregătit trupul Tău, veșmânt dumnezeirii Tale, din sângiurile preacuratei Fecioare.

Slavă...

Tu singură cuptor ai fost văzută al firii întru care focul cel dumnezeiesc fără de ardere, fără prihană Fecioară, a topit firea în chip preaînțelept. Așadar, și tu topește întinăciunea patimilor mele și a păcatelor mele și luminează-mă cu rugăciunile tale.

Și acum...

Potir al vinului celui nou, rod al viței, care adapă pe credincioși spre iertarea păcatelor, pe tine, Fecioară, cunoscându-te, rogu-mă, cu nectarul iertării adapă inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deșertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuiești pe unșii Tăi».

Țarină nearată te-ai arătat, odrăslind spicul cel dumnezeiesc nesemănat, pentru aceea, hrănește-mă pe mine cel flămând cu dumnezeieștile tale daruri și haruri.

Ridică-mă pe mine, cel ce zac de boală spre moarte, Stăpână, cel ținut de arșița patimilor sufletului, adăpându-mă degrab cu apa rugăciunilor tale.

Slavă...

Ca ceea ce ești cetatea lui Dumnezeu cea însuflețită pe care o veselesc valurile râului celui înțelegător, întărește cu zidul rugăciunilor tale casa sufletului meu.

Și acum...

Nor care picuri dreptatea cea adevărată cunoscându-te pe tine, rogu-mă, Preacurată Stăpână, degrab izbăvește pe robul tău de toți cei ce mă asupresc.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, la Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Talazul și valul păcatului și al patimilor mele, Marie Stăpână, potolește-l, ceea ce ai născut pricina nepătimirii.

Catarg căruia Hristos i-a țesut de sus pânza bunei cuviințe celei dumnezeiești, îmbracă și sufletul meu cel gol cu pânzele virtuților.

Slavă...

Dăruiește-mi mie, cu rugăciunile tale, iertare păcatelor, curată Fecioară, ceea ce ai născut nouă pe Hristos Domnul, sfântă jertfă de ispășire.

Și acum...

Rănile, loviturile și vătămările păcatului, prin lucrarea rugăciunilor tale, tămăduiește-le și putere dăruiește robului tău, Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Ceea ce ai născut lumina care a făcut luminătorii cei cerești luminează sufletul meu și mă izbăvește din întunericul patimilor, cu totul luminoasă.

Pe Cel ce mai înainte a îndulcit apele Marei celei amare, pe Fiul tău, roagă-L să mă izbăvească degrab din amărăciunea cumplită a patimilor.

Slavă...

Curge șuvoiul patimilor în sufletul meu, Preacurată, dar tu secătuiește-l pe el cu rugăciunile tale și șterge cugetele cele rele.

Și acum...

Hristos, Cel ce izbăvește oamenii, a venit din Sion, din pântecele tău, preanevinovată Stăpână, pentru aceea și pe mine din primejdii și necazuri izbăvește-mă.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul Cel împreună fără de început

În marea vieții fiind învăluit și scufundat de grijile pământești, ațintindu-mi mintea la ajutorul tău, din suflet strig: Grăbește și cârmuiește-mă și du-mă la limanul pocăinței, ca să te laud pe tine, Fecioară fără prihană.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins și a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine ești cuvântat».

Se înfricoșează și fug de numele tău, Stăpână, cetele demonilor, de care, izbăvindu-mă pe mine, mântuiește-mă și mă păzește de toată vătămarea.

Negrăită este slava ta, căci pe Domnul slavei ai născut, Fecioară, pentru aceea învrednicește-mă de slava cea cerească și pe mine cel ce te laud cu credință.

Slavă...

Pleacă-te la rugăciunile robului tău, Stăpână, și izbăvește-mă degrabă din primejdii și din necazuri și de toată batjocura dușmanilor celor nevăzuți.

Și acum...

Pe mine cel cu totul prihănit de patimi de rușine și care am nevoie de curățire, fără de prihană Fecioară, spală-mă și luminează-mă cu roua rugăciunilor tale.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ție Făcătorului a toate...».

Apa cea neroditoare a patimilor sufletului meu a făcut pântecele sterp și l-a uscat, dar tu, norul cel ușor, picură-mi, mie, ploaia cea dumnezeiască, ca și eu să odrăslesc roadele pocăinței.

Valul și furtuna gândurilor celor pătimașe potolește-le, Preacurată, cu rugăciunile tale, și mă îndreptează la limanul nepătimirii, ca să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Ușă dumnezeiască înțelegătoare și pecetluită, pe care numai Dumnezeu cel îndurat a umblat, închide și pecetluiește ușile patimilor mele și deschide-mi ușile nădejdii.

Și acum...

Ridică de la mine povara păcatelor mele ceea ce singură ai născut în chip de negrăit pe Cel ce ridică păcatul întregii lumii, Maică Fecioară, pe Mielul lui Dumnezeu și Cuvântul.

Să lăudăm. Irmosul:

«Ție, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănțuiește! Fecioara a avut în pântece și a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Întinându-mi ca om sufletul meu cu multe păcate și cu patimi trupești și acum fiind cu totul spurcat, te rog stăruitor: Curățește-mă, Curată, cu rugăciunile tale, de toată josnicia.

Ai născut pe Cel ce voiește mila și îndurarea, pe Dumnezeu, Cel singur bun și iubitor de oameni, îndelung răbdător și îndurat, pe Care arată-L binevoitor mie, cu rugăciunile tale și dăruiește dezlegare păcatelor.

Slavă...

Pe mine însumi mă plâng gândindu-mă la mulțimea păcatelor mele și la năvălirile patimilor și la împietrirea sufletului meu și la nestatornicia minții mele. Pe mine, cel ce deznădăjduiesc, Curată, mântuiește-mă cu mila ta.

Și acum...

Te binecuvântez, te slăvesc și te măresc pe tine, Preacurată, cu căldură, binecuvântează-mă pe mine, cel ce te laud pe tine, și izbăvește-mă de toți vrăjmașii și de toate supărările și cu mâinile tale păzește-mă nebiruit.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămara

Bucură-te, nădejdea pământenilor, țarină aleasă, curată și neîntinată. Izvorul pecetluit al Mângâietorului, Cuvioasă, tu ești singură pururea Fecioară, prin care noi, cei ce te lăudăm pe tine, aflăm mântuire, desăvârșita chemare a neamului muritorilor, pământ roditor care ai odrăslit grâul cel bun, pod care duci la dumnezeiască viață, cârma cea dumnezeiască și ancora celor înviforați, limanul cel liniștit al celor ce te caută pe tine cu dor.

Bucură-te, izvor strălucit și luminat din care curge curat și lin apa care adapă pe cei ținuți de văpaia păcatului și a răutății, zori care ai adus pe lume soarele; bucură-te, ceea ce ai stins rătăcirea înșelării și pe toți i-ai atras la credința cea dumnezeiască; bucură-te, numele cel mult dorit al marginilor lumii; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, îndreptarea muritorilor; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, strigăm ție, Curată, precum Arhanghelul, toate neamurile pământului și cu dor te lăudăm, cântând ție cu căldură: bucură-te, vas dumnezeiesc care porți mana; bucură-te, izvorul cel pururea curgător care izvorăște apa cea dulce, Fecioară, din care, toți bând, ne curățim de cugetul cel rău și spurcat; bucură-te, întărirea cea neclătinată a lumii, Prealăudată, tăria evlaviei și te-melia Bisericii. Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, a Celui ce dă lumii mare milă.

Oprește râurile patimilor mele, usucă oceanul păcatului meu prin curgerile rugăciunilor tale și către limanul cuvioaselor voiri ale lui Dumnezeu cârmuiește-mă. Scufundă în prăpastia pierzării pe vrăjmașii care necăjesc sufletul meu și care îl tulbură cu patimi de rușine. Umple-mi inima mea de bucurie și de dulceață, risipește norul deznădăjduirii mele strig ție, Preacurată, pe Hristos roagă-L să îmi dea iertare de păcate.

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Cuvinte de laudă și cererea rugăciunii din săracă minte și nevrednică gură, îndrăznind, îți aduc ție, dar tu, Fecioară, primește-le ca pe cei doi bani ai văduvei primiți de Dumnezeu.

Alt rai te cunoaștem pe tine, înțelegător, fără de asemănare covârșind raiul cel din Eden, Marie, Preanevinovată, căci tu, Mireasa lui Dumnezeu, ai odrăslit muritorilor nestricăciunea.

Slavă...

A fost oprit Adam în rai să culeagă pomul vieții, împărtășindu-se de pomul cunoștinței, dar s-a izbăvit de moarte, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, culegând din tine nemurirea.

Și acum...

Ai născut cu trup pe Cel ce mai înainte era fără trup, ai alăptat la sân pe hrănitorul tuturor, pe Acesta roagă-L să mă hrănească cu pâinea virtuților și a faptelor dumnezeiești.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta și ai ridicat neținut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întărește Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun și iubitor de oameni».

Având pildă pe Gavriil, mai marele cetelor îngerești, veniți toți într-un glas să aducem cu evlavie Maicii lui Dumnezeu celei nenuntite „bucură-te", căci printr-însa ne izbăvim de primejdii, de necazuri și de boli.

Bucură-te, strigăm ție, Fecioară, toți cu bucurie noi, cei mântuiți prin dumnezeiască nașterea ta. Bucură-te, pământ nearat care ai crescut holda cea aurie care hrănește marginile lumii, odinioară înfometate din pricina necredinței.

Slavă...

Mai sfântă decât sfinții îngeri ai fost văzută, Fecioară, născând pe Cel ce a făcut pe îngeri. Pentru aceasta te rog pe tine, Curată, sfințește mintea mea și luminează-mi inima, norii patimilor mele alungându-i.

Și acum...

Zdrobește, Stăpână, arcurile cumpliților demoni care rănesc inima mea, înfige sabia lor în inima lor, făcând judecată și pedeapsă celor ce îmi fac mie strâmbătate.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deșertarea Ta cea dumnezeiască Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit, ca să mântuiești pe unșii Tăi».

Cu haina aurită a dumnezeirii încingându-te pe tine Fiul tău, la dreapta Lui te-a așezat, preaînfrumusețată și împodobită ca pe o Stăpână.

Graiurile Cântării [cântărilor] cântând, strigăm ție cu dor, Curată, cu adevărat frumoși sunt sânii[1] pe care i-a supt numai Cel zămislit din tine fără sământă, Fiul tău și Domnul.

Slavă...

Crezând diavolului, Eva a născut întristare tuturor femeilor, dar tu, Fecioară, crezând bunei-vestiri a lui Dumnezeu ai înflorit întregii lumi bucuria.

Și acum...

Iată, Stăpână, neamurile toate te fericim pe tine între femei cu adevărat precum mai dinainte ai zis, ceea ce ai născut pe singurul Împărat și Domn.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cel ce te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, la Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat».

Cu totul frumoasă și fără nici o pată, cea aproape de Mine, din Liban Fecioară mireasă[2] mai dinainte ai fost cunoscută Duhului Sfânt la întruparea Cuvântului lui Dumnezeu.

Cordeluțe purpurii sunt ale tale buze și ce încântătoare e gura ta[3] cu care ai sărutat pe Dumnezeu, Preasfântă, ca pe un prunc purtat în brațe.

Slavă...

Soarele este covârșit de strălucirea ta, căci tu, Marie, ai cuprins în brațe pe Cel ce a împodobit cerul cu luminători și L-ai alăptat la sân.

Și acum...

[1] Cânt., 4, 10. *Septuaginta*.
[2] Cânt., 4, 7-8. *Septuaginta*.
[3] Cânt., 4, 3. *Septuaginta*.

Mireasă cu totul cinstită a lui Dumnezeu, căruța soarelui, vasul luminii, floarea cea binemirositoare, pomul cel pururea înfloritor, slava fecioarelor, Marie mult lăudată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat».

Rodul tău este nestricăcios și nestricăcios este pântecele tău, Curată, pe amândouă le-ai arătat mai presus de minte, pentru aceea cu dreptate cântăm ție noi, credincioșii: Bucură-te!

Nard picurând, Curată, fagure de miere și izvor dătător de viață s-a arătat pântecele tău, născând pe Dumnezeu, cu totul lăudată.

Slavă...

Puterile cele înțelegătoare și toate neamurile oamenilor pe tine te slăvesc ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu, de-a pururi binecuvântată, cu totul nevinovată.

Și acum...

Sfeșnicul cel nestins care ai născut lumina cea înțelegătoare, mintea mea cea întunecată lumineaz-o cu lumina harului tău.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul cel împreună fără de început

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată, pe care mai dinainte au propovăduit-o toți bărbații cei drepți și Profetul Daniel, munte netăiat și David cântărețul împreună cu Moise și cu ceilalți, rug și sfeșnic și vas, toiag și scară, tron și pat dumnezeiesc, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins și a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, bine ești cuvântat».

Făgăduința cea către părintele Avraam, Dumnezeu a împlinit-o, făcându-Se Fiu al tău și în sămânța lui s-au binecuvântat neamurile, Binecuvântată.

Ai covârșit, Preacuvioasă, toate fiicele căci multe au avut haruri ale puterilor, dar nașterea ta este mai presus de acestea în slavă.

Slavă...

Picură nestricăcioasă smirnă, Prealăudată, preacuratele tale buze, sărutând pe Dumnezeu pe Care L-ai născut prunc și L-ai slujit ca pe Stăpânul.

Și acum...

Ai fost văzută îndumnezeind firea omenească prin dumnezeiască nașterea ta, Preanevinovată Marie, pentru aceea, după datorie noi, credincioșii pe tine te slăvim.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Ție, Făcătorului a toate...».

Veniți, pe Curata și pe Născătoarea de Dumnezeu – Fecioara, să o lăudăm cântând dumnezeiești cântări: Bucură-te, nădejdea lumii și ocrotirea celor ce Îl preaînalță pe Hristos în veci.

Mantie lui Hristos din fecioreștile sângiuri ai țesut, Marie, fără de bărbat, pe care purtând-o Dumnezeu, muritor S-a arătat pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pământ ești și în pământ ca un pământesc vei merge[4], nicidecum nu voi mai auzi, căci de pe pământ la cer, tu, Fecioară, m-ai adus ca ceea ce ai născut pe Cel ce din pământ pe începătorii neamului omenesc i-a făcut cu mâna.

Și acum...

[4] Cf. Fac. 3, 19.

Rod sfânt din rădăcina lui Ioachim, în pântecele Anei te-ai zămislit, Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta lumea se îmbogățește cu izvorul milei și cei bolnavi se însănătoșesc.

Să lăudăm. *Irmosul:*

«Ție, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii împletind horă a toată lumea cântau: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Isaie, dănțuiește! Fecioara a avut în pântece și a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care, slăvindu-L, pe Fecioara o fericim».

Fiice, gătiți-vă să vedeți frumusețea Sfântului Ierusalim, a miresei celei slăvite, pe Maria cea fără de prihană și să-i cântați ei cu evlavie: Bucură-te, Prealăudată, Născătoare de Dumnezeu, bucuria noastră.

Arătatu-te-ai aleasă, cu totul bine plăcută lui Dumnezeu, ca un crin înflorit în mijlocul spinilor între care pe tine singură te-a aflat bună mireasmă feciorească Lui și pe tine te-a arătat apărătoare celor ce te cinstesc pe tine.

Slavă...

Nard picurând miresme, nestricăcioasă cuvioasă, frumoasă între femei ai fost văzută cu adevărat, minunată este vederea ta și glasul tău plin de bunătăți căci ai născut Răscumpărător păcatelor celor ce te laudă pe tine.

Și acum...

Lipitu-s-a sufletul meu de tine, Stăpână, după cuvântul psalmilor; așadar, mă rog, să mă sprijinească dreapta ta, izbăvindu-mă pe mine acum, ocrotindu-mă, păzindu-mă și acoperindu-mă.

Prosomii. Glasul al 5-lea

Bucură-te, cămara

Bucură-te, Maică Fecioară, Curată, cel mai înalt și mai înmiresmat chiparos, care te înalți drept la înălțimea contemplării lui Dumnezeu, cedrul cel din Liban înflorit, tare și cu totul neclătit de gânduri, Preacurată, dumnezeiesc măslin, înfloritor și roditor, care te veselești cu harurile Duhului, via cea înfloritoare care ai odrăslit lumii strugurele cel copt, care bucură inimile noastre a celor care te mărim pe tine cu dor drept, Născătoare de Dumnezeu.

Bucură-te, Fecioară Maică, porumbiță argintată și fără de mânie, cea cu spatele aurit de toate harurile Duhului Sfânt, porumbiță pașnică și Fecioară, și iubitoare de curăție, cea mai dulce rândunea care aduci din iarnă primăvara cea desfătată a harului, pasăre cântătoare lumii vestind dumnezeiasca întrupare a Cuvântului, ca o privighetoare cu tril răsunător. Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, Maică Fecioară, Curată, izvor care ai izvorât apa vieții, roua cea cerească din Ermonul cel înțelegător care ai coborât pe munții Sionului, ploaia cea cu bună voire pe care Dumnezeu, din tot pământul, a hotărât-o moștenire Lui în veac, rourare și răcorire. Mare neumblată, dulce și proaspătă, care ai scufundat pe călăreții și căpeteniile lui Faraon. Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Celui ce dă lumii mare milă.

Mâinile îmi întind către tine, deschid buzele mele întinate pentru rugăciune și plec genunchii inimii mele și mă ating acum cu mintea de preacuratele tale picioare, Curată, și la tine cad: Vindecă chinurile mele și tămăduiește cu bunătatea ta rănile mele cele de mulți ani, multe și nevindecate; izbăvește-mă pe mine de dușmanii mei cei văzuți și nevăzuți; ușurează, Fecioară, povara lenevirii mele, ca să te laud și să te slăvesc pe tine prin care lumea a aflat mare milă.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan Damaschinul

Cântarea 1. Glasul al 5-lea

Irmosul:

«Mântuitorului Dumnezeu, Cel ce a călăuzit pe popor prin mare cu picioarele neudate, pe Faraon cu toată oastea înecând, Aceluia Unuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Sfeșnic primitor de lumină, smeritul meu suflet cel întunecat de păcate luminează-l acum cu lumina ta, ca o bună, ca să-ți cânt ție cântare de mulțumire.

Bucură-te, tronul lui Dumnezeu cel slăvit, Curată, bucură-te, palat încăpător; bucură-te, acoperământul celor ce te caută cu credință pe tine, floarea credinței. Bucură-te, Preaminunată.

Slavă...

Bucură-te, vas de aur care ai cuprins în chip înfricoșător în pântecele tău mana cea dumnezeiască, pe Dătătorul de lumină, Fecioară, și pe Izbăvitorul Iisus, Care pe toate le-a tras la dumnezeiasca voie.

Și acum...

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu; bucură-te, Fecioară curată; bucură-te, floarea credinței; bucură-te, Fecioară nenuntită, care ai răsărit lumina tuturor marginilor lumii.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cu puterea Crucii Tale, Hristoase, întărește gândul meu, ca să laud și să slăvesc acum răstignirea Ta cea mântuitoare».

Bucură-te, tăria împăraților celor credincioși; bucură-te, trofeu cu adevărat dumnezeiesc; bucură-te, fără prihană Stăpână, Preasfântă Maică Fecioară.

Bucură-te, tăria ostașilor, curajul dumnezeiesc și întărirea; bucură-te, slava celor ce cu dor și cu credință neîndoită te laudă pe tine pururea.

Slavă...

Bucuria cea preacinstită a îngerilor, bucură-te, binecuvântată; bucură-te, Preacurată, ridicarea credinței și nimicirea înșelăciunii.

Și acum...

Cort cu totul luminos al Celui Preaînalt, bucură-te, Preaslăvită; bucură-te, lauda ocârmuitorilor și întărirea mucenicilor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am auzul puterii Crucii Tale, că raiul s-a deschis printr-însa și am strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!».

Bucură-te, palat cu totul de aur al Împăratului și Dumnezeu. Bucură-te, Fecioară Preacurată, pecetea proorocilor. Bucură-te, cinstită strălucire a tuturor preoților.

Bucură-te, vasul cel mai curat al Făcătorului a toate; bucură-te, zidul cel tare al celor dreptcredincioși; bucură-te, întăritură neclintită a tuturor muritorilor.

Slavă...

Bucură-te, scară care urci pe cei de pe pământ la cer; bucură-te, bucuria tuturor celor necăjiți; bucură-te, puternică scăpare a păcătoșilor.

Și acum...

Bucură-te, rug nemistuit pe care l-a văzut mai înainte Moise; bucură-te, Fecioară, toiagul care ne-ai odrăslit nouă Floarea cea preacinstită, Care a împodobit pământul.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Dis-de-dimineață sculându-ne strigăm către Tine, Doamne: Mântuiește-ne pe noi, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm».

Bucură-te, vasul bucuriei celei nepieritoare, fără de prihană Fecioară; bucură-te, ceea ce ai luminat toate cu nașterea ta.

Bucură-te, singură Preacurată, munte umbrit, pe care odinioară l-a văzut proorocul în duh.

Slavă...

Veselia îngerilor cea cu totul cinstită, bucură-te, singură Preasfântă Stăpână și podoaba muritorilor.

Și acum...

Veșmântul cel prea frumos al cuvioșilor, puterea mucenicilor și întărirea, bucură-te, cu totul minunată Stăpână.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Învăluitu-m-a adâncul, mormânt s-a făcut mie chitul; dar eu am strigat către Tine, Iubitorule de oameni și dreapta Ta m-a mântuit, Doamne».

Bucură-te, ridicarea lui Adam și nimicirea lacrimilor Evei, Marie preanevinovată, lauda a toată lumea; bucură-te, slava celor ce după adevăr de cinstesc pe tine.

Bucură-te, întărirea credincioșilor și propovăduirea dumnezeieștilor Apostoli, Marie prealăudată, vistieria curăției; bucură-te, scăpare a tuturor robilor tăi.

Slavă...

Bucură-te, lauda strălucită și preaminunată a fecioarelor, Fecioară, strălucirea maicilor, frumoasă și preacinstită; bucură-te, ridicarea grabnică a celor căzuți.

Și acum...

Bucură-te, dumnezeiască intrare a celor ce te cunosc pe tine Născătoare de Dumnezeu, cu totul nepătată, purtarea de grijă a săracilor și nădejdea neînfruntată a celor nenorociți.

Sedealna. Glasul al 5-lea

Pe Cuvântul cel împreună fără de început

Bucură-te, vas de aur care păstrezi înlăuntru mana cea cerească; bucură-te, sfântă masă, care porți pâinea vieții, Preanevinovată; bucură-te, sfeșnic luminos; bucură-te, palat cuvios, bucură-te, tron de foc al Împăratului Hristos; bucură-te, acoperământul sufletelor noastre.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cel ce în cuptorul cel cu foc ai mântuit pe tinerii cei cuvântători de cântare, bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

Bucură-te, norul luminii; bucură-te, ocrotitoarea celor ce cântă: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Bucură-te, chivot de aur; bucură-te, puterea celor ce strigă: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu; bucuria celor ce strigă cu credință: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Și acum...

Bucură-te, nădejdea muritorilor și mântuirea celor ce strigă: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci...».

Cu cele mai sfinte glasuri, noi, credincioșii te cinstim pe tine împreună cu îngerul, Fecioară, strigând ție cu mulțumire: Bucură-te, dumnezeiesc acoperământ al celor ce te laudă pe tine întru toți vecii.

Mai presus de minte este minunea nașterii tale, Mireasa lui Dumnezeu, căci pe Dumnezeu L-ai născut fără de sămânță, pe Cel ce ține toate cu mâna. Pentru aceea, toți strigăm ție: Bucură-te, întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Din toate nenorocirile scoate-mă și din necazuri și din toată strâmtorarea și de vrăjmașii cei ce se luptă cu mine izbăvește-mă, ca să te slăvesc pe tine, ceea ce ești cu dar dăruită, întru toți vecii.

Și acum...

Ca ceea ce ai născut prunc tânăr în vremurile cele mai de pe urmă, pe Dumnezeu, Cel mai înainte de toți vecii, înnoiește-mă pe mine, cel învechit deja în multe fapte rele, cel ce preaînalț nașterea ta întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, Fiul și Dumnezeu, și în anii cei mai de pe urmă din Fecioară Maică S-a întrupat, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a.

Irmosul:

«Pe tine, Maica lui Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte și de cuvânt, ai născut în chip de negrăit sub ani pe Cel fără de ani, credincioșii cu un gând te mărim».

Templu curat și tron însuflețit al lui Dumnezeu tu ești, cu totul nepătată. Pentru aceea cu mulțumire laudă îți aducem.

Strălucit-ai nouă, Curată, lumina cea neînserată, celor care stau în întunericul înșelăciunii, nenuntită, pentru aceea toți îți cântăm ție: Bucură-te.

Slavă...

Potolește, Stăpână, plânsul și lacrimile și ostenelile și umple de bucurie nenorocita mea inimă, Mireasa lui Dumnezeu.

Și acum...

Plâns și mânie, foamete și moarte și stricăciune trimite, Marie, Stăpâna tuturor, vrăjmașilor mei păgâni și pierzători.

Prosomii. Glasul al 5-lea.

Bucură-te, cămara

Bucură-te, Maică Fecioară, Curată, ceea ce ești mai dreaptă decât Abel, mai evlavioasă ca Set, mai bună nădejde având ca Enos, și cu mult mai bine plăcută ca Enoh, ceea ce ai mântuit neamul omenesc mai mult decât Noe cel drept, mai credincioasă decât Avraam, fiind ascultătoare mai mult decât Isaac, ajungând la vederea lui Dumnezeu mai mult decât Israel și pe Iosif covârșindu-l în frumusețea trupului, mai blândă decât Moise tu ești Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, ceea ce ești mai curajoasă decât Samson, mai vitează ca Iosua, conducătorul, mai Împărătească ca David, și cu adevărat mai înțeleaptă ca Solomon cel înțelept, covârșind pe toți proorocii în vederea lui Dumnezeu și pe Apostoli în dumnezeiasca propovăduire, și pe mucenici în temeiul credinței și toate cetele cuvioșilor în ostenelile nevoinței, mai înaltă decât toți ierarhii; bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Cel ce dă lumii mare milă.

Bucură-te, ceea ce ești fără asemănare mai dreaptă decât femeile din vechime, mai credincioasă decât Sarra, mai frumoasă decât Rahila, mai iubitoare de prunci decât Rebeca și nașterea Liei ai covârșit-o, Preacurată, mai dreptmăritoare decât Miriam, ceea ce ești cu mult mai înțeleaptă decât Abigail, întrecând pe Debora în bărbăție, mult mai iubitoare de Dumnezeu decât Ana,

mai sfântă decât Hulda proorocița; bucură-te, Maica lui Hristos, Cel ce dă lumii mare milă.

Ostenelile smeritului meu suflet și nevindecatele dureri ale trupului, Fecioară binecuvântată, întoarce-le în adevărată bucurie și desăvârșită sănătate, primește cuvântul buzelor mele, Preanevinovată, și pune leacuri dumnezeiești și binefăcătoare pe rănile mele, cu privegherile și rugăciunile tale, luminează-mă cu lumina puterii tale, Mireasa lui Dumnezeu, căci tu ești nădejdea și acoperământul meu și scăpare tare și am nevoie, fără prihană Marie, de grabnica ta cercetare.

Glasul al 6-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Manuil, marele retor

Al cărui acrostih:

«Primește, Curată, tânguirea sufletului meu»

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Pe Cel ce oarecând a acoperit cu valul mării pe prigonitorul tiran, sub pământ L-au îngropat fiii celor mântuiți; iar noi cu fecioarele să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Știi, prealăudată Maică a Dumnezeului celui viu, multa durere a inimii mele, pentru aceea, cu dumnezeiasca ta milă, încinge-mă cu haina bucuriei, ca să te măresc pe tine, cea cu adevărat preaslăvită.

Toată nădejdea mea și nădejdea mântuirii mele spre tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea, miluiește-mă cu mila ta, ca să te măresc pe tine, cea cu adevărat preaslăvită.

Slavă...

Norul cel înțelegător al luminii celei neapuse, pleacă-te spre rugăciunea robului tău, Curată, și risipește multa deznădejde ce m-a cuprins, ca să te măresc pe tine, cea cu adevărat preaslăvită.

Și acum...

În mult chin, Fecioară, viața mea mă părăsește, și ca David strig: Binecuvântată, îndreaptă-mă cu cercetarea ta, ca să te măresc pe tine, cea cu adevărat preaslăvită.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe Tine, Cel ce ai spânzurat tot pământul pe ape fără sprijin, văzându-Te zidirea spânzurat pe locul Căpățânii, de multă spaimă a fost cuprinsă, strigând: Nu este sfânt decât Tu, Doamne».

Văpaia păcatelor arde ticălosul meu suflet și ispitele cele cu dreptate pornite asupra mea, trupul îl cheltuiesc, pentru aceasta, Curată, cu rugăciunea ta pe acestea șterge-le și dă-mi mie îndreptare vieții.

Învrednicește-mă pe mine, robul tău, Născătoare de Dumnezeu, să-ți cânt ție cu inimă liniștită, fiindcă cea mai mare parte a vieții mele în răutăți s-a stricat, pentru aceea, fii mie ajutor și dă-mi îndreptare vieții.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Cel Preaînalt, scoate-mă din groapa păcatelor și așează pe stânca milei tale picioarele mele și îndreaptă pașii mei spre slava ta și dă-mi mie îndreptare vieții.

Și acum...

Mâinile spre tine le întind, cu lacrimi plec genunchiul, Fecioară, și chem cu fierbințeală grabnicul tău ajutor: Din răutate slobozește-mă, de Dumnezeu dăruită, și dă-mi mie îndreptare vieții.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Deșertarea Ta cea dumnezeiască pe Cruce văzând-o dinainte Avacum, spăimântându-se, a strigat: Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, venind la cei din iad, ca un Atotputernic».

Cleștele cel purtător de foc, Preacurată, nădejdea credincioșilor, ocrotitoare celor ce se ostenesc și luptătoare, vino și acum și mă scoate din primejdia ce mă împresoară.

Scufundat de valul cumplitelor mele păcate, acum chem ajutorul tău, Preanevinovată: Arată-te, vino și scoate-mă din primejdia ce mă împresoară.

Slavă...

Cu sabia rugăciunilor tale, Născătoare de Dumnezeu, Curată, taie capetele dușmanilor ridicate împotriva mea; ajută-mă acum și scoate-mă din primejdia ce mă împresoară.

Și acum...

Vezi suspinul meu, Preacurată, vezi necazul meu, vezi deznădejdea mea și arată întru mine harul tău, scoțându-mă din primejdia ce mă împresoară.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Lumina cea neînserată a dumnezeieștii arătării Tale, Hristoase, care s-a făcut pentru noi, pentru milostivirea Sa, Isaia văzând-o, de noapte mânecând, a grăit: Învia-vor morții și cei din morminte se vor scula și toți cei de pe pământ se vor bucura».

Împăratul împăraților și Domnul domnilor, Fecioară, din tine întrupându-Se din bunătate, ție ți s-au dăruit cele de-a dreapta, pentru aceasta mântuiești cu puterea ta pe cei ce aleargă la dumnezeiescul tău acoperământ și pe mine acum cu mila ta mă păzește.

Norul cugetelor celor nestatornice, căzând peste nenorocitul meu suflet, mă tulbură și cumplit mă împresoară, mă întunecă și

mă întristează, Prealăudată, dar tu, ceea ce ai născut pe soarele Hristos, risipește norul și păzește-mă, Fecioară, cu mila ta.

Slavă...

Dulceața sufletului meu și izbăvirea chinurilor mele, Fecioară, venind acum în chip nevăzut, izbăvește-mă pe mine de toată răutatea pe care mi-a adus-o mulțimea păcatelor mele și păzește-mă pe mine pururea mai presus de toată vătămarea.

Și acum...

Mintea mea cea omorâtă de păcat, cu ajutorul tău cel de viață purtător și curat, înviaz-o și o luminează și mă învață să îți cânt ție cu înțelegere, ceea ce ai născut pe Hristos, Înțelepciunea cea ipostatică, Fecioară, și cu mila ta mă păzește.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înghițit a fost Iona, dar nu a fost ținut în pântecele chitului, că purtând preînchipuirea Ta, a Celui ce ai pătimit și îngropării ai fost dat, ca dintru o cămară din fiară a ieșit și a strigat străjerilor: Cei ce păziți cele deșarte și mincinoase, mila voastră ați părăsit-o».

Să nu treci cu vederea pe cel ce aleargă la tine, pe robul tău, Preabună, care a căzut în ispite pentru mulțimea fărădelegilor. Căci și dacă am întrecut pe toți oamenii prin păcatele mele, dar nu mă depărtez de la tine, cu adevărat Născătoare a vieții, pentru aceea, cu puterea ta mă păzește.

Cu mila ta, Fecioară nenuntită, vezi judecata mea și judecă în mijlocul celor ce năvălesc asupra mea și grabnic tinde-mi mână de ajutor și izbăvește-mă din toată primejdia, de vicleșugul uneltirii, de pizmă și nenorocire și cu dumnezeiescul tău acoperământ păzește-mă.

Slavă...

Iată, în adâncul furtunii celei nesuferite am căzut, Stăpână curată! Înviforat fiind de mulțimea chinurilor, eu, ticălosul, din adâncul inimii strig ție: Vino degrab și mă arată mai presus de răutatea și vătămarea vrăjmașilor și cu dumnezeiescul tău acoperământ mă păzește.

Și acum...

Dă-mi dragoste și frică de Dumnezeu, ca să ridice din moarte sufletul meu cu mijlocirile tale, Binecuvântată, și scoate-mă din cugetele cele spre pământ râvnitoare și din faptele și cuvintele stricătoare de suflet, Născătoare de Dumnezeu, pe mine, cel ce scap la tine și cu dumnezeiescul tău acoperământ mă păzește.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Nădejdea lumii

Căzând în adâncul cugetelor potrivnice, mintea mea acum slăbește, și nu aflu odihnă. Ascultă-mă în vremea ispitelor și dăruiește-mi mie răcorire ca o bună, ca să nu mă fac hrană celui viclean, Fecioară binecuvântată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Negrăită minune! Cel ce a mântuit în cuptor pe cuvioșii tineri în văpaie, în mormânt este pus mort fără suflare, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Mântuitorule, Dumnezeule, bine ești cuvântat».

Bucură-te, nădejdea celor deznădăjduiți și apărarea, căci primind suspinul sufletului meu, m-ai izbăvit de chinuri, ca să te laud și să strig ție fără de tăcere: Bucură-te, Fecioară, mai înaltă decât îngerii.

Bucură-te, pod care duci pe credincioși de la moarte la dumnezeiasca viață; bucură-te, sfeșnic care îi luminezi pe toți, ca să te laude și să strige ție fără încetare: Bucură-te, Fecioară, mai înaltă decât îngerii.

Slavă...

Bucură-te, nor care ai plouat băutura vieții; bucură-te, discul luminii celei înțelegătoare a lui Hristos Dumnezeu Care din tine a strălucit spre mântuirea celor ce strigă ție cu dor: Bucură-te, Fecioară, mai înaltă decât îngerii.

Și acum...

Bucură-te, toiag care ai înflorit în lume în chip negrăit pe Hristos Dumnezeu, rodul vieții, dătătorul bucuriei spre mântuire celor ce cu credință strigă ție: Bucură-te, Fecioară, mai înaltă decât îngerii.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Spăimântează-te înfricoșându-te, cerule...».

Stâlp de foc, călăuzirea neamului creștinilor de la întuneric la lumină; bucură-te, scară cerească; bucură-te, sfeșnic de aur, ocrotitoarea orfanilor; bucură-te, Fecioară, izbăvirea celor robiți și limanul celor înviforați; bucură-te, slava sufletului meu și bucuria.

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Hristos, trandafirul care a umplut toate cu mireasmă de taină, vas de aur care porți mana vieții; bucură-te, dumnezeiesc locaș al harurilor, Fecioară cu nume de Doamnă, acoperământul pustnicilor; bucură-te, slava și bucuria sufletului meu.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Munte te-a văzut mai înainte Daniil pe tine, cu totul Preacinstită, din care s-a desprins în chip de negrăit Piatra vieții, Hristos, și a doborât altarele idolilor cu puterea dumnezeirii. Bucură-te, înălțimea cunoștinței; bucură-te, adâncul înțelepciunii; bucură-te, slava și bucuria sufletului meu.

Și acum...

Mulțimea tuturor credincioșilor, veniți, adunați-vă și pe Stăpâna noastră, pe ceea ce în chip de negrăit a întrupat pe Făcă-

torul a toate, să o lăudăm strigând: Bucură-te, scăparea tuturor și nădejdea mântuirii; bucură-te, slava sufletului meu și bucuria.

Să lăudăm... Irmosul

«Spăimântează-te înfricoșându-te, cerule, și să se clatine temeliile pământului, că iată, este socotit între cei morți Cel ce locuiește întru cele înalte și în mormânt mic e primit în chip minunat. Pe Acesta tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare prea-înălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Nu te tângui, Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul Tău, pe Care M-ai zămislit în pântece fără de sământă; că Mă voi scula și Mă voi preaslăvi și voi înălța în slavă, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste te măresc pe tine neîncetat».

Bucură-te, car al lui David; bucură-te, toiagul lui Aaron; bucură-te, fiică a lui David; bucură-te, templu preaminunat al dumnezeiescului Solomon, care ai cuprins în chip de negrăit firea fulgerătoare a dumnezeirii, Maică dumnezeiască, de Dumnezeu slăvită Fecioară, pe tine te mărim.

Bucură-te, cămară dumnezeiască; bucură-te, cartea vieții care ai cuprins pe Hristos Cuvântul și Dumnezeu; bucură-te, tabla lui Moise scrisă de Dumnezeu; bucură-te, bucuria lumii, Maică dumnezeiască, de Dumnezeu slăvită Fecioară, pe tine te mărim.

Slavă...

Bucură-te, lumina cea neapusă! Dumnezeu te-a întărit în mijlocul a toate, ca să luminezi în chip înțelegător cele cerești împreună cu cele pământești. Bucură-te, Stăpâna tuturor, Maică dumnezeiască! De Dumnezeu slăvită Fecioară, pe tine te mărim.

Și acum...

Se revarsă îmbelșugat harul tău peste toți cei ce se apropie de tine cu credință, fără de pată Fecioară, Curată, pentru aceea

umple de har pe robii tăi, ca să te mărim pe tine cu dor, Maică dumnezeiască, de Dumnezeu slăvită.

Prosomii. Glasul al 6-lea

Toată nădejdea punându-și

Bucură-te, munte sfânt; bucură-te, nor de lumină; bucură-te, scară însuflețită prin care noi, cei muritori, suntem înălțați la cer și la petrecerea cea cuvioasă și dumnezeiască, Stăpână, pururea Fecioară; bucură-te, rai care ai în mijloc pomul vieții, pe Hristos care a nimicit amărala pomului celui dintâi; bucură-te, ceea ce ai șters blestemul de demult al Evei; bucură-te, chemarea lui Adam; bucură-te, cu totul nepătată.

Bucură-te, vas cu totul de aur care înlăuntru ții mana cea dumnezeiască, Nevinovată; bucură-te, palatul Stăpânului tuturor; bucură-te, dumnezeiesc acoperământ; bucură-te, munte gras; bucură-te, locașul sfințirii; bucură-te, ceea ce ai născut trandafirul cel înmiresmat și bine mirositor care umple pe credincioși de bună mireasmă; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Preanevinovată. Bucură-te, frumusețe și adevărată slavă a maicilor; bucură-te, lauda fecioarelor și cuvioasă podoabă.

Bucură-te, Fecioară Marie, nume și lucru dulce, desfătarea limbii mele și dulce cugetare a inimii mele! Sufletul meu, fără prihană Fecioară, alergând în urma ta, s-a lipit cu totul de tine, Preasfântă, și așa cum cerbul dorește izvoarele apelor, așa tânjește după tine mintea mea întreagă, pentru aceea dreapta ta cu milostivire să mă sprijine, Curată, și să mă învrednicească de slava feței tale.

Cuprins fiind acum de multe ispite eu, ticălosul, la tine scap, Preanevinovată; mântuiește-mă pe mine, nevrednicul, cel ce am căzut în multe păcate ca nimeni altul, căci poți să îmi ajuți mie, căci pe toate le poți câte le voiești, Fecioară prealăudată, ca Maica preabună a Atotputernicului nostru Dumnezeu. Stăpâna lumii, ocrotitoare tare a credincioșilor, nu mă trece cu vederea pe mine, robul tău, căci întru tine am nădăjduit.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Cu foarte multă străpungere... Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ca pe uscat umblând Israel cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Ca roua de trecătoare sunt zilele mele, rele și mici, cheltuite repede în vârtejul cel vremelnic, iată, Stăpână, s-au pierdut: Mântuiește-mă!

Frica împresoară sufletul meu, cutremur nepovestit și chin cumplit este la ieșirea lui din trup, Curată, căruia mângâiere dăruiește-i.

Slavă...

Scăparea tare a păcătoșilor, întărește asupra mea mila ta, Curată, și mă izbăvește din mâna demonilor, căci ca niște câini mulți m-au înconjurat.

Și acum...

Iată vremea ajutorului, iată vremea apărării tale, iată, Stăpână, vremea pentru care ziua și noaptea te-am rugat cu căldură și te-am chemat în ajutor.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale».

De departe, de pe acum văd ziua aceea, Stăpână, și socotind-o pe ea ca fiind aici de față, cu lacrimi fierbinți te rog: Nu mă părăsi pe mine.

Când deja s-a stins desăvârșit organul cuvintelor și când limba este legată, pecetluit glasul inimii pentru pocăință, te rog pe tine, Stăpână, mântuiește-mă.

Slavă...

Zămislit în fărădelegi fiind, pentru ce m-am născut? Căci iată, mâniindu-l pe Dumnezeu cel Bun plec acum, chinuindu-mă în focul cel veșnic.

Și acum...

Nu întoarce de la mine multele tale îndurări, nu-mi închide milele tale cele iubitoare de oameni, Cuvioasă, ci ajută-mă acum și mă pomenește în ceasul judecății.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviință, din cuget curat întru Domnul prăznuind».

Nori, picurați rouă, ca lacrimi! Văi și munți tânguiți-vă cu jale pentru mine, cel ce m-am depărtat de Dumnezeu și m-am apropiat de demoni.

Scăpare nerușinată și neînfruntată a tuturor celor aflați în nevoi, Stăpână Preanevinovată, fii și mie scăpare în vremea strâmtorării mele.

Slavă...

Deschizând neprihănitele și preacuratele tale brațe sfinte ca niște aripi de porumbel, sub acoperământul și umbra lor acoperă-mă, Stăpână.

Și acum...

Iată, Stăpână, frica de care mă tem mi se întâmplă; iată, luptă mare m-a cuprins în care fii mie ajutor, nădejdea mântuirii mele.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura greșelilor».

Rudeniile mele cele după trup, frații mei după duh, prieteni după obicei și cunoscuți: Plângeți, suspinați, întristați-vă, căci iată, acum mă despart de voi.

Acum când nu mai este Cel ce izbăvește și nimeni cu adevărat nu este să-mi mai ajute, tu, Stăpână, ajută-mă, ca nu cumva, ca un om fără ajutor, să fiu încuiat în mâinile demonilor.

Slavă...

O, cum voi răbda chinuitoarea și vrednica de milă despărțire de tine, Maica lui Dumnezeu, și amara cădere de la Mântuitorul Meu și înstrăinarea de toți sfinții!

Și acum...

Să nu poată, Stăpână, mulțimea păcatelor mele să biruiască multa ta milostivire, ci să mă înconjoare mila ta și să-mi acopere toate fărădelegile mele.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive».

Buzele mele tac și limba mea amuțește, dar inima mea arde, căci focul zdrobirii care o mistuie arde pe dinlăuntru și cu graiuri negrăite, te strigă pe tine, Fecioară.

Din înălțime caută spre mine, Maica lui Dumnezeu, și învoiește-te cu milostivire acum să te pogori spre cercetarea mea pentru ca, văzându-te pe tine, să ies din acest cort bucurându-mă.

Slavă...

Sfintelor și curatelor mâini ale Sfinților Îngeri încredințează-mă, Stăpână, pentru ca, acoperit fiind de aripile lor, să nu văd chipul cel de necinste, de rușine și întunecat al demonilor.

Și acum...

Cămară de nuntă a lui Dumnezeu, învrednicește-mă și pe mine de cămara de nuntă cerească și înțelegătoare, aprinzând candela mea cea întunecată și stinsă cu sfânt untdelemnul tău, Preanevinovată.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Multele mulțimi ale păcatelor mele

Nenorocitul meu suflet, tulburat de năvălirile demonilor, întărește-l, Fecioară, pe piatra poruncilor lui Hristos. Să nu mă scufunde, Curată, furtuna căderilor mele și întreitul val al cugetelor rele.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioșii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

Noaptea morții cea întunecată și fără lună m-a luat nepregătit trimițându-mă nepregătit pe calea aceea mare și înfricoșată. Să călătorească deci împreună cu mine mila ta, Stăpână.

Pentru bucuria cea trecătoare și vremelnică voi primi pedeapsă nemuritoare, Stăpână, și pentru o plăcere scurtă a trupului mă voi chinui în foc, dar mila ta mai înainte să mă prindă.

Slavă...

Cei plecați de aici mă grăbesc, înconjurându-mă din toate părțile, dar sufletul meu amână și se înfricoșează, plin fiind de multă tulburare, pe care mângâie-l, Curată, prin grija ta.

Și acum...

Nu am aflat pe nimeni în inima mea, Stăpână, care să se întristeze împreună cu mine, pe nimeni care să mă mângâie, căci prietenii mei și cunoscuții toți laolaltă m-au părăsit acum, ci tu, nădejdea mea, nicidecum să nu mă părăsești.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Din văpaie rouă ai izvorât...».

Ca Maică iubitoare de oameni a lui Dumnezeu Cel iubitor de oameni ia aminte la mine cu ochi binevoitor și milostiv, când se va despărți sufletul de trup, ca să te slăvesc pe tine, Sfântă Născătoare de Dumnezeu.

Palat înalt al Stăpânului Hristos, trimițând din înălțime harul tău, vino acum în ziua strâmtorării mele, ca să te slăvesc, Sfântă Născătoare de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Învrednicește-mă să scap de cetele barbarilor celor netrupești și să se deschidă adâncul cel din văzduh și să urc la cer, ca să te slăvesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Ceea ce ai născut pe Domnul Atotțiitorul, pe amarii vameși ai stăpânitorului lumii acesteia alungă-i departe când voi părăsi viața aceasta, ca să te slăvesc pe tine, Curată, în veci.

Să lăudăm. Irmosul:

«Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioșilor și jertfa dreptului cu apă ai mistuit-o că toate le faci, Hristoase, numai cu voia, pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care slăvindu-L cu oștile cerești, pe tine te fericim».

Precum ridică robul ochii la mâinile stăpânului lui, Prealăudată, așa și eu ridic ochii cei dinafară și cei dinlăuntru către tine, Stăpâna mea, și viața mea, Doamnă, ca să mă miluiești.

Sfântă Fecioară, de Dumnezeu dăruită, caută cu milostivire la smerenia mea, primind jalnica și cea din urmă a mea rugăciune, grăbește și mă izbăvește din focul osândei veșnice.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeul viilor și al morților, izbăvește-mă, Fecioară, din bolile cele aducătoare de moarte și dăruiește-mi viață și sănătate și izbăvește-mă pe mine, cel bolnav, încingându-mă cu putere de sus și cu tărie pe mine, cel slăbit.

Și acum...

Templu viu, însuflețit și cuvântător știindu-te pe tine sălaș al lui Dumnezeu, Preacurată, și scăpând la biserica ta cu credință fierbinte acum, mai înainte de a pleca, mă rog: Slobozește-mă, ca să mă răcoresc lăudând minunile tale.

Prosomii. Glasul al 6-lea.

A treia zi ai înviat

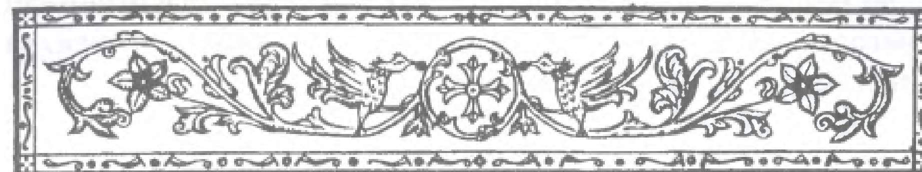
Bucură-te, lauda apostolilor, fără prihană; bucură-te, veselia îngerilor cea strălucită; bucură-te, lauda lumii, Fecioară, și podoaba credincioșilor.

Bucură-te, munte netăiat, Fecioară cu totul lăudată, pe care mai înainte l-a văzut Proorocul Daniil, din care s-a tăiat Piatra care a zdrobit templele idolilor, Hristos, singurul Împărat a toate.

Bucură-te, cămară cu totul luminoasă; bucură-te, masă însuflețită a pâinii dumnezeiești întru care se află Hristos; bucură-te, frumusețea evlaviei, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, acoperământul sufletelor noastre.

Prealăudată, doboară fruntea dușmanilor celor însetați de sânge și întristarea poporului tău în bucurie o întoarce, Fecioară, și dă-ne nouă putere ca, mântuiți, să te lăudăm pe tine.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al căruia acrostih este

Ne vindecăm iarăși pentru plânsul cel bun

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ajutător și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu și-L voi slăvi pe El, Dumnezeul Părintelui meu, și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Ioil cel minunat, marele proroc al Domnului, a zis proorocește să plângem în chip sfânt și să ne tânguim în sac și cenușă; eu însă disprețuiesc aceasta, dar tu, Fecioară, mântuiește-mă.

Ca ceea ce ești izvor al milei, Născătoare de Dumnezeu, spală trupul și sufletul meu cel întinat în chip rușinos și îmbracă-mă în veșmântul curat al harului.

Slavă...

Nu mă trece, Preabună, cu vederea pe mine cel stricat în fărădelegi, cel ce sunt deja cu totul spurcat de amare plăceri, ci spală-mă de toată întinăciunea și mă mântuiește.

Și acum...

Să iasă din cămara de nuntă Mirele, Mireasă, zice proorocul și păcătoșii să lucreze acum plânsul, iar noi, suflete al meu, să cădem cu lacrimi la Maica Izbăvitorului.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra poruncilor Tale întărește, Doamne, inima mea care se clatină, că Tu ești singur sfânt și Domn».

Să înnoim pământul inimii în viața aceasta, semănând pe el virtuțile, ca să secerăm de dincolo grâul vieții.

Stăpână nenuntită, cu rugăciunile tale către Fiul tău, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat prin sfatul pierzătorului.

Slavă...

Dacă am căzut, Stăpână, acum în nebunia faptelor mele și zac în adâncul pierzaniei, dă-mi mie pocăință, ceea ce ești fără de prihană.

Și acum...

Ca pe niște fiare cumplite hrănesc patimile în sufletul meu, dar nesuferind împreună sălășluirea cu ele, la ajutorul tău scap, Fecioară.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut că aveai să Te naști din Fecioară și să Te arăți oamenilor, și a zis: Auzit-am glasul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne».

Cu puterea ta, Născătoare de Dumnezeu, să se întoarcă vrăjmașii mei înapoia mea și arcurile lor să se zdrobească, adică, necuratele cugete și dă-mi mie, rugătorului tău, prin lacrimi să umblu în nepătimire.

Legat fiind de laturile păcatelor, Născătoare de Dumnezeu, nu încetez, ci mai mult împletesc pe cele greu de dezlegat, adăugând patimi la patimi și tuturor m-am făcut blestem, atrăgând asupra mea „vaiul” proorocului.

Slavă...

Rănile sufletului meu nu încetez a le zgândări cu iubirea de plăceri și adaug dureri la răni, rămânând cu nesimțire nevindecat, miluiește-mă, Maica lui Dumnezeu; vindecă-mă și mă mântuiește cu rugăciunile tale.

Și acum...

Ca pe niște vise înșelătoare văzând lucrurile vieții trecând în fiecare zi, Născătoare de Dumnezeu, nu primesc nici o simțire a acestora, ci sunt încă înnodat de ele ca iedera de culmea stejarului.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte alergând la Tine, Iubitorule de oameni, luminează-mă, rogu-mă, și mă îndreptează și pe mine întru poruncile Tale și mă învață să fac voia Ta, Mântuitorule».

Înălțându-mă prin mândrie, Prealăudată, am căzut în cumplita cădere a păcatului care a zdrobit sufletul meu și cine mă va ridica dacă nu tu, Maica lui Dumnezeu.

Dăruiește-mi, Stăpână, răbdare în toată strâmtorarea și în toate răutățile cele din afară care au venit asupra mea pe neașteptate, căci sunt împuținat la suflet și sunt lipsit de plată.

Slavă...

De smintelile pierzătorului izbăvește-mă, Stăpână, și de toată amenințarea și de întunericul cel mai din afară pe mine, cel ce în tine neclintit mi-am pus nădejdea.

Și acum...

Cugetele desfrânării tulbură, Stăpână Preacurată, ticălosul meu suflet și mă conving în chip fără de minte să mă învoiesc cu ele, din care degrab mă izbăvește.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos și a scos din stricăciune viața mea».

Domnul a numit curvie a privi pătimaș la fața femeii, dar eu, Fecioară, bolnav fiind de neînfrânare, mi-am întinat sufletul cu privirile cele neîngăduite.

Pe cel ce doarme îl năpădesc cumplit gândurile neînfrânării și îl târăsc spre furnicături și tresăltări ale trupului, însă cruță-mă de vătămarea acestora, cu totul nepătată.

Slavă...

Mireasa lui Dumnezeu, Marie, cad la tine și strig ție cu lacrimi, Născătoare de Dumnezeu: Izbăvește sufletul meu cel ticălos de judecata viitoare și de focul cel veșnic.

Și acum...

Știu, aflând din Scripturi, că trebuie să îndepărtez pricinile vorbelor deșarte, dar eu, Fecioară, nu mă tem să mă îndeletnicesc cu nepotrivite vorbării și cu contraziceri.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Nădejdea lumii

Pe Judecătorul lumii, Buno, pe Fiul tău, Fecioară, milostiv fă-L mie celui ce am căzut în multe, căci nimeni ca tine nu poate mijloci, ca ceea ce ești Maica lui Dumnezeu și Stăpânului. Pe Acesta, așadar, roagă-L neîncetat pentru mine, ceea ce ești singură binecuvântată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Greșit-am, făcut-am fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne da pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților».

Greșit-am, fărădelege am făcut, L-am amărât pe Hristos, Fecioară, toată fapta cea păcătoasă săvârșind, mișcându-L pe El spre mânie, dar tu, Fecioară, fă-L milostiv nouă, celor osândiți.

Cu cugetele, cu simțirile și cu faptele, Născătoare de Dumnezeu, cu totul m-am îndepărtat de Dumnezeul cel Viu și m-am supus tiranilor născocitori ai patimilor, dar tu izbăvește-mă din acestea și dă-mi mie strălucirea pocăinței.

Slavă...

Când sufletul meu cel ticălos va suferi despărțirea de trup și nu va fi Cel ce izbăvește sau Cel ce mângâie, atunci, Stăpână, vino-mi în ajutor și izbăvește-mă de năvălirea demonilor.

Și acum...

Fățărnicia, Stăpânul meu a numit-o mare rău în viață de a cărei lucrare înșelătoare, izbăvește-mă, Mireasa lui Dumnezeu, cu puterea ta, ca nu cumva cu sabia Duhului să mă taie Hristos.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel pe Care Îl slăvesc oștile cerești...».

După datorie chemăm solirea ta către Fiul tău, Maica lui Dumnezeu, toți cei ce am căzut și am fost osândiți, ca să fim izbăviți de gheenă cu mijlocirea ta, Stăpână.

Hristos a venit să îi cheme pe păcătoși la pocăință, veniți dar cu mine toți cei care am lepădat cuvintele Lui, să cădem cu pocăință la Născătoarea de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Râuri de lacrimi trimite-mi și suspin din inimă cu zdrobire, ca să sting văpaia aceea de nerăbdat și să dobândesc raiul slavei.

Și acum...

Ca să îndumnezeiască pe muritori, Stăpână, Fiul tău din tine muritor desăvârșit a fost văzut. Pe Acesta roagă-L să mă arate pe mine, cel curățit desăvârșit, părtaș al Împărăției Lui.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel pe Care Îl slăvesc oștile cerești și de Care se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Nașterea zămislirii celei fără de sământă este neînțeleasă, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta, pe Tine toate neamurile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim».

Cămara de nuntă este gătită în ceruri, Mireasa lui Dumnezeu, de Fiul tău, plină de toată bucuria pentru cei care au păzit fără știrbire poruncile Lui, dar mie îmi este gătit întunericul și tânguirea și focul gheenei de care roagă-L să mă izbăvească.

Plânsuri și lacrimi și osteneli, Mireasa lui Dumnezeu, sunt aduse în lupta de acum, dar dincolo cununi și laude și răsplătiri, și cine este fericitul care cu adevărat seamănă aici cu lacrimi și cu bucurie va secera?

Slavă...

Înaripați se fac prin pocăință cei căzuți, Preacurată, ca vulturii făcând zborul lor către mințile cerești, de partea cărora să fiu învrednicit și eu, ticălosul, mântuit fiind cu rugăciunea ta.

Și acum...

Ca ceea ce ai născut adâncul milelor, fără prihană Fecioară, miluiește-mă și mă izbăvește de osândă și de judecată pe mine, robul tău cel fără de folos și învrednicește-mă de Împărăția cerurilor, Fecioară, ca să te măresc pe tine cu dor.

Prosomii. Glasul al 6-lea

Toată nădejdea punându-și

Bucură-te, fiică a Tatălui ceresc și Maica Cuvântului; bucură-te, Mireasa Duhului Sfânt, mai înaltă și mai caldă decât tronurile

cerești, mai bună decât serafimii, mai cunoscătoare decât Heruvimii, mai Doamnă decât Domniile, mai puternică decât Puterile, întrecând Puterile cerești, covârșind Începătoriile și mai bună conducătoare decât Arhanghelii sau mai mult decât îngerii slujind credincioșilor celor ce vor dobândi mântuirea.

Bucură-te, Stăpâna tuturor stăpânilor, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, ceea ce covârșești toate puterile cerești; bucură-te, ceea ce singură ești Stăpâna pământului și a mării și Împărăteasa făpturii; bucură-te, sceptrul cel puternic, întărire vitează, tărie și putere a împăraților celor credincioși, Prealăudată; bucură-te, grădină dumnezeiască; bucură-te, omorârea iadului, Curată, scăparea creștinilor; bucură-te, Preabinecuvântată.

Bucură-te, scaun de foc al Împăratului și Domnului; bucură-te, dumnezeiască masă care porți în mijlocul tău pâinea cerească; bucură-te, pământ roditor care ai crescut spicul vieții, Preanevinovată, din care cei ce mănâncă nu vor vedea moartea, Stăpână, ci vor fi duși la viața cea veșnică, precum mai dinainte a zis Singurul Stăpân a toate, Hrănitorul și Atotțiitorul; bucură-te, scăparea credincioșilor; bucură-te, preaminunată.

Pe tine cea cu totul nebiruită te rugăm, Fecioară, și ne închinăm noi cei cumplit biciuiți de necazuri, ca ceea ce ai putere de Maică la Domnul, zdrobește pe vrăjmașii noștri, ca să nu spună unde este Dumnezeul căruia îi slujesc și să cunoască nenorocitii că pe tine singură te-am dobândit acoperământ și ajutătoare după Dumnezeu și turn sigur; nu îi trece cu vederea, Preanevinovată, pe cei ce aleargă la tine.

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teofan Graptul, Episcopul Niceei

Cum se vede în următoarele tropare ale Maicii Domnului

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ca pe uscat umblând Israel cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Pe ușa cea curată și neumblată, pe locașul curăției, pe cea frumoasă între femei, pe Sfânta Stăpână, cu sfinte cântări să o slăvim.

Dumnezeu Cuvântul, Cel ce locuiește în ceruri, Cel fără de început dintru început cer cuvântător pe tine pe pământ arătându-te, Curată, nepărăsind cerurile, întru tine S-a sălășluit.

Slavă...

Norul soarelui și sfeșnic luminos, Preanevinovată, candelă cu multe făclii, cele trei părți ale sufletului meu întunecate de păcate, rogu-mă, luminează-le.

Și acum...

De Dumnezeu dăruită Fecioară, ajutorul cel tare al credincioșilor și nădejdea celor smeriți tu mă slobozește din plăcerile trupului și din patimile cele ce se luptă cu mine.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Nu este sfânt ca Tine Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale».

Nu este, Fecioară, nu este să alerge cineva la acoperământul tău și să nu dobândească multele tale mile, pentru aceea și eu te rog să dobândesc apărarea ta.

Ca ceea ce ești mai cuprinzătoare decât cerurile și mai înaltă decât pământul, ca Sfânta Sfintelor, mai înaltă decât Heruvimii și Serafimii, fără de asemănare pe Dumnezeu L-ai cuprins, Cuvioasă.

Slavă...

Cu focul temerii de Dumnezeu curățindu-mă de întinăciunea păcatelor, Fecioară, îmbracă-mă în tunica aurită a virtuților și în corurile îngerilor rânduiește-mă.

Și acum...

Din fapte nu-mi este nicidecum mântuire, dar tu, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea nemincinoasă a celor ce se încred în tine, rogu-mă, dăruiește-mi mie mântuire.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviință, din cuget curat întru Domnul prăznuind».

Ca ușă care duce la dumnezeiasca intrare, ca rai dumnezeiesc, ca locaș al sfințirii cel înțelegător, ca scăpare a credincioșilor pe Fecioara să o fericim.

Sfeșnic cu totul luminos, dumnezeiască masă, locașul lui Dumnezeu și chivotul, toiag care ai odrăslit floarea în lume, pe Hristos, tu te-ai arătat, Maică Fecioară.

Slavă...

Întru cunoștință pe tine în rug Moise te-a văzut, ca să arate tainic închipuită cu sfințenie viitoarea naștere a focului, Născătoare de Dumnezeu, Pururea Fecioară.

Și acum...

Cuvântul, Nepătată, întru tine S-a sălășluit, izbăvind lumea din nebunia patimilor și învrednicind de Împărăția cerurilor pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura greșelilor».

Frumusețea lui Iacob, cea aleasă de Dumnezeu mai înainte de a fi toate, ceea ce fără de asemănare te-ai îmbogățit în sfințenie și curăție, bucură-te, Stăpână.

Soborul cel luminat de Dumnezeu al proorocilor înțelegând mai departe tainic, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, adâncul cel negrăit al dumnezeieștii nașterii tale, cu sfinte simboluri pe tine mai dinainte te-a închipuit.

Slavă...

Preasfântă, ceea ce singură ai născut cu adevărat pe pământ pe Dumnezeu cel Preasfânt, pe cei ce te propovăduiesc pe tine pururea drept Născătoare de Dumnezeu sfințește-i și mântuiește-i cu mijlocirea ta.

Și acum...

Cu dumnezeiască lumina ta, ca o bună, sufletul meu cel întunecat de plăceri luminează-l și călăuzește-l pe calea mântuirii, ceea ce singură ai născut pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive».

Pe cea singură cu totul lăudată, pe cea mai frumoasă între femei, pe Născătoarea de Dumnezeu, pe zidul cel nezdrobit al creștinilor, pe Maria cea fără prihană cu inimă neîndoită să o fericim.

Cort care ai cuprins pe Dumnezeu, munte sfânt al lui Dumnezeu, năstrapă de aur, tron de foc, chivot cu totul de aur, sfeșnic cu multe făclii, ușă neumblată, bucură-te, Stăpână.

Slavă...

Străină este zămislirea ta, străină și înfricoșată este nașterea ta cea mai presus de minte, Fecioară, și pe toți cei înstrăinați de Dumnezeu împacă-i iarăși cu El, dăruindu-le frumusețea cea de mai înainte.

Și acum...

Îmbunătățește, Stăpână, sufletul meu cel înrăit în multe păcate și pe Dătătorul tuturor bunătăților, pe Hristos, roagă-L să mă învrednicească de Împărăția cea de sus.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Multe sunt mulțimile

Caută la bolile cele multe ale slăbitului meu suflet și la patimile cele cumplite ale trupului meu, Curată, și de grabnică tămăduire mă învrednicește și mă călăuzește să fac sfintele porunci ale bunului Dumnezeu, ca să te măresc pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioșii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri».

Mai înaltă ești, Preanevinovată, de puterile cele înțelegătoare, căci nu îndrăznesc acelea să privească pe Cel pe Care L-ai purtat în brațele tale, pentru aceea cu glasuri de mulțumire te slăvim.

Curată cădelniță a cărbunelui celui dumnezeiesc care ai înmiresmat lumea, izbăvește-mă pe mine de duhoarea necuratelor mele patimi și dă-ne, Fecioară, să cântăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Pe mine cel zdrobit de nemăsuratele mele călcări de poruncă, înnoiește-mă cu mijlocirea ta cea dumnezeiască, tămăduind sufletul meu și dându-mi cuvânt ca să strig: Binecuvântată ești ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Și acum...

Templu preasfânt al lui Dumnezeu, fă-ne temple ale dumnezeiescului Duh pe noi, cei ce te cinstim pe tine în această dumnezeiască biserică a ta și care cântăm, Fecioară, cu evlavie: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Din văpaie rouă ai izvorât cuvioșilor...».

Candelă purtătoare de lumină care strălucește ca aurul, pat luminos împodobit cu porfiră, vas al dulceții și masă a pâinii vieții, te-am cunoscut pe tine, Fecioară preabinecuvântată.

Pe tine, muntele cel cu totul sfânt și înalt, noi, cei ce am căzut în adâncul păcatelor, Stăpână curată, te rugăm, înalță-ne pe noi la faptele dumnezeiești ale virtuților.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Izbăviți fiind prin nașterea ta de blestemul cel dinainte, cu totul binecuvântată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, cântăm ție cuvântul lui Gavriil: Bucură-te, pricina mântuirii tuturor.

Și acum...

Ceea ce ai născut strugurele cel nelucrat, arată-mă pe mine roditor al faptelor bune și de Împărăția cerurilor mă învrednicește, ca să te slăvesc pe tine, Curată, în veci.

Să lăudăm... Irmosul:

«Din văpaie rouă ai izvorât cuvioșilor și jertfa dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preînălțăm întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care slăvindu-L cu oștile cerești, pe tine te fericim».

Palat preacurat al lui Dumnezeu, minunate fă cu mine milele tale, Născătoare de Dumnezeu, Marie cu totul fără prihană, ca să te măresc pe tine și să te fericesc, ceea ce ești mai înaltă decât cerurile și decât toată făptura.

Cu glasuri de mulțumire te lăudăm pe tine, cei ce prin tine cu adevărat dobândim îndumnezeirea și strigăm ție: Bucură-te, cu totul lăudată; bucură-te, binecuvântată; bucură-te, tron în chip de foc al Stăpânului a toate; bucură-te, Marie, Stăpână.

Slavă...

Dă-ne nouă, celor ce te cinstim pe tine și mărim nașterea ta, Preasfântă, să te lăudăm, să te slăvim și să te fericim pe tine cu vrednicie, singura binecuvântată, căci tu ești lauda creștinilor și către Dumnezeu solitoare bine primită.

Și acum...

Picurând ca ploaia pe lână, Cel ceresc în pântecele tău S-a pogorât și uscând șuvoaiele înșelării, a plouat nestricăciune și izbăvire tuturor oamenilor prin tine, de Dumnezeu dăruită.

Prosomii. Glasul al 6-lea

A treia zi ai înviat...

Bucură-te, curajul nebiruit al împăraților evlavioși; bucură-te, slava credincioșilor tăi care se închină sfintei tale icoane; bucură-te, căderea demonilor și îndreptarea oamenilor.

Bucură-te, începutul și rădăcina mântuirii noastre, Preacurată; bucură-te, sfeșnic care ai avut în mijlocul tău pe Hristos, făclia; bucură-te, ceea ce ești mai înaltă decât cerul și pământul, Marie Stăpână.

Bucură-te, Cuvioasă, mai cinstită decât toată făptura văzută și nevăzută, fără prihană Fecioară, ca ceea ce ai născut mai presus de minte pe Stăpânul amândurora; bucură-te, veselia sufletului meu.

Cu totul lăudată, mântuiește-mă pe mine, robul tău, din chinurile care m-au cuprins și umple smeritul meu suflet de bucurie și de nădejde, Preasfântă, ca neîncetat să te măresc pe tine.

Miercuri seara

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Facere a Cuviosului Nicolae Kataschepinul

Cum se vede în următoarele tropare ale Maicii Domnului

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ajutător și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu și-L voi slăvi pe El, Dumnezeul Părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Ajutătoare și acoperitoare, izbăvitoare și apărătoare fii mie, Stăpână, în cumplite nenorociri și amare dureri, izbăvindu-mă din amarnicele chinuri și munci.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Preasfântă, nădejdea celor ce te cheamă pe tine cu dor, arată-te și mie ascultătoare acum și primește laudă din întinatele buze ale smeritului tău rugător.

Slavă...

Izbăvindu-mă cu milostivire, arată mie fața ta, căci întunericul cumplitei deznădăjduiri mă acoperă acum cu totul, ci luminează-mă cu strălucirea rugăciunii tale celei curate.

Și acum...

Sunt scufundat în cumplitul naufragiu al păcatului, întinde și mie dreapta ta, ca lui Petru oarecând, și mântuiește-mă, Cuvinte,

cu rugăciunile celei ce mai presus de minte Te-a născut fără stricăciune.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe piatra poruncilor Tale întărește, Doamne, inima mea care se clatină, că Tu ești singur sfânt și Domn».

Primește-mă pe mine cel ce cad la milele tale, Maică a Cuvântului, dăruiește celui ce cere iertare de greșeli cu fierbințile tale rugăciuni.

Cuptorul babilonian cel stins pe tine te-a închipuit, iar tu, Stăpână, stinge cuptorul patimilor mele și arșița bolilor mele.

Slavă...

Oprește, Stăpână, amara beție a plăcerilor mele, dăruindu-mi mie dumnezeiasca luare aminte a pocăinței și întoarcerea cea mântuitoare.

Și acum...

Cu ochiul tău cel milostiv, ia aminte la mine, cel necăjit, Stăpână, și mă miluiește și mă mântuiește, mântuirea lumii și ajutorul oamenilor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut că aveai să Te naști din Fecioară și să Te arăți oamenilor, și a zis: Auzit-am glasul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne».

Iubit-am cele prezente, trupul și lumea și cele din lume, plăcerile și slava și banii, iar de cele viitoare nicicum nu m-am îngrijit, de aceea ticălosul de mine am căzut și din slava cea de sus și din dragostea lui Dumnezeu.

Ușă a dumnezeieștii slave, deschide-mi mie ușile pocăinței și mă du la lumina cea neapusă a Fiului și Ziditorului tău, Prealăudată, smulgându-mă din întunericul patimilor și risipind negura trândăviei mele.

Slavă...

Ține aprinsă, Binecuvântată, candela sufletului meu ca să nu se stingă, fără de untdelemn fiind și să mi se închidă ușa cămării de nuntă, ci deschide-mi ușa milei și vino în ajutor în ceasul ieșirii mele.

Și acum...

Doboară la pământ pe vrăjmașii mei, luptă cu cei ce cu nedreptate se luptă cu mine, ca să cunoască ei al cui rob sunt, ce ajutor mi-am agonisit, Prealăudată, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, și mă mântuiește pe mine cel ce te laud pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte alergând la Tine, Iubitorule de oameni, luminează-mă, rogu-mă, și mă îndreptează și pe mine întru poruncile Tale și mă învață să fac voia Ta, Mântuitorule».

Mântuiește-mă pe mine, risipitorul, cu totul fără prihană Fecioară, vino și mă izbăvește de dușmanii mei cei văzuți și cei nevăzuți, de toți cei ce necăjesc pururea smeritul meu suflet.

Milostiv fă-L mie pe Fiul tău, când se vor cerceta faptele mele cele ascunse și cele vădite ca să nu mă trimită în foc pe mine, cel osândit.

Slavă...

La nemăsurata ta bunătate, Stăpâne Doamne, îndrăznind eu, ticălosul, și la rugăciunile Maicii Tale, Mântuitorule, nu voi deznădăjdui nicidecum.

Și acum...

Cu totul fără folos am fost din tinerețe, Preanevinovată, omorât fiind de plăceri și acum zac mort nenorocitul, ci tu înviază-mă, Stăpână.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos și a scos din stricăciune viața mea».

Cad la tine, Marie fără prihană, și strig cu plângere: Născătoare de Dumnezeu, izbăvește sufletul meu cel ticălos de viitoarea judecată și de focul cel veșnic.

Adapă cu râurile rugăciunilor tale ticălosul meu suflet cel aprins de văpaia patimilor și arată-l purtător de rod, Preacurată Marie.

Slavă...

Sfințește-mă pe mine tot și luminează-mă, ceea ce ești jertfelnic de împăcare al credincioșilor și cu rugăciunile tale arată-mă, Fecioară, casă a Sfintei Treimi, rogu-mă.

Și acum...

Liman liniștit te cunosc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Marie, și strig din adâncul inimii mele, nu mă lăsa, Fecioară, să fiu scufundat de întreitul val al vrăjmașului.

Sedealna. Glasul al 6-lea.

Multe sunt mulțimile

Valul gândurilor potrivnice mă tulbură și năvălirile patimilor prăvălesc în adâncul pierzaniei slăbitul meu suflet, dar tu miluiește-mă pe mine, ceea ce ai născut pe Dumnezeu și izbăvește-mă pe mine, robul tău, de viitoarea amenințare, ceea ce ești singură binecuvântată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Greșit-am, făcut-am fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne da pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților».

Mâniat-am și am amărât pe îndelung răbdătorul și Făcătorul meu, Care m-a plăsmuit din pământ oarecând și din neființă m-a adus la ființă, dar tu, Fecioară, fă-L mie milostiv pe El cu rugăciunile tale de maică.

Stăpână, ceea ce ai deschis ușile cele sfinte ale Raiului, pe acestea, care sunt închise pentru mine prin faptele rele pe care le-am făcut, Fecioară, deschizându-mi-le, mântuiește-mă și mă arată și pe mine locuitor al Raiului.

Slavă...

Milostiv fă pe Fiul tău, pe Domnul și Dumnezeul nostru și Binefăcătorul, Stăpână Preasfântă Fecioară, ca să fiu izbăvit din primejdii și din necazuri și să dobândesc strălucirea sfinților și slava cea veșnică.

Și acum...

Sfințește, du la lumină inima mea, Născătoare de Dumnezeu, usucă izvoarele patimilor mele, adapă-mă cu apa dumnezeieștii tale rugăciuni și învrednicește-mă să îți aduc ție laudă bineprimită din inimă curată.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel pe Care Îl slăvesc oștile cerești...».

Toți după datorie chemăm în ajutor rugăciunea ta, Maica lui Dumnezeu, către Fiul tău, toți cei căzuți și osândiți, ca să fim izbăviți de gheenă cu mijlocirea ta.

Chezășuitoare fii mie, Preanevinovată, către Domnul Dumnezeu când va veni pe pământ să judece pe toți și arată-mă pe mine, nenorocitul, de partea celor mântuiți, te rog pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Stinge focul patimilor mele și omoară cugetul trupului, luminează-mi mintea, curățește-mi inima și hrănește sufletul meu

cu pâinea cea cerească și mă mântuiește, Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...

Povățuiește-mă, Stăpână, în calea poruncilor lui Dumnezeu pe mine, păcătosul; pleacă inima mea spre calea mântuirii, căci pe tine te am singură apărare și ajutătoare.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel pe Care Îl slăvesc oștile cerești și de Care se cutremură Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și zidirea lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Nașterea zămislirii celei fără de sămânță este neînțeleasă, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta, pe Tine toate neamurile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim».

Eu, osânditul și cu totul neîndreptatul, eu, ticălosul, vinovat de toate păcatele, am osândit pe alții care erau neosândiți, vai, mie, atunci în vremea judecății, Fecioară, că voi fi osândit.

Rob m-a luat și acum se grăbește să mă piardă pe mine diavolul, cel ce voiește pe toți să îi piardă, dar, o, milostivă Fecioară, nu mă părăsi, nu mă preda vrăjmașilor, nu-i lăsa să mă piardă pe mine, rugătorul tău.

Slavă...

Nădejde neînfruntată, ajutorul și acoperământul și scăparea mea, ajută-mi mie atunci la viitoarea judecată și izbăvește-mă de toată amenințarea și fiu al Împărăției Fiului tău arată-mă, fără de prihană Fecioară.

Și acum...

Laud, Prealăudată, slava ta, strălucirea și puterea ta, negrăită mila milostivirii și iubirii tale de oameni și te rog pe tine, Preabună, să nu cad din nădejde, ci să dobândesc slava ta.

Prosomii. Glasul al 6-lea

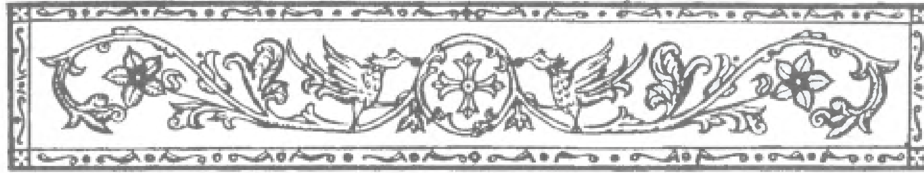
Toată nădejdea punându-și

Bucură-te, cort dumnezeiesc al lui Dumnezeu, Stăpânul a toate; bucură-te, întărire și cunună neveștejită a mucenicilor; bucură-te, tărie a credincioșilor și slava cuvioșilor; bucură-te, Maică nenuntită; bucură-te, laudă a puterilor celor cerești, temelia proorocilor, propovăduirea Apostolilor; bucură-te, ceea ce ai călcat în picioare rătăcirea înșelăciunii, Curată, iertarea păcatelor; bucură-te, Maică Fecioară.

Bucură-te, locaș al luminii, Preasfântă; bucură-te, stâlp de foc, prin care noi, cei ce suntem părtași stricăciunii, suntem călăuziți la cer, la fericita slavă și la odihna cea nestricată; bucură-te, vie care ai odrăslit strugurele vieții care picură vinul cel nou care nimicește beția răutății și adapă cu vinul bucuriei pe credincioșii care mărturisesc nașterea lui Dumnezeu, Stăpână.

Bucură-te, palat strălucit și prealuminos al Împăratului Hristos; bucură-te, cetate însuflețită a Stăpânului tuturor; bucură-te, singur și sigur acoperământ nezdrobit al celor ce se roagă ție cu credință; bucură-te, mântuire a lumii și jertfelnic fierbinte; bucură-te, ceea ce ai stins dumnezeiește cuptorul mulțimii zeilor; bucură-te, dumnezeiască bucurie a îngerilor și a muritorilor, ajutorul cel puternic și nezdrobit, Stăpână.

Primește rugăciunea mea, Născătoare de Dumnezeu, Marie, și nu mă lepăda pe mine, nevrednicul, de la fața ta, căci ca nimeni altul între oameni, pe pământ, Preacurată, am greșit, pentru aceea eu, ticălosul, cer dumnezeiescul tău har, vino și mă miluiește pe mine, cel ce acum sunt cuprins de chinuri, și nu mă lăsa până în sfârșit să mă primejduiesc eu, cel ce întru tine singură am nădăjduit, Stăpână, mântuirea tuturor.

Joi seara

Canonul Presfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Cuviosului Părintelui nostru Pavel, Episcop de Amorio în Frigia

Al căreia acrostih este:

«Dă-mi, Fecioară, lacrimi de pocăință»

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ca pe uscat umblând Israel cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Stăpână, primește plânsul din inimă întinată, Preanevinovată, și din buze spurcate și spală-mă de întinăciunea patimilor și a cumplitelor păcate, ca să te slăvesc pe tine.

Dă-mi mie ploaie de lacrimi cu rugăciunile tale, Preasfântă Stăpână, ca să plâng cu lacrimi fierbinți cele ce am păcătuit pe pământ și să fiu izbăvit de pedeapsa care mă așteaptă.

Slavă...

Suspină, plânge-te pe tine însuți, suflete al meu, și încă de aici tânguiește-te, strigând către Hristos: Pentru rugăciunile Maicii

Tale, miluiește-mă pe mine, cel vinovat, și de înfricoșătoarea gheenă izbăvește-mă.

Și acum...

Să nu lepezi plânsul meu, ceea ce ai născut izvorul milei, ci cu milostivire, ca o bună, vindecă patimile sufletului meu cu milostiv ochiul tău.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale».

Nu este altul între muritori care să fi făcut nelegiuiri și să fi trăit ca un risipitor precum eu, Preabună, căci în desfrânări cumplit am întinat dumnezeiescul botez.

Iată, au venit asupra mea ca niște bice toate răutățile vrăjmașului. Căci îngreunându-se, s-au împuțit foarte și amenință cu pierzania desăvârșită a sufletului.

Slavă...

Multe sunt mulțimile păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea la tine cad cu credință, în ceasul cel înfricoșător milostiv fă-L mie pe Cel pe Care L-ai întrupat.

Și acum...

Sfântă Stăpână, pe mine, cel vinovat, scoate-mă din toată osândă ca ceea ce ai îndrăznire de Maică la Dumnezeu și în cămara Lui de nuntă mă așează.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviință, din cuget curat întru Domnul prăznuind».

Dăruiește-mi mie izvor de lacrimi, Stăpână, ca să spăl întinăciunea sufletului și să aflu, eu, ticălosul, frumusețea cea dintâi pe care am pierdut-o prin sfatul șarpelui.

Dumnezeul meu, milostive Hristoase, Iubitorule de oameni, voitorule al milei, varsă acum asupra mea mila Ta, Te roagă pe Tine Maica Ta, nădejdea și apărătoarea mea.

Slavă...

Pe mine, risipitorul, cel ce am mâniat mai presus decât toți oamenii pe Fiul tău, izbăvește-mă din chinurile veșnice, Născătoare de Dumnezeu, singura nădejde a credincioșilor.

Și acum...

Legea morții ai oprit-o, născând viața tuturor, pentru aceea și pe mine, cel omorât de păcate, înviază-mă și de viața cea veșnică învrednicește-mă.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura greșelilor».

Vrăjmașul, văzându-mă pe mine fără de rușine făcând toată fărădelegea, râde de căderile mele. Dar tu, Curată, izbăvește-mă din robia lui și întoarce în rușine râsul lui.

Izbăvește-mă de patimi, de întristarea și de vătămarea vrăjmașilor celor potrivnici și mântuiește smeritul meu suflet din cursele acestora, ca să nu spună, Curată, întăritu-ne-am asupra lui.

Slavă...

Izbăvește-mă pe mine din mâinile nedrepte, de limba vicleană și de buzele cumplite, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, căci

întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, să nu fiu rușinat, mă rog ție.

Și acum...

Dă-mi zdrobire inimii mele și râuri de lacrimi și sărăcia duhului, ca să plâng, de Dumnezeu dăruită, cele rău făptuite de mine ca pe unele ce sunt vrednice de tot plânsul.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive».

Primind, Stăpână, curgerea lacrimilor mele, săracă și puțină, ca pe un mir ales de bună mireasmă și ca pe o tămâie curată izbăvește-mă de obiceiul cel rău mirositor al patimilor.

Supusu-m-am patimilor, depărtându-mă de Dumnezeu, ca un risipitor, eu, ticălosul, pe Care roagă-L să mă mântuiască pe mine, Preabună, căci către tine am scăpat și strălucește-mă pe mine cu veșmintele cele dintâi.

Slavă...

Te laud pe tine cu bună cuviința sfinților îngeri și te rog, Preanevinovată, alungă de la mine închipuirile cele necuviincioase ale demonilor, păzind înseninată inima mea.

Și acum...

Să nu mă acopere pe mine valul, să nu mă scufunde furtuna, să nu mă astupe oceanul, să nu mă înece marea și adâncul amarei deznădejdi și amarnicei pierzanii, Fecioară Preacurată.

Sedealna. Glasul al 6-lea

Nădejdea lumii

Suspine din inimă și din rărunchi aduc ție, miluiește ticălosul meu suflet cu ajutorul tău cel binevoitor, Preanevinovată, milostivește-L pe multmilostivul Dumnezeu să mă izbăvească pe mine de judecată și de iezerul de foc, ceea ce ești singură binecuvântată.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioșii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri».

Întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, eu, ticălosul, nu-ți întoarce fața de la mine nu-mi închide mie milele tale cele iubitoare de oameni, Maica lui Dumnezeu, ci ajută-mi mie.

Scufundat fiind de valul păcatelor, ridică-mă, Mireasa lui Dumnezeu, și îndreaptă-mă la limanul cel dumnezeiesc al nepătimirii pe mine, cel ce strig cu evlavie: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Atelier fărădelegii m-am făcut și a toată fapta rușinoasă, sălaș și vas al gândurilor rele, dar, o, Preacurată, sfințește-mă pe mine vas sfânt al lui Dumnezeu.

Și acum...

Mintea cea asiriană, ca mai marele Babilonului celui înțelegător, de șapte ori a aprins în mine, Curată, cuptorul gândurilor pătimașe de care păzește-mă pe mine nears cu roua ta.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioșilor...».

În chip văzut stând înaintea icoanei tale mi se pare că, vie fiind, ești de față în chip nevăzut, Maica vieții, cu frică mă rog: Izbăvește-mă de vrăjmașii cei văzuți și cei nevăzuți.

Rugăciune adu lui Dumnezeu, Fecioară, să mântuiască sufletele noastre, de Dumnezeu dăruită, și să ne izbăvească pe noi de robia patimilor și de reaua ocară a diavolilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Sacul cel întunecat și aspru al păcatului rupându-l, îmbracă-mă în mântuire și încinge-mă cu adevărată bucurie, ca să te slăvesc pe tine, Curată, în veci.

Și acum...

Adâncul milei cel fără de sfârșit, marea milostivirii cea nemăsurată, ajutorul cel gata al păcătoșilor, mântuiește, Fecioară, pe robul tău cel fără folos.

Să lăudăm...Irmosul

«Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioșilor și jertfa dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care slăvindu-L cu oștile cerești, pe tine te fericim».

Valul patimilor și al plăcerilor mă tulbură și mă scufundă în adânc, Preanevinovată, ceea ce ai născut pe Cârmaciul Hristos, tinde mie mână de ajutor, mântuiește-mă, ceea ce ești singură mântuire și izbăvire a credincioșilor.

Cer acoperământul tău drept călăuzitor și apărarea ta pururea să mă însoțească, Stăpână, și mai cu seamă în ceasul judecății, când întunecata ceată a demonilor se va năpusti asupra mea.

Slavă...

Slobozește-mă din starea cea materialnică și dă-mi mie ca ziua și noaptea să te oglindesc curat cu nematerialnică minte pe tine, nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, lumina, viața, dulceața mea și bucuria.

Și acum...

Luând bogăție din harul Tău, Hristoase, ca un risipitor am cheltuit-o, și lipindu-mă de răi tovarăși, adică de iubiri de plăceri, de cuvinte și fapte rele, am sărăcit, dar cu rugăciunile Maicii Tale, Milostive, mântuiește-mă.

Prosomii. Glasul al 6-lea

A treia zi ai înviat

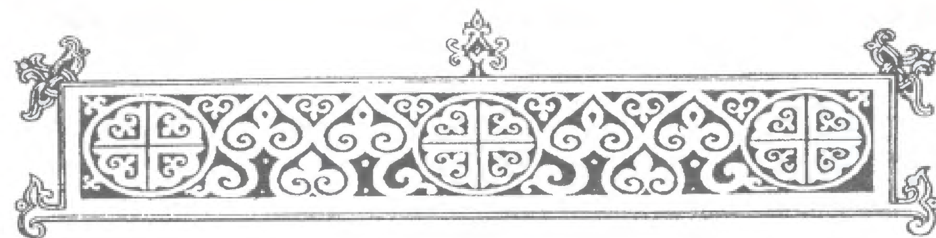
Bucură-te, vistieria vieții, sfeșnic cu totul de aur; bucură-te, vas care porți mana, pe Hristos, pe Împăratul tuturor; bucură-te, curată Fecioară; bucură-te, dezlegarea blestemului celui de demult.

Bucură-te, Cuvioasă, turnul neclintit al Bisericii; bucură-te, singură apărătoare a credincioșilor; bucură-te, slava lumii, Preabinecuvântată; bucură-te, scăparea muritorilor.

Bucură-te, măr cu strălucite roade, din care a crescut mărul cel dumnezeiesc și înmiresmat; bucură-te, izvor; bucură-te, dulceață, Fecioară; bucură-te, acoperământul sufletelor noastre.

Nu mă trece cu vederea, Născătoare de Dumnezeu, pe mine, robul tău, cel împresurat de primejdii și de necazuri, ci îndură-te și mă mântuiește, nădejdea celor fără de nădejde și din chinuri mă slobozește.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan Damaschinul

Cântarea 1. Glasul al 6-lea

Irmosul:

«Ajutător și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu și-L voi slăvi pe El, Dumnezeul Părintelui meu, și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Umple smerită inima mea, Buno, cu harul tău, ca să-ți strig ție cu glas de bucurie: Bucură-te, Fecioară nenuntită; bucură-te, Maica vieții; bucură-te, lauda îngerilor.

Bucură-te, ușă înțelegătoare; bucură-te, stâlpul fecioriei; bucură-te, ceea ce ne-ai izvorât nouă lumina cea negrăită, Fecioară, celor ce te știu pe tine adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Bucură-te, pod care treci pe cei muritori la viața dumnezeiască; bucură-te, nădejdea și bucuria credincioșilor, Prealăudată Fecioară; bucură-te, tron al lui Dumnezeu; bucură-te, cununa mucenicilor.

Și acum...

Nu mă trece cu vederea, ceea ce ești bună, pe mine, cel stricat în fărădelegi, cel spurcat cu totul de amare plăceri, ci tu, Fecioară, spală-mă de toată întinăciunea și mă mântuiește.

Cântarea a 3-a.

Irmosul:

«Pe piatra poruncilor Tale întărește, Doamne, inima mea care se clatină, că Tu ești singur sfânt și Domn».

Bucură-te, cămară neprădată a vieții, singură binecuvântată; bucură-te, diademă de preț a împăraților; bucură-te, lauda lumii.

Bucură-te, vasul cel neprihănit al bucuriei, singură Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, cuvioasă laudă a preoților; bucură-te, propovăduirea Apostolilor.

Slavă...

Bucură-te, sălaș de aur al lui Dumnezeu Cuvântul, Slăvită; bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, auzirea și cinstita glăsuire a credincioșilor.

Și acum...

Ai născut, fără prihană Fecioară, pe Ziditorul tuturor și pe Binefăcătorul pe Care Îl fă milostiv, Preanevinovată, ca să dobândesc și eu slava cea de dincolo și strălucirea.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut că aveai să Te naști din Fecioară și să Te arăți oamenilor, și a zis: Auzit-am glasul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne».

Bucură-te, munte gras întru care S-a sălășluit Ziditorul tuturor; bucură-te, ceea ce ai născut lumina din lumină care a luminat toată lumea; bucură-te, fără pată Fecioară, zidul cel nesurpat al Împărăției.

Locașul negrăitei bucurii, bucură-te, Curată, cu totul luminoasă și binecuvântată; bucură-te, scăparea lumii; bucură-te, jertfelnicul iertării păcatelor, Stăpâna tuturor; bucură-te, Maria, turnul cel neclintit al Bisericii.

Slavă...

Sfeșnic cu șapte făclii care ai purtat focul cunoștinței de Dumnezeu te-a văzut pe tine odinioară proorocul luminând celor primejduiți în întunericul necunoștinței. Pentru aceea strig ție: Luminează-mă și pe mine, robul tău!

Și acum...

Mântuiește, Născătoare de Dumnezeu, turma ta care acum se primejduiește căci ai voința și puterea ca ceea ce ai născut pe Stăpânul tuturor și izbăvește ca o bună pe robii tăi de oamenii stricători de suflet și răuvoitori.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte alergând la Tine, Iubitorule de oameni, luminează-mă, rogu-mă, și mă îndreptează și pe mine întru poruncile Tale și mă învață să fac voia Ta, Mântuitorule».

Bucură-te, Stăpâna întregii făpturi; bucură-te, Preanevinovată; bucură-te, nădejdea tuturor celor ce aleargă la tine; bucură-te, izvor curat cu nesecată curgere.

Bucură-te, palatul cel prealuminos al Celui ce ține toate cu mâna în chip de negrăit, fără prihană Stăpână; bucură-te, veșmântul cuvioșilor și slava mucenicilor.

Slavă...

Bucură-te, stâlp de foc care duci pe Israel cel înțelegător la dumnezeiasca odihnă; bucură-te, norul luminii neapuse, Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...

Mântuiește-mă pe mine, cel slăbănogit, Preanevinovată, de biciuiri cumplite și stăpânit cu totul de felurite nenorociri și nu mă lăsa, Curată, să mă primejduiesc până în sfârșit.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos și a scos din stricăciune viața mea».

Bucură-te, izvor cu apă vie; bucură-te, nor luminos; bucură-te, dumnezeiesc acoperământ al celor ce te cinstesc pe tine cu credință; bucură-te, cinstită cântare a celor fără de trup.

Bucură-te, semnul strălucit al harului; bucură-te, raiul desfătării; bucură-te, ceea ce ai născut pe Dumnezeu întrupat; bucură-te, dătătoarea mântuirii noastre.

Slavă...

Bucură-te, răscumpărare a întregii lumi; bucură-te, îndrăznire a muritorilor către Dumnezeu, singură Fecioară Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, vas cu totul de aur al Celui Preaînalt.

Și acum...

În ispite te cunosc pe tine ocrotitoare, în boli, doctor, în întreitele valuri, liman lin și în necazuri bucurie și veselie.

Sedealna. Același glas

Începutul mântuirii s-a făcut vorbirea lui Gavriil către Fecioara, căci a auzit, bucură-te, și nu s-a ferit de această închinare, nici nu s-a îndoit ca Sarra în cort, ci așa a zis: „Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău”.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Greșit-am, făcut-am fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne da pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților».

Bucură-te, biserică de Dumnezeu împodobită; bucură-te, templu însuflețit al Împăratului, Fecioară de Dumnezeu slăvită; bucură-te, ancoră a credinței, fără prihană; bucură-te, frumusețe mult dorită, Prealăudată; bucură-te, nădejdea tuturor.

Bucură-te, podoaba credincioșilor, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, minune vestită și preaslăvită a îngerilor și puternică întărire a credincioșilor, nenuntită; bucură-te, bucuria tuturor.

Slavă...

Bucură-te, zori care ai răsărit soarele întregii lumi; bucură-te, sălașul strălucit și străin al firii celei necuprinse; bucură-te, masă însuflețită care ai purtat pâinea vieții, Preacurată.

Și acum...

Minunate fă milele tale rugătorului tău, Născătoare de Dumnezeu, acoperă-mă cu acoperământul dumnezeieștii tale rugăciuni și păzește-mă ca pe lumina ochilor și mă izbăvește din cursele vrăjmașilor pe mine, cel ce am crezut în tine.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel pe Care Îl slăvesc oștile cerești... ».

Cu cele mai sfinte glasuri te cinstim pe tine, fără prihană Fecioară, noi, credincioșii, strigând fără tăcere împreună cu Gavriil, bucură-te, Maica Domnului; bucură-te, apărătoarea celor osteniți.

Cu adevărat mai înaltă decât toate făpturile ești, Cuvioasă, ca una care ai născut pe Făcătorul lor, pentru aceea, bucurându-ne strigăm neîncetat: Bucură-te, Binecuvântată!

Binecuvântăm pe Tatăl...

Din toate nenorocirile și necazurile, din toată ispita, boala și mânia izbăvește pe cel ce caută cu căldură dumnezeiescul tău acoperământ, Fecioară, ca să te laud pe tine cu mulțumire.

Și acum...

Norul multelor mele păcate a înconjurat sufletul meu, dar tu, Nepătată, ca o bună, mântuiește-mă pe mine, ceea ce ai născut pe Dumnezeu și Mântuitorul și din osânda veșnică izbăvește-mă.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Cel pe Care Îl slăvesc oștile cerești și de Care se cutremură Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și zidirea, lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Nașterea zămislirii celei fără de sământă este neînțeleasă, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe Tine toate neamurile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim».

Înnoiește-mă pe mine cel îmbătrânit în păcate, Născătoare de Dumnezeu, ca să-ți spun ție cuvânt de bucurie, Stăpână, cu Arhanghelul: Bucură-te, dezlegarea blestemului; bucură-te, ocrotitoarea tuturor celor ce te cinstesc pe tine, cu totul lăudată.

Ceea ce în chip dumnezeiesc ai călcat cuptorul înșelăciunii, bucură-te, Fecioară, prin care cele cerești se bucură cu cele pământești; bucură-te, ușa templului cea pecetluită care ne-ai deschis nouă Edenul; bucură-te, veselia și lauda întregii lumi.

Slavă...

Netezește valul ispitelor, usucă adâncul păcatelor celor ce acum mă împresoară și mă trag în adâncul pierzaniei, ceea ce ești bună, căci alt ajutor afară de tine nu am eu, nenorocitul.

Și acum...

Mireasa lui Dumnezeu, Stăpână, bucuria îngerilor, slava sfinților, roagă-te împreună cu ei să aflăm noi mare milă și dezlegare datoriilor și ne întărește pe noi pe toți ca bine să săvârșim alergarea vieții noastre, înfăptuind cele dumnezeiești.

Prosomii. Glasul al 6-lea

Toată nădejdea punându-și

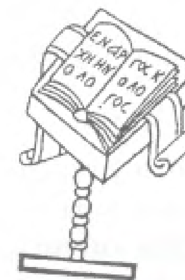
Bucură-te, vasul Atotputernicului Dumnezeu, Fecioară; bucură-te, stea neapusă; bucură-te, cea cu multe nume numită; bucură-te, Preacuvioasă, ceea ce ai născut lumina care a luminat pe toate cele de pe pământ; bucură-te, Preanevinovată, palat însuflețit al Stăpânului tuturor; bucură-te, izbăvirea Evei și îndreptarea celui întâi zidit; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu,

tăria și acoperământul credincioșilor; bucură-te, chemarea muritorilor; bucură-te, Nenuntită.

Bucură-te, pururea Fecioară; bucură-te, lună preastrălucită, care primești lumina de la soare, Preacurată, care prin tine luminează înțelegător toată făptura și care alungă întunericul; bucură-te, ceea ce ne-ai amestecat nouă, prin mijlocirea ta, înălțimea dreptății cu fierbințeala dragostei, precum zodia Fecioarei cu jugul Leului, potolind mânia lui Dumnezeu Atotțiitorul.

Bucură-te, podoabă mai înaltă decât toată frumusețea; bucură-te, dar sfânt, mai înalt decât toată cinstea; bucură-te, vasul dumnezeirii celei de nerăbdat, mântuirea mea, Prealăudată, vorbirea mea, viața mea, lumina, nădejdea și bucuria mea, suflarea mea, ocrotitoarea mea, mijlocitoarea mea cea lină și lauda mea și bucuria, hrana și sprijinul meu și luminarea, sfințirea și strălucirea mea, slava și cercetarea mea.

Oprește, cu totul fără prihană Fecioară, râurile patimilor mele, contenește pâraiele păcatelor mele și usucă șuvoaiele patimilor, căci te rog pe tine și cad la tine, și strig ție: Zdrobește, Stăpână, inima mea cea împietrită, dăruindu-mi izvoare de pocăință și ploaie de lacrimi pentru ca mâinile mele și tot trupul meu cel spurcat spălându-le cu ele să îmi atrag mila lui Dumnezeu.

Glasul al 7-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoșarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă ție cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Prihană nu este întru tine, Preanevinovată Fecioară. Frumoasă și cu totul fără nici o pată ești, Stăpână, precum a zis oarecând Solomon, cântându-te în Cântarea Cântărilor, cea aproape de Făcătorul tău.

Ca un trandafir cu bună mireasmă, ca un crin preacurat în mijlocul văilor lumii aflându-te pe tine Cuvântul Care a făcut lumea, întru tine S-a sălășluit, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

A fost cufundat în porfira preacuratelor tale sângiuri veșmântul cel țesut de Dumnezeu și porfira cea împărătească – trupul însuflețit, prin Cuvântul, Stăpânul tuturor, Marie Prealăudată.

Tu, ceea ce ai primit în pântecele tău pe Făcătorul, fără stricăciune L-ai născut pe Dumnezeu Care S-a făcut prunc. Minune străină, roaba Maică s-a făcut Stăpânului, Nenuntită.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, și cu Duhul cel atoatelucrător și dumnezeiesc, toată puterea lor, întărește-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Grăitorul de Dumnezeu pe tine carte însuflețită mai dinainte te-a văzut întru care a fost scris Cuvântul cu degetul Tatălui, pentru aceea, te rog, Fecioară, în cartea vieții să fiu scris, rupând zapisul fărădelegilor mele.

Pe tine, minunatul Daniil munte te-a văzut din care S-a tăiat piatra, Hristos, Care a zdrobit, Curată, capiștile demonilor. Pentru aceasta te lăudăm pe tine, ca pricina tuturor bunătăților, noi, cei mântuiți prin nașterea ta.

Slavă...

Porfira trupului țesând-o Împăratul a toate din preacuratele tale sângiuri și pe aceasta fără stricăciune purtând-o, cu firea Dumnezeu și muritor fiind, din pântecele tău a ieșit, Fecioară, având Împărăția veșnică.

Și acum...

Ceea ce fără dureri ai născut pe Dumnezeu și nepătimaș, chinurile pătimașei mele inimi cercetează-le, rogu-mă, cu cercetarea ta cea dumnezeiască, căci tu ești lumii cercetare, Stăpână, acoperământ și apărare.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părintești, și pe pământ Te-ai pogorât, și Te-ai preaslăvit, Unule Iubitorule de oameni».

Ca Fiu iubit șezând în sânurile cele înțelegătoare ale Tatălui, în sânurile tale Se așează, ca Fiu al tău, Preacurată, Cel Unul născut și întâi născut.

Pajiște cu multe flori te-ai arătat, grădină înmiresmată și Rai înflorit suflând cu suflările dulci și îmbătătoare ale harurilor tale și alungând mirosul cel rău al lumii.

Slavă...

Din neam și rădăcină împărătească, din ruda împărătească a lui David ca o frumoasă floare crescând, Stăpână, ai înflorit, Împărăteasă, pe Împăratul Hristos.

Și acum...

Cântare davidicească îți strigăm ție, Cuvioasă, cu bucurie: Bucură-te, munte gras și sfânt, chivot de aur al sfințirii celei înțelegătoare.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Doamne Dumnezeul meu, dis-de-dimineață sculându-mă, mă rog Ție: Dă-mi iertare de greșelile mele și către lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Isaia te-a văzut pe tine, Fecioară, lege scrisă de degetul lui Dumnezeu Celui fără de început care poartă pe Dumnezeu Cuvântul Cel fără de început, Care ne scrie pe noi în cartea vieții.

Toiag care neudat ai odrăslit floarea nestricăciunii, pe Hristos, curățește, Preacurată, inima mea care odrăslește gânduri rele și stricătoare de suflet.

Slavă...

Ușa cea însuflețită prin care a trecut Dumnezeu, dă-mi mie să străbat cu lărgime de inimă și cu bucurie ușa pocăinței cea strâmtă și calea cea îngustă.

Și acum...

Ridică-mă pe mine, cel adormit în patul păcatului, Stăpână, și adoarme mișcările patimilor mele cu rugăciunea ta cea neadormită și trezește-mă din somnul cel greu.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumești și înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine, și la fiara cea pierzătoare de suflet aruncat fiind, ca Iona strig Ție, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte».

Nu poate gura cea ritoricească a tâlcui în cuvinte minunea nașterii tale, Născătoare de Dumnezeu, căci singură zămislind în chip de negrăit pe Cel necuprins de Puterile cele de sus, ai născut de la Duhul Sfânt, Preacurată.

Ca pe singura frumoasă, singura minunată între femei, cu totul neîntinată și sfântă, cinstită și nepătată și mai curată decât toată făptura aflându-te pe tine Făcătorul, întru tine S-a sălășluit.

Slavă...

Râuri de vindecări izvorăști, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, și oprești bolile și dai veselie celor ce te laudă pe tine cu credință, pentru aceea vindecă sufletul meu cel bolnav de păcate, ceea ce ești bună, și mă mântuiește.

Și acum...

Privind la mulțimea milei tale, Fecioară, cad la tine cu lacrimi și strig: Viața mea toată îndreptând-o, la slobozirea mea din cortul acesta, fii mie odihnă și izbăvire.

Sedealna. Glasul al 7-lea

Doamne, noi suntem

Stăpână, mâniatu-S-a Fiul tău pe robii cei păcătoși căci mila Lui noi am întors-o în mânie, dar tu trimite-ne nouă untdelemnul Lui, Curată. Îndură-te, Maica lui Dumnezeu, milostiv fă-l pe

Cel Milostiv cu rugăciunile tale ca iarăși să îi izbăvească pe cei robiți.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu și zicând: Cel preaînălțat, Dumnezeul părinților și preaslăvit».

O, taină înfricoșată și străină! O, străină auzire! Că Dumnezeu Fiu al Fecioarei S-a făcut nu în chip, ci în adevăr ca pe mine fiu al lui Dumnezeu să mă facă.

Cine a văzut vreodată sau cine a auzit ca o fecioară să ia în pântece, fără bărbat zămislind și născând prunc? Întru tine singură, Stăpână, s-au auzit și s-au făcut cele neauzite.

Slavă...

Sus și jos, în lung și în lat, în toată făptura văzută, minunea nașterii tale, Stăpână, covârșește toate, căci mai presus de cuvânt pe Făcătorul L-ai născut cu trup.

Și acum...

Munte mare între munții sfinți, covârșești prin sfințenie puterile cerești cele nematerialnice, din muntele cel înșelat al pierzaniei, caută-mă, Curată, și mă mântuiește.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul... ».

Cer nou te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, și rai cuvântător, templu însuflețit, curat și sfânt, palat curat al Împăratului Iisus, biserică preaslăvită, căci pe Hristos în pântecele tău fără de strâmtorare cuprinzându-L, mai cuprinzătoare decât cerurile te-ai arătat, Fecioară.

Vedeți neamuri și minunați-vă cu dreptate și vestiți toate faptele minunate cu adevărat ale lui Dumnezeu căci în mâinile Fecioarei Cel pe care cerul nu Îl ține este ținut prunc, lucrarea mâinilor Sale, vrând să îi smulgă pe muritori cu mână atotputernică din mâna cea tiranică.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Chivot curat și alabastru cu mir, sfințirea cea înțelegătoare, aleasă și preacinstită ai cuprins cu vrednicie mirul cel pregătit nu prin iscusință și măiestrie omenească, Preasfântă, ci numai prin voința Tatălui și venirea Duhului Sfânt.

Și acum...

Focul cel nemistuit născându-l, Fecioară prealăudată, ai fost păzită, pentru aceea roagă-L pe Cel ce L-ai născut să mântuiască împreună cu cetele cele netrupești și cu sfinții pe credincioșii care cântă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Rugul cel nears, împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu L-a făcut cunoscut lui Moise celui zăbavnic la limbă și gângav; iar pe cei trei tineri iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreți nebiruiți de foc. Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece și Cuvântului cel întru tot înțelept trup I-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locaș al Celui neîncăput, încăpere a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim».

Acum minunate fă cu mine milele tale, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce mântuiești pe cei ce nădăjduiesc în tine și

păzește-mă ca pe lumina ochilor de demonii cei potrivnici și de patimile mele, acoperindu-mă cu acoperământul aripilor tale.

Ceea ce ai născut pe Cuvântul care poartă toate cu voia, Născătoare de Dumnezeu, dă-mi și mie să mă supun voilor lui, eu care m-am plecat la cele de jos și sunt aplecat spre patimile trupului și care mă supun viclenelor voiri ale celui viclean.

Slavă...

Nimeni din cei ce aleargă la acoperământul tău, de Dumnezeu slăvită, nu pleacă rușinat și întristat, pentru aceea și pe mine, cel ce alerg la milele tale, miluiește-mă, Fecioară, nădejdea mea, ca să te slăvesc pe tine pururea cu dor.

Și acum...

Plecându-se spre nesfârșită milă, Cel ce voiește mila nu ne-a trecut pe noi cu vederea, cei ce am căzut în prăpastia iadului celui mai de jos, căci din tine, Curată, întrupându-Se cu iubire de oameni, pe noi cei lepădați ne-a chemat iarăși.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Nu vom mai fi opriți

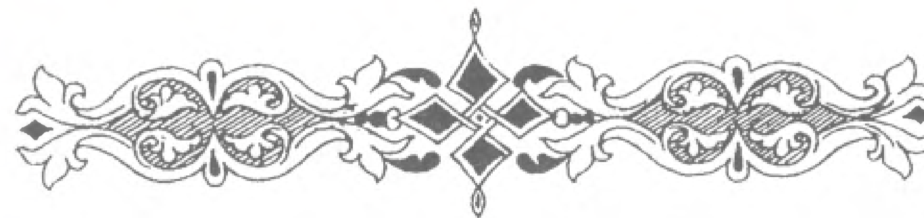
Bucură-te, scară dumnezeiască, pe care S-a coborât Cel Preasfânt și i-a izbăvit pe oameni din căderea cea de demult.

Bucură-te, raiul desfătării, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai odrăslit în mijloc, fără prihană Fecioară, pomul vieții în chip de negrăit.

Bucură-te, Maica Iubitorului de oameni Dumnezeu! Trimite asupra mea iubirea ta de oameni și milele tale, Fecioară.

Tulburat de multe nenorociri, eu, robul tău, la tine cad, Născătoare de Dumnezeu, vino și mă mântuiește.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al căruia acrostih este:

«Cum voi trece cu vederea al șaptelea plâns?»

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoșarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă ție cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Mă cutremur de osânda hotărârii, Fecioară, căci mai înainte de pedeapsă faptele mele amarnic mă osândesc, pentru aceasta mai înainte de a primi cercarea cercetării ce mă așteaptă, mântuiește-mă.

Golindu-și toată tolba răutății, vrăjmașul m-a rănit cu săgețile, pentru aceea, nesuferind muncile, la mântuirea ta scap, Mireasa lui Dumnezeu.

Slavă...

Cel ce pe Adam l-a plăsmuit, Preanevinovată, prunc nou din tine a fost văzut ca să înnoiască toată firea îmbătrânită în păcat și la strălucirea de la început să o aducă.

Și acum...

Ridică-mă pe mine, cel căzut în adâncul nenorocirilor, Marie fără de prihană, și mă scoală degrab pe mine cel ce zac în boală, ceea ce singură ești ajutorul grabnic al celor năpăstuiți.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, și cu Duhul cel atoatelucrător și dumnezeiesc, toată puterea lor, întărește-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Îngreunat de cumplita povară a păcatului, precum mai înainte femeia gârbovă plecată la pământ și eu la tine cad, Preanevinovată, pentru ca, așa cum Fiul tău a dezlegat-o pe aceea din legăturile cele de mulți ani, așa și tu dezleagă-mă din păcatele mele.

Lacrimile, topirea trupului, suspinul, florile pocăinței, nicidecum, Fecioară, nu au arătat în mine rod pururea înfloritor, pentru aceea, furtuna deznădejdii, căzând asupra lor cu putere, le-a veștejit, Mireasa lui Dumnezeu.

Slavă...

Iosif, biruind oarecând pe stăpâna cea desfrânată a plăcerilor nelegiuite, a ajuns împărat strălucit al Egiptului, dar eu, cedând în chip fără de minte patimilor trupești celor multe, sunt stăpânit de păcat.

Și acum...

Nu înceta, ceea ce ești bună, a te ruga pentru lume, ca să izbăvești pe toți cei ce te cinstesc pe tine de toată amenințarea și răutatea care acum se întâmplă, și de năvălirea barbarilor, de prădăciune și robie și din chinuri de tot felul.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părintești, și pe pământ Te-ai pogorât, și Te-ai preaslăvit, Unule, Iubitorule de oameni».

Om făcându-Se asemenea nouă, Fecioară Maică, Fiul cel necuprins al Tatălui a iubit ieftinătatea noastră, pe Care nu înceta a-L ruga, Prealăudată, ca și noi să ne asemuim Lui.

Legi noi dând pe pământ Făcătorul, a început cu fericirile zicând că fericiți sunt cei săraci, cei ce plâng, fără de prihană Fecioară, pe care roagă-te să le împlinim și noi.

Slavă...

Născându-L pe Dumnezeu muritorilor, Curată, întrupat din preacuratele tale sângiuri, roagă-L să mă izbăvească pe mine de patimi, de păcate și de toată întristarea.

Și acum...

Izbăvește-ne pe noi de toată amenințarea, Născătoare de Dumnezeu, și de înfricoșătoarea osândă și de focul cel veșnic care sunt gătite celor ce calcă poruncile lui Hristos.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Doamne Dumnezeul meu dis-de-dimineață sculându-mă, mă rog Ție: Dă-mi iertare de greșelile mele și către lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Am auzit pe Proorocul zicând că în fiecare noapte voi uda așternutul meu cu lacrimi și m-am spăimântat, Preacurată, pentru aceea strig ție cu credință: Dă-mi mie râuri de lacrimi ca să mă mântuiesc.

Rogu-mă, Fecioară, mintea și sufletul și trupul, pe care le-am omorât prin păcat, înviază-le, mintea, spre pocăință, trupul, spre osteneli vrednice, ca bucurându-mă, să te măresc pe tine.

Slavă...

Varsă-mi picăturile milei, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și curățește păcatele mele cele multe și semnele rănilor și urmele lor până în sfârșit le șterge.

Și acum...

Curg șuvoaiele cugetelor necurate din ticăloasa mea inimă, Născătoare de Dumnezeu, și trimit minții mirosul cel rău, dar pe acestea usucă-le, rogu-te.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumești, înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine și la fiara cea pierzătoare de suflet fiind aruncat, ca Iona strig Ție, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte!».

Rob păcatului, din voia mea liberă, m-am făcut în chip nenorocit, Născătoare de Dumnezeu, dar către tine, Doamna mea, ridicând ochii sufletului cei înțelegători, mă rog să mă izbăvești din robia patimilor.

Am stins sfeșnicul și candela curăției cu faptele întunericului și ale desfrânării, dar întorcându-mă către tine, cea Preacurată, mă rog cu lacrimi și cu suspine, iarăși aprinde-o pe ea.

Slavă...

Râu de haruri și locaș al luminii celei nematerialnice fiind, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, umple de har mișcările minții mele și, izbăvindu-mă de noroiul întunecat al lumii, luminează-mă și strălucește-mă.

Și acum...

O, chip străin! Cum prin trup se zădărnicește dumnezeiescul chip al Stăpânului și prin același cu trudă iarăși se strălucește! Această taină, Fecioară, este darul Celui născut din tine!

Sedealna. Glasul al 7-lea

Cel ce pentru mine ai răbdat

Pe Cel Atotmilostiv, pe Domnul, roagă-L pentru noi să izbăvească sufletele noastre din toată capcana șarpelui.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu și zicând: Cel preaînălțat, Dumnezeul părinților și preaslăvit».

Ca să mântuiască lumea, Stăpânul pentru milă din tine a venit, pentru aceea nu înceta nicicând a te ruga pentru noi toți cei ce te lăudăm pe tine.

Fapta cea mai bună și plină de virtute este cea ascunsă și neștiută, pe care Dumnezeu în chip nevăzut o primește, învrednicește-mă și pe mine acesteia să mă fac părtaș, Preabinecuvântată.

Slavă...

Greul păcatelor mele și povara ușurează-mi-le, Fecioară, mie celui ce strig bunului tău Fiu: Dumnezeul părinților noștri, preaînălțat și preaslăvit ești.

Și acum...

Orice suflet cu post se întărește și cu untdelemn se îngrașă și cu lacrimile se adapă, Curată, pentru aceea te rog prin acestea luminează sufletul meu.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul... ».

Nimeni dintre oameni nu este fără prihană, Născătoare de Dumnezeu, chiar dacă viața lui ar fi numai o zi, iar eu, îmbătrânind în păcate, nicidecum nu am urât toată răutatea. Pentru

aceea miluiește-mă și înțelepțește-mă prin pocăință și mă mântuiește.

Dă-mi lacrimi de pocăință, Fecioară, ca un ghimpe de aur în ticălosul meu suflet, pe care să îl am în amintire neîncetat și ca o nevoință pentru cuvinte și fapte rele, căci tu ești limanul celor înviforați, nădejdea și ajutorul celor deznădăjduiți.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Izbăvește-mă de vrăjmașii cei văzuți și cei nevăzuți pe mine, ticălosul și nenorocitul tău rugător, Curată, din primejdii și nenorociri și ispite de tot felul și de boli, pe mine cel ce cânt: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Și acum...

Cum va usca pocăința, Născătoare de Dumnezeu, adâncul patimilor mele, dacă Hristos nu va arunca în mine focul cel înțelegător, pe care numai El, Fiul tău, știe să îl arunce în suflete pururea, pe Acesta roagă-L să învrednicească de partea celor mântuiți și smeritul meu suflet.

Să lăudăm... Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai pe Dumnezeu l-a făcut cunoscut lui Moise celui zăbavnic la limbă și gângav, iar pe cei trei tineri, iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreți nebiruiți de foc. Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece și Cuvântului cel întru tot înțelept trup I-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locaș al Celui neîncăput, încăpere a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim».

Nepăzind nevătămat chipul pe care l-am primit de la Ziditorul meu din iubirea Lui de oameni, m-am făcut plin de toată răutatea, ceea ce singură prin cuvânt ai primit pe Ziditorul și fără stricăciune L-ai născut, mântuiește-mă.

O, sfat vrăjmășesc! O, îndemn al vrăjmașului împotriva căruia a stat Născătoarea de Dumnezeu! O, nemăsuratele mele răutăți, cărora le-am urmat în chip fără de minte și m-am supus plăcerilor trupului și am ajuns la pierzanie!

Slavă...

O, ce frică și cutremur va fi, Curată, când Ziditorul va ședea să judece toate! O, cum voi vedea faptele mele rele amarnic osândindu-mi ticălosul meu suflet! Mai înainte de a ajunge la sfârșit, Fecioară, mântuiește-mă!

Și acum...

Ca dintr-un somn și din multă beție trezește-te din nepăsare, suflete al meu, lepădând lenea și trândăvia și scuturându-te de toată greaua șovăială chiar dacă te vei îmbunătăți cu întârziere.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Astăzi se gândește Iuda

Bucură-te, cer mai cinstit decât orice loc din lume prin strălucirea virtuților și a harurilor dumnezeiești, Fecioară, fiind împodobit cu stele, pe care ne-a răsărit nouă soarele dreptății și care, prin lumina-i, a lucrat ziua cea neapusă spre mântuirea tuturor oamenilor, de Dumnezeu dăruită.

Bucură-te, Maică, singură fără de bărbat, care între maici ai păzit fecioria și ai arătat cele ale maicilor, dar având firea fecioarelor, iar aceasta este cea mai străină minune dintre toate minunile. Bucură-te, Fecioară, singură nestricată, ceea ce în feciorie ai născut, purtând cele ale fecioarelor, dar după firea maicilor, cea mai înfricoșată grăire a toate minunile.

Bucură-te, mirul cel mai înmiresmat; bucură-te, mirodenie de mult preț; bucură-te, ceea ce pururea picuri tămâie din raiul cel înțelegător; bucură-te, nard dumnezeiesc; bucură-te, ceea ce ai

născut din mireasma ta mirul cel de mult preț, pe Hristos, prin Care se unge preoția cea împărătească.

Pleacă urechea ta cea iubitoare de bine spre mine, cel ce mă rog, Preanevinovată, și nu mă lepăda de la fața ta, nici nu amâna ajutorul tău, căci cu vicleșug vicleanul grăbește să mă piardă, mișcând inima mea spre patimi dobitocești, dar tu păzește-mă cu totul nepărtaș vătămării lui.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Clement

Cum se vede în următoarele tropare ale Născătoarei

Cântarea 1. Glasul al 7-lea
Irmosul:

«Lui Dumnezeu Celui ce a ajutat lui Moise în Egipt de a scos pe Israel și a scufundat pe Faraon în marea Roșie, cântare de biruință să-I cântăm că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Pe cel căzut în stricăciune prin neascultare, pe strămoșul Adam înnoindu-l, ai născut pe Dumnezeu, Fecioară fără prihană.

Mintea mea cea omorâtă, înviază-o prin energia vieții celei întrupate din tine cu adevărat, Maică fără de prihană.

Slavă...

Cei ce te binecuvintează pe tine cu credință sunt binecuvântați de Dumnezeu în chip vădit, căci tu singură ai rodit, Mireasa lui Dumnezeu, roada binecuvântării.

Și acum...

Pleacă urechea ta cea iubitoare de bine către mine, cel ce mă rog ție, Prealăudată, și dăruiește-mi izbăvire din ispite și din nenorociri.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întăritu-s-a în credință Biserica lui Hristos, pentru că neîncetat cu laude strigă cântând: Sfânt ești, Doamne, și pe Tine Te laudă duhul meu».

Pe tine, Fecioara, cort al mărturiei mai înainte Dumnezeu te-a arătat în chip dătătorului de lege în munte, căci te-ai făcut cort al Celui ce pe toți îi sfințește.

A fost văzută venirea lui Dumnezeu celui nevăzut întru tine, Fecioară, în chip de negrăit, Curată, a Celui întrupat. Căci tu tron ai fost al Împăratului a toate.

Slavă...

Pământ curat și sfânt te cunoaștem pe tine, Fecioară, care ne-ai odrăslit nouă fără de sămânță spicul cel minunat, care îi hrănește pe cei ce te fericesc pe tine cu credință și cu dor.

Și acum...

Dezlegare datoriilor dă-ne nouă, Curată Fecioară, cu rugăciunile tale de maică, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul, Cel ce izbăvește lumea din osândă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am glasul tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimântat, Doamne».

Auzitu-te-a pe tine Avacum, fără de prihană Fecioară, munte al Duhului strălucind în umbre, căci din tine Dumnezeu a fost văzut întrupat.

Minunată aflându-te pe tine Mirele, strălucind de frumusețe, întru tine S-a sălășluit și te-a făcut pe tine Născătoare de Dumnezeu, Preacurată.

Slavă...

Poate poporul ortodocșilor să te laude pe tine, cea cu totul fără prihană, ca Maică a lui Dumnezeu, strigând împreună cu îngerul: Bucură-te!

Și acum...

Ai schimbat, Stăpână, în binecuvântare blestemul lui Adam, născând nouă pe Hristos, către Care strigăm: Slavă puterii Tale, Doamne!

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«De noapte mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină ești și poruncile Tale s-au făcut vindecări robilor Tăi, Iubitorule de oameni».

Templu sfințit al Atotțiitorului te-ai arătat, căci aflând pântecele tău mai curat decât cerurile, Stăpânul întru tine S-a sălășluit, Curată Maica lui Dumnezeu.

Îndrăgostit de bună cuviința ta, Doamnă, de strălucirea fecioriei tale, de plăcuta și dulcea ta frumusețe, Stăpânul întru tine, Fecioară, S-a sălășluit.

Slavă...

Cei ce te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu, Maică Fecioară, să fie învredniciți prin tine să dobândească desfătarea și Împărăția cea veșnică, Preasfântă.

Și acum...

Binecuvântată, slăvită Maică, nenuntită, sufletul meu cel omorât de păcate și îngropat de neînfrânările patimilor înviază-l.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iona din pântecele iadului striga: Scoate din stricăciune viața mea. Iar noi strigăm ție: Atotputernice Mântuitorule, miluiește-ne pe noi!».

Frumusețea sfinților îngeri, bucuria tuturor oamenilor, tu ești, fără prihană Fecioară, ca ceea ce L-ai născut pe Dumnezeu, Cel mai înainte de veci.

Chivotul care a primit tablele legii te-a preînchipuit pe tine Născătoare de Dumnezeu, ca una care ai primit în pântecele tău pe Cuvântul lui Dumnezeu Care S-a întrupat pentru noi.

Slavă...

Pe Emanuel cel după fire îndoit, Născătoare de Dumnezeu, tu L-ai născut pe Cuvântul Cel mai presus de desăvârșire, pe Dumnezeu întrupat Care ne dăruiește nouă izbăvire.

Și acum...

Cu pâraiele cele duhovnicești adapi pe toți, ceea ce verși ca un izvor milă, pururea Fecioară, pentru aceea îndură-te și de mine și mă miluiește.

Sedealna. Glasul al 7-lea

Covârșit-a puterile

Ocrotitoarea creștinilor tu ești și izbăvești din ispite pe cei ce aleargă la tine, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceasta ție strigăm: Nu îi trece cu vederea pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuvioșii tineri în cuptorul cel cu foc aruncați fiind, focul în rouă l-au prefăcut prin cântare astfel strigând: Bine ești cuvântat Doamne, Dumnezeul părinților noștri».

Pe tinerii cei din cuptorul cel cu foc nașterea ta i-a mântuit oarecând, iar acum mântuiește-ne și pe noi, Preanevinovată, prin venirea Lui cea mai presus de cuvânt, pe noi, cei ce strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Pe Adam cel osândit și de moarte stăpânit, al doilea Adam, Preacurată, miluindu-l prin tine, iarăși l-a chemat, pe cel ce strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

David, strămoșul lui Dumnezeu, scrie slava ta, Fecioară, și proorocește că tu ești împărăteasa fāpturilor stând de-a dreapta Dumnezeului părinților noștri, cu totul fără de prihană.

Și acum...

Nașterea ta cea necuprinsă, Fecioară, o slăvim, prin care din moarte ne-am izbăvit, născându-ne prin ea întru nestricăciune, noi cei ce strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Împăratul slavei, Cel Unul fără de început... ».

Cuptorul patimilor mă arde, Fecioară, și cu focul plăcerilor mă mistuie, dar venind tu, cu roua milei tale stinge-l, dând sufletului meu răcorire.

Împodobită fiind cu felurite virtuți, templu strălucit al Celui Preaînalt te știm pe tine, Preasfântă Fecioară, cu evlavie lăudându-te și preaînălțându-te întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

În două firi, pe Unul din Sfânta Treime, în chip cuvenit lui Dumnezeu, fără sământă bărbătească, L-ai născut, Maica lui Dumnezeu, pe Mântuitorul lumii, pentru aceea noi, credincioșii, cu dor te preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum...

Stăpânul cel necuprins al tuturor pe Care cerurile nu Îl cuprind, Maica lui Dumnezeu, a fost cuprins în pântecele tău, Fecioară. Pentru aceea pe tine noi, credincioșii, cu dor te preaînălțăm întru toți vecii.

Să lăudăm ... Irmosul:

«Pe Împăratul slavei, Cel Unul fără de început, pe Care Îl binecuvintează puterile cerurilor și de Care se cutremură cetele îngerilor, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Prealăudată, cea mai înaltă decât cerurile, care fără sămânță ai zămislit pe Cuvântul cel fără de început, și ai născut oamenilor pe Dumnezeu întrupat, pe tine, toți credincioșii cu cântări pururea te mărim».

Nașterea ta cea mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu, îi uimește pe îngeri și îi spăimântează pe oameni, căci tuturor este negrăită și necuprinsă, pe care, lăudând-o cu evlavie, o slăvim.

Se miluiește acum prin tine toată firea omenească cea cu adevărat unită după ipostas cu Cuvântul și făcându-se dumnezeu prin dar, Fecioară, pentru aceea toți pururea pe tine te mărim.

Slavă...

Tunicile morții și ale stricăciunii le-ai îndepărtat, Fecioară, născând oamenilor tunica mântuirii, pe Dumnezeu întrupat, pentru aceea toți pe tine pururea te mărim.

Și acum...

Tu ai fost, Născătoare de Dumnezeu, în chip mai presus de fire sălaș cu adevărat al Împăratului a toate și chivot de aur al legii, avându-L înlăuntru pe Dătătorul de lege, pe Dumnezeu cel întrupat.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Nu vom mai fi opriți

Bucură-te, zori care ai adus în lume pe soarele cel mare care îi luminează pe cei ce șed în întuneric, Curată.

Bucură-te, juncă, ceea ce ai născut pe vițelul cel fără prihană Care a unit cele cerești cu cele pământești.

Bucură-te, templu, de Dumnezeu împodobit, al lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, ancora credinței; bucură-te, frumusețe mult dorită.

Mulțime multă de nenorociri înviforează sufletul meu, din toate, Născătoare de Dumnezeu, arată-mă pe mine slobod.

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Mitrofan al Smirnei

Al căruia acrostih este:

«Pe Stăpâna tuturor o binecuvintez acum de șapte ori»

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoșarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă ție cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Cetele îngerilor te cinstesc pe tine cu adevărat, Preacurată, Maică a Dumnezeului tuturor, dar și acum primește din buzele mele de lut cântare de laudă.

Pe Soarele cel din Soare, pe Cuvântul cel necuprins care strălucește fără de ani, sub ani L-ai răsărit, cu ale Cărui raze, Fecioară, luminează sufletele noastre și le înțelepțește.

Slavă...

Omoară răutatea trupului meu cea încă vie, ceea ce ai născut viața cea adevărată, cu totul fără prihană Fecioară, și dăruiește, Curată, robului tău izbăvirea de patimi și de păcate.

Și acum...

Se cuvine ție, Născătoare de Dumnezeu, cuvânt de laudă pururea, dar noi te rugăm pe tine: Mântuiește din tot necazul vieții pe noi, cei ce alergăm la tine, Curată, cu credință.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, și cu Duhul cel atoatelucrător și dumnezeiesc, toată puterea lor, întărește-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Plătindu-mi tu datoriile cu harurile tale, Stăpână, cu recunoștință, așa cum se cuvine unui rob, te laud pe tine cu căldură, Maică fără prihană a Cuvântului, Izbăvitorul tuturor, dar și acum scoate-mă pe mine din nenorocirile vieții.

Pe Adam, cel omorât oarecând din neascultare, de o viață mai bună l-ai învrednicit, Preasfântă, născând pe Începătorul vieții, pe Cuvântul, Stăpână, dar și acum pe mine din moartea păcatului slobozește-mă.

Slavă...

Trufindu-mă, legea trupului cea pătimașă acum o asuprește pe cea a duhului și către cumplite pofte trage mintea mea, Preasfântă, dar dăruiește-mi mie degrab pacea nepătimirii cu rugăciunile tale.

Și acum...

În chip netâlcuit în pântecele tău zămislind pe Cel ce ține toate, Preacurată, pe Hristos, ai dezlegat firea pământenilor din stăpânirea iadului, dar și acum rupe lațul cel încâlcit al celor ce mă pizmuiesc.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părintești, și pe pământ Te-ai pogorât, și Te-ai preaslăvit, Unule Iubitorule de oameni».

Lupt noaptea cu întunericul chinurilor, înnegrit fiind la cuget, o, ușa luminii, luminează-mă cu strălucirile tale și scoate-mă degrab din greutatea necazurilor.

Fiind cuprins de mulțimea păcatelor și de lanțurile ispitelor fiind legat cu putere, chemând acum ajutorul tău, Stăpână, aș fi izbăvit de toată răutatea.

Slavă...

Adunările și sfaturile oamenilor răi și cumpliți, vicleni și pizmași risipește-le, Prealăudată, și izbăvește-mă de toată nenorocirea și necazul vieții.

Și acum...

Nodurile cugetelor celor mincinoase și uneltirile cele împotriva mea, cu sabia rugăciunilor tale taie-le, Stăpână, și degrab le dezleagă și izbăvește-mă din tot necazul.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Noapte neluminoasă ești necredincioșilor, Hristoase, iar credincioșilor Luminare întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte, pentru aceasta către Tine mânec și laud dumnezeirea Ta».

Zid nebiruit fiind credincioșilor, acoperământ fii robului tău și din toată răutatea și întristarea izbăvește-mă cu tărie, Fecioară.

Bolnav fiind foarte și vătămat cumplit din ambele părți, Preasfântă, aș primi de la tine, cu rugăciunile tale, întărire sufletului și trupului.

Slavă...

La noianul milelor tale, Fecioară, alergând acum, eu, robul tău, aș fi izbăvit de răutatea și de sfatul celui nedrept care mă stăpânește.

Și acum...

Faima covârșitoare a rugăciunilor tale pretutindeni zboară, Maică Fecioară, pentru care acum și pe mine izbăvește-mă din toată strâmtorarea vieții.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumești, înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine și la fiara cea pierzătoare de suflet fiind aruncat, ca Iona strig Ție, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte».

Grăirile și cuvintele tuturor credincioșilor pe tine te laudă ca o datorie comună tuturor oamenilor răsplătind nașterii tale, dar și acum pe cel ce te laudă pe tine, primește-l și îl izbăvește din ispite și din necazuri.

Pe mine, cel chinuit și înțepat de spinii patimilor și păcatelor și care caut la tine vindecare, cu totul fără de prihană Fecioară, izbăvește-mă de toată durerea și întristarea și ridică-mă din ispite și necazuri.

Slavă...

Firea pământenilor la cer ai dus-o, Născătoare de Dumnezeu, în chip vădit, fiind palat Împăratului slavei, pentru aceea ridică-mă din adâncul multor păcate, ispite și patimi.

Și acum...

Pe Cuvântul cel întrupat mai presus de minte și de cuvânt, Fecioară curată, L-ai născut prin cuvânt Care ne-a izbăvit pe noi din necuvântare, pentru aceea cu dumnezeiești cuvinte neîncetat te lăudăm și cu credință te slăvim.

Sedealna. Același glas

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară neîntinată, roagă pe Fiul tău, împreună cu puterile cele de sus, să îmi dăruiască mai înainte de sfârșit, iertare de păcate mie, celui ce cu credință te slăvesc pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuvioșii tineri, în cuptorul cel cu foc aruncați fiind, focul în rouă l-au prefăcut prin cântare astfel strigând: Bine ești cuvântat Doamne, Dumnezeul părinților noștri».

Împodobită cu ciucurii curăției, fără prihană Fecioară, schimbă acum rușinea răutății sufletului meu în dumnezeiască frumusețe, binecuvântată Stăpână, ocrotitoarea neamului nostru.

Se întărâtă și acum răzbunătorii demoni și focul patimilor îl aprind mie, ci mai vârtos, cu strălucirile milelor tale, pe aceștia până în sfârșit arde-i, ocrotitoarea neamului nostru.

Slavă...

Nu înceta a-L ruga pentru noi pe Fiul tău, fără prihană Maică a lui Dumnezeu, cu rugăciunile tale, scoțând din necazurile cele omenești și din chinuri pe cei ce se roagă ție.

Și acum...

Din patimile tiranului izbăvește-ne pe noi pe toți, Curată, pentru ca, mântuiți fiind, să cântăm Fiului și Dumnezeului tău, Fecioară Maică, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Cel ce este cu adevărat Dumnezeu... ».

Turme de patimi cu adevărat și de multe feluri de chinuri înconjură, Stăpână, pe rugătorul tău, dar izbăvește-mă de toată ocara lor.

Să vină acum peste noi mâna ta cea puternică, Stăpână, și să ne izbăvească pe noi din întristarea omenească la care ne așteptam.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Cursele oamenilor răuvoitori și vicleni zdrobește-le, curată Născătoare de Dumnezeu, și izbăvește pe rugătorul tău din tot felul de chinuri.

Și acum...

Singur liman dumnezeiesc fiind credincioșilor, Marie Preacurată, te rog pe tine să mă izbăvești de furtuna amară de pe marea vieții.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe cel ce este cu adevărat Dumnezeu și pricina firii tuturor, pe Hristos să-L preaînălțăm și să-L slăvim întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe ceea ce este mai presus de fire Maică și după fire fecioară, pe cea singură între femei binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, cu cântări de taină credincioșii o mărim».

Săltând ca un mânz, cu frâul poruncilor Stăpânului și al rugăciunilor tale sunt tras, Preasfântă, spre căile râvnei celei ostenitoare.

Mă tânguiesc tare, alunecând fără voie către faptele cele rele ale păcatului, izbăvește-mă, Născătoare de Dumnezeu, de schimbarea în mai rău.

Slavă...

Tămăduire omeneștii firi te-ai arătat mai înainte, ai vindecat zdrobirea lui Adam și a Evei, vindecă-mă și pe mine, Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale.

Și acum...

Minte înfrânată dăruiește-mi și inimă curată și voință atentă, ca să păzesc, Stăpână, curatele porunci ale Dumnezeului nostru.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Nu vom mai fi opriți

Bucură-te, ceea ce în chip de negrăit ai născut pe Dumnezeu, Cel ce a îndumnezeit pe om, prin pogorârea Lui, Fecioară.

Bucură-te, scăparea slăvită a întregii lumi, și străină auzire oamenilor și îngerilor.

Bucură-te, lumina lumii, Maică Fecioară, binecuvântată, care ai născut cu trup pe Dumnezeu mai presus de cuget și în chip de negrăit.

Fiindcă alt ajutor afară de tine nu am eu, rugătorul tău, la tine cad, Născătoare de Dumnezeu, în dar mântuiește-mă.

Miercuri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoşarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă ţie cântare de biruinţă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi

Cu cea dintâi dintre patimi îmbolnăvindu-se întru cele înalte demonul, părerea de sine, a căzut, din mândrie. Aşadar, tu, Prealăudată Fecioară, de aceasta izbăveşte-ne pe noi, păzindu-ne în smerenie.

Cuvinte de hulă şi cugete necurate izvorăsc, Preacurată, numai din părerea de sine, dar tu, cu roua milei tale, răcoreşte curgerile răutăţilor mele, ceea ce eşti bună.

Slavă...

Mare este comoara neprădată a neagonisirii fiindcă aşa cum Hristos a fost sărac şi străin, la fel şi noi suntem învăţaţi de El, Fecioară, să ne îndreptăm viaţa.

Şi acum...

Cu apele Iordanului înnoind firea, Mireasa lui Dumnezeu, Hristos ne-a dăruit nouă botezul, pe care întinându-l, vai, mie!, ne curăţim din nou prin botezul lacrimilor.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, şi cu Duhul cel atoatelucrător şi dumnezeiesc, toată puterea lor, întăreşte-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Prin pocăinţă orice rău şi orice păcat se şterge, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea tuturor, aşadar, în căile pocăinţei îndreaptă-ne pe noi pentru ca şi noi, imitând cu dreaptă socoteală pe cei ce au pocăinţa, să dobândim prin ea dezlegarea păcatelor.

Prin pocăinţă, tâlharul, prin suspine, vameşul, prin lacrimi, femeia cea păcătoasă pe Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, L-au milostivit, dar eu chem în ajutor numai nădejdea întru tine prin care voi fi izbăvit de chin.

Slavă...

Scara pe care a văzut-o Iacob, tu însăţi eşti, Fecioară, căci ai preînchipuit rânduiala, înfăptuirea şi treptele virtuţilor, pe care dă-ne să urcăm şi noi, curăţindu-ne simţurile prin a cincea treaptă.

Şi acum...

Mai înainte istorisind Ghedeon taina ta, Fecioară, pe lână a atras oarecând cereasca rouă, dar tu roagă-te ca şi mie să îmi fie trimisă de la Dumnezeu roua lacrimilor, ca să umplu lâna Duhului.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părinteşti, şi pe pământ Te-ai pogorât, şi Te-ai preaslăvit, Unule Iubitorule de oameni».

Ceea ce eşti cu totul strălucită şi aducătoare de bucurie şi curăţitoare a întinăciunilor, fără de prihană Fecioară, ceea ce eşti lucrătoare veselă având chemarea plânsului, fii mie păzitoare.

Lacrima pocăinței alungă cu putere, Preacurată, toată amărăciunea mâniei, roagă-te dar ca și eu să fiu îmbrăcat cu pocăința ca și cu un veșmânt.

Slavă...

Cuvintele înțelepților spun limpede că de nimic altceva nu Se bucură Dumnezeu decât de îndreptarea omului păcătos, pentru aceasta, îndreaptă-mă și pe mine.

Și acum...

Căzând în multe păcate, mă întreb pe care dintre ele îl voi plânge primul, dar uitându-le pe toate, Mireasa lui Dumnezeu, către tine alerg, apărătoare caldă.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Doamne Dumnezeul meu, dis-de-dimineață sculându-mă, mă rog Ție: Dă-mi iertare de greșelile mele și către lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

A spus gura cea dumnezeiască, adică, Adevărul însuși, că mincinos este numai diavolul. Așadar, să fugim de minciună, pentru ca prin rugăciunile Preacuratei, să devenim fii ai adevărului.

A zis Hristos lui Petru de șaptezeci de ori câte șapte să dăm iertare greșelilor, roagă-te, Mireasa lui Dumnezeu, să îmi ierte și mie când voi sta înaintea Judecătorului.

Slavă...

Propriu bunătății Stăpânului este mila și milostivirea, căci miluiește ca un milostiv și iartă păcatele și ca un bun poartă de grijă să ne mântuiască pe toți, Mireasa lui Dumnezeu.

Și acum...

Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut cu trup pe Făcătorul și Ziditorul meu, nu mă părăsi pe mine și nu mă trimite pe mine departe de apărarea ta, rogu-mă.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumești, înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine și la fiara cea pierzătoare de suflet fiind aruncat, ca Iona strig Ție, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte!».

Mulțimea îngerilor, a Heruvimilor și a Tronurilor, și orice rânduială înțelegătoare, Maica lui Dumnezeu, te măresc pe tine ca mai înaltă decât ele, dar noi, cei pământești și josnici, cerem de la tine iertare greșelilor.

Mai lată decât cerurile și decât tot pământul ești și mai sfântă decât toate făpturile și cine va putea să te laude după vrednicie? Totuși, primește voia mea cea bună și dă-mi iertare de greșeli, Curată.

Slavă...

Ochiul împrăștiat și risipit în cele văzute nu lasă mintea să înainteze către mișcările înalte ale vederii dumnezeiești, ci este atras, Născătoare de Dumnezeu, către multe feluri de patimi ale trupului.

Și acum...

Solomon mai înainte a scris în *Cântarea Cântărilor* povestea mirelui și a miresei arătând unirea sufletului cu Dumnezeu. Astfel roagă-te Celui ce a ieșit din tine întrupat fără de sământă, să mă unească și pe mine cu El, Preacurată.

Sedealna. Glasul al 7-lea

Rodul pântecelui tău

Nicăieri altundeva nu nădăjduim să aflăm mântuire, Preanevinovată, afară numai dacă nu dobândim ajutor grabnic de la tine. Pentru aceasta, pe tine te mărim.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu și zicând: Cel preaînălțat, Dumnezeul părinților și preaslăvit».

Gura mișcându-și spre laudă Proorocul, și-a umplut-o de Duhul, precum este scris. Iar eu, deschizând-o, vărs deșertăciuni, Preacurată. Dar tu înțelepțește-mă cu dorul tău.

Noaptea adâncă a păcatelor mă cuprinde și nu-mi pot ațintí ochii spre lumina pocăinței, Mireasa lui Dumnezeu, dar tu ridică-mă spre pocăință cu rugăciunea ta fierbinte.

Slavă...

Smochin neroditor am fost văzut, Maica lui Dumnezeu, și mă tem de hotărârea tăierii, ci tu mijlocește pentru mine, ca să vărs lacrimi pentru spurcăciunile mele.

Și acum...

O, cum voi răbda focul gheenei? O, cum voi răbda viermele! Și scrâșnirea dinților, Prealăudată! Dar tu izbăvește-mă cu rugăciunea ta cea fierbinte către Cel Preaînalt!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul... ».

Suspină, suflete, și din adâncul inimii trimite glas de tânguire și de jale către Maica lui Dumnezeu. Miluiește-mă, Curată, pe mine, cel ce am păcătuit mai presus decât toți muritorii. Izbăvește-mă de gheena și de întunericul veșnic și fă-mă șezător de-a dreapta.

Dă-mi inimă priveghetoare și ochi al minții treaz care să privegheze și să-L primească în ceasul în care nu mă aștept, târziu în noapte, pe Dumnezeu Care vine să mă învrednicească pe mine de cămara dumnezeiască, de voi avea aprinsă candela virtuților.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fii mie ajutor, Preasfântă Fecioară, celui ce alerg la tine și strig cu credință: Miluiește-mă, Bună, și, mai înainte de sfârșit, dăruiește-mi mie iertare păcatelor și în ceasul sfârșitului meu dă-mi mântuire și după sfârșit, odihnă desăvârșită.

Și acum...

Puterea Unicei Thearhii una este, nedespărțit împărțită și fără amestecare unită: Tatăl, izvorul pricinuitor al celor ce au ieșit din El, Fiul și Duhul. Pe aceasta într-un glas noi credincioșii o lăudăm și o slăvim întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Rugul cel nears, împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu L-a făcut cunoscut lui Moise celui zăbavnic la limbă și gângav; iar pe cei trei tineri, iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreți nebiruiți de foc. Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece și Cuvântului cel întru tot înțelept trup I-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locaș al Celui neîncăput, încăpere a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim».

Cuvintele dumnezeieștilor părinți, Curată, învață că lepădarea răutății este pocăință, apoi și reaua pătimire, postul, privegherea și zdrobirea inimii și plânsul curățitor, pe care și mie dăruiește-le, Maică Fecioară.

Înfricoșătoarea zi a Stăpânului s-a apropiat și tu dormi suflete al meu? O, vai nebuniei tale! Grăbește-te, scoală-te și plângi stăruitor și strigă Fecioarei: Ceea ce ai născut pe Hristos, Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă!

Slavă...

Suflete al meu, noaptea vieții înaintează, iar înfricoșătoarea zi a cercetării celor făptuite de tine se apropie, iată vine. Teme-te de Scaunul acela înaintea căruia urmează să te înfățișezi, pentru aceea strigă: Miluiește-mă, Stăpână.

Și acum...

Tu ești apărătoarea mea și scăparea, Fecioară, tu ești veselia mea și dumnezeiască laudă. Așadar, tu izbăvește-mă de tot păcatul și mânia aducătoare de moarte, de toată vătămarea și primejdiile și de viitoarea înfricoșătoarea osândă.

Prosomii. Glasul al 7-lea

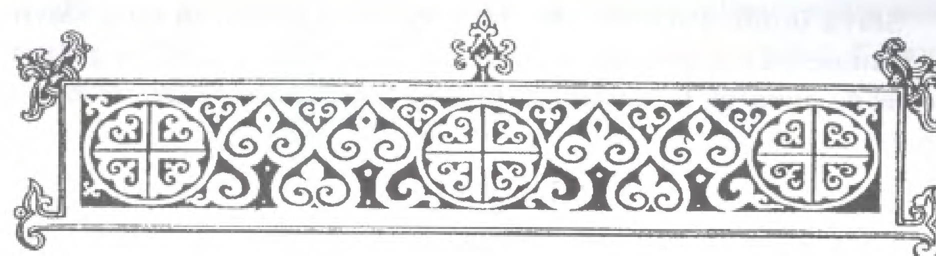
Astăzi se gândește Iuda

Bucură-te, grădină de trandafiri cu bună mireasmă, care din muguri ai odrăslit trandafirul cel roșu și înmiresmat al feciorиei; bucură-te, crin dumnezeiesc din care Cel ce îmbracă felurit crinii câmpului Și-a încins veșmântul cel netors al trupului care ascunde porfira lui Solomon; bucură-te, floare mai colorată decât orice culoare.

Bucură-te, Împărăteasa împărăteselor care ai născut pe Împăratul împăraților a Cărui Împărăție este Împărăția tuturor veacurilor; bucură-te, ceea ce ai biruit împărăția morții și ai născut pe Dătătorul Împărăției vieții pe care o cinstesc împărații; bucură-te, Marie, Împărăteasa tuturor.

Bucură-te, nor ușor, ceea ce ai îmbogățit pământul și greutatea cortului tău din înălțimile curăției făcându-l mai ușor decât aerul cel mai străveziu, întru care Hristos șezând, precum a zis Isaia, S-a pogorât în Egipt și i-a zdrobit idolii cei făcuți de mână și l-a întors la cunoștința cea dumnezeiască.

Umple inima mea, Fecioară, de pocăință, rogu-mă, dăruiește și sufletului meu plâns mântuitor, mânia mea întoarce-o împotriva demonilor, toată năzuința mea îndreapt-o spre Domnul, întărește-mă ca pururea să mă îndeletnicesc cu rugăciunile, ca prin tine viață să dobândesc și strălucire dumnezeiască.

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan al Evhaitelor

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoșarea pământului s-a schimbat firea apelor cea mai lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă ție cântare de biruință».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Pe mine, cel ce zac în patul lenevirii, Fecioară, din tot felul de păcate, tu însuți mă ridică, dăruindu-mi dumnezeiască întărire, ca să slăvesc minunile tale, Preacurată, ca ceea ce ești cu adevărat preaslăvită.

Vindecă zdrobirea sufletului meu, Născătoare de Dumnezeu, pe care vrăjmașul a pricinuit-o prin momeala plăcerilor, folosindu-te de dumnezeieștile leacuri ale milei și puterii tale, Curată.

Slavă...

Oprește cursele plăcerilor și patimilor mele prin adierea dumnezeieștii tale rugăciuni, Preanevinovată, ca să slăvesc cu inimă lină nemăsurata ta putere.

Și acum...

Slava lumii, Fecioară slăvită, ceea ce ai născut în chip slăvit pe Dumnezeu Cel preaslăvit, învrednicește-i de dumnezeiasca slavă pe cei ce pururea te slăvesc pe tine ca Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, și cu Duhul cel atoatelucrător și dumnezeiesc, toată puterea lor, întărește-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale».

Iosif, biruind oarecând pe stăpâna cea desfrânată a plăcerilor nelegiuite, a ajuns împărat strălucit al Egiptului, dar eu, cedând în chip fără de minte patimilor trupești celor multe, sunt stăpânit de păcat.

Născătoare de Dumnezeu, Marie, smulge-mă pe mine din Egiptul cel înțelegător și din robia celui rău, tu, ceea ce despici mările cugetelor mele rele, ducându-mă în muntele pocăinței și mântuindu-mă.

Slavă...

Fugind de dumnezeieștile porunci, m-am făcut nebun la minte și am devenit rob plăcerilor prin care am stins frumusețea sufletului și m-am înnegrit, ceea ce ești bună, dar tu, arătându-te mie mijlocitoare, cercetează pe robul tău.

Și acum...

Întinat cu plăcerile, pe tine, Fecioară neîntinată, te rog: Izbăvește-mă din toată întinăciunea trupului și dăruiește-mi mie plâns curățitor și lacrimă neîncetată care să stingă văpaia gheenei.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părintești, și pe pământ Te-ai pogorât, și Te-ai preaslăvit, Unule Iubitorule de oameni».

Pe ceea ce singură este aleasă de Dumnezeu dintre toate neamurile mai înainte de toată făptura, podoaba întregii firi, floarea cea de mult preț, pe Fecioara să o lăudăm.

Luminarea și dulceața celor ce se încred în tine, Prealăudată, umple de bucurie mult îndurerata mea inimă, împlinind cererile ei.

Slavă...

Arată ajutorul tău, Preabună, robului tău care din suflet nădăjduiește întru tine, Preanevinovată, și te cheamă pe tine, nădejdea tuturor și lauda.

Și acum...

Mireasa lui Dumnezeu, primește rugăciunile mele și izbăvește-mă din tot necazul, batjocura și răutatea și din toate primejdiile pe mine, cel ce laud cu dor nașterea ta.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Doamne Dumnezeul meu dis-de-dimineață sculându-mă, mă rog Ție: Dă-mi iertare de greșelile mele și către lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Adună mintea mea cea împrăștiată, Născătoare de Dumnezeu, și fă-mă să îmi văd propriile răni, să plâng și să mă tânguiesc pentru ele și de cele străine să mă depărtez.

Picură-mi picăturile milei, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și curățește-mi păcatele mele cele multe, șterge urmele și semnele rănilor, ceea ce ai născut pe Doctorul sufletelor.

Slavă...

Nor ușor care ai născut pe soarele dreptății, risipește norii trândăviei mele și spre pocăința cea luminoasă prin râvnă mă îndreptează.

Și acum...

Către tine am ridicat ochiul minții mele și strig: Miluiește, Stăpână, sufletul care caută la tine și care nădăjduiește la mare mila ta.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înotând în valul grijilor lumești, înecat fiind de păcatele cele înotătoare împreună cu mine și la fiara cea pierzătoare de suflet fiind aruncat, ca Iona strig Ție, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel purtător de moarte».

Naufragiind în mijlocul mării vieții, mi-am scufundat corabia sufletului, Curată, și am pierdut toată încărcătura cea bună, dar din adâncul pierzaniei mă ridică.

Din fiara cea înțelegătoare, din chitul cel pierzător de suflet, scoate-mă, rogu-mă, Fecioară, auzind strigătul meu din pântecele iadului, Stăpână, să ajungă rugăciunea mea înaintea ta; toate câte am cerut, Preabună, dăruiește-mi mie.

Slavă...

Prin atacurile păcatelor și prin năvălirile valurilor vieții, suflarea potrivnică a vânturilor celor schimbătoare mă învârtejește și mă înviforează, dar tu izbăvește, Maica lui Dumnezeu, sufletul meu din valul cel aducător de moarte.

Și acum...

Ținutul cel întunecat și înnegurat al iadului, ținutul întunericului veșnic, precum este scris, și neluminos întru care nu este a vedea lumină, nici nu este a vedea acolo viață muritorilor, Stăpână, eu, nădăjduind în tine, să nu ajung să-l văd.

Sedealna. Același glas.

Fără de sământă ai zămislit în pântecele tău, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu și al Tatălui, pe Care neîncetat roagă-L pentru sufletele noastre.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu și zicând: Cel preaînălțat, Dumnezeul părinților și preaslăvit».

Cu ploile lacrimilor adapă, Fecioară, inima mea cea stearpă și brazdele sufletului meu le îmbată prin pocăință, înmulțind roadele virtuților.

Ca o noapte mi-am trecut viața, faptele nopții lucrând, eu, cel întunecat la suflet, dar luminează-mă cu lumina rugăciunilor tale, ceea ce ai născut dumnezeiasca lumină, Prealăudată.

Slavă...

Tras pururea de poftele cele nestăpânite spre păcat, ca un rob împlinesc porunca trupului, cu totul fără prihană, Fecioară, din amarnica tiranie a acestuia izbăvește-mă.

Și acum...

În multe feluri, vicleanul șarpe pururea uneltește împotriva mea, cu plăceri și cu amărăciuni tulburându-mă, dar tu pe piatra nepătimirii întărește-mă, Curată.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul... ».

Pe tine, palatul cel curat și strălucit și de lumină purtător al lui Iisus și cortul cel cuvântător al Cuvântului, chivotul cel însuflețit, pe tine, cea mai lată decât cerurile și mai înaltă decât pământul, preacinstită Fecioară, Preacurată Marie, te rog, mântuiește smeritul meu suflet.

Ceea ce ai fost dată în dar de la noi Stăpânului, ca o pârgă a întregii firi, primește rugăciunile noastre, Preacurată, daruri desfătate, dându-ne nouă în schimb ajutorul tău, ca să ne închinăm cu credință și cu dor ție și Fiului tău întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Plecându-Se ca un bun sub iubirea Lui de oameni, Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, pe tine te-a dat ajutor împotriva vrăjmașilor și tămăduire patimilor pentru cei ce cu credință strigă: Toate lucrurile lăudați-L pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Și acum...

Arată-te acum mie în primejdii ocrotitoare, alinare în nenorociri, ajutor în necazuri, în bolile cele de multe feluri izvor tămăduitor și vindecare patimilor, alungând de la mine toată vătămarea, Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai pe Dumnezeu L-a făcut cunoscut lui Moise celui zăbavnic la limbă și gângav, iar pe cei trei tineri, iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreți nebiruiți de foc. Toate lucrurile Domnului lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece și Cuvântului cel întru tot înțelept trup I-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locaș al Celui neîncăput, încăpere a Făcătorului tău cel nemărginit, pe tine te mărim».

Nefiind prădată de bogăția feciorie tale, Maică după trup te-ai arătat Atotțiitorului, Mireasă fără de bărbat, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, hrănind ca pe un prunc pe Cel ce hrănește și sfințește întreaga lume ca un Ziditor a toate.

Răsăritul cel prealuminos al soarelui celui neapus al slavei prin care toți suntem luminați cu lumina cunoștinței adevărului

celui dumnezeiesc, Fecioară cu nume de Doamnă, lumina ochilor mei, nu mă trece cu vederea pe mine, rugătorul tău.

Slavă...

Iubitor de păcat fiind, mă cutremur și mă spăimântez ca nu cumva pe neașteptate să mă ajungă sfârșitul vieții, fără prihană Stăpână, ocrotitoarea tuturor celor asupriți, roagă-te acum să mă îmbunătățească prin chipurile pocăinței.

Și acum...

Înghețat de răceala păcatelor, încălzește-mă cu fierbințeala milostivirii tale, Stăpână, și ridică-mă spre dragostea cea fierbinte a Fiului tău, ca dintr-o fierbinte pornire să te măresc pe tine cu căldură, eu, robul tău.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Nu vom mai fi opriți

Bucură-te, dumnezeiesc acoperământ și ocrotitoarea celor ce te cinstesc pe tine ca Maică a Celui Preaînalt; bucură-te, cu totul nepătată.

Bucură-te, cea prin care iadul s-a omorât și moartea s-a nimicit, Născătoare de Dumnezeu, și Adam s-a mântuit.

Bucură-te, lauda credincioșilor, Preasfântă; bucură-te, Stăpână care ai întrupat pe Dumnezeu, născându-L cu trup.

Primește-mă ca o milostivă pe mine cel ce suspin și miluiește-mă ca pe vameșul cu rugăciunile tale de Maică.

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Ioan Damaschinul

Cântarea 1. Glasul al 7-lea

Irmosul:

«Lui Dumnezeu, Cel ce a ajutat lui Moise în Egipt de a scos pe Israel și a scufundat pe Faraon în marea Roșie, cântare de biruință să-I cântăm că S-a preaslăvit».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Cu dumnezeiască lumina ta, Preabună, luminează cugetele mele, ca să strig ție cu credință cântare de mulțumire, Marie mult lăudată.

Ceea ce ai făcut cer firea cea pământească, bucură-te, cu totul nepătată, Curată, Doamnă și Stăpâna lumii, bucură-te, Nevinovată.

Slavă...

Bucură-te, ușa lui Dumnezeu; bucură-te, fără prihană Maică; bucură-te, nor luminos, scăparea muritorilor, Fecioară; bucură-te, Preacuvioasă.

Și acum...

Bucură-te, raiul desfătării care ai purtat în mijloc pomul din care împărtășindu-se muritorii, în chip vădit trec la viața cea nepieritoare.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Întăritu-s-a în credință Biserica lui Hristos, pentru că neîncetat cu laude strigă cântând: Sfânt ești, Doamne, și pe Tine Te laudă duhul meu».

Bucură-te, stea de dimineață care ai arătat în lume soarele cel veșnic, bucură-te, zidul cel nesurpat al celor ce strigă cu credință: Sfânt ești, Hristoase, și pe Tine Te laudă duhul meu.

Bucură-te, cămară de nuntă purtătoare de lumină a singurului Împărat, bucură-te, acoperământul celor ce cu dor strigă, Fecioară: Sfânt ești, Doamne, Cel ce mântuiești sufletele noastre.

Slavă...

Stinge întunericul patimilor mele, Curată, Născătoare de Dumnezeu, și luminează-mă cu lumina ta pe mine cel ce cânt cu credință: Bucură-te, podul lumii și mare jertfelnic de împăcare.

Și acum...

Întăritu-m-am, cunoscând dumnezeiasca ta naștere și mă îmbogățesc cu ocrotirea ta, Fecioară, strigând ție: Bucură-te, mult lăudată Marie, Stăpâna tuturor.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimântat, Doamne».

Cortul cel slăvit și dătător de lumină să-l lăudăm popoare cu cântări de mulțumire: Bucură-te, slava lumii și mântuirea.

Palatul cel prealuminos al lui Iisus să-l lăudăm, credincioșilor, strigând cu glas limpede: Bucură-te, Fecioară, podoaba tuturor.

Slavă...

Bucură-te, iatac însuflețit al Împăratului, lauda credincioșilor și pecetea proorocilor; bucură-te, veselia îngerilor.

Și acum...

Poate poporul ortodocșilor să te laude pe tine, cea cu totul fără prihană, ca Maica lui Dumnezeu, împreună cu îngerul strigând ție: Bucură-te!

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Cei ce de noapte alergăm la slava și lauda Ta, Cuvântule, neîncetat lăudăm chipul Crucii Tale, pe care ne-ai dat-o nouă armă de ajutor».

Bucură-te, preafrumoasă mireasă a Tatălui Celui fără de început; bucură-te, Maică nestricată a Fiului Celui împreună fără de început; bucură-te, vas curat al Duhului Sfânt.

Bucură-te, acoperământul lumii, mai lat decât norul; bucură-te, stâlp de foc, care luminezi pe cei din întuneric; bucură-te, vas de aur care ții mana.

Slavă...

Bucură-te, gura apostolilor cea fără de tăcere; bucură-te, curajul neclintit al luptătorilor; bucură-te, dumnezeiasca veselie a nevoitorilor.

Și acum...

Înviforat de talazul valurilor vieții, povățuiește-mă la limanul bucuriei, Fecioară, ceea ce ai născut lumii Bucuria cea neîncetată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iona din pântecele iadului striga: Scoate din stricăciune viața mea. Iar noi strigăm ție: Atotputernice Mântuitorule, miluiește-ne pe noi!».

Bucură-te, zori de taină ai dumnezeieștii zile, Prealăudată; bucură-te, desfătarea lumii; bucură-te, locașul luminii; bucură-te, zidul credincioșilor și armă nezdrobită.

Bucură-te, Cuvioasă, nădejdea bunătăților celor veșnice, scaun însuflețit al Stăpânului, puterea conducătorilor; bucură-te, turn trainic, ajutorul lumii.

Slavă...

Mă învăluie întreitul val al gândurilor, dar tu, Fecioară, spre țărmul adevăratei pocăințe cârmuiește-mă, păzind în pace inima mea.

Și acum...

Înalță fruntea credincioșilor, Născătoare de Dumnezeu, și doboară sprânceana și îndrăzneala vrăjmașilor, ca ceea ce ești singură ocrotitoare a credincioșilor.

Sedealna. Glasul al 7-lea

Cel ce pentru mine ai răbdat

Pe Domnul Cel atotmilostiv pentru noi roagă-L să izbăvească sufletele noastre din toată cursa șarpelui.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu și zicând: Cel preaînălțat, Dumnezeul părinților și preaslăvit».

Bucură-te, palatul cel desfătat al Împăratului; bucură-te, ajutorul celor ce cântă, fără prihană Fecioară: Bine ești cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Bucură-te, turnul cel tare al evlaviei; bucură-te, îndreptarea celor ce strigă cu credință: Bine ești cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Bucură-te, fulgerul luminii celei strălucite, bucuria și veselia celor ce cu dor cântă: Bine ești cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum...

Ridică-mă pe mine cel căzut în prăpastia nenorocirilor, tinde mâna ta, Stăpână, rugătorului tău celui ce strigă: Bine ești cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Împăratul slavei Cel Unul fără de început... ».

Mai sfântă decât cetele cele cerești cunoscându-te pe tine, noi, credincioșii, ție îți strigăm: Prealăudată, bucură-te, acoperământul lumii, palat de aur al Împăratului a toate; bucură-te, Binecuvântată. Pentru aceea, noi credincioșii, după datorie, te slăvim.

Cu adevărat toate tainele înfricoșătoarei tale nașteri, fără pată Fecioară, sunt nespuse și negrăite și străine foarte și oamenilor, și îngerilor, Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, Marie.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Alt ajutor în necazuri nu am, nici grabnic izbăvitor în primejdii, nici ocrotire sigură, cu totul fără prihană, nici doctor în boli, nici altă bucurie și veselie, în felurite întristări șafară numai de tine, Fecioarăț.

Și acum...

Încordează, fără prihană Fecioară, tăria sufletului meu cea omorâtă de multe păcate și luminează-mă cu lumina pocăinței cu dumnezeieștile tale rugăciuni, ca să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Împăratul slavei Cel Unul fără de început pe Care Îl binecuvintează puterile cerurilor și de Care se cutremură cetele îngerilor, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Pe ceea ce este mai presus de fire Maică și după fire fecioară, pe cea singură între femei binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, cu cântări de taină credincioșii o mărim».

Biserică și ușă ești și tronul cel mai curat al Făcătorului a toate, Binecuvântată, pentru aceea noi, credincioșii, după datorie te slăvim.

Țarina cea nearată care netâlcuit a înflorit pe pământ spicul cel ceresc cu cântări de taină după vrednicie este slăvită.

Slavă...

Stinge văpaia patimilor mele și cu rugăciunile tale de maică, risipește năvălirile nenorocirilor, ca să te măresc pe tine cu bucurie, fără de prihană Fecioară.

Și acum...

De Dumnezeu dăruită, Fecioară, ocrotitoarea lumii, doboară înălțările vrăjmașilor mântuind poporul și păzind nevătămată turma ta.

Prosomii. Glasul al 7-lea

Astăzi se gândește Iuda

Bucură-te, lâna cea mai albă și toarsă, Preanevinovată, care ai tors în minte adâncul înțelesurilor Duhului Sfânt din care, mai presus de cuget, s-a țesut lui Hristos, Sfințitorul și Desăvârșitorul puterilor celor de sus, efodul de porfiră cu fir de aur al Întrupării.

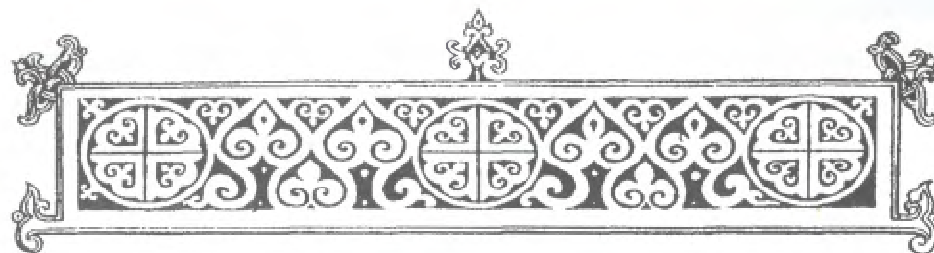
Bucură-te, Curată, cu dar dăruită, numele cel plin de har și făptuirea bucuriei veșnice, Născătoare de Dumnezeu, locaș sfințit, nimicirea blestemului strămoșilor, ceea ce ai născut pricina bucuriei, Fecioară, dăruind bucurie tuturor celor ce te laudă pe tine, cea prin care cerul și pământul se bucură.

Bucură-te, mângâierea cea mai veselă a sufletului meu nemângâiat; bucură-te, dulceața și roua dimineții; bucură-te, duhul

blând și senin, adierea zefirului; bucură-te, cu totul fără prihană Fecioară, subțire și plăcută glăsuire și șoaptă, suflare care răcorești pe cei ce ard în focul necazurilor.

Numele evlaviei, Fecioară, punându-l afară din mine, jucăria curviei m-am făcut și râs slavei deșarte m-am văzut, căci acestor două fiare care se luptă între ele m-am predat din nebăgare de seamă, pentru aceea, izbăvește-mă, căci tu ești veselia sufletului meu și încredințarea.

Glasul al 8-lea

Sâmbătă seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Cuviosului Nicolae Cataschepinul

Cum se vede la următoarele tropare ale Născătoarei

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii și despărțind marea. Și pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Prin dumnezeiasca pronie fiind adus la ființă și după chipul cel înțelegător al lui Dumnezeu fiind făcut, vai, mie!, mi-am întinat sufletul cu aplecările cele spre rău, dar tu, Fecioară, izbăvește-mă de gheenă și mă mântuiește, ca să te slăvesc pe tine cu mulțumire.

Port o conștiință întinată cu spurcate patimi și ca pomul cel neroditor mă împovărez cu păcate, Stăpână, dă-mi să fiu un pom răsădit lângă izvoarele lacrimilor mele și să aduc roadă de pocăință.

Slavă...

Împodobeşte sufletul meu cu multe feluri de fapte bune, frumuseţea lui Iacob, întru care S-a sălăşluit Dumnezeu Cuvântul, iubind-o ca minunată şi neprihănită, şi prin nepătimire, dezbracă-mă de tunica cea urâtă la chip a patimilor.

Şi acum...

Arată-mă templu al Duhului Sfânt, curată şi adevărată Maică a lui Dumnezeu, cea cu totul minunată, căci pe tine ocrotitoare te-am dobândit şi apărătoare şi ajutătoare în toate nenorocirile vieţii şi către Dumnezeu rugătoare trează.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni».

Ceea ce mai presus de fire în pântece fără de sământă ai zămislit şi pe Cuvântul mai presus de cuvânt L-ai născut, primeşte-mă pe mine, cel ce în multe păcate împotriva firii am păcătuit şi miluieşte-mă pe mine, cel ce dobitoacelor celor fără de minte m-am asemuit.

Tu singură ai covârşit, Curată, pe toţi pământenii în curăţie, iar eu am covârşit firea prin desfrânare, pentru aceea tu te-ai făcut mai cinstită decât îngerii, iar eu mai rău decât demonii, dar tu mântuieşte-mă pe mine, risipitorul.

Slavă...

Chiar dacă am ajuns, Cuvioasă, în groapa nenorocirii şi în prăpastia deznădejdii, dar ştiind multa şi nemăsurată mila ta, tinde-mi mâna ta şi miluindu-mă, mântuieşte-mă.

Şi acum...

Ca să te slăvesc cu evlavie şi să mă închin ţie cu dreaptă cinstire, scoate-mă pe mine, netrebnicul robul tău, din tot felul de ispite, din primejdii şi necazuri, din boli şi din viitoarea osândă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!».

Tu eşti veselia inimii mele, Născătoare de Dumnezeu, tu, întărirea mea, tu, lauda mea şi lumina, tu, bucuria mea, tu, slava mea şi podoaba, viaţa, suflarea, dulceaţa, plăcerea, desfătarea mea, voioşia, bucuria, mângâierea mea.

Primeşte laudă din necuratele mele buze, Sfântă Fecioară şi Prealăudată, fii mie, osânditului, scăpare nemincinoasă şi împăcare şi izbăveşte-mă de iad, de amara osândă, cu rugăciunile tale, de Dumnezeu dăruită.

Slavă...

Ceea ce singură eşti ajutătoare gata, tinde-ne nouă mână de ajutor şi ne rugăm: Apără neputinţa noastră în vreme de război, ca în glas de mulţumiri neîncetat să lăudăm apărarea ta cea fierbinte.

Şi acum...

Ascultător fiind în a face fapte rele, de la a le face am ajuns la obicei, de la obicei, la simpla aplecare spre rău, apoi de la aplecare am ajuns la deprindere, iar deprinderea, fiind ca o a doua fire, cere obiceiul ca pe o datorie.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Îngreunat de toropeala nepăsării și de somnul trândăviei sunt cu totul nesimțitor și mă târăsc în întunericul patimilor, dar tu luminează-mi ochii, ușa luminii, ca să nu adorm întru moarte.

La tine cad și strig: Omoară, Preanevinovată, păcatul cel viu care împărățește întru mine din pricina slăbirii minții și fă-mă părtaș vieții dumnezeiești, Fecioară, pe mine, cel omorât de cugetul trupului.

Slavă...

Asemenea celor trei tineri nearși dănțuind în cuptorul cel aprins și călcând în picioare cuptorul cel clocotitor al patimilor arată și cele trei părți ale sufletului meu, ceea ce ai născut pe Unul din Sfânta Treime.

Și acum...

Nor aducător de ploaie care picură apa cunoștinței, răcorind pe cei părăsiți și topiți de văpaia necunoștinței și cu rouă rourându-i, te cunoaștem pe tine, Fecioară prealăudată.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog, ridică-mă din adâncul răutăților, căci către Tine am strigat: Auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!».

Zdrobește, Stăpână, săgețile agarenilor celor fără de Dumnezeu și toată uneltirea demonilor fă-o deșartă, acoperind și păzind pe poporul cel cu numele lui Hristos numit, ca să te slăvim pe tine cu dor.

Marie, sălașul cel curat și cu totul cuvios al Făcătorului a toate, curățitor al sufletului, dă-mi mie lacrimă de pocăință și ascultă rugăciunea mea, Preanevinovată.

Slavă...

Palat înțelegător al Împăratului ești, pentru aceea te rog: Arată-mă și pe mine casă a Sfintei Treimi, Stăpână, alungând întunericul patimilor sufletului meu.

Și acum...

Strălucească acum asupra mea negrăită milostivirea ta, slobozindu-mă, Fecioară, din adâncul păcatelor și al deznădejdii și ducându-mă la limanul pocăinței.

Sedealna. Glasul al 8-lea

Întărirea credinței cea neclintită

Pe cinstirea cea cerească a puterilor celor de sus și înălțarea cea împodobită a sufletelor noastre, pe Maica Fecioară să o lăudăm credincioșii: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Făcătorul îngerilor; bucură-te, împăcarea păcătoșilor, care ai întrupat pe Dumnezeu Cuvântul; bucură-te, Mireasă nenuntită.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii cei ce merseseră de demult din Iudeea în Babilon, prin credința în Treime, văpaia cuptorului au înfruntat-o, cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat».

Născătoare de Dumnezeu, rodul curatului tău pântece ne-a înviat pe noi, cei omorâți odinioară prin roada pomului, pentru aceea lăudându-te după datorie, strigăm: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Mai presus de fire și de cuvânt, ai născut pe Stăpânul a toate și ai hrănit la sânul tău pe Cel ce tuturor gătește masă la bună vreme, pe Care roagă-L, Bună, pentru noi cu stăruință.

Slavă...

Minte de prunc, gând nesigur și cuget nedesăvârșit având, Fecioară, ca un prunc, nu deosebesc binele de rău, dar tu dă-mi mie să cuget cu bărbăție ceea ce este de folos.

Și acum...

Pururea Fecioară Marie, ceea ce ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat, mântuieşte sufletul meu cel stăpânit de multe păcate străine, Binecuvântată Curată, ca să te fericesc.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«De şapte ori nebuneşte a încins tiranul haldeilor cuptorul... ».

Genunchiul oarecând neplecându-l cinstirii celei fără de lege, tinerii au fost aruncaţi în focul cel înălţat şi au rămas nearşi, dar eu, biruit fiind de plăceri, voi fi aruncat în focul cel veşnic, voi plânge şi mă voi tângui, dar tu cruţă-mă, Fecioară, dându-mi întoarcere cu dumnezeieştile tale rugăciuni.

Plăcerile trupului, mişcările cele neorânduite şi schimbările trupeştii alcătuiri, cele săvârşite în chip nenorocit trimit viermelui celui neadormit pe cei ce rămân desăvârşit în acestea şi nu se pocăiesc. Ce voi face eu, ticălosul? La tine alerg, miluieşte-mă, Fecioară.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Ceea ce ai primit, fără de prihană, focul cel dumnezeiesc în pântecele tău, arde toată materia patimilor mele, rogu-mă, luminează mintea mea şi inima o străluceşte şi izbăveşte-mă de toată vătămarea pe mine, cel ce strig: Tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Şi acum...

Domnul, Cel ce S-a sălăşluit în neîntinat pântecele tău, alt cer pe pământ te-a arătat, Marie Prealăudată, pentru aceea cu credinţă strig ţie: Izbăveşte-mă pe mine din toate ispitele cele pământeşti şi din primejdii, de toată năvălirea demonilor, de boli şi de păcate, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Să lăudăm... Irmosul:

«De şapte ori nebuneşte a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul şi Mântuitorul tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup şi pântecele tău s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te măresc».

În toată viaţa mea apărându-mă, Fecioară curată, încălzeşte smeritul şi mult păcătosul meu suflet şi mai cu seamă în vremea despărţirii şi tăierii de nenorocitul şi trecătorul trup care se împrăştie ca cenuşa.

Arată-mi atunci, Maica lui Dumnezeu, faţa apărării tale, iar faţa întunecată şi urâtă a vrăjmaşilor care vor să mă apuce şi să mă sfâşie ca nişte fiare, umple-o de ruşine, povăţuitoarea mea, ceea ce mă povăţuieşti în calea celor mântuiţi.

Slavă...

Fii mie ocrotitoare în ispite, în ziua mâniei, turn nebiruit, Curată, singur ajutor împotriva uneltirilor, în nenorociri, sprijin, având putere, Preabună, căci poţi, ca Maică a Celui Preaînalt, fără împiedicare, toate câte voieşti, Mireasa lui Dumnezeu.

Şi acum...

Înălţatu-s-a, slăvitu-s-a neamul muritorilor şi a fost învrednicit de o cinste mai bună prin înrudirea ta, Fecioară, şi a dobândit dumnezeiasca înfiere prin mijlocirea ta, căci Dumnezeu a fost văzut purtător de trup din tine în chip negrăit, rămânând neschimbat cu dumnezeirea.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune...

Bucură-te, templu preasfânt al Împăratului Hristos; bucură-te, adânc nemăsurat; bucură-te, înălţime nespusă şi îngerilor necunoscută; bucură-te, cununa împăraţilor şi lauda cinstită a preoţilor; bucură-te, prealuminată; bucură-te, cu totul nepătată;

bucură-te, sprijin nesurpat al credincioșilor; bucură-te, turn neclintit.

Bucură-te, nume mult dorit; bucură-te, chivot de aur; bucură-te, încetarea lacrimilor și trezirea bucuriei, Născătoare de Dumnezeu, Prealăudată; bucură-te, prinosul lacrimilor, bucură-te, intrarea bucuriei în lume; bucură-te, cea fără de bărbat; bucură-te, Maică nenuntită, scăparea tuturor și apărarea celor ce aleargă la tine.

Bucură-te, lauda întregii lumi, bucură-te, sfeșnic de aur, luminos și preastrălucit; bucură-te, pod dumnezeiesc, care duci la viață pe cei omorâți de păcate și care au alunecat în patimi; bucură-te, neîntinată; bucură-te, râul vieții cel nedeșertat; bucură-te, izvor nesecat; bucură-te, preaminunată.

Trup luând din sângiurile tale, Dumnezeu Cel mai înainte de veci pe tine ocrotitoare oamenilor te-a arătat, fără prihană Fecioară. Pentru aceea, izbăvește pe robii tăi din toată nevoia și necazul și din cursele vrăjmașului și învrednicește-i să se împărtășească de luminarea celor aleși pe toți cei ce te slăvesc și se închină ție cu credință.

Duminică seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Teofan al Niceei, Graptul

Cum se vede în următoarele tropare ale Născătoarei

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Pe Faraon, cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii și despărțind marea. Și pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu».

Din buze necurate, primește laudă, Preanevinovată, cum a primit mai înainte Fiul tău și Domnul Dumnezeul meu cei doi bani ai văduvei și dezlegare datoriilor dă-mi mie, ca după datorie să te cinstesc pe tine.

Ai născut pe Cuvântul cel întrupat, pe Cel ce, mai înainte fără de trup fiind, S-a unit cu lumea dumnezeu-omenește în chip mai presus de fire, Preanevinovată, de Dumnezeu Născătoare Marie, pentru aceasta toți te cinstim pe tine și după datorie te fericim.

Slavă...

A te propovădui pe tine drept Născătoare de Dumnezeu aduce înlăturarea ereziei, căci ai născut pe Cel prin fire mai presus de fire, pe Cuvântul lui Dumnezeu cel veșnic Care fără de schimbare trup S-a făcut, Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...

Născătoare de Dumnezeu, Marie, smerita și trecătoarea fire a muritorilor a dobândit prin tine îndumnezeirea, căci Dumnezeul meu, nuntindu-Se întru tine, a luminat trupul după ipostas și la ceruri l-a ridicat.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea și ai întemeiat pământul peste ape, întărește-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni».

Ușă înțelegătoare te-ai arătat, arătându-se pe pământ răsăritul cel din înălțime, Fecioară, căci prin tine a venit la noi Cuvântul, ca să-i mântuiască pe toți din nebunie, cu totul fără prihană.

Toiag care ai odrăslit pe Hristos, floarea nestricăciunii și cădelniță de aur toți te cunoaștem pe tine, Curată, purtând în brațele tale, Fecioară, cărbunele dumnezeieștii firi, de Dumnezeu dăruită.

Slavă...

Ușă luminoasă a iconomiei Cuvântului celei mântuitoare pentru noi tu ai fost cunoscută, Maică Fecioară, cu adevărat, căci tu ne-ai adus nouă raza înțelegătoare a dumnezeirii mai presus de dumnezeire.

Și acum...

În pântecele tău cel fără de prihană, ca ploaia pe lână, așa S-a pogorât Dumnezeul meu, Fecioară, și ne-a rourat pe noi, cei topiți de arșița păcatului, cu roua și harul iubirii Sale de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Tu ești tăria mea, Doamne, Tu și puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părintești și a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!».

Cu adevărat, tu singură ești temeiul mântuirii, Maica lui Dumnezeu, trup împrumutând din neprihănitele tale sângiuri Făcătorului și Ziditorului prin Care porțile morții se zdrobesc și viață oamenilor se dăruiește.

Raiul nemuririi cel pururea înfloritor și minunat cu adevărat, ai arătat întru tine sădit pomul vieții, purtând în pântece și născând dumnezeiește pe Dumnezeu Care tuturor picură nădejdile cele dătătoare de viață celor ce cu credință te cugetă pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

Odrăslită din neamul împărătesc al lui David, ai născut, Fecioară, în chip de negrăit și mai presus de minte pe Împăratul a toate, pe Cel mai înainte de veci din Tatăl, pe Cuvântul Care luminează, pentru aceea noi, credincioșii, cu dumnezeiască înțelepciune, Născătoare de Dumnezeu te vestim.

Și acum...

Făcătorul pe tine din veac te-a aflat crin preacurat în valea lumii, strălucind de virtuți, Cuvioasă, prin adâncul curăției și cu lărgimea cuvioșiei și te-a înălțat pe tine în neamul oamenilor, pentru aceea, ca Maica Ziditorului te slăvim.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaș pe mine, ticălosul.

Ci, Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Oștirile puterilor celor de sus, Preacurată, pe tine te fericesc, iar neamurile oamenilor toate după vrednicie te slăvesc, căci cei de pe pământ, numai prin tine singură uniți fiind cu cele cerești, lăudăm nașterea ta.

Firea cea muritoare a întrecut în sfințenie firea cea nemuritoare, și Fecioara covârșește îngerii cei netrupești, ca ceea ce a născut pe Dumnezeu, Împăratul îngerilor, la Care le este cu neputință acelora să privească.

Slavă...

Ocrotitoarea credincioșilor, zidul cel nesurpat al celor ce te laudă pe tine, ceea ce te-ai arătat mântuitoare întregului neam al oamenilor, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu, pe Cel ce S-a arătat în trup, mântuiește sufletul meu, Preacurată.

Și acum...

Nor luminos care ai purtat Soarele cel neapus, Stăpână, muritorii știindu-te pe tine, te lăudăm și te cinstim pe tine cu dor, căci urâțenia care a întunecat oarecând chipul lui Adam iarăși ai preschimbat-o cu dumnezeieștile străluciri.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog, ridică-mă din adâncul răutăților căci către Tine am strigat: Auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!».

Tronul lui Dumnezeu cel mai înalt decât Heruvimii, norul luminii, Preasfântă, luminează ochii sufletului meu și curățește inima mea de negura patimilor.

Maica Izbăvitorului și Împărăteasa făpturilor, izbăvește-mă pe mine, cel prins în înfricoșata robie, Marie preanevinovată, și de Împărăția Fiului tău învrednicește-mă.

Slavă...

Chemarea ta cu adevărat este curățitoare a sufletelor și îndepărtare a cugetelor spurcate și izgonitoare a duhurilor rele, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Și acum...

Cântarea Cântărilor tu ești, de Dumnezeu dăruită, Stăpână, frumusețea îngerilor, înnoirea muritorilor, căci ai născut pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce a schimbat firile.

Sedealna. Glasul al 8-lea

Pe Înțelepciunea și Cuvântul

Veniți toate neamurile, pe Maica Făcătorului tuturor să o lăudăm cu dumnezeiască cuviință zicând: Bucură-te, scaun în chipul focului al Stăpânului tuturor, al lui Hristos Domnul; bucură-te, singură Doamnă a toată făptura; bucură-te, vas al Sfintei Treimi, al Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, strălucit și fără de pată; Marie, de Dumnezeu slăvită, roagă-te Fiului tău și Dumnezeu să dăruiască iertare de păcate celor ce aleargă la tine cu credință și cu dor te laudă pe tine.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a rușinat odinioară în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, ca într-o grădină verde dănțuind, cu bucurie cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri».

Acum toate se împlinesc prin dumnezeiască lumina ta, Preacurată, căci tu ușă te-ai arătat prin care Dumnezeu lumii a cuvântat, luminează pe cei ce strigă cu credință: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Zămislit-ai, fără prihană, pe Dumnezeul tuturor și Domnul, pe Cel ce a binevoit să mântuiască neamul oamenilor din

stricăciunea morții, pe Care cu vrednicie lăudându-L strigăm: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Palat însuflețit al Împăratului Hristos, Prealăudată, bucură-te, vas care ai purtat mana în pântecele tău cel sfânt care hrănește pe cei ce strigă cu dor: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.

Și acum...

Cămară de nuntă cu totul fără prihană a dumnezeieștii întrupări celei mai presus de cuvânt și pat de nuntă și tron pe tine te numim, drept cugetând, și bucurându-ne de nașterea ta cântăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«De șapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul... ».

Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, întărirea credincioșilor, cu rugăciunile tale de Maică la Fiul tău, milostivește-L pe El, Cel cu adevărat milostiv. Și zapisul păcatelor mele rupe-l și pe mine arată-mă, Preasfântă, de partea celor mântuiți, ca să te măresc pe tine întru toți vecii.

Ceea ce izbăvești în necazuri și ocrotești cu căldură pe toți cei aflați în întristări, Preasfântă Stăpână, milostivește-te, mântuiește-mă și ridică-mă pe mine, cel căzut, mai înainte de sfârșit tinzându-mi mână de ajutor, ca nu cumva noaptea morții să mă apuce pe mine, cel ce dorm, ca după datorie să te slăvesc pe tine întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Alt ajutor afară de tine, Stăpână, nu știu și altă împăcare cu Dumnezeu, afară de tine nu am dobândit. Miluiește-mă, fără prihană Fecioară, pe mine, cel pierdut pentru faptele mele cele nelegiuite pe care încă din copilărie le-am săvârșit. Și mântuiește-mă pe mine, cel ce strig: Binecuvântată ești, Slăvită, întru toți vecii.

Și acum...

Scară până la cer, înțelegătoare, te cunoaștem pe tine pe care pogorându-Se cu trupul Cel Preaînalt, cu oamenii a vorbit și pe cei smeriți i-a înălțat la petrecerea cea înaltă din ceruri, pentru aceasta pe tine, Fecioară, te propovăduim mai înaltă decât cerurile și decât îngerii și decât toate făpturile.

Să lăudăm... Irmosul

«De șapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul și Mântuitorul tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pântecele tău s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te măresc».

Pe tronul Stăpânului cel înalt, pe scaunul cel preaslăvit al lui Hristos, pe cămara cea strălucită, pe templul cel cu totul de aur, pe locașul cel primitor de Dumnezeu, pe împărăteasa tuturor, pe Maria, slava îngerilor, mântuirea muritorilor, toți credincioșii să o lăudăm.

Zămislind pe Împăratul tuturor, Fecioară, pe Făcătorul L-ai născut și acum iată, ca o împărăteasă șezi de-a dreapta Lui, Curată. Pentru aceea te rog: Izbăvește-mă pe mine de partea cea de-a stânga în ceasul judecății și cu oile cele de-a dreapta rânduiește-mă.

Slavă...

Culegând florile cântărilor din pajiștile cele nematerialnice ale sufletului și amestecându-le cu curgerea lacrimilor mele în focul aprins în inima mea, Stăpână, am pregătit mirul, adică lauda, și cu acesta, ca desfrânata, am udat preacuratele tale picioare, strigând mântuiește-mă.

Și acum...

Fii mie turn de mântuire care să țină departe de mine taberele demonilor și să depărteze mulțimea ispitelor și a primejdiilor și năvălirea patimilor departe să o alunge, dându-mi desăvârșită slobozire și belșug de haruri dumnezeiești.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune

Bucură-te, izvor care izvorăști viața; bucură-te, clește înțelegător, care ai purtat în pântece cărbunele cel dumnezeiesc și nestins pe Care L-a văzut Isaia, Născătoare de Dumnezeu, și Care a curățat păcatele a toată lumea; bucură-te, slăvită auzire și grăire; bucură-te, Cuvioasă; bucură-te, sălaș dumnezeiesc și munte sfânt.

Bucură-te, Fecioară, Preanevinovată; bucură-te, vistieria vieții; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, stâlp de foc și nor prealuminos; bucură-te, curățirea a toată întinăciunea; bucură-te, înnoirea lumii; bucură-te, nenuntită; bucură-te, Maică fără prihană; bucură-te, ceea ce ai stins văpaia cu nașterea ta; bucură-te, nădejdea tuturor.

Bucură-te, vistieria curăției; bucură-te, sălaș curat și strălucit al luminii; bucură-te, vas cu totul de aur; bucură-te, palat însuflețit al Împăratului, tron în chipul focului, Binecuvântată; bucură-te, cea fără de bărbat; bucură-te, cu totul nepătată; bucură-te, scăpare; bucură-te, Curată; bucură-te, de Dumnezeu slăvită; bucură-te, bucuria tuturor.

Trupul, sufletul și duhul meu le-am întinat cu fapte cumplite, eu, ticălosul, trupul, predându-l patimilor celor de rușine, sufletul, cu tot felul de îndeletniciri rele, în care am trăit, iar duhul cu obiceiurile cele mândre și cugetele cele strâmbe din care izbăvește-mă, Stăpână.

Luni seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Andrei Criteanul

Al căreia acrostih este:

«Plânsul este pentru muritori har de la Dumnezeu»

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Apa trecând-o ca pe uscat Israel, și din robia Egiptului scăpând, striga: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Maica lui Dumnezeu, dă-mi viață de tânguire, strâmtă și amară și plină de lacrimi, ca să îmi spăl întinăciunea mea și să mă înfățișez curat înaintea Judecătorului.

Având însoțire trecătoare, pământească și întinată, nu m-am rușinat de frumusețea strălucitoare a sufletului, Maica lui Dumnezeu, ci prin plăceri mi-am făcut trupul fără de folos.

Slavă...

Ușă a dumnezeiescului răsărit, deschide-mi mie ușile pocăinței și izbăvește-mă pe mine, Stăpână, cu mijlocirea ta de ușile păcatului celui aducător de moarte.

Și acum...

Prin post, lacrimi și plâns Dumnezeu Se face milostiv, Născătoare de Dumnezeu, celor care, ca mine, în chip fără de minte

L-au amărât, pe Acesta, Stăpână, fă-L și mie milostiv mai înainte de sfârșit.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Doamne Cel ce ai făcut acoperământul bolții cerești și ai întemeiat Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, Cel ce ești marginea doririlor și întărirea credincioșilor, Unule Iubitorule de oameni».

Duhurile slujitoare ale îngerilor cerești au plâns cu amar la căderea mea, iar duhurile cele întunecate ale demonilor din văzduhuri au râs, Născătoare de Dumnezeu.

Prin dreapta socoteală a ostenelilor se lucrează în cei smeriți mierea cea preaminunată a virtuților, fără prihană Fecioară, pentru aceea întărește nenorocitul meu suflet să petreacă pururea în cuget smerit.

Slavă...

Fiica împăratului și cu adevărat, Stăpână, fiind Maică a Împăratului tuturor, alungă departe de mine păcatul care acum mă asuprește, ca o robie de necinste.

Și acum...

Cu curgerile lacrimilor mele curățește, Stăpână, urâtul chip al păcatelor și spală putreziciunea mea și rănile vii și sănătate dăruiește robului tău, rogu-mă.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am, Doamne, glasul Tău și m-am temut, că Dumnezeu veșnic fiind, prin rânduială negrăită întrupându-Te, ai ieșit din Fecioară. Slavă pogorârii Tale, Hristoase! Slavă puterii Tale!».

Cei căzuți, ridicați-vă! Hristos poruncește să nu stăruim în răutate, ci mai degrabă să primim mila Maicii Lui.

Cine l-a mântuit pe Petru? Numai pocăința, Mireasa lui Dumnezeu și pe tâlhar, pe desfrânata și pe fiul cel risipitor; pe aceștia învrednicește-mă și pe mine să-i urmez.

Slavă...

Cel ce este tuturor necuprins, Preacurată, este cuprins în pântecele tău, din bunătate mântuindu-mă pe mine, cel afundat în adâncul păcatelor.

Și acum...

Te rog pe tine, Stăpână, nu mă părăsi pe mine în ceasul întristării, ci arată-te mie milostivă și izbăvește-mă de rănirea demonilor.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte sculându-ne, strigăm Ție, Doamne: Mântuiește-ne pe noi, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm».

Eu, cel ce am făcut nefolositoare haina botezului, am trebuință de multe lacrimi ca să o curăț.

Rătăcindu-mi mintea cu amăgirea lumii, tu, Fecioară, întoarce-o prin frica de osândă, Stăpână.

Slavă...

Caută, Stăpână și auzi, rogu-mă, glasul meu și șterge toate păcatele mele, Preacurată.

Și acum...

Luminează cu lumina feței tale pe robul tău cel întunecat de patimi, Mireasă în chipul soarelui.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, mult milostive, Hristoase, Dumnezeul nostru».

Datori suntem, Fecioară, a-L lăuda neîncetat pe Dumnezeu cu inima și cu gura, dar noi de lenevire suntem stăpâniți.

Din primejdii întortocheate și cumplite nenorociri care acum mă necăjesc scoate-l pe nenorocitul tău rob, Preacurată.

Slavă...

În ceasul morții mele, Cuvioasă, arată-mi-te ajutătoare și izbăvește-mă de demonii cei răi care caută să mă apuce.

Și acum...

Să postim cât avem vreme, să plângem și să ne tânguim, ca să dănțuim și să ne desfătăm dincolo de cele veșnice.

Sedealna. Glasul al 8-lea.

Înviat-ai din morți

Cuvântul Tatălui în lume a venit și Înger de lumină strigă Fecioarei: Bucură-te, Binecuvântată, ceea ce singură ai păzit fecioria; bucură-te, ceea ce ai zămislit pe Dumnezeu Cel mai înainte de veci și Domnul, ca să izbăvească din înșelare, ca un Dumnezeu, neamul oamenilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii cei ce merseseră de demult din Iudeea în Babilon, prin credința în Treime, văpaia cuptorului au înfruntat-o, cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat».

După iarnă vine primăvara și după furtună, seninul, iar după întunericul păcatelor, prin pocăință, vine lumina nepătimirii, așadar, noi, cei pătimași, avem îndrăznire, pocăindu-ne.

Fecioară cu nume de Doamnă, ceea ce pe Dumnezeu întrupat nouă ni L-ai născut, izbăvește sufletul meu cel stăpânit de multe păcate grele, Binecuvântată, Curată, ca să te fericesc pe tine.

Slavă...

Tron de foc ai fost văzută și palat dumnezeiesc al Atotțiitorului, mântuirea lumii, și acoperământ celor ce strigă Fiului tău, Preanevinovată, Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum...

Din sudori și trude, din suspinele inimii, Născătoare de Dumnezeu, se naște simțirea, din aceasta nepătimirea, la care învrednicește-mă să ajung repede, eu, cel ce am căzut mai presus de toți.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Împăratul... ».

Împăratul cerurilor voiește ca toți să îi umplem Împărăția, dar noi, Fecioară, tânjim după gheenă.

Mai presus de zidirea întregii lumi, Maica lui Dumnezeu, Ziditorul a toate dorește mântuirea oamenilor păcătoși.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fiindcă Hristos a pătimit pentru noi, suntem și noi datori a pătimi pentru El și să omorâm patimile cele stricătoare de suflet.

Și acum...

Curată Fecioară, ocrotitoarea creștinilor, scoate-ne pe noi din toată nevoia, ca să te lăudăm pe tine întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul

«Pe Împăratul cerurilor pe Care Îl laudă oștirile îngerilor, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi, cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup».

Picăturile milei tale picură-mi-le mie, Maica lui Dumnezeu, și alungă întunericul necunoștinței, căci tu singură ai născut izbăvirea muritorilor.

De noroiul patimilor sunt acoperit și de tina plăcerilor sunt pătat, însă tu, ca o bună ocrotitoare a mea, curățește-mă, Stăpână.

Slavă...

Cu arma crucii păzește credința cârmuitorilor celor iubitori de Hristos, Iubitorule de oameni, cu rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine, ca un mult milostiv.

Și acum...

De Dumnezeu dăruită, izbăvește turma ta, care te cinstește pe tine, de cutremur, de foamete, de foc, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi.

Prosomii. Glasul al 8-lea

Ce vă vom numi pe voi, sfinților

Bucură-te, pururea Fecioară, Stăpână, cea bună, care ai imitat pe Cel bun cu firea, îmbogățindu-te ca o Maică în bunătate, cea dintâi și mai aleasă dintre însușirile Lui, pentru aceea îi și îmbunătățești pe cei ce te laudă pe tine ca o milostivă și iubitoare de bine și îi călăuzești pe ei la bucurarea de bunătățile cele veșnice.

Bucură-te, cort fericit al lui Dumnezeu, palat înalt și strălucit al Împăratului, Curată, cămară de nuntă nefăcută de mână, pat îmbrăcat în aur și porfiră, iatacul cel înmiresmat și preacinstit, palatul cel însuflețit bătut cu pietre scumpe; bucură-te, tron cu totul de aur, clește însuflețit purtător de cărbuni al focului celui nematerialnic.

Bucură-te, Marie, cu nume de Doamnă, fiind Doamna întregii lumi, Cuvioasă, ca ceea ce ai născut pe Domnul domnilor, pe Hristos, cu adevărat fiind pururea Fecioară, care te-ai îmbogățit prin dobândirea mai presus de desăvârșire a curăției minții, sufletului și trupului, prin care toate ți s-au făcut roabe ca unei Doamne.

Dă-mi să îmi desăvârșesc viața mea prin toate cuvioasele fericiri ale Fiului tău, să fiu sărac cu duhul, să plâng, să fiu blând, să flămânzesc, să însetez de dreptate, să fiu curat cu inima și milostiv, să fiu făcător de pace, să fiu prigonit pentru Dumnezeu, Preanevinovată, și să mă bucur, veselindu-mă de acestea toate.

Marți seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Mitrofan al Smirnei

Al căreia acrostih este

«Acum a opta cântare cânt ție, a lui Mitrofan»

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Apa trecând-o ca pe uscat Israel, și din robia Egiptului scăpând, striga: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Izvor de rugăciuni cunoscându-te toți, izvorând credincioșilor întărire sufletelor și trupurilor, Născătoare de Dumnezeu, neîncetat te slăvim.

Mai presus de fire pe Cuvântul cel dumnezeiesc L-ai născut, Fecioară, și firea din stricăciune o ai izbăvit, pentru aceea și pe mine slobozește-mă din patimile cele dobitocești și împotriva firii.

Slavă...

Turme de patimi trupești acum mă înconjoară și cumplit mă împresoară, cercetează grabnic pe robul tău și izbăvește-l de cei ce îi fac rău, Fecioară.

Și acum...

Cel ce cârmuiește toată făptura și o ține și o mântuiește S-a arătat circumscris în brațele tale și neamul oamenilor din nou l-a plăsmuit.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Tu ești întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu ești lumina celor întunecați, și pe Tine Te laudă duhul meu».

Adoarme tulburarea ce mă cuprinde, Stăpână, și acum mă slobozește din cumplita boală, din căderi și din patimi.

Grăbește și cercetează pe robul tău cel cuprins de boală, fără prihană Fecioară, și din durerile cele cumplite izbăvește-mă și din tot necazul.

Slavă...

Negrăit este noianul milelor tale, fără prihană, prin care și pe mine mă scoate din păcate și din boli.

Și acum...

Întărește mila și apărarea rugăciunilor tale asupra mea, Fecioară, și izbăvește-mă de ispite și de necazuri.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Doamne, înțeles-am lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta».

Arată pururea inima mea jertfelnic de gânduri sfinte și curățitor de păcate, cu totul fără prihană Fecioară.

Mântuire dăruiește-mi mie, a trupului și a sufletului, Preanevinovată, dă celui bolnav vindecare și izbăvire de dureri și de chinuri.

Slavă...

Meșteșugirile preaviclenilor demoni nimicește-le și dăruiește ridicare din patimi și celor neputincioși întărire.

Și acum...

Din pântecele tău, Preacurată, soarele dreptății a strălucit și lumea a luminat-o, cu ale Cărui străluciri și pe mine mă luminează.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaș pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Se dezleagă prin nașterea ta legăturile morții și se alungă puterea stricăciunii, Preasfântă Fecioară Prealăudată, pentru aceea rupe degrab și lanțul păcatelor mele și greutățile necazurilor.

Izbăvește-mă, Stăpână, de răutatea demonilor și de viclenia oamenilor și boala sufletului și a trupului degrab o tămăduiește, ceea ce singură ai născut pe doctorul a tot trupul și al sufletelor, pe Mântuitorul și Domnul.

Slavă...

Ca pe cleștele dumnezeiescului cărbune, cu totul fără prihană Fecioară, te rog pe tine să arzi toată aplecarea pătimașă a robului tău și neputințele cele cumplite și greu de nerăbdat și să usuci șuvoaiele necazurilor.

Și acum...

Mântuire a dat tuturor Fiul tău, Preacurată Stăpână, celor ce cred în El și Îl vestesc pe El Dumnezeu întrupat din tine, pentru aceea, mântuiește-mă pe mine din felurite primejdii și necazuri.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog, ridică-mă din adâncul răutăților, căci către Tine am strigat: Auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!».

Caută spre mine cu ochi milostiv, Stăpână, și din bolile cele cumplite izbăvește-mă degrab și din toată răutatea care acum mă pândește, din toată cursa și căderea.

Izbăvește-mă de sfatul cel de-a stânga și de patima trupească și de pizma dușmanilor și de toată viclenia, Preasfântă Stăpână, și de răutatea vieții, cu rugăciunile tale.

Slavă...

Cel ce ne-a plăsmuit pe noi S-a plăsmuit întru tine, Fecioară, izbăvind din stricăciune firea muritorilor, așadar, și pe mine mă izbăvește cu rugăciunile tale din ispitele ce mă împresoară.

Și acum...

Cer învăpăiat și tron cu adevărat în chipul focului și rai însuflețit al lui Hristos, fără prihană Fecioară, vasul cu totul de aur, care ai cuprins mana vieții, de viața cea dumnezeiască învrednicește-mă.

Sedealna. Glasul al 8-lea

Porunca cea cu taină

Pe muntele cel netăiat și dumnezeiesc, credincioșilor, pe palatul cel preacurat al Cuvântului, pe tronul cel în chipul focului al Împăratului tuturor, pe masa și sfeșnicul cel aurit, podul care duce la viață, pe scara cea cerească, pe Născătoarea de Dumnezeu, Maria, să o lăudăm strigând: Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii cei ce merseseră de demult din Iudeea în Babilon, prin credința în Treime, văpaia cuptorului au înfruntat-o, cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat».

Vasul cel neînsuflețit de demult pe tine te-a arătat, vasul cel însuflețit, Stăpână, căci porți mana vieții, pe Hristos, dulceața cea adevărată și luminarea lumii, Cel ce a tocit amărăciunea morții.

Să nu apuce ca un leu vrăjmașul cel cu chip de fiară sufletul meu, nefiind izbăvit și mântuit, Fecioară, căci pe tine te-am aflat izbăvitoare ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos și Izbăvitorul.

Slavă...

Fericită Fecioară, scăparea tuturor credincioșilor celor întristați, izbăvește-mă din toată batjocura, întristarea și răutatea celor ce mă pizmuiesc pe mine și din multe căderi și din felurite boli.

Și acum...

Ceea ce ai născut strugurele vieții cel nelucrat, Născătoare de Dumnezeu, învrednicește-mă și pe mine să aduc roade de pocăință, strigând Fiului tău: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«De șapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul... ».

Mărețiile feluritelor tale minuni, Preacurată, toți le trâmbițăm, cei ce cu credință alergăm la ajutorul tău și acum mă slobozește și pe mine din cumplita boală și din durerile sufletești și trupești și arată-mă puternic și la trup și la suflet, ca să-L slăvesc pe Fiul tău, Hristos, întru toți vecii.

Vânturi pizmașe suflă împotriva mea cu furie, râuri dușmane izbesc cu tărie în casa mea cea înțelegătoare, Fecioară curată, dar, ca pe o mare tulburată de valuri, zdrobește puterea tuturor celor ce mă necăjesc și dă-mi mie liniște cu rugăciunile tale în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Cel ce a plăsmuit din lut pe om, punând apoi în el și suflet nemuritor, întru tine Se plăsmuiește și iarăși îl plăsmuiește pe el, pe Acela arată-L și mie binevoitor și ușor de împăcat, Fecioară, cu rugăciunile tale și dăruiește putere și izbăvire tuturor celor necăjiți și întristați.

Și acum...

Strălucești pururea lumina cea neînserată care a răsărit din pântecele tău, cea cu totul fără de prihană, celor ce te slăvesc și îi

slobozești din frica de noapte, din uneltirea cea diavolească și întunecată pe robii tăi, pentru aceea izbăvește-mă și mă mântuiește și pe mine, cu rugăciunile tale, din chinurile ce mă cuprind.

Să lăudăm... Irmosul

«De șapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul și Mântuitorul tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi, cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup».

Ridică fruntea Bisericii și dăruiește putere credincioșilor împotriva neamurilor și întărește, Curată, sceptrele împăraților celor binecredincioși.

Arată zăbavnice, neputincioase și înfrânte armatele celor de alt neam care voiesc acum degrabă războaie, Fecioară curată.

Slavă...

Singură ajutătoare a creștinilor ortodocși, a celor ce te cinstesc pe tine, cu rugăciunile tale, pe agarenii cei purtători de arme degrab îi rușinează.

Și acum...

Dă pricepere, Fecioară, cetelor credincioșilor, călătorind împotriva dușmanilor văzuți și nevăzuți și ne mântuiește din tot necazul.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune

Bucură-te, căruță în chipul focului; bucură-te, zori de taină care în lume ai născut soarele cel strălucit, neapus și neînserat;

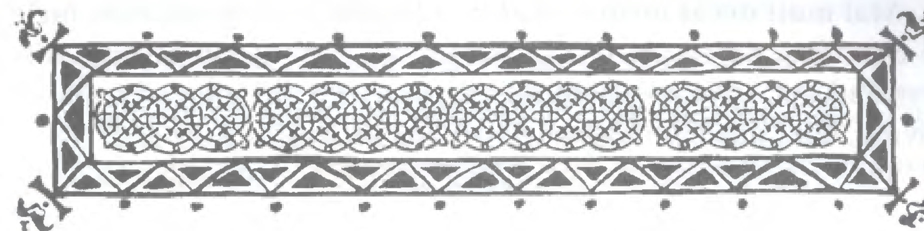
bucură-te, scoică, ceea ce din sângiurile tale ai țesut porfiră Împăratului a toate; bucură-te, cea cu totul fără prihană; bucură-te, păzitoare a tuturor credincioșilor care te cheamă pe tine în ajutor cu credință în suflet.

Bucură-te, îndreptarea celor căzuți; bucură-te, hrana celor flămânzi; bucură-te, comoară neprădată și vistierie nedeșertată a săracilor; bucură-te, cercetarea celor bolnavi; bucură-te, mângâierea celor necăjiți; bucură-te, ajutorul celor ce te cheamă pe tine, armă nezdrobită și întăritură și zid nesurpat.

Bucură-te, rai de taină, care ai purtat în pântecele tău pe Hristos, Pomul vieții și L-ai născut, Nestricată, spre învierea noastră, a celor omorâți prin gustarea din pom oarecând, și rău supuși morții; bucură-te, mult dorită și pururea pomenită; bucură-te, ceea ce dai muritorilor dumnezeiasca veselie.

Mântuiește-mă, Preacurată Stăpână, ceea ce în chip negrăit ai născut pe Mântuitorul Hristos, căci pe tine singură te-am dobândit ocrotire eu, robul tău, zid și acoperământ, veselie și dumnezeiască mângâiere sufletului meu, tu, așadar, izbăvește-mă de viermele cel neadormit și de focul cel veșnic, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Miercuri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a lui Calinic al Iracliei

Al cărei acrostih:

«La Preacurata și Pururea Fecioara alerg»

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii și despărțind marea. Și pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Usucă putreziciunea sufletului meu și urmele rănilor cu leacul puternic al Fiului tău, Preacurată, căci întru tine îmi pun toată nădejdea mea și pe tine te aduc mijlocitoare înaintea Fiului tău și Dumnezeul nostru.

Fără de grijă și în trândăvie, Stăpână, întreaga mea viață eu am cheltuit-o, fiind risipitor cu mine însumi, dar la acoperământul tău alerg și cu credință strig ție: Mântuiește-mă cu rugăciunile tale, Preacurată!

Slavă...

Mai mult decât nisipul sunt fărădelegile mele și păcatele mele pe care fără de rușine le-am făcut și cu care m-am întinat, disprețuind, eu, ticălosul, chipul lui Dumnezeu din mine, Preanevinovată, dar tu, ca o mult milostivă, mântuiește-mă.

Și acum...

Pe cel ce aleargă acum la tine cu lacrimi și cu mult suspin și întristare a inimii nu îl trece cu vederea, rogu-mă, ci prin mijlocirea ta, în ziua judecății, roagă-L pe Fiul tău ca să fiu izbăvit de osândă.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea și ai întemeiat pământul peste ape, întărește-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni».

Picăturile lacrimilor mele și suspinurile inimii și ridicarea mâinilor mele celor întinse, văzându-le cu milostivire, miluiește pe robul tău, căci alt ajutor afară de tine nu am, Stăpână.

Cunoscând firea mea cea căzută, Născătoare de Dumnezeu, care, în fiecare zi, nestăpânit alunecă, vai, mie!, spre mai rău, apără-mă și mă mântuiește, căci nu am alt ajutor afară de tine, Stăpână.

Slavă...

Cercetându-mă pe mine însumi aflu că am întrecut pe toți oamenii în răutăți și unde voi fugi eu, ticălosul, dacă nu la tine, cea milostivă, că nu am alt ajutor afară de tine, Stăpână.

Și acum...

Gol și sărac sunt și lipsit de toate bunătățile de care am fost prădat, eu, nenorocitul, prin sfătuirea cea rea, pentru aceea, la tine am scăpat, căci nu am alt ajutor afară de tine, Stăpână.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Tu ești tăria mea, Doamne, Tu și puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părintești și a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!».

Suspinurile și lacrimile ninivitenilor, Fiul tău primindu-le oarecând, toată datoria păcatelor lor a iertat-o Cel mult milostiv, pentru aceea, rogu-mă, milostivește-L pe El să îmi treacă și mie cu vederea păcatele.

O, vătămarea minții mele, Prealăudată, căci vrând să mă amestec cu cele rele și neîngrijindu-mă deloc de cele nepătimitoare, m-am făcut cu totul deșert prin pofte închipuite, pentru aceea, povățuiește-mă în calea pocăinței, întorcându-mă și înțelepțindu-mă.

Slavă...

Cu toată evlavia stau înaintea icoanei tale celei fără prihană, Preanevinovată, cucerindu-mă și rugându-mă: Nu mă lepăda pe mine, nenorocitul, de la fața ta, ci îndură-te și mă mântuiește din toată vătămarea și primejdiile și din toată răutatea.

Și acum...

Dăruiește-mi întărire sufletului și putere trupului, ca să fac voia Fiului tău cu frică și bucurie căci fiind Maica Făcătorului tău, poți și faci toate câte voiești celor ce aleargă, Fecioară, cu credință și cu dor la Biserica ta.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaș pe mine, ticălosul.

Ci, Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Cu totul m-am făcut sălaș întinat și cu adevărat de rușine, vai, mie!, cu faptele cele fărădelege și cu nelegiuirile, Fecioară, urât fiind oamenilor și îngerilor, dar spală-mă cu lacrimile mele.

Prins fiind de multe ispite, cu totul fără prihană, și de nenorociri din toate părțile, vai, mie!, bătut de furtuni și necazuri, păzește-mă sub acoperământul tău cel dumnezeiesc izbăvindu-mă și mântuindu-mă pururea.

Slavă...

Folosindu-te de rugăciunea ta fierbinte către Fiul tău, Preacurată, pentru robul tău cel fără de folos și căzut în multe păcate, pe Mântuitorul roagă-L, mai înainte de cercetare, ca să aflu dezlegare păcatelor mele.

Și acum...

Nu înceta să mă izbăvești pe mine, cel ce îmi mărturisesc păcatele și fărădelegile mele, cu care eu, ticălosul, am nelegiuit, pentru aceea strig rugându-te cu suspine nu lepăda pe robul tău, Stăpână.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog, ridică-mă din adâncul răutăților, căci către Tine am strigat: Auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!».

Ca o sarcină grea care apasă peste mine, cum spune Psalmistul, Stăpână, s-au făcut fărădelegile mele și rănile sufletului meu de la fața nebuniei mele s-au împuțit și au putrezit, Stăpână.

După datorie, la sfântă biserica ta am alergat și ca un jalnic rugător stau înaintea ta, Stăpână, primește lacrimile mele, precum a primit Hristos Domnul cei doi bani ai văduvei.

Slavă...

„O, cum mă rabdă pământul pe mine, cel de mine însumi osândit, cel ce mai presus de toți muritorii ca un risipitor am trăit! O, cum nu mă înghite!", mă întreb și mă cutremur, dar tu ești, Fecioară, ceea ce mântuiești.

Și acum...

Stinge, ceea ce ești bună, cu roua milei tale, săgețile cele aprinse și îndreptate cu vicleșug împotriva mea, ziua și noaptea, de vrăjmașul, cel ce mă luptă pe mine.

Sedealna

Pe înțelepciunea și Cuvântul

Căruța lui Dumnezeu cea mult luminoasă, sfeșnic de aur strălucind cu dumnezeiasca lumină, Nepătată, Neîntinată, Preanevinovată Stăpână, sufletul meu cel întunecat, orbit de patimi, luminează-l, rogu-mă, cu strălucirea nepătimirii și spală inima mea cea întinată cu râurile căinței și cu lacrimile pocăinței, ca să strig ție cu dor: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu să-mi dea iertare de păcate, căci pe tine singură nădejde te am, eu, robul tău.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii cei ce merseseră de demult din Iudeea în Babilon, prin credința în Treime, văpaia cuptorului au înfruntat-o, cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat».

Ridic spre tine ochiul nenorocitului și ticălosului meu suflet și strig cu credință Fiului tău și Mântuitorului și Ziditorului meu: Pentru rugăciunile Maicii Tale, Hristoase, miluiește-mă.

Noian de vindecări având, Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Hristos, varsă din belșug picăturile tale și mie, rugătorului tău celui neputincios și rănit cumplit din toate părțile.

Slavă...

Preasfântă Fecioară, umple de pocăință smeritul meu suflet, ca să ud cu curgerile lacrimilor mele dumnezeiască biserica ta,

Născătoare de Dumnezeu, și să spăl, Curată, întinăciunea patimilor mele.

Și acum...

Mireasă nenuntită, păzește-i pe toți cei ce aleargă la tine, căci dacă nu vei păzi tu pe robii tăi, Fecioară, toți pierim și ne facem hrană demonilor.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Cel ce în muntele cel sfânt... ».

Izbăvește, Marie, Născătoare de Dumnezeu, pe robii tăi atunci când Fiul tău va veni să judece neamul oamenilor și să ne despartă unii de alții, vai, mie!, pe drepți de nedrepți.

Minune mare, cum alăptezi Fecioară! Și Fecioară te-ai arătat după naștere! Cu adevărat, preaslăvite sunt tainele tale, pentru aceea ne închinăm și preaînălțăm negrăita ta naștere.

Binecuvântăm pe Tatăl...

M-am depărtat de tine și m-am spurcat cu răutățile mele, pentru aceea m-am făcut dispreț și batjocură celor din jurul meu, dar nu trece cu vederea până în sfârșit, rogu-mă, Fecioară, pe robul tău.

Și acum...

Omorât de mușcăturile amăgitorului, înviază-mă ceea ce ai născut viața tuturor și nu lăsa pe acesta încă să se întărească împotriva mea, deznădăjduitul și smeritul.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Cel ce S-a preaslăvit în muntele cel sfânt și în rug prin foc lui Moise i-a făcut cunoscută taina pururea Fecioarei, pe Domnul lăudați-L și preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Înfricoșatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până și la trup din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu credincioșii o mărim».

A fost ridicată fruntea dreptmăritorilor când a fost înălțat pe lemn Fiul tău și Dumnezeu întru Care s-a rupt zapisul și s-a nimicit până în sfârșit vrăjmașul și a căzut; pentru aceea, fără prihană Fecioară, pe tine te slăvim ca pricina tuturor acestora.

Văzând cu compătimire curgerea lacrimilor mele, milostivește-te spre mine, Stăpână; miluiește cu mila ta smeritul meu suflet, alinându-l pururea, păzindu-l și acoperindu-l, sfințindu-l și smulgându-l din mâinile demonilor.

Slavă...

Puterea stăpânitorilor celor evlavioși, lauda profeților și apostolilor, frumusețea ierarhilor, podoaba mucenicilor, Fecioară, și bucuria cuvioșilor, desfătarea drepților și bucuria necăjiților, nu trece cu vederea cererile robilor tăi.

Și acum...

Popoare și limbi și neamuri, tinerii cu fecioarele, să venim toți slujitorii în cuget curat ortodox să-i strigăm cu căldură Fecioarei și curatei Maici a Dumnezeului nostru: Preasfântă Stăpână, mântuiește-ne pe toți cu rugăciunile tale.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune

Bucură-te, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu; bucură-te, nădejdea credincioșilor; bucură-te, curățirea lumii; bucură-te, ceea ce pe robii tăi îi izbăvești de toată întristarea; bucură-te, dezlegarea morții; bucură-te, rai purtător de viață; bucură-te, apărarea celor ce te cheamă pe tine în ajutor; bucură-te, sălaș dumnezeiesc al lui Dumnezeu și munte sfânt.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată; bucură-te, izvorul vieții; bucură-te, scară cerească; bucură-te, Stăpâna și Doamna întregii făpturi; bucură-te, Preanevinovată, slăvită; bucură-te, Neîntinată, bucură-te, Prealăudată; bucură-te, cort dumnezeiesc; bucură-te, Cuvioasă; bucură-te, Maică Fecioară, Mireasă nenuntită.

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Stăpână; bucură-te, singură nădejde a muritorilor și apărare; bucură-te, scăpare; bucură-te, sfeșnic de lumină; bucură-te, palat strălucit; bucură-te, candelă luminoasă; bucură-te, lauda fecioriei celei neîntinate; bucură-te, izvor care verși tămăduiri celor ce se apropie de tine.

Primește această rugăciune a mea și nu trece cu vederea plânsul și lacrimile, Curată, nici nu mă lepăda pe mine, cel primejduit de chinuri, căci doar în tine mi-am pus toată nădejdea mea; arată-mă slobod de toți cei ce mă necăjesc pe mine, Curată, și bucurie dăruiește-mi, ca ceea ce ai născut bucuria.

Joi seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Cuviosului Părintelui nostru Pavel, Episcop de Amorio

Al căruia acrostih este:

«Până în sfârșit mântuiește pe nevrednicul Pavel, Fecioară».

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Pe Faraon, cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii și despărțind marea. Și pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Cum voi putea lăuda harul covârșitor al milei tale față de mine, Stăpână fără prihană, sau cum voi slăvi înălțimea purtării tale de grijă, că de atâtea ori m-ai izbăvit din moarte pe mine, cel deseori vrednic de ea?

Cu totul prins în fărădelegi, eu, ticălosul, sunt plin de păcate, neștiind ce altceva să fac; numai eu m-am făcut vas cu totul fără folos Celui ce cu iubire de oameni m-a zidit, Stăpâna lumii, ajută-mă.

Slavă...

Risipește negura patimilor mele, Preacurată, cu lumina nașterii tale, alungând departe de mine norii întunecoși ai închipuirilor gândirii mele și fă să răsară robului tău lumina curată a nepătimirii.

Și acum...

Vai obiceiului meu celui rău, Stăpână, care mă ține rob! Vai, mie, celui ce singur între muritori am alunecat în prăpastia pierzaniei, răbdând și rămânând în duhoarea patimilor, plata focului lor.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea și ai întemeiat pământul peste ape, întărește-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni».

Cu adevărat, părtaș nașterii trupului meu am faptul de a fi supus patimilor lui și de a sluji în chip fără de minte faptelor acestora. Vai, mie, ticălosului! Stăpâna tuturor, ajută-mă.

O singură zi mă pocăiesc lui Dumnezeu, iar în toate celelalte zile întărât milostivirea Lui, nesimțitorul de mine și învârtoșatul cu inima, ci roagă-L, cu totul fără prihană Fecioară, îndelung să mă mai rabde.

Slavă...

M-am nenorocit cumplit și până în sfârșit m-am gârbovit cu totul sub sarcina grea a răutăților mele cărora din copilărie m-am supus de voie, eu, cel fără de minte, dar nu mă trece cu vederea pe mine, Curată, cel pierdut de acestea.

Și acum...

Fiind întinat cu trupul, duhul și sufletul am ajuns să stric aerul și cu faptele mele să spurc pământul, eu, ticălosul, dar tu îmbunătățește-mă, Fecioară, cu chipurile schimbării.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Tu ești tăria mea, Doamne, Tu ești puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părintești și a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni».

Ca noaptea, eu singur între toți mă duc să fac fapte vrednice de întuneric și să mă ascund de ochii muritorilor, nesocotind deloc că de Dumnezeu nu mă pot ascunde, de Care, la dreapta judecată, voi fi dat întunericului, dar tu, Curată, încă de aici miluiește-mă.

Suspin cu amar din adâncul inimii mele, gândindu-mă la mulțimea nesfârșită a răutăților mele, care cu adevărat covârșește la număr nisipul mării, pentru aceea, Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale întorcându-mă mai înainte de sfârșit, mântuiește pe robul tău.

Slavă...

Nu poate neamul muritorilor, rugându-se, să Îl milostivească pe Dumnezeu pentru cele ce am păcătuit pe pământ, eu singur umplându-mi sufletul de patimile cele urât mirositoare ale rușinii, dacă nu Îl vei milostivi tu, Născătoare de Dumnezeu și Maica Lui și dacă nu îl vei mântui tu pe robul tău.

Și acum...

Acum pentru mine suspină întreg pământul, căci am rănit peste măsură îndelunga răbdare a Ziditorului pentru multele mele căderi pierzătoare, căci întreaga făptură s-a cutremurat, Fecioară, spăimântându-se toată de păcatele mele.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaș pe mine,

ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Nu trebuia, Fecioară, să urmez firea celor dobitocești, nu trebuia, eu, ticălosul, să mă las înduplecat să râvnesc acestora, călcând legile firii și trăind contra firii, pentru aceea miluiește-mă.

Întâistătătorii întunericului m-au pus să slujesc faptelor lor și prin ele m-au pus și altora învățător nelegiuit, vai, mie! Ce voi face, eu, care am prins pe mulți în cursa răutăților mele, cu totul fără prihană, Fecioară, mântuiește-mă.

Slavă...

Socotit fiind de toți cei ce mă cunosc că am murit lumii, Preacurată, am ajuns, la o stare potrivnică părerii lor, abătându-mă din cale, eu, ticălosul, dar cu adevărat, vai, mie!, dacă nu mă întorci, Fecioară, grabnic pe cale.

Și acum

La păcate adaug mereu alte păcate eu, ticălosul, și adun în nenorocitul meu suflet focul gheenei cel de nerăbdat, de care izbăvește-mă, Preanevinovată, mai înainte de cercarea aceea.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog, ridică-mă din adâncul răutăților căci către Tine am strigat; auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele».

Mort fiind pentru toată fapta bună și cu totul nefolositor, numai în fapte stricătoare de suflet petrecând, nu mă rușinez trăind și bucurându-mă. O, cum nu mă rușinez, vrednicia sufletului meu!

De la toată porunca m-am abătut eu, ticălosul, și am fost adus degrabă la grozava prăpastie a răutății prin lenevire, dar întoarce-mă pe mine, Stăpână.

Slavă...

Pământ uscat și neroditor, lipsit de roadele Duhului m-am făcut, odrăslind, Fecioară, numai lemn bun de ars în focul ce va să vie, dar tu schimbă-mă.

Și acum...

Iată, toată marea răutății m-a înconjurat și râuri de patimi au ridicat glasurile lor asupra mea, cu totul fără prihană Fecioară, de a căror furtună și năvălire dezlănțuită izbăvește-mă.

Sedealna

Pe Înțelepciunea și Cuvântul

Pe tine, nor luminos și cuvântător, cu adevărat roua cea dumnezeiască și de taină, apa care sare la viața veșnică, ploaia mântuirii, te rog, Stăpână, cunoscând bunătatea ta, varsă peste capul meu apa pocăinței, izvorul care izvorăște lacrimi ca pâraiele, ca să mă spele pe mine de întinăciunea păcatelor mele și să mă arate mai alb ca zăpada căci întru tine am nădăjduit, rugătorul tău cel fără folos.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a rușinat odinioară în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, ca într-o grădină verde dănțuind, cu bucurie cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri!».

Nu am pocăință, nici smerenie în inima mea, nici priveghere, nici rugăciune, nici înfrânare, nici lucrarea vreunui alt bine, pentru aceea strig: Stăpână, în dar mântuiește-mă!

Din întunecarea minții n-am dobândit deplin pocăința, nici cugetarea la moarte, nici înfrânare, nici înțelepciune, dar nici bărbăție și nici dreptate, pentru aceea strig: În dar mântuiește-mă, Stăpână!

Slavă...

Zăcând în patimi și înflorind în toate păcatele nu am luat aminte la frica de Dumnezeu și râvna față de Dumnezeu am trecut-o cu vederea, precum și toată dragostea, nădejdea și credința. Pentru aceea strig: În dar, Stăpână, mântuiește-mă!

Și acum...

Nu este cineva pe pământ care să fi păcătuit mai mult decât mine, cu totul fără prihană Fecioară, nici nu este cineva care să-L fi mâniat așa pe Făcătorul, trăind ca un risipitor, precum eu, ticălosul. Pentru aceea strig: În dar, Stăpână, mântuiește-mă!

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«De șapte ori tiranul haldeilor... ».

Izbăvește-mă de toată obișnuința răutăților, ceea ce ești fără prihană, dă-mi mie, Curată, întoarcere către Domnul și agonisirea curăției; fă-mi viața mea înțeleaptă prin cele mai înalte frumuseți, Fecioară, și dăruiește-mi mie împărtășire de toate bunătățile, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Ceea ce ai răsărit muritorilor lumina lui Dumnezeu cea negrăită, luminează simțirile sufletului meu, rogu-mă, alungând întunericul cumplitei mele nepăsări, aprinde în inima mea, Fecioară, focul dorului de Fiul tău și umple-mă de veselie și de dulceața Lui întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Împodobește-mă, Stăpână, cu toată fapta bună; umple pe robul tău de bucurie duhovnicească; încununează-l cu cununa virtuților, Preanevinovată; umple-mă de împărtășirea tuturor darurilor și părtaș arată-mă Împărăției cerurilor, chiar dacă cererea mea este mai presus de vrednicie.

Și acum...

Cu voie neabătută, cu putere neclintită, călăuzește-mă să mă îndrept fără împiedicare spre virtute și să tind mereu spre cele

dinainte, uitând pe toate cele din urma mea. Și dăruiește-mi mie, Fecioară, fierbințeala pocăinței și a rugăciunilor, ca să te laud pe tine cu dor întru toți vecii.

Să lăudăm... Irmosul:

«De șapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul și Mântuitorul tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pântecele tău s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te măresc».

Cum voi putea lăuda pe cea Curată, eu, cel necurat la suflet și la inimă, cum o voi lăuda numai cu cuvintele pe cea Curată, eu, spurcatul? Cum voi îndrăzni eu, atât de rău fiind, să privesc la icoana ei, când cetele îngerilor sunt oprite să o privească? Pentru aceea, Stăpână, miluiește-mă.

Luându-mă pe mine de mâna mea cea dreaptă, Fecioară, împacă-mă cu Împăratul cel nemuritor, cu Fiul tău, cerând să îmi dea dumnezeiasca iertare rătăcirilor mele și desăvârșită îndreptare vieții, căci pe tine te am ocrotitoare, nădejde și acoperământ și dacă trăiesc, și dacă mor.

Slavă...

Cuvântul pe care l-am grăit acum către tine nu a mărturisit toate răutățile mele, nici nu a descoperit faptele cele de rușine săvârșite în ascuns, ci, rușinându-se de cunoștința oamenilor, pe cele mai multe le-a ascuns, micșorându-le, dar tu, primind

intenția mea cea bună, Fecioară, dă-mi mie desăvârșită dezlegare de acestea.

Și acum...

Învrednicește-mă să dobândesc cămara de nuntă cea veșnică și desfătarea raiului, pe mine, cel ce pe pământ numai pe tine te am nădejde după Dumnezeu, singură solire, singură ocrotire, singură tărie, pentru aceasta îndrăznesc să spun acestea din inimă: Stăpână, mântuiește-mă pe mine, robul tău.

Prosomii. Glasul al 8-lea

Doamne, deși ai stătut la judecată

Bucură-te, ceea ce din porfira sângiurilor tale ai născut mărgăritarul cel cu albă strălucire și sclipitor și de mult preț, pe Cel ce a luminat cu dulcile lui raze întunericul a toată lumea, Prealăudată.

Bucură-te, ceea ce ai purtat ca pe un prunc în brațele tale, Fecioară, pe Cel ce șade ca Dumnezeu pe tronul cel înalt al slavei, ținându-L adormit la pieptul tău pe Cel ce are ochi neadormit care vede toate.

Bucură-te, ceea ce mai mult decât îndulcește mierea gâtul cel simțitor și mai mult decât îndulcește fagurele limba tuturor, cu numele tău cel dulce, îndulcești inimile celor ce te laudă pe tine.

Dezbracă-mi haina de jale și îmbracă-mă în haina mântuirii și a dumnezeieștii veselii și bucurii, ca să nu fiu aruncat afară din cămara de nuntă a Fiului tău, neavând haină de nuntă, de Dumnezeu dăruită Stăpână.

Îndulcești inimile celor ce te laudă pe tine

Vineri seara

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Facere a Sfântului Fotie

Al căruia acrostih este

«Acesteia se cuvine și a opta rugăciune a lui Fotie»

Cântarea a 1. Glasul al 8-lea

Irmosul:

«Apa trecând-o ca pe uscat Israel, și din robia Egiptului scăpând, striga: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Gura mea umple-o de dulceața ta dumnezeiască, Fecioară, și luminează-mi mintea mea, ca să laud și să măresc noianul cel nesfârșit al milelor tale.

Slăbind de patimi cumplite, inima mea cea mult împătimită, vrednică de milă și greu îndurerată, tămăduiește-o, Fecioară, ceea ce ai născut pe doctorul sufletelor.

Slavă...

Arată-mă mai înalt decât plăcerile cele trupești și decât grijile cele lumești, ceea ce ești mai înaltă decât cetele cele de sus și mai strălucitoare decât soarele, Mireasa lui Dumnezeu.

Și acum...

Ceea ce ești binecuvântată între femei și slăvită, te rog pe tine să asculți glasul binecuvântat al Fiului tău și să mă învrednicești de slava Lui.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Doamne, Cel ce ai făcut acoperământul bolții cerești și ai întemeiat Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, Cel ce ești marginea doririlor și întărirea credincioșilor, Unule Iubitorule de oameni».

Cetatea cea preaslăvită și cuvântătoare, Stăpână, a Împăratului, roagă-L, de Dumnezeu dăruită, să fiu și eu locuitor al cetății de sus și nu mă rușina pe mine în nădejdea mea.

Scăparea lumii, lauda creștinilor, acoperământul și apărarea tuturor celor ce nădăjduiesc întru tine, nu mă trece cu vederea pe mine cel ce cred în tine, ci cu mila ta, Stăpână, mântuiește-mă pe mine.

Slavă...

Nedumerire și întuneric și bezna gândurilor îi acoperă pe cei ce tâlcuiesc netâlcuită nașterea ta, Stăpână, căci pe Cel pe Care Moise mai înainte L-a văzut ascuns în întuneric, pe Acesta tu L-ai născut.

Și acum...

Departe de raiul cel sfânt și de locașul vieții, amăgindu-mă cu vicleșugul mâncării, vicleanul șarpe m-a surghiunit și din pizmă m-a înșelat să schimb Raiul cu locașul stricăciunii.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Auzit-am taina rânduielii Tale, Doamne, înțeles-am lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta».

Pântecele tău, ceea ce ești fără prihană, mai larg decât cerurile s-a făcut, cuprinzându-L pe Cel necuprins, pe Care roagă-L să îi mântuiască pe cei ce te laudă pe tine.

În dar miluiește-mă și din toată boala, Fecioară, slobozește-mă și smulge-mă din osânda cea veșnică, scăparea și ocrotitoarea mea.

Slavă...

Întru tine îmi pun toată nădejdea mântuirii mele și cârmuirea vieții, ceea ce ești cu dar dăruită, pururea Fecioară.

Și acum...

Nădejdea mea și lauda, scăparea vieții și apărarea, sprijinul și mângâierea mea tu ești, preacucernică Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Din noapte sculându-ne, strigăm Ție, Doamne: Mântuiește-ne pe noi, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm!».

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul și pe Domnul cel iubitor de oameni prin iubirea ta de oameni, fă-mi mie cunoscută calea mântuirii.

Cu ochiul tău cel milostiv, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, vezi smerenia mea și mă mântuiește.

Slavă...

Încununează, cu arma bunăvoirii tale, capul meu, păzindu-mă pe mine cu sfânt acoperământul tău.

Și acum...

Cel Preaînalt se întrupează în pântecele tău și Se naște, fără prihană Născătoare de Dumnezeu, și înnoiește firea omenească.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, mult milostive, Hristoase, Dumnezeul nostru».

Ceea ce ai născut pe Hristos, pricina liniștii, mă rog ție: Îmblânzește valul cel sălbăticit al patimilor mele.

Lărgește inima mea cea strâmtorată de patimi să alerge în calea poruncilor lui Dumnezeu, ceea ce ești mai cuprinzătoare decât cerurile.

Slavă...

Nu am dobândit râuri de lacrimi, ca să spăl păcatele mele cele nesfârșite, dar tu, Curată, izbăvește-mă de acestea cu rugăciunile tale.

Și acum...

Maica celui Preaînalt, primește-mă în pocăință pe mine din multele ape ale patimilor, trimițând din înălțime harul tău.

Sedealna. Glasul al 8-lea

Pe Înțelepciunea și Cuvântul

Norul soarelui celui înțelegător, risipește norii cei întunecați ai minții mele, Stăpână, cu lumina feței tale și luminează-mi cu lumina pocăinței ochii cei întunecați de negreala patimilor întunecatului meu suflet și orbiți cu totul de revărsările cele înnoroiate ale faptelor mele celor rele, ca să strig ție cu dor: Mijlocește la Hristos Dumnezeu să îmi dea mie iertare păcatelor, căci pe tine te am nădejde, eu nevrednicul robul tău.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«Tinerii evrei în cuptor au călcat văpaia cu îndrăzneală, și în rouă focul l-au prefăcut strigând: Bine ești cuvântat în veci, Doamne Dumnezeule».

Cu credință și cu dor la tine alerg, legat fiind de lanțul păcatelor mele, pentru mila milostivirii tale, dezleagă-mă pe mine, cel ce strig: Binecuvântat este, Preacurată, rodul pântecelui tău.

Izvorăște curgerea tămăduirii tale și stinge, Fecioară, cuptorul plăcerilor și al patimilor, al păcatelor și al bolilor, căci tu ești izvorul care izvorăști curgerea dulce a vieții dumnezeiești.

Slavă...

Cerb rănit de săgeți veninoase, însetez să beau picăturile milei tale, Preanevinovată, ca să scot afară veninul cel aducător de moarte.

Și acum...

Toată nădejdea vieții mele spre tine o pun, Fecioară, nu mă trece cu vederea, ci miluiește-mă și mă mântuiește și izbăvește-mă de osânda veșnică de dincolo.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe Împăratul cerurilor... ».

În pântecele tău zămislindu-L pe Cel mai înainte de tine, Maică dumnezeiască, fără prihană Marie, L-ai născut în chip negrăit pe Hristos Împăratul.

Ca să slăvesc și să mă închin cu frică preacuratului tău nume, Fecioară, izbăvește-mă pe mine din toată întristarea și vătămarea.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Porți ca pe un prunc în sfintele tale mâini pe Cel ce poartă toate cu cuvântul, pentru aceea împreună cu El te lăudăm întru toți vecii.

Și acum...

Avându-te pe tine singură nădejde tare, te rog, fără prihană Marie, din păcate și primejdii să mă izbăvești degrabă.

Să lăudăm... Irmosul:

«Pe Împăratul cerurilor pe Care Îl laudă oștirile îngerilor lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi, cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup».

Pe jalnicii tăi rugători miluiește-i, Fecioară, și slobozește-i din toată tulburarea, potolind atacurile care vin unele după altele.

Iartă, Mântuitorul meu, tuturor celor ce cinstesc pe Maica Ta, cea cu adevărat preaslăvită, și arată-ne pe noi locuitori ai raiului slavei.

Slavă...

În calea răutății am alergat cu stăruință, iar calea virtuților am ocolit-o. Tu, Fecioară, fă-mi cunoscută calea în care voi merge.

Și acum...

Lauda desăvârșită a arhanghelului, cea dintâi și de la mijloc, îți aduc ție „bucură-te", Cuvioasă, căci altă laudă pe potrivă nu pot afla.

Prosomii. Glasul al 8-lea

O, preaslăvită minune

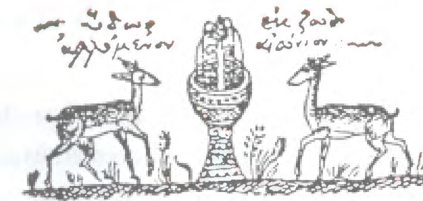
Bucură-te, nimicirea morții, Maică Fecioară, Curată; bucură-te, omorârea iadului, ridicarea lui Adam și izbăvirea Evei; bucură-te, tăria neclintită a mucenicilor; bucură-te, veșmântul cuvioșilor de la Dumnezeu primit; bucură-te, mântuirea lumii, Preanevinovată; bucură-te, bucuria tuturor celor ținuți în necazuri, Cuvioasă.

Bucură-te, floarea credinței; bucură-te, nădejdea muritorilor; bucură-te, zid neclintit; bucură-te, cetate însuflețită a Stăpânului făpturii; bucură-te, podoaba maicilor și frumusețea multdorită a fecioarelor; bucură-te, lauda preaminunată a întregii lumi; bucură-te, sălaș sfânt al lui Dumnezeu; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu.

Bucură-te, epilogul tuturor cuvântărilor, Fecioară cuvioasă, împlinirea a toată Scriptura, celei vechi și celei noi; bucură-te, încheierea cântărilor, temeiul ascuns al tuturor scrierilor, Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, după nașterea ta, tu ești, Stăpână, fiindcă prin puterea ta cântările acestea s-au săvârșit.

Primește această osteneală a mea ieftină, ceea ce ești bună, pe care eu ți-o aduc din slăbiciunea trupului, și stăpânit fiind de dorul tău, dor care covârșește slăbiciunea, învrednicește-mă de mântuire, ca să strig ție întâi, la mijloc și pe urmă lauda îngerului: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu!

Pentru sfârșitul celor bune, mulțumire lui Dumnezeu.

Canon de bucurie către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu cântat în Sâmbăta Imnului Acatist. Facere a Sfântului Iosif Imnograful

Al căreia acrostih este:

«Vasul bucuriei, ție uneia se cuvine: Bucură-te»

Cântarea 1. Glasul al 4-lea

Irmosul:

«Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duh, și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi

Carte însuflețită a lui Hristos, pecetluită în Duhul, pe tine marele Arhanghel văzându-te, Curată, strigă ție: Bucură-te, vasul bucuriei prin care blestemul strămoașei este dezlegat!

Îndreptarea lui Adam, bucură-te, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, omorârea iadului, Preanevinovată, palatul singurului Împărat; bucură-te, tron de foc al Atotțiitorului.

Slavă...

Bucură-te, ceea ce singură ai odrăslit trandafirul cel nevestejit, mărul cel înmiresmat; bucură-te, ceea ce ai născut buchetul Împăratului tuturor; bucură-te, nenuntită mântuirea lumii.

Și acum...

Vistieria curăției, bucură-te, ceea prin care ne-am ridicat din căderea noastră; bucură-te, crin plăcut mirositor, Stăpână, ceea ce îi umpli de bună mireasmă pe cei credincioși, tămâiere înmiresmată și mir de mult preț.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

«Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întărește-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i».

Ceea ce ai odrăslit spicul cel dumnezeiesc, ca o țarină nearată, bucură-te, masă însuflețită care porți pâinea vieții; bucură-te, izvor nedeșertat al apei vieții, Stăpână.

Juncă ce ai născut credincioșilor vițelul cel fără prihană, bucură-te, mielușea care ai născut pe mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatele a toată lumea; bucură-te, jertfelnic cald.

Slavă...

Dreaptă strălucire, bucură-te, ceea ce singură ai purtat pe soarele Hristos, locașul luminii; bucură-te, ceea ce ai risipit întunericul și pe întunecații demoni desăvârșit i-ai nimicit.

Și acum...

Bucură-te, singură ușă prin care a umblat singur Cuvântul, ceea ce ai zdrobit încuietorile și ușile iadului cu nașterea ta, Stăpână; bucură-te, dumnezeiască intrare a celor mântuiți, Prealăudată.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

«Cel ce șade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel ușor a venit Iisus, cel cu totul dumnezeiesc, prin Preacurata Fecioară și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase!».

În glasuri de cântări, cu credință ție îți strigăm, Prealăudată: Bucură-te, munte gras și închegat cu Duhul; bucură-te, sfeșnic și vas care ai purtat mana cea dulce.

Împăcarea lumii, bucură-te, fără prihană Stăpână; bucură-te, scară care pe toți îi înalți de pe pământ cu harul; bucură-te pod care cu adevărat îi treci pe toți cei ce te laudă pe tine de la moarte la viață.

Mai înaltă decât cerurile, bucură-te, ceea ce ai purtat în pântecele tău fără osteneală temelia pământului; bucură-te, scoică, care din sângiurile tale ai țesut porfiră Împăratului Puterilor.

Slavă...

Bucură-te, Stăpână, ceea ce ai născut cu adevărat pe Dătătorul de lege, pe Cel ce șterge în dar fărădelegile tuturor, adânc nepătruns, înălțime negrăită, prin care noi am fost îndumnezeiți.

Și acum...

Pe tine, ceea ce ai împletit lumii cunună neîmpletită de mână, te lăudăm, strigându-ți ție, Fecioară: Bucură-te, păzirea tuturor și îngrădirea, întărire și scăpare sfântă.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

«Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu, Cel peste toate și ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Ceea ce ai născut calea vieții, bucură-te, Preanevinovată, ceea ce ai mântuit lumea din potopul păcatului; bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu, auzire și grăire înfricoșată; bucură-te, sălașul Stăpânului făpturii.

Tărie și putere a oamenilor, bucură-te, fără prihană, locașul sfințirii slavei, omorârea iadului, cămară de nuntă cu totul luminoasă; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ajutorul celor ce se roagă ție cu credință.

Căruță în chipul focului a Cuvântului, bucură-te, Stăpână, rai însuflețit care ai în mijloc pomul vieții, pe Domnul a Cărui dulceață înviază pe cei ce se împărtășesc cu credință și pe cei ce sunt supuși stricăciunii.

Slavă...

Întăriți cu puterea ta, strigăm ție cu credință: Bucură-te, cetatea Împăratului a toate, slăvită și vrednică de auzire, despre care au vorbit limpede proorocii, munte netăiat; bucură-te, adânc nemăsurat.

Și acum...

Cort larg al Cuvântului, bucură-te, fără prihană, scoică ce ai adus mărgăritarul cel dumnezeiesc; bucură-te, Preaminunată, împăcarea cu Dumnezeu a tuturor celor ce te fericesc pe tine pururea, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

«Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Pat de nuntă al Cuvântului, Nepătată, pricina îndumnezeirii tuturor, bucură-te, cu totul fără de prihană, răsunarea proorocilor; bucură-te, podoaba Apostolilor.

Din tine a picurat roua care a stins văpaia cinstirii zeilor, pentru aceasta strigăm ție: Bucură-te, lâna cea rourată, pe care mai dinainte a văzut-o Ghedeon.

Slavă...

Iată, ție strigăm: Fii nouă liman celor învăluiți și port pe marea întristărilor și a tuturor sminteilor vrăjmașului.

Și acum...

Pricina bucuriei umple de har cugetul nostru, ca să strigăm ție: Bucură-te, rugul cel nears, nor cu totul luminos, ceea ce fără de încetare îi umbrești pe credincioși.

Cântarea a 7-a

Irmosul:

«N-au slujit fãpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntându-o se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, binecuvântat eşti».

Te lăudăm pe tine strigând: Bucură-te, căruţă a soarelui celui înţelegător, viţa cea adevărată care ai lucrat strugurele cel copt care picură vinul ce veseleşte sufletele celor ce cu credinţă te slăvesc pe tine.

Ceea ce ai născut pe doctorul oamenilor, bucură-te, Mireasa lui Dumnezeu, toiagul cel tainic care ai înflorit floarea cea neveştejită; bucură-te, Stăpână, prin care ne umplem de bucurie şi moştenim viaţa.

Nu poate, Stăpână, limba cea ritoricească să te laude pe tine, căci înălţându-te mai presus de Serafimi ai născut pe Împăratul Hristos pe Care roagă-L să ne izbăvească acum de toată vătămarea pe cei ce cu credinţă se închină ţie.

Slavă...

Te laudă pe tine toate marginile şi strigă ţie: Bucură-te, cartea întru care este scris Cuvântul cu degetul Tatălui, Curată, pe Care roagă-L să scrie în cartea vieţii pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu.

genunchiul inimii noastre

Şi acum...

Te rugăm noi, robii tăi şi plecăm genunchiul inimii noastre: Pleacă urechea ta, Curată, şi mântuieşte-ne pe noi cei cufundaţi în necazuri şi păzeşte turma ta de toată năvălirea vrăjmaşilor, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Irmosul:

«Pe tinerii cei binecredincioşi... ».

Ai primit în pântecele tău pe Cuvântul şi ai purtat pe Cel ce poartă toate, cu lapte L-ai hrănit pe Cel ce hrăneşte cu voia toată

lumea, Curată, Căruia Îi strigăm: Pe Domnul toate lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Moise a văzut în rug marea taină a naşterii tale, tinerii mai dinainte au închipuit-o lămurit stând în mijlocul focului şi fiind nearşi, fără de pată Sfântă Fecioară, pentru aceasta te lăudăm întru toţi vecii.

Cei ce mai înainte am fost dezbrăcaţi de înşelare, veşmântul nestricăciunii l-am îmbrăcat prin naşterea ta şi cei ce şedeam în întunericul păcatelor lumină am văzut, pe tine, locaşul luminii, Fecioară, pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Fecioară, mântuirea muritorilor, morţii prin tine înviază, căci ai născut viaţa cea ipostatică, cei ce mai înainte erau muţi, acum bine grăiesc, leproşii se curăţesc, bolile se alungă, mulţimea duhurilor celor din văzduhuri se biruieşte.

Şi acum...

Ceea ce ai născut mântuirea lumii prin care de pe pământ la cer suntem înălţaţi, bucură-te, cu totul Binecuvântată, acoperământ şi întărire, zid şi cetate a celor ce cântă, Curată: Pe Domnul toate lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Să lăudăm... Irmosul

«Pe tinerii cei binecredincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi pe Dânsul întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a

Irmosul:

«Tot neamul omenesc să salte cu duhul, fiind luminat; şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară».

Ca să-ți strigăm ție credincioșii, cei ce prin tine ne-am făcut părtași bucuriei celei veșnice, izbăvește-ne pe noi din ispită, de năvălirea barbarilor, și de orice altă plagă adusă asupra muritorilor păcătoși pentru mulțimea fărădelegilor, Fecioară.

Ai fost văzută luminarea noastră și întărirea pentru aceea strigăm ție: Bucură-te, stea neapusă, care ai adus lumii pe marele soare. Bucură-te, ceea ce ai deschis raiul cel încuiat, Curată; bucură-te, stâlp de foc care ai dus neamul omenesc la viața cea de sus.

Să stăm cu evlavie în casa Dumnezeului nostru și să strigăm: Bucură-te, Stăpâna lumii, bucură-te, Marie, Doamna noastră a tuturor; bucură-te, ceea ce singură ești fără prihană între femei și frumoasă; bucură-te, vas care ai primit deșertându-Se întru tine mirul cel nedeșertat.

Slavă...

Porumbița care ai născut pe Cel milostiv, bucură-te, pururea Fecioară; bucură-te, lauda tuturor cuvioșilor; bucură-te, încununarea nevoitorilor; bucură-te, dumnezeiască podoabă a tuturor drepților și mântuirea noastră, a credincioșilor.

Și acum...

Cruță Dumnezeu moștenirea ta, trecând acum cu vederea toate păcatele noastre, spre aceasta având-te pe tine rugătoare, ceea ce L-ai născut pe pământ fără de sământă pe Cel ce a voit pentru mare mila Lui să fie plăsmuit ceea ce era străin.

Cuprins